

Giới thiệu Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu

Thể loại: ngôn tình hiện đại, sủng, cưới trước yêu sau, ngược, H, HE

Liệu thật sự sẽ có hạnh phúc giữa những cuộc hôn nhân được sắp đặt trước bởi sự sắp xếp giữa hai gia tộc tiếng tăm bậc nhất thành phố, và cuộc sống của hai nhân vật chính bị ràng buộc giữa hai từ HÔN NHÂN sẽ ra sao?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Gặp mặt

Tại phía tây thành phố S, có một biệt thự lộng lẫy được xây dựng ở đó.

Căn biệt thự này rất rộng, tất cả được thiết kế theo màu trắng. Vườn hoa rộng lớn ở bên trong có trồng hoa tulip, hoa hồng và nha đam - Những loài hoa mà tiểu thư nhà này thích nhất.

Đúng như vậy, đây chính là Lục Viên, biệt thự của gia tộc Lục Thị. Tiểu thư ở đây không ai khác chính là Lục Mạnh Ái.

Đã 10 giờ sáng, trên chiếc giường màu hồng kia có một cô gái đang nằm say giấc. Tất cả món đồ trong phòng của cô đều là màu hồng, vì cô thích thế.. Nhưng cô lại không thích mặc đồ màu hồng, hơi ngược đời.

- Lục Mạnh Ái, cậu mau dậy cho tớ, đã 10 giờ sáng rồi.

Nghe tiếng gọi, cô chợt giật mình dậy, là tiếng của Kiều Ny. 10 giờ rồi sao? Nhỏ sẽ giết cô chết mất, hôm qua có hẹn với nhỏ đi mua sắm mà cô lại ngủ quên, aizz.

Miền man trong dòng suy nghĩ, tiếng gõ cửa tới căn phòng của cô ngày càng gần, cô nhanh chóng lao tới tủ đồ lấy đại một cái đầm rồi bay thẳng vào nhà vệ sinh.

" Rầm "

- Lục Mạnh Ái, cậu là giỡn với mình??"

Ngó nghiêng không thấy ai, nghe tiếng nước chảy trong toilet, Kiều Ny mới biết Mạnh Ái đã vào phòng tắm, liền " hừ " một tiếng rồi ngồi đợi.

10 phút.. 15 phút.. 25 phút

Mạnh Ái e ngại bước ra nhìn Kiều Ny bằng đôi mắt ngây thơ, năn nỉ:

- Mình xin lỗi mà, hôm qua vì thức khuya viết tài liệu nên mới như vậy. Đừng giận mình mà, được không?

Kiều Ny vẫn im lặng, mắt trừng tia sét nhìn Mạnh Ái đang năn nỉ mình, trong lòng cũng hơi dịu xuống con giận, nhỏ không thể giận cô được lâu đâu.

- Thôi mà, tối nay sẽ đền cho cậu, được chứ? Cậu muốn đi đâu tớ sẽ đi với cậu, đi mà.

Mạnh Ái tiếp tục nói tiếp, Kiều Ny nghe vậy mắt sáng rực lên. Vốn dĩ cô biết Mạnh Ái rất ghét bar club này nọ, nên hôm nay nhân cơ hội này sẽ dắt cô đi.

- Được thôi, nếu cậu có lòng thành như vậy thì tối nay đi bar với tớ? Cậu có chịu không?

Mạnh Ái trong lòng hơi đắn đo, nhưng vì Kiều Ny nên đi thử một lần xem sao.. Liền miễn cưỡng gật đầu đồng ý.

Nghe Mạnh Ái nói vậy trong lòng nhỏ như hốt được vàng, mọi khi rủ cô đi thì cô sẽ không bao giờ đi vì cô rất ghét nơi ồn ào. Hôm nay lại chịu đi khiến Kiều Ny vui mừng hết mức.

Chiếc xe Ferrari dừng trước trung tâm mua sắm V.I.P - Trung tâm mua sắm bậc nhất thành phố S này, chỉ dành riêng cho giới thượng lưu. Mạnh Ái hơi thắc mắc liền quay sang nhìn Kiều Ny, nhỏ hiểu ý liền giải thích:

- Là đi mua đồ, tối nay sẽ đi bar cơ mà không phải sao?

Mạnh Ái hiểu nên liền gạt đầu rồi bước xuống xe cùng Kiều Ny. Hai cô gái bước xuống là thành trung tâm chú ý của mọi người, các ánh mắt đều dồn vào hai cô gái này.

Kiều Ny mặc một chiếc quần short ngắn màu xanh nhạt phối với chiếc áo thun Gucci màu đen bỏ vào thùng (trong quần). Chân mang đôi bata màu xanh hiệu Nike. Trông rất cá tính và xinh đẹp, đúng với tính cách của Kiều Ny.

Ngược lại với Kiều Ny, Mạnh Ái mặc một chiếc đầm màu trắng ngắn hơn đầu gối một tí. Chiếc đầm được thiết kế tinh khiết, thanh nhã và nhẹ nhàng. Hợp với tính cách của cô, chân thì mang đôi converse cổ thấp màu trắng.

Hai cô gái, mỗi tính cách khác nhau mà cũng chơi chung cho tới tận bây giờ, ai cũng hâm mộ hết.

Lượn một vòng khắp trung tâm, cả hai tay của Kiều Ny và Mạnh Ái xách cả chục cái túi hàng, nào là Gucci, Chanel, Nike, Guess,... thật ra thì Mạnh Ái chả bao giờ mua nhiều vậy đâu vì cô không thích tốn tiền của ba mẹ quá nhiều.

- Mạnh Ái, đi ăn nha, tớ đói meo rồi này.

Nghe Kiều Ny thỏ thẻ bên tay, cô vội nhìn xuống đồng hồ đeo trên tay, nhỏ nói đúng, mới đây mà 2 giờ chiều rồi ư??

- Đi ăn Lotteria nha, phía đối diện luôn kia, cho gần. Không thôi tớ và cậu sẽ chết đói mất.

- Được được.

Bây giờ là 6 giờ tối rồi, mới đây mà cô và nhỏ đã đi hết gần một ngày.

Về nhà, cô vệ sinh cá nhân sạch sẽ, mặc bộ đồ mà Kiều Ny mua. Thật sự là không quen lắm..

Áo crop top màu trắng ngắn hơn rốn, quần short ngắn làm lộ đôi chân dài vừa thon vừa trắng của cô ra. Mạnh Ái xõa tóc ra, mái tóc dài ngang lưng phần đuôi được uốn lọn, đánh thêm một miêng son, trông cô giờ đây như một thiên thần giáng trần.

Dù gì cũng phải chiều nhỏ một hôm, đành chịu đựng mà mặc..

Tiếng còi xe " bíp, bíp ", đó là Kiều Ny, cô vội vàng chạy ra rồi chào bác quản gia Chu rồi đi.

Tại bar Crayon, quán bar có tới 10 chi nhánh trên toàn thế giới do bang Thiên Hàn nắm giữ.

Đây là một quán bar lớn, vào được đây phải có thẻ thành viên, dành cho giới thượng lưu. Một đêm vô đây ăn chơi có thể tốn cả bạc tỷ là chuyện thường tình.

Lần nào cũng vậy, cô và Kiều Ny bước tới đâu là sẽ trở thành tâm điểm chú ý ở chỗ đó.

Mọi ánh mắt đều dồn về hướng này, cộng thêm tiếng nhạc xập xình khiến Mạnh Ái có phần khó chịu. Cô rất ghét nơi ồn ào, chỉ muốn ở một nơi trầm lặng.

- Kiều Ny, mình mặc như vậy có thiếu vải quá không?

Mạnh Ái e ngại nhìn Kiều Ny mà nói, đối với cô những bộ đồ này quá ngắn, thật sự quá ngắn luôn ấy.

- Cậu thử để ý coi mọi người mặc đồ ra sao? Chúng ta mặc như vậy là nghiêm chỉnh lắm luôn rồi.

Theo như lời của nhỏ, cô thử nhìn xung quanh. Đúng như vậy, ở đây chủ yếu người ta toàn mặc đồ hở hang, nào là cúp ngực, hở lưng.. thật sự rất nhiều.

- Xin hỏi hai cô dùng gì? - Là tiếng anh bồi bàn hỏi

- Whisky và trái cây, chỉ vậy thôi.

- Xin quý khách đợi một lát.

Kiều Ny thật quá đáng, chưa hỏi ý mình gì hết mà. Mạnh Ái quay sang lờm nhờ một cái, nhỏ chỉ biết cười trừ.

Những chai Chivas và trái cây đều được dọn lên, Kiều Ny cầm một chai đưa trước mặt Mạnh Ái.

- Thôi, mình không uống đâu.

- Dù gì đã tới đây rồi mà, đại tiểu thư của tôi.

Kiều Ny vừa nói vừa chu chu cái mồm lên, làm Mạnh Ái không nổi.

- Được rồi cô nương, mình thua cậu.

Hóp một miếng mà cô đã ho sặc sụa, thật sự rất khó uống. Vậy mà nhỏ cứ ép cô uống hết chai này đến chai khác.

Tiếng nhạc càng lúc càng to cộng theo là những ánh đèn đủ màu sắc, đầu óc cô hơi choáng váng, liền mạn phép đi vào nhà vệ sinh.

Nước lạnh làm tinh thần cô đỡ hơn, vừa bước ra thì.. RẦM. Cô đụng phải ai đó, mắt chồm lên ngẩng, may mà có anh chàng nào đó giúp đỡ.. Nhưng mà anh ta nằm dưới cô nằm trên anh ta, làm mặt Mạnh Ái bất giác đỏ lên.

Vội vàng ngồi dậy xin lỗi rồi đi ra ngoài, để lại ai kia có bộ mặt khó chịu.

Thấy lâu quá mà Hàn Dương chưa ra, Từ Hy sốt ruột chạy vào xem thì đụng phải bộ mặt đầy sát khí của Hàn Dương.

- Cậu sao vậy?

- Tôi vừa bị người ta đụng trúng, hên cho cô ta hôm nay tâm trạng mình tốt, không thôi thì..

Ngất quăng giữa cầu, anh nở một nụ cười nham hiểm làm Từ Hy thấy lạnh cả sống lưng.

Mạnh Ái quay lại bàn với Kiều Ny, thấy nhỏ đang vô tư mà nhảy theo điệu nhạc, cô chỉ biết lắc đầu, bao giờ nhỏ mới chín chắn hơn được đây?

Có lẽ vì mệt nên 11 giờ hai cô đã lái xe về nhà..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Ép cưới

Một ngày mới lại đến, vì hôm qua uống nhiều nên đầu Mạnh Ái đau như búa bổ, cứ thế mà nằm lì trên giường không chịu xuống ăn sáng.

Đang xoay qua xoay lại bỗng " Reng.. Reng ", mắt nhắm mắt mở mà mở điện thoại lên nghe.

- Alo, Lục Mạnh Ái xin nghe

- Là mẹ đây, trưa nay ba mẹ sẽ về. Con chuẩn bị đi ba mẹ có chuyện muốn nói với con.

- Aaaa là mẹ sao, con sẽ chuẩn bị, mẹ về sớm nhé, con nhớ người lắm.

- Được rồi Ái Nhi, mẹ cúp máy đây con gái yêu.

- Vâng ạ.

Nghe ba mẹ về, cô vui mừng như chú thỏ con nhanh nhẩu chạy vào tắm rửa, vệ sinh cá nhân rồi lon ton bước xuống nhà.

Vì họ luôn đi công tác nên chỉ có cô ở nhà với Chu quản gia. Thật sự rất là buồn aaaaa ~.~

- Tiểu thư có muốn dùng bữa sáng không ạ?

- Dạ vâng ạ, hôm nay ăn gì thế Chu quản gia.

- Mì ý sốt bò, món con yêu thích đây.

Nghe tới đây, mắt cô sáng rỡ nhanh chóng ngồi vào bàn ăn. Chỉ có Chu quản gia hiểu cô, ông làm ở đây từ lúc cô còn nhỏ, chăm sóc cô tới tận bây giờ, ông cũng là một trong những người cô kính mến nhất.

12 giờ trưa

Nghe tiếng xe chạy vào trong sân vườn, Lục Mạnh Ái biết ngay đó là ba mẹ nên chạy xuống đón hai người.

Ông Mạnh Từ và bà Gia Kim vừa xuống xe đã nghe tiếng của con gái yêu gọi mình.

- Ba mẹ về rồi, con nhớ hai người lắm.

Vừa nói cô vừa chạy ra ôm hai ông bà vào lòng, mắt đã bắt đầu ngấn nước.

- Con gái lớn rồi mà còn khóc nữa, thôi nín đi nào, vào nhà với ta.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng ôm con gái yêu vào lòng. Đã 20 rồi mà cứ như con nít, làm ông bà lúc nào phải lo lắng.

- Chu quản gia ông lấy mấy ly nước mát ra đây nha.

Mẹ cô từ tốn bảo, rồi ông bà cùng cô con gái yêu ngồi xuống ghế, mặt có vẻ hơi buồn nhưng vẫn gượng cười làm Mạnh Ái hơi lo lắng.

- Ba mẹ mệt ă?

- À không, không, Mạnh Ái, ba mẹ có chuyện muốn nói với con.

Ông Mạnh Từ nhẹ nhàng nói, khuôn mặt có hơi khó chịu, như gặp phải chuyện gì đó.

- Nước đây thừa phụ nhân.

Chu quản gia đặt từng ly nước xuống rồi quay người bước vô nhà trả lại không gian yên tĩnh cho 3 người.

- Ba mẹ có chuyện gì ă??

Mạnh Ái to mắt hiếu kì nhìn ba mẹ, linh cảm cô rất nhạy, có thể cảm nhận được điều gì đó không hay.

- Mạnh Ái, điều này ta thật sự cũng không muốn đâu.. nhưng mà đã như vậy thì thôi ta nói luôn. Từ lúc con còn trong bụng mẹ con, ông nội đã đặt sẵn hôn ước cho con với thiếu gia nhà họ Ngô. Bây giờ chính là lúc thực hiện giao ước đó, con sẽ kết hôn với Ngô Hàn Dương.

Khi ba cô vừa dứt lời, cô đang uống nước cũng bị sặc. Như không thể tin vào tai mình, Mạnh Ái nhẹ nhàng hỏi lại một lần nữa.

- Ba mẹ, hai người đưa con phải không? Đừng như vậy, con chỉ mới qua sinh nhật tuổi 20 thôi.

- Điều ta nói là sự thật Mạnh Ái à.. Hai ta đều không muốn, nhưng không được.

Mạnh Ái thấy mũi mình cay xè, hốc mắt ngấn nước, run rẩy nắm lấy tay mẹ mình:

- Mẹ à, không phải đâu đúng không? Con không muốn đâu mà.

Nhìn đứa con gái đáng yêu trước mắt, bà không thôi đau lòng. Sở dĩ bà cũng không muốn, chỉ là đã đặt sẵn GIAO ƯỚC.

Đưa con hai ông bà yêu thương từ nhỏ đến lớn, vì hai anh nó phải qua điều hành công ty bên nước khác nên tất cả tình yêu thương ông bà dành cho cô con gái út này, sao bây giờ lại phải thực hiện cái giao ước kia mà bắt ép nó kết hôn?

- Ba mẹ à, con còn nhỏ. Cũng không thể nào cưới được một người chưa từng gặp như thế, xin ba mẹ nghĩ lại được không?

Ông Mạnh Từ thờ dài.. Đối với đứa con gái cứng đầu này, chỉ có thể khất khe nó mới nghe lời.

- Không thể được, con lên chuẩn bị đi, ngày mai là đi gặp mặt nhà bên kia rồi.

- Con không muốn.. Thật sự không muốn.

Vừa nói xong cô chạy nhanh vào phòng, đóng cửa lại ngồi thụp xuống mà khóc nức nở.

Tại biệt thự Ngô Viên

- Hàn Dương, con còn nhớ cái giao ước kia chứ? Con và Mạnh Ái sẽ kết hôn.

Ba anh lãnh đạm nói như chưa hề có chuyện gì xảy ra. Còn anh, vừa nghe xong câu này, mặt mày liền tối sầm xuống.

Lúc 22 tuổi anh có nghe ba mẹ nói qua về cái giao ước này, nhưng không ngờ lại được thực hiện.

Miền man trong dòng suy nghĩ này giờ, mới Hàn Dương nở một nụ cười nham hiểm rồi gật đầu đồng ý kết hôn.

Ông Minh Thúc và bà Mỹ Hoa không tin rằng con mình lại đồng ý nhanh như vậy nên có chút khó hiểu. Nhưng sau đó lại không màng tới mà vui vẻ nói tiếp.

- Được, vậy ngày mai chúng ta đi gặp mặt.

Hàn Dương bước thẳng lên lầu, để lại hai ông bà ngồi đó nhìn mà lắc đầu ngao ngán, đứa con này thật sự đến ông bà cũng không hiểu nổi.

Lên tới phòng, anh hướng thẳng ra ban công ngồi ngắm phong cảnh, nhâm nhi chút trà nóng. Rút trong túi áo ra chiếc điện thoại, anh gọi cho Hàn Lục.

- Lục, tôi cho cậu 5 phút điều tra ngay cho tôi Lục Mạnh Ái, con gái của gia tộc Lục Gia, năm nay 20 tuổi rồi gửi qua mail.

Chưa đợi đầu bên kia nói thêm điều gì, anh liền nhanh chóng dập điện thoại rồi đi vào nhà vệ sinh. Thân thể với làn da trắng, body 6 múi liên tục được tôn lên dưới làn nước.

Làn nước mát xả xuống làm tâm trí anh thoải mái hơn, dạo này anh rất nhiều công việc ở tập đoàn cũng như ở bang cần giải quyết. Bây giờ thêm cái giao ước này khiến anh phải bận rộn thêm nữa, thật sự rất bức mình..

Hàn Dương mặc bộ đồ ngủ màu xanh đen dài ở nhà rồi nhanh chóng bước ra bàn làm việc. Mở máy tính lên liền thấy mail của Hàn Lục gửi qua, anh nhếch môi cười, Hàn Lục ngày càng làm việc hiệu quả, khiến anh rất hài lòng.

() to ()

- LỤC MẠNH ÁI, con gái đời thứ 7 của gia tộc Lục Gia, cha là Lục Mạnh Từ và mẹ là Từ Gia Kim

- Tốt nghiệp loại giỏi ngành IT đại học Harvard của Mỹ (IT: công nghệ công tin)

- Cao 1m70, nổi bật với đôi mắt xám tro, làn da trắng hồng...

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Quá khứ

Đọc qua loa rồi Hàn Dương tắt máy, đôi mắt ấy nhắm nghiền lại như đang suy nghĩ thứ gì đó quan trọng.

- Là cô gái mình gặp ở quán bar hôm ấy sao? Thì ra cũng là một kẻ bản thù ngoài xã hội.

Nụ cười ấy, rất giống với người con gái năm xưa, người mà anh từng rất yêu và bây giờ cũng vậy.

" RẦM "

Bàn tay đỏ ửng lên, Hàn Dương đã dùng lực khá mạnh để đập xuống bàn.

- Chết tiệt, mình lại nghĩ về cô ấy nữa rồi.. Lục Mạnh Ái, cô căn bản không có cửa để so với cô ấy đâu.

5 năm trước

Ngô Hàn Dương và Triệu Minh Ngọc căn bản đã quen nhau được 2 năm, từ năm 18 tuổi.

Họ là cặp đôi tiền đồng ngọc nữ, nam đẹp nữ xinh, không có lời lẽ nào có thể chê bai được cặp đôi này.

Hàn Dương anh từ lúc bắt đầu quen cô đã giấu cái thân phận người thừa kế Ngô Thị này với Minh Ngọc, anh chỉ muốn có một tình yêu bình thường như bao người với cô. Đợi khi nào thích hợp anh sẽ nói ra.

Ánh mắt, khuôn mặt, nụ cười của cô luôn làm anh say mê đến mức điên đảo. Nói làm sao đây? Cô là một cô gái hiền lành, ngoan ngoãn, nhưng gia thế lại không mấy khá giả, ba cô mất sớm, chỉ còn lại mẹ và cô nhưng mẹ lại bị bệnh nặng. Anh yêu cô, không màng tới nhân phẩm của cô hay chuyện gia đình, chỉ đơn giản là yêu.

Vốn dĩ cả hai có thể hạnh phúc đến bây giờ nhưng.. buổi chiều hôm ấy chính là ngày đã phá nát trái tim anh, khiến anh trở nên lạnh lùng và độc đoán như

bây giờ.

Ngày kỉ niệm hai năm quen nhau, anh nói anh bận việc nên không thể đi chơi cùng cô. Đó chỉ là cái cớ, sự thật thì anh muốn làm cho cô bất ngờ, anh muốn cầu hôn cô.

Anh cầm một bó bông hồng đỏ đến trước cửa nhà cô, đằng sau là một hộp đen, trong đó đựng chiếc nhẫn kim cương 15 kara anh kêu người làm riêng cho cô.

Anh là muốn cầu hôn cô!!

Cô bước ra với một chiếc đầm đỏ ôm sát cơ thể lộ ra 3 vòng đều đặn, mái tóc được xõa ra trông rất đẹp.. Nhưng trông cô lại rất vui.

Hàn Dương nhanh chóng núp sau gốc cây gần đó nhìn, nắm ngón tay bắt đầu xiết chặt lại khi thấy cô ôm hôn người đàn ông khác. Tất cả cuộc trò chuyện anh đều nhớ rất kĩ.

- Yaaaa anh yêu, hôm nay anh thật là bảnh nha.

- Hôm nay em không đi với hân ta sao?

- Hứ, hân ta bận rồi, kệ cái tên nghèo mạc ấy, em với anh đi thôi.

Minh Ngọc vừa định ngồi lên chiếc xe đất tiền kia thì anh bước ra nắm tay cô lại.

- Ô ơ anh.. anh

- Cô chính là lừa dối tôi?

- Em..em

- Nói, có phải như vậy không?

- Ừ chính là như vậy, anh nhìn xem anh tài sản riêng cũng không có thì cho tôi được những gì hả? Sẵn tiện đây tôi nói luôn, đây là chồng sắp cưới của tôi. Anh cũng thấy rồi chứ? Tôi và anh đường ai nấy đi, không phiền hà tới nhau.

Nghe Minh Ngọc nói vậy, anh dần dần buông lỏng cánh tay ra, đôi mắt mơ màng nhìn người con gái trước mặt.

- Sẽ có một ngày em hối hận vì đã đối xử với tôi như vậy.

Từ lúc đó, anh sa vào rượu chè, sáng ở tập đoàn thì làm việc bận bịu, tối thì lại tìm tới rượu để không buồn nữa. Nhưng tất cả đều là không thể.. Anh không thể quên hình bóng ấy.

Hình ảnh ấy như chiếm lấy tâm trí anh, mất khoảng 2 năm để anh xây dựng lại từ đầu và tiếp quản công ty từ tay ba anh.

Nói anh quên Minh Ngọc thật sự cũng không đúng.. Chỉ là cất ở một nơi sâu trong tim, vết thương ngày ấy vẫn chưa lành. Chỉ cần cô quay về, anh sẽ mặc kệ tất cả mà ở bên cô.

- Minh Ngọc, anh rất nhớ em.

Hôm nay là ngày gặp mặt của hai bên gia đình. Cuộc hẹn được đặt tại nhà hàng 5 sao XX trên lầu 10.

Cô diện một chiếc đầm tay dài đơn giản màu trắng, dài hơn đầu gối. Đầm này được kết hợp với hoa văn và ren rất đơn giản, nhưng nó lại tôn lên được sự quý phái của cô.

Mạnh Ái cùng ba mẹ đi đến nhà hàng trước và chờ đợi. Cờ 15 phút sau thì ba mẹ hân ta cũng tới, nhưng lại không có hân.

- Đây là Mạnh Ái sao? Cháu càng lớn càng đẹp nha. - Bác gái nói với giọng vui mừng

- Dạ vâng cháu cảm ơn hai bác, mời hai bác ngồi.

Khỏi cần nói thì ba mẹ của Ngô Hàn Dương rất ưng ý đứa con dâu này, dù có thể nào thì ông bà cũng bắt thẳng con trai kia cưới con bé này.

- Sao chúng tôi chưa thấy thằng bé tới?? - Ba cô lo lắng nên hỏi.

- À, nó bận công việc xít nữa sẽ tới ấy mà.

Trong đầu Mạnh Ái rất mong lung, cái người tên Ngô Hàn Dương kia dung mạo thật sự ra sao? Tại sao ba mẹ lại thích tới vậy? Haizzzz

Ở một nơi khác, đúng hơn là trong khách sạn.. Crooked 5 sao của thành phố S.

- Ừm.. ừm mạnh lên, aaa mạnh.. lên.. dương

- ừm..ừm

Đó là tiếng rên rỉ của Hàn Dương và người đàn bà lơ đãng kia.

- Ừm

Hàn Dương chuẩn bị đến lúc bắn ra thì anh rút ra, đơn giản vì anh không muốn ai mang con của anh..

Cốc, cốc

- Thừa chủ tịch, đã đến giờ hẹn. - Giọng Hàn Đại nói với Dương.

- Ừ lui đi.

Anh bình tĩnh đi xuống mặc đồ chỉnh tề ngăn nắp lại. Thấy một tờ chi phiếu xuống, á kia thấy vậy liền cúi xuống lấy rồi nhoẻn miệng cười.

- Lục, chở tôi tới nhà hàng XX.

- Vâng thiếu gia.

Đúng 10 phút sau, chiếc xe Lamborghini của Hàn Dương đã đậu trước nhà hàng XX

Hàn Dương một thân tây màu xám hãng Armani bước xuống xe kéo theo đó là hàng chục ánh nhìn anh với sự ham muốn. Nhưng anh chẳng màng nhìn lấy dù chỉ một lần mà đi thẳng vào bên trong tiến tới thang máy chuyên dụng cho những khách hành sử dụng phòng V.I.P.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Yêu anh từ cái nhìn đầu tiên

" Ting "

Cửa thang máy mở ra, Hàn Dương một mạch bước tới phòng V.I.P mà cả nhà đang đợi anh ở đó để xem mặt.

- Ba mẹ con đã tới, chào cô chào chú.

Hàn Dương cúi đầu chào ba mẹ của Mạnh Ái lễ phép. Nghe tiếng chào, cô ngước mặt lên, đập vào mắt cô là khuôn mặt tuấn tú đó.

Thân hình to cao, khí chất từ người anh tỏa ra thiết tình không thể chê vào đâu được. Tim cô đập chậm một nhịp rồi đập nhanh dần dần lên.

- Hàn Dương đây à, cháu càng lớn càng chừng chặc nha. Thôi ngồi xuống đi, còn kia là Mạnh Ái con gái của cô chú.

Mẹ cô nhỏ nhẹ nói với anh, dù đã giới thiệu nhưng chỉ có một mình cô nhìn hấn, còn hấn thì không buồn liếc nhìn mặt cô dù chỉ một lần.

Trong suốt quá trình hai bên nói chuyện vui vẻ, chỉ có mình cô và anh ngồi im không nói lời nào. Cũng không phải là cô ngồi im nữa, chỉ là đôi mắt không yên phận của cô cứ dán lên người ngồi đối diện.

- Mạnh Ái, chẳng lẽ mày yêu anh ta từ cái nhìn đầu tiên? Ày ày không có đâu.

Mạnh Ái nhanh chóng gạt bỏ cái suy nghĩ kia qua một bên rồi tự gõ đầu mình một cái. Nhưng mà hấn vẫn vậy, mắt vẫn chăm chú vào đồng thức ăn trên bàn mà không thèm nhìn cô, tên đáng ghét này!!

- Vậy chúng ta thống nhất nhé, tuần sau hai đứa liền làm đám cưới.

Đó là lời ba mẹ của Hàn Dương nói làm cô và anh đều bị giật mình quay sang nhìn người lớn với ánh mắt khó hiểu??

- Ba mẹ sao lại vội như vậy? _ Hàn Dương im lặng này giờ mới chịu lên tiếng. Đối với người khác anh lạnh lùng, là đáng tối cao.. Còn đối với ba mẹ thì anh một mực nghe lời để ông bà vui lòng.

- Sao đây anh kia? Cả con và Mạnh Ái đều lớn rồi cưới nhau có tốt hơn hay không?

Nghe mẹ anh nói vậy, Mạnh Ái cũng lắc đầu ngán ngẩm, còn riêng Hàn Dương thì đôi mắt hắng lên tia tức giận.

Bàn xong mọi thứ thì mọi người ai về nhà nấy.

Trên đường về Lục Gia cô đã suy nghĩ rất nhiều về thân hình, ánh mắt và giọng điệu của anh.. Không lẽ cô thật sự thích anh?? Không thể, anh lạnh lùng thế cơ mà, cô lại thích tuýp người ấm áp.

- Chào Chu quản gia cháu mới về.

- Chào ông chủ, phu nhân và tiểu thư mới về

Tính cô là vậy, gặp người lớn tuổi hơn đều cúi đầu chào lễ phép đó là điều đầu tiên khi còn nhỏ ba đã dạy cho cô.

- Ba mẹ, con có chuyện muốn nói.

- Sao thế con, ngồi xuống đã

Mạnh Ái suy nghĩ mãi mới dám nói ra điều này

- Tại sao phải cưới sớm thế ạ? Con còn nhỏ cơ mà.

- Tất cả đã được sắp đặt, con đừng nói nữa vô ích, mau lên phòng nghỉ ngơi đi.

- Thôi nào mình từ từ thôi. _ Mẹ cô nhẹ nhàng khuyên bảo ông.

Mạnh Từ ba cô đột nhiên gất lên, cô cũng đành chấp nhận chứ cũng không biết sao nữa, lui thui quay mặt đi về phòng.

Những lúc có chuyện buồn, cô không ai muốn ai phải lo lắng, nhất là ba mẹ, hai anh và Kiều Ny.. Nên cô toàn im lặng? Có người hỏi cô lúc cô buồn nhất sẽ ở bên ai và gục đầu khóc? Mạnh Ái sẽ nhẹ nhàng mỉm cười và nói là con nhờ bông Doraemon của hai anh tặng cô lúc sinh nhật 15 tuổi.

Mỗi lần buồn hay khóc, Mạnh Ái đều bầu bạn với nó..

Sáng nay khi Mạnh Ái dậy liền thấy cuộc gọi nhớ của Kiều Ny gọi cho mình vào 2 phút trước, cô hoàn toàn không biết chuyện gì xảy ra, cứ thế liền nhấn nút gọi lại.

- Mạnh Ái, sao cậu không nói gì với mình?? _ Kiều Ny nói với giọng ghen ngào

- Chuyện gì cơ chứ?? _ Đến giờ này Lục Mạnh Ái cô đây hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra.

- Cậu bật TV lên coi đi, nhanh lên rồi nói mình nghe.

Nghe theo lời Kiều Ny, cô bật TV lên, đập vào mắt cô là tin tức:

" Tiểu thư gia tộc lừng lẫy Lục Gia là Lục Mạnh Ái sẽ kết hôn với chủ tịch tập đoàn đứng đầu thế giới Ngô Hàn Dương. Lễ cưới được coi là một lễ cưới thế kỉ khi hai bên gia đình đều là những tập đoàn danh tiếng. Buổi lễ sẽ được diễn ra vào ngày YY tháng YY năm XXYY tại nhà hàng XX trong suốt quá trình diễn ra sẽ được canh phòng nghiêm ngặt, chỉ có những khách khứa được mời đến mới được tham gia. "

Đầu cô lúc này nổ một tiếng " oành ", cái gì? Tại sao lại lan rộng chuyện này ra, Mạnh Ái chỉ biết đứng chôn chân tại chỗ mặc cho nước mắt bắt đầu rơi lã chã.

Kiều Ny khi thấy Mạnh Ái im lặng liền sốt ruột mà hỏi:

- Mạnh Ái, cậu không chứ kể lại cho mình nghe đi.

Cô lúc này mới hoàn hồn lại, nước nờ nói:

- Kiều Ny, đám cưới này thật ra là một cuộc giao ước giữa hai bên gia đình, mình thật sự không muốn lấy anh ta đâu, vốn dĩ mình chỉ có mình yêu anh ta,

còn anh ta không yêu mình.

Nghe Mạnh Ái nói, nhỏ mới hiểu ra, thì ra cô phải chịu cái cảnh hôn nhân ép buộc này, nếu là nhỏ, nhỏ cũng sẽ như cô thôi, thật sự không muốn cưới một người mình không quen biết và quan trọng hơn hết..... là đám cưới này không có đủ tình yêu từ hai phía.

- Mạnh Ái, cậu nghe mình nói, không khóc nữa, gặp nhau được không??

- Được, cậu qua rước mình đi.

Kiều Ny qua rước cô rồi chờ tới quán cà phê Last Dance, sở dĩ hai cô rất thích quán này, không ồn ào mà chỉ trầm lặng, ngồi ở đây tâm sự lúc này có lẽ là thích hợp nhất rồi.

Mạnh Ái bày tỏ hết bầu tâm sự trong lòng của mình cho nhỏ nghe, cô khóc rất nhiều, thật sự rất nhiều.. Kiều Ny kể bên cũng chỉ biết an ủi vỗ về, nhỏ hiểu cảm giác của cô lúc này.

Tối hôm đó về nhà, cô lặng lẽ lên phòng và không thèm ăn gì hết khiến cho ông bà Lục thật sự lo lắng. Chỉ còn đúng 5 ngày nữa, là cô sẽ phải cưới anh. Cuộc hôn nhân chỉ có Mạnh Ái yêu Hàn Dương, còn anh không yêu cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chính thức trở thành vợ chồng

Hôm nay Mạnh Ái thức dậy với một tâm trạng không mấy thoải mái, vậy là chỉ còn 4 ngày nữa sẽ tới lễ kết hôn, đầu óc cô giờ đây rất rối bời, không tin mọi chuyện diễn ra nhanh tới như vậy.

Đột nhiên cô nhớ tới những cặp đôi trước khi kết hôn đều phải sắm sửa đồ cưới, nhẫn cưới, và nhiều thứ khác. Tại sao anh ta không ném xia gì hết?

Đi xuống dưới ăn sáng, Mạnh Ái thấy ba mẹ đã ngồi đợi, liền nở một nụ cười ấm áp.

- Chào buổi sáng ba mẹ.

- Chào buổi sáng Ái Nhi, ngồi xuống ăn sáng luôn này. _ Ba cô nói

Buổi ăn diễn ra xôm xả, cô biết chỉ còn ở chung với ba mẹ thêm 4 ngày nữa thôi nên trong bữa ăn luôn kiếm cách tạo dựng tình tiết mới để cả nhà vui vẻ bên nhau. Đến khi gần ăn xong, cô mạnh dạn hỏi chuyện với ba mẹ:

- À ba mẹ, vậy còn đồ cưới, nhẫn cưới mọi chuyện ai sẽ lo??

Ba mẹ nghe con gái nói vậy liền vui mừng khôn xiết nghĩ rằng con mình đã chấp nhận cuộc hôn ước này, trong lòng nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

- Mẹ quên nói với con, một xú 9 giờ sẽ có người mang áo cưới lại cho con, mọi thứ còn lại bên chồng con sẽ lo chu toàn mọi thứ.

- Vâng ạ.

Nói xong Mạnh Ái xin phép đi lên lầu, vừa vào, cô ngồi thụp xuống khóc. Đòi người con gái quan trọng nhất là đám cưới và mang thai 9 tháng 10 ngày lần đầu. Ấy vậy mà nhẫn cưới, áo cưới là tự người ta lo hết, cô không phép được chọn gì hết. Thật là bất công, chỉ vì muốn ba mẹ vui lòng mà cô phải chấp nhận cuộc giao ước ngang trái này, ông trời không hiểu cho cô.

Đúng giờ hẹn, đã có người mang áo cưới tới, ba mẹ đều tới tập đoàn hết nên Chu quản gia đem lên cho cô

Cốc, cốc.

- Tiểu thư, đồ của cháu đây.

Mở cưới ra, Chu quản gia đưa cho cô một cái vali bự, cô vui vẻ đón nhận

- Cảm ơn chú ạ.

- Ái Nhi, con thật sự rất buồn đúng không??

Bị đánh trứng tim đen, cô giật mình, sau đó nở một nụ cười nhẹ thay cho lời thú nhận.

- Chú chăm cháu từ hồi nhỏ, tính cháu ra sao chú hiểu rõ nên có gì phải nói ra. Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén thôi, chắc chắn cháu và cậu kia ở chung không sớm thì muộn cũng yêu nhau.

Nói xong, Chu quản gia rời đi để lại cô với mớ suy nghĩ hỗn độn về câu nói " Lửa gần rơm lâu ngày cũng bén "

Cô mở vali ra, đó là một chiếc váy cưới rất đẹp. Tà váy dài hơn một mét với thiết kế đuôi cá, trên đó là phần ren và những họa tiết màu bạc trông rất đẹp mắt. Đằng sau lưng là một lớp ren mỏng phủ lên cũng có những họa tiết màu bạc như vậy.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

Bên trong cũng có guốc hợp tông với bộ váy cưới này.

Dù gì thì cái ngày đó cũng tới, đó là ngày kết hôn. Nó được diễn ra sang trọng với màu chủ đạo là trắng, thể hiện cho sự tinh khiết và trang trọng. Xung quanh được bố trí rất nhiều vệ sĩ, an ninh rất chặt chẽ, chỉ có những khách được gửi thiệp cưới mới được tham gia. Rất nhiều doanh nhân, cô đồng trong và ngoài nước tham gia rất nhiều, vì họ đều là bạn làm ăn với Ngô Thị và Lục Thị.

Trong lòng Mạnh Ái đang rất hồi hộp, dù gì cô là người yêu anh ngay từ cái nhìn đầu tiên nên thôi kết hôn với người mình yêu cũng không sao.

Mọi người đã có mặt đầy đủ, riêng duy nhất một người chưa đến đó là anh - Hàn Dương.

Điều đó khiến cho mọi người lo lắng, cả cô cũng vậy. Không lẽ anh không chấp nhận cuộc hôn nhân này?

- Mạnh Ái _ Mẹ cô bước vào phòng trang điểm với cô

- Mẹ, có chuyện gì ạ??

- Con kết hôn, sau đó về nhà người ta phải sống cho hạnh phúc đấy. Ba mẹ xin lỗi vì đã phải ép buộc con như vậy.

Nghe bà nói, Mạnh Ái sụt sùi rung rung nước mắt, ôm bà vào lòng thật chặt.

- Con không sao, con hứa lâu lâu sẽ về thăm ba mẹ mà.

- Lớn rồi đừng khóc nữa, hôm nay là ngày kết hôn đấy.

5 phút trước khi bắt đầu buổi lễ, Hàn Dương đã tới.

Cô được ba dắt tay đi từ từ trên thảm đỏ tiến tới sân khấu trong sự trầm trồ và khen ngợi của mọi người. Dáng người của Mạnh Ái rất hợp để mặc chiếc váy cưới này, nó tôn lên được sự quý phái và tinh khiết của chính nó và người mặc.

- Ta giao con bé lại cho con. _ Ba cô Lục Mạnh Từ nói với anh.

Hàn Dương không nói gì, chỉ gạt đầu nhẹ biểu hiện cho sự đồng ý rồi bắt đầu đi nắm lấy tay cô. Cách nắm tay của anh rất hồ hởi làm cho Mạnh Ái có chút hụt hẫng.

Mạnh Ái ngước lên nhìn Hàn Dương, cô đứng hình vài giây, thật sự không có gì chê bai được anh. Rất đẹp, rất đẹp là đằng khác. Hàn Dương khoác lên người bộ suits cũng hãng Savile Row màu xám, hãng này thiết kế những kiểu vest có phong cách Anh quốc, cổ điển và phong cách. Tôn lên được dáng vẻ lạnh lùng, ngạo mạn của anh.

(Ảnh minh họa)

(Ảnh minh họa)

- Ngô Hàn Dương, con có đồng ý làm chồng của cô Mạnh Ái đây không? Sẽ chăm sóc, che chở và yêu thương cô ấy như chính sinh mạng của con.....

Cha xúr cất lên tiếng nói phá vỡ bầu không khí im lặng trong nhà thờ

- Tôi đồng ý _ Hàn Dương nói một cách dứt khoát

- Còn Lục Mạnh Ái.....

Đến lượt cha xức hột Mạnh Ái, cô có vẻ bất ngờ

- Tôi.. tôi đồng ý.

Thấy cô ngập ngừng rồi mới nói đồng ý, Hàn Dương có chút khó chịu nhìn cô, ánh mắt hiện rõ lên tia phẫn nộ.

- Vậy ta tuyên bố, hai con chính thức trở thành vợ chồng, hai con có thể đeo nhẫn cho nhau.

Sau khi đọc lời tuyên thệ ở nhà thờ, mọi người chuyển sang nhà hàng gần đó để ăn mừng. Đó là nhà hàng XX, là nhà hàng hôm trước hai gia đình gặp nhau. Ba mẹ Hàn Dương thuê ở đó là có mục đích, vì đây là nơi hai đứa nhỏ gặp nhau lần đầu nên tổ chức tiệc cưới ở đây luôn.

Phải tiếp khách trong bộ váy cưới như thế này, mang đôi guốc cao mà đi nhiều vòng quá Mạnh Ái bắt đầu thấy đau ở chân, chắc có lẽ đã sưng lên rồi.

Còn Hàn Dương vẫn bình thường như không có gì xảy ra và cứ kéo tay cô đi hết bàn này tới bàn khác mặc cho chân cô đang rất đau đến mức cô phải gất gồng lên.

- Nè, anh từ từ thôi, chân tôi đau quá.

- Chân cô đau thì có liên quan tới tôi?? Đi nhanh lên một chút.

Nghe anh nói như vậy, không biết vì sao cô cảm thấy buồn, rất buồn.

Về ngoài thì cô luôn sánh đôi cùng anh đi tới các bàn để nâng ly chúc mừng, cười nói vui vẻ nhưng đâu ai biết được nụ cười trên môi anh và cô chỉ là giả tạo. Ai cũng tưởng đây là một cặp hợp nhau, một đám cưới thể kỉ nhưng sự thật không phải, chỉ có cô thích anh, yêu anh còn anh thì không.

Gần khuya tiệc mới tàn hết, mọi người dần dần ra về.

Cô đang ngồi bên trong phòng trang điểm xoa bóp cái chân đang tấy đỏ lên, thì anh hai và anh ba của cô đi vào.

- Ái Nhi, em sao thế? _ Lục Gia Thiên lên tiếng hỏi.

- Aaa anh hai, anh ba _ Cô mặc kệ cái chân đang đau, chạy lại ôm hai người anh vào lòng.

- Đám cưới rồi không phải con nít đâu cô nương _ Chấn Hào lên tiếng nói với cô em gái bé bỏng này của mình.

- Không thèm, em tưởng hai anh không về dự đám cưới của em được chứ, thật là cảm động nhaaa ~.~

- Ngốc, sao mà không về được, anh với anh hai chỉ có mình em là bảo bối thôi đấy. _ Gia Thiên cốc lên đầu cô một cái rồi nói

- Đau.. Anh hai coi kia, anh ba đánh em. _ Mạnh Ái nũng nịu với Chấn Hào

Chấn Hào liếc Gia Thiên một cái làm anh lạnh sống lưng, trong nhà cùng chiều Mạnh Ái nhất đó là Chấn Hào, chuyện đó khỏi nói ai cũng biết.

- Thôi được rồi, ngày mai anh hai và anh ba đều quay về nước làm việc, em ở đây phải ngoan đó, ráng làm một người vợ tốt của người ta nha _ Chấn Hào vừa nói vừa nheo cái mắt của em gái mình.

- Thật sao _ Mạnh Ái nhìn hai người anh mình nói với giọng ỉu xiu.

- Ái Nhi ở đây ngoan nhé, hai anh sẽ sớm về thăm em thôi. _ Gia Thiên nói với giọng nhỏ nhẹ nhất có thể.

- Anh hai với anh ba hứa nha.. _ Nói rồi Mạnh Ái đưa ngón tay út của mình ra móc quéo với hai Chấn Hào và Gia Thiên.

Chấn Hào và Gia Thiên chỉ biết cười rồi lắc đầu với tính cách nhõng nhẽo của đứa em này, sau đó cũng đưa tay lên móc quéo.

Mạnh Ái đợi mãi không thấy Hàn Dương đâu, ba mẹ anh thấy vậy mới kêu vệ sĩ chở về cô về nhà trước, chỉ có hai ông bà biết đứa con quý từ này lại đi chơi nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Đêm tân hôn

Trở về tới nhà Hàn Dương, à không là nhà của Mạnh Ái và Hàn Dương mới đúng là đã hơn mười một giờ tối.

Mạnh Ái cúi chào người tài xế rồi quay vào bên trong, căn biệt thự này rất rộng, nó còn rộng hơn cả Lục Viên làm cô có chút bất ngờ.

Cổng ngoài được sơn màu đen cao chọc trời với hai con hổ đá được xây kế bên, nhận ra cô, một người vội ra mở cổng:

- Phu nhân đã về, xin mời cô vào trong. _ Vì lúc trước ông bà chủ có về đây và cho bà xem hình phu nhân nên bà dễ dàng nhận biết.

- À dạ, dì cứ gọi con là Mạnh Ái hay Ái Nhi được rồi. Dì tên gì cho con dễ xưng hô?

- Gọi ta là Trần quản gia được rồi _ Bà quản gia thật sự rất thích cô gái này, dù mới gặp nhưng bà thấy rất hiền lành mà ngoan ngoãn nữa. Không như những cô gái danh giá chưa ngoa trước mà thiếu gia đưa về.

- Vâng ạ _ Mạnh Ái cúi đầu hiền từ đáp lại.

Bước vào trong, tất cả đều được bố trí, sắp xếp theo tông màu tối đó là xám và đen. Tạo nên sự huyền bí cũng không kém phần sang trọng của chủ nhân ngôi nhà này.

- Để đi giúp con mang đồ lên, phòng thiếu gia ở trên tầng hai. _ Quản gia Trần phá tan bầu không khí im lặng này giờ, bà thật sự thấy cô rất hiền, còn rụt rè nữa.

- A thôi được rồi, con tự mang lên được. Khuya rồi đi đi nghỉ sớm đi, anh ấy có về cũng để con mở cổng cho ạ.

- Ấy như vậy sao mà được, dì giúp con cho.

Biết mình không thể cãi lại, Mạnh Ái vui vẻ gật đầu đồng ý. Quản gia Trần và cô bê hết đồ lên lầu rồi bà xin phép về phòng.

Bước vào phòng, phòng của anh chủ yếu theo tông màu xám đen và trắng, sự phối hợp rất đẹp. Chính giữa đặt một chiếc giường kingsize màu trắng, phía bên trái là ban công còn phía bên phải là tủ đồ. Đối diện giường là TV màn hình cong đời mới nhất, còn nhìn xéo qua là một bộ ghế sofa màu đen. Cái làm cô thấy lạ nhất là trong phòng có 2 cánh cửa, một cái là nhà vệ sinh còn một cái là gì?? Theo bản năng, cô đi vào đó, là một phòng quần áo rất là nhiều nha. Quả thật rất tiện lợi.

Cô tắm rửa cũng đã xong mà anh vẫn chưa về, cô đã cho bác Trần đi nghỉ nên bản thân phải ngồi đợi anh ở đây.

Mạnh Ái đi lòng vòng trong nhà xem thử, ở đây có 3 lầu và thật sự rất rộng. Phòng của cô và anh ở lầu 2, lầu này có 4 phòng, hai phòng ngủ, một phòng làm việc của anh và một phòng nữa, nhưng lại không mở ra được.

Ngồi đợi cũng chán, cô xuống phòng khách ngồi xem TV đến nỗi ngủ gật cũng không biết. Chỉ khi nghe tiếng động cơ xe ngoài sân vườn, Mạnh Ái mới chợt tỉnh dậy.

Thấy Hàn Dương say xỉn, cô có vẻ lo lắng định chạy lại dịu anh, nhưng. . . kế bên anh lại có một cô gái khác. Cô ta ăn mặc hở hang, bộ váy màu đỏ ngắn cũn cỡn, ở phần trên cúp ngực lộ ra bộ ngực to phập phồng của ả.

- Hàn Dương anh đã về _ Mạnh Ái cố gắng nói từng chữ.

Hàn Dương không mấy may đến, cứ để ả đi lên lầu, hiện ngang không thèm ném xia đến cô, như là người vô hình.

Trên cầu thang, anh còn xoa nắn bộ ngực của ả ngay trước mặt cô, làm cho cô thấy rất khó chịu nhưng dù gì cũng phải nhịn.

- Lục Mạnh Ái cô lên đây cho tôi _ Từ trên lầu phát ra tiếng nói đang hét lớn kia làm cô giật nảy mình.

Ba chân bốn cẳng chạy lên lầu, trước mắt cô là thân thể lồ lộ của anh và ả ta.. cô như chết đứng tại chỗ.

- Đứng đó làm gì, lấy hết đồ đạc của cô qua phòng khác, đừng ở đây làm hỏng chuyện vui của tôi. _ Hàn Dương vừa nói vừa vuốt ve cơ thể của người nằm dưới anh.

- Nhưng. mà

- Tôi nói dứt ngay!! _ Hàn Dương gắt gỏng nói với cô.

Mạnh Ái ngậm ngùi lấy đồ qua phòng khác, trong đầu cứ nghĩ tới hình ảnh đê tiện hồi nãy không khỏi rợn người.

Căn phòng này cũng không tệ, nó vừa đủ để cô nghỉ ngơi ở đây. Tuy nhỏ hơn phòng của anh, nhưng cô lại thích căn phòng nhỏ nhỏ ấm áp như này.

Còn ở bên căn phòng kia, hai người đang quần lấy nhau mà không thèm đóng cửa, cứ để như vậy.

Hàn Dương trong cơn say không biết mình đang làm gì, cứ như vậy mà làm với ả. Anh nãy giờ cứ trêu ghẹo bên dưới cửa ả làm ả rên lên những tiếng dâm dăng rợn người..

- Dương.. ẹ.. lên.. em muốn

- Được thôi bé cưng _ Nói xong, Hàn Dương bắt đầu cho cự vật vào bên trong ả, động thân rất mạnh bạo.

- Aa.. Aaa đã.. quá..... Dương mạnh..lên

Tất cả đều lọt vào tầm nhìn của cô, vốn chỉ định đi xuống rót nước uống, không ngờ lại thấy được cảnh này.. tim cô như bị anh chĩa vào. Chạy về phòng đóng cửa lại, Mạnh Ái ngồi thụp xuống khóc. Đôi mắt màu xám tro giờ đây đang phủ lên một lớp u buồn.

Sáng hôm sau

Có lẽ vì hôm qua quá mệt nên Mạnh Ái ngủ rất sâu, Hàn Dương đến tận phòng gõ cửa đã 3 lần nhưng vẫn không có động tĩnh gì khiến anh bức bối.

- Cô, dậy đi _ Hàn Dương nói nhẹ nhàng nhất có thể, anh là đang cố kìm nén cơn giận của mình.

- Aa mẹ cho con thêm 5 phút nữa _ Mạnh Ái nhắm tưởng đây là mình nên nhưa nhưa.

Trên mặt Hàn Dương lúc này đã có một vạch đen trước mắt, gất lên với cô:

- Lục Mạnh Ái cô dậy ngay cho tôi.

- À ừm.. Anh có gì muốn nói sao? _ Mạnh Ái bị anh làm giật mình.

- Tôi cười cô về, à không bị ép cười mới đúng không phải để cô suốt ngày ngủ rồi ăn, dậy ngay đi xuống dưới làm việc. _ Hàn Dương lần này rất giận, chỉ mới có ngày đầu tiên thôi.

- Nè, bộ anh không thấy hôm qua tôi rất mệt sao? Tôi còn phải đợi cửa anh về nữa, đừng có quá đáng. _ Mạnh Ái cũng không vừa gì, lên tiếng nói.

CHÁT..

Hàn Dương tát thẳng vào mặt Mạnh Ái, làm cô bất ngờ sau đó thấy đau ở mặt.

- Tôi không cho phép cô trả treo với tôi, khôn hồn thì câm cái miệng lại.

Nói rồi anh quay bước đi xuống nhà, để lại một mình Mạnh Ái ngồi đó thẫn thờ. Từ nhỏ đến lớn cô luôn được cưng chiều như trứng, ba mẹ và hai anh chưa bao giờ dám động tay động chân với cô, vậy mà anh lại đánh cô ư?

Nghĩ đến đây, cô rót nước mắt, sau đó nhanh chóng vào nhà vệ sinh rửa mặt.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Lưu nhân khải chết tiệt!!

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, Mạnh Ái buộc tóc lên đằng sau, lúi thúi đi xuống dưới nhà.

Thấy Hàn Dương ngồi đó cùng ả kia, trong lòng Mạnh Ái dâng lên một cảm xúc khó tả. Là đau lòng hay là ghen tị?? Chính cô cũng không biết.

- Đúng đó ngây người làm gì? Đi xuống làm việc đi. _ Hàn Dương nhìn thấy cô đứng trên cầu thang nhìn mình chằm chằm nên có chút bức mình.

Mạnh Ái bước vào bếp với sự ngạc nhiên của người hầu trong nhà và quản gia Trần.

- Mọi người có cần con giúp gì không?? _ Cô vui vẻ nhìn mọi người nói, nhưng đó là mặt nạ bên ngoài thôi.
- Không cần đâu ạ, phu nhân cứ lên đó ngồi đi _ Bác Trần ngay từ hôm qua đã rất quý mến cô, coi cô như con gái của mình.
- Ai nói cô ta là phu nhân của Ngô Gia? _ Hàn Dương từ từ đi vô, mặt đen như đất nòi nhìn quân gia Trần mà gằn giọng.
- Xin lỗi thiếu gia.. Tội lỗi rồi.

Bác Trần bị giọng nói của Hàn Dương làm cho giật mình, bà đã quá quen với cảnh thiếu gia bức mình, nhưng kì này giọng nói càng ngày càng hung tợn hơn lúc trước.

- Cháu không trách bác, chỉ cần lần sau bác ăn nói cẩn thận hơn. Ngô phu nhân của căn nhà này chỉ có thể là Minh Ngọc, cô nghe rõ chưa??

Anh xắn tới bóp chặt cằm cô, rất đau, vì thiếu khí nên mặt Mạnh Ái trắng bệch, bác Trần thấy vậy mới van xin Hàn Dương:

- Thiếu gia, cô ấy khó thở, nhẹ tay một chút..
- Hừ, cũng may cho cô đó. Cuộc sống địa ngục của Lục Mạnh Ái cô bắt đầu từ ngày mà cô bước chân vô căn nhà này.

Được thả ra, cô ngồi bệt xuống đất hít oxy, bác Trần nhẹ nhàng vuốt lưng cho Mạnh Ái. Nghe được những lời chính miệng Hàn Dương nói, cô rất đau. Á ta lúc này đứng bên ngoài đã nghe được hết, không ngờ anh lại ác độc như vậy cũng liền xách dép chạy đi thực mạng.

- Khỏi nấu nữa, tôi ra ngoài ăn. _ Hàn Dương bức bội nói rồi quay ra ngoài lên xe nhả ga đi khỏi.
- Ái Nhi, con đừng buồn, cậu chủ vốn tính khí đã như vậy. Ngồi lên bàn đi, ta cùng con ăn mới mọi người. _ Bác Trần rất thương cô..
- Vâng, con không sao. _ Cô mỉm cười tỏ vẻ không sao, nhưng thật ra cô rất buồn.

Nói xong, Mạnh Ái cùng mọi người dọn đồ ra bàn ngồi ăn. Người hầu từ trên xuống dưới rất yêu quý cô bởi bản chất hiền lành điềm đạm, cũng sớm coi cô như phu nhân thật sự trong nhà, riêng chỉ có thiếu gia Hàn Dương không chấp nhận điều đó.

Ngô Hàn Dương lái xe tới tập đoàn với khuôn mặt lạnh băng khiến cho nhân viên ai nấy đều đổ mồ hôi hột.

Bước xuống xe, tất cả nhân viên đều xếp thành hai hàng dài rồi hô to khẩu hiệu: " Xin chào chủ tịch, buổi sáng tốt lành. "

Anh chỉ lướt ngang rồi đi thẳng tới thang máy chuyên dụng của chính mình, tâm trạng mới sáng sớm đã bức mình như vậy thì không biết nguyên ngày hôm nay sẽ ra sao? Đó là ý nghĩ của tất cả mọi người trong tập đoàn.

Hàn Lục và Hàn Đại đã quá quen với tính cách của " Lão Đại " nên không mấy ngạc nhiên.

- Chủ tịch mới tới _ Cả hai đồng thanh rồi cúi chào thận trọng khi thấy Hàn Dương bước tới.
- Một ly cà phê đen không đường. _ Ngồi xuống chiếc ghế chủ tịch, anh tao nhả nói, cố gắng kiềm hãm cơn giận đang bùng phát trong lòng.

Chỉ đúng 3 phút sau, trước mặt anh Hàn Đại đã đưa đến ly cà phê, còn Hàn Lục đứng bên cạnh đọc lên tất cả việc mà Hàn Dương cần làm trong hôm nay.

Sau một hồi lắng nghe hết tất cả, anh chỉ gật đầu một cái biểu thị cho việc đã nghe hết, rồi xua tay bảo Lục và Đại cùng nhau quay lại bàn làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Khởi hành tới mexico

Chiếc Rolls - Royce khởi hành về tới nhà đã làm 6 giờ tối, mùi hương thức ăn tỏa ra từ nhà bếp làm bụng Hàn Dương kích động mà kêu lên.

Lục Mạnh Ái ở nhà cùng bác Trần và mọi người ở nhà dọn dẹp và nấu ăn chờ anh về. Điều đó khiến anh có một cảm xúc khác lạ liền nhoen miệng cười mỉm, nhưng sau đó lại trở về khuôn mặt như bình thường.

Anh vốn dĩ là yêu Minh Ngọc, cô không phải là cô ấy, cô là Mạnh Ái cơ mà.

- Anh lên lầu tắm đi, tôi ngồi dưới đây đợi anh ăn cơm _ Thấy anh bước vào nhà, trong lòng cô rất vui vì anh về sớm.

- Ừ _ Một chữ ngắn gọn như vậy rồi quay bước thẳng lên lầu khiến cô có chút hụt hẫng.

Chỉ 30 phút sau, Hàn Dương liền xuống nhà dùng bữa, trên người mặc bộ đồ pijama dài màu đen, chỉ như vậy thôi mà khiến ai kia ở dưới nhìn đắm đuối.

Bữa cơm được bao trùm trong im lặng, cô và anh không hề mở miệng nói lời nào với nhau, cứ thế dùng hết bữa. Sau đó mới mở miệng nói với cô:

- Dọn xong lên phòng gặp tôi.

Anh suốt ngày lạnh lùng với cô như vậy, không muốn cũng phải muốn vì cô đã là vợ anh. Mạnh Ái chỉ ngậm ngùi thờ dài đành chịu đựng.

" Cốc, cốc "

- Tôi.. có.. thể vào chứ?? _ Đối diện với anh cô cảm thấy rất sợ, rất rất sợ.

- Vào đi _ Từ bên trong vọng ra tiếng nói của Hàn Dương, cô mới dám vào.

- Anh.. gọi tôi có gì sao?? _ Tim Mạnh Ái lúc này đập mạnh dữ dội, chả biết phải đối diện với con người hung tợn kia như nào.

- Chuẩn bị đồ ngày mai qua Mexico với tôi.

- Tại sao tôi phải đi với anh?? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi lại.

- Cầm miệng ngay lập tức, điều tôi nói 1 là 1 chứ không có 2, nhanh chuẩn bị _ Cả ngày hôm nay toàn chịu xui xẻo khiến anh phát bực, lúc này dù được xuống một tí thì bây giờ cô lại chọc tức anh.

- Tôi đi là được chứ gì, không cần dữ như vậy.

Sau đó xoay bước đi ra ngoài, miệng còn lầm bầm:

" Đồ độc ác, xấu xa, anh không thể dịu dàng với tôi dù chỉ một chút được sao? Đồ tù lạnh băng giá, chết tiệt!! "

Cô nào biết được 25 chữ kia cô nói đã lọt vào hết tai của anh.

- Cô. Vừa. Mới. Nói. Gì? Nói lại tôi xem thử?? _ Xem ra cô lại không nghe lời nữa.

- À tôi không có.. nói gì hết, thôi tôi đi đây, anh ngủ ngon.

Định toan bước ra khỏi cửa, một lực mạnh nắm cổ tay cô kéo ngược lại về sau.

CHÁT.

- Lục Mạnh Ái, tôi nói cho cô biết, khôn hồn thì về xếp đồ mai đi với tôi, đừng nói gì nhiều, không thì đừng trách sao tôi độc ác với cô. _ Anh gằn giọng nói ra từng chữ.

Bất ngờ vì cái tát của anh, chỉ ở với anh vồn vện 2 ngày mà cô nhận được đây là 2 cái tát?? Anh là đang chà đạp lên cô sao?? Cô đứng dậy đẩy anh ra rồi nhanh chóng quay về phòng đóng cửa thật mạnh, rồi vùi mặt xuống gối mà khóc..

Quá mệt mỏi, cô thiếp đi mà không biết trời trăng mây đất gì hết.

Hôm sau tỉnh dậy đã là đang ở trên máy bay, điều này khiến cô ngạc nhiên. Hàn Dương ngồi kế bên cô cũng thấy cô động đậy, nhưng cả một cái liếc mắt cũng không có.

- Sao tôi lại ở đây?? _ Mạnh Ái

- Đi Mexico, chẳng lẽ đã quên?

" À " một tiếng, sau đó lại quay mặt đi chỗ khác, cô rất giận anh vì chuyện hôm qua, rõ ràng anh là đồ máu lạnh nhất cô từng gặp. Thử hỏi xem có ai mà giận được người mình yêu không?? Cái suy nghĩ đó chợt hiện lên trong đầu cô khiến cho cô mủi lòng.

Tối hôm qua vì thức khuya làm việc, Hàn Dương rất mệt, vì thế mà ngủ gật, dựa đầu vào vai cô.

Mạnh Ái liền giật mình quay qua, thấy anh đã ngủ, mặt trông lúc này rất hiền lành, là rất đẹp nhaaaa.

" Lúc ngủ sao trông anh đẹp trai như vậy?? Còn lúc dậy thì khó ưa muốn chết " - Mạnh Ái nghĩ vu vơ trong đầu mình rồi mỉm cười.

Sau 8 tiếng ngồi trên máy bay thì cô và anh đã đến được Mexico (mình chém gió đó, mình không rành về khoảng này =))).

Vì Hàn Dương đi máy bay tư nhân nên nó đến nhanh hơn dự kiến rất nhiều, tới nơi đã thấy một hàng người cúi đầu chào cung kính khiến Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Chào em, anh là Từ Hy, bạn thân của Hàn Dương. Hôm đám cưới vì bận nên anh không thể đến được. _ Từ Hy khi thấy Mạnh Ái xuống thì hơi bất ngờ, rất đẹp, tiên nữ giáng trần.

- Aaa chào anh _ Vừa nói Mạnh Ái nở nụ cười nhìn Từ Hy.

- Còn đây là Kha Đức, là bạn thân và cũng không đến đám cưới của em được vì lí do trên. _ Từ Hy nhanh nhẩu nói tiếp.

- Em là Mạnh Ái?? _ Kha Đức

- À vâng, rất vui được gặp hai anh. _ Mạnh Ái.

Có một người này giờ bị cho ăn bơ mặt đã đen như đất nồi:

- Nói đủ chưa?? Hàn Lục, có động tĩnh gì chưa??

- Dạ chưa thưa lão đại.

- Được, nghỉ ngơi đi, sáng ngày mai khởi hành đi ra đó.

Tất cả thuộc hạ đều đồng thanh: " Đã rõ ".

Sau đó Hàn Dương đi thẳng vào ngôi biệt thự kia. Mạnh Ái này giờ mới để ý, chỗ cho máy bay hạ cánh là sân vườn ngôi biệt thự này, ở đây thật sự rất rộng, gấp 3 lần Lục Viên của gia đình mình.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nếu tôi chết ông cũng chết

Đúng như lịch trình đã định sẵn, sáng hôm sau mọi người đã chuẩn bị để đi tới đó. Hôm qua tối giờ Hàn Dương và Mạnh Ái không nói với nhau lời nào, cô chỉ đi theo anh và im lặng. Bây giờ sáng tại biệt thự bên Mexico, vừa đi xuống dưới, vô tình Mạnh Ái nghe được mọi người bàn bạc với nhau:

- Hàn Dương, để chắc chắn chúng ta cần mang theo những gì? _ Kha Đức hỏi.

- Mỗi người một cây súng tiểu liên Thompson M1921, bố trí người đứng trên những tòa nhà cao với cây súng bắn tỉa D SR Precision D SR 50. Còn nữa, mang theo bom hạt nhân B41, lợi dụng lúc người của hắn không đề ý liên nhanh tay gắn vào. Thêm 3 chiếc trực thăng, lúc chúng ta xong việc liên lấy hàng rồi rút. Phải cho ông ta biết, động tới ai đừng bao giờ động tới bang Thiên Hàn.

Mọi người ai ở đó nghe Hàn Dương nói xong cũng bàng hoàng, nhất là Mạnh Ái. Cô có nghe nói anh là lão đại của bang hội nào đó, cũng từng nghe qua danh tiếng của bang Thiên Hàn. Chỉ không ngờ được Hàn Dương lại là lão đại hắc bang mà mọi người luôn luôn dè chừng.

Đúng nửa tiếng sau, tất cả xuất phát lên tàu để đi đến bán đảo Yucatan của Mexico. Trong đoàn chỉ có duy nhất Mạnh Ái là con gái, chỉ biết lẻo đẻo đi sau Hàn Dương, cô thật không hiểu tại sao Hàn Dương lại bắt cô đi chung làm gì.

Trên tàu mang một không khí lạnh lẽo đến đáng sợ, tất cả đều chuẩn bị cầm trên tay một khẩu súng, Hàn Dương tiến lại đưa cho cô một khẩu súng tiểu liên, làm cô nghi ngờ:

- Sao lại đưa tôi? Anh có đem theo súng chưa?

- Rồi, giữ đi, đến lúc cần thì phải xài nó.

Nói xong, Hàn Dương quay bước lại chỗ cũ ngồi nghỉ ngơi.

4 tiếng sau khi ngồi tàu, tất cả đặt chân lên bán đảo Yucatan. Nơi có những địa điểm vui chơi lạ và độc, nhưng không ai ngờ rằng trên đây cũng có địa bàn của hắc đạo. Sau đó mọi người lại ngồi lên chiếc Lamborghini để đi tiếp, Mạnh Ái cũng không rõ là đi đâu, hiện giờ vì đi nhiều nên cô rất mệt.

Dừng trước một căn biệt thự xa hoa khác, Mạnh Ái, Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đứng ở giữa được mọi người bảo vệ. Lúc này trên người của 3 người đàn ông ấy tỏa ra một khí thế bức người.

Rất nhanh sau đó, có một ông già đi theo cùng một đám người từ đầu đến chân đều xăm trổ những hình xăm ghê tởm, khí thế cũng rất đáng sợ nhưng lại không bằng của Hàn Dương.

- Hoan nghênh Hàn tổng đến đây, chắc chắn cũng lẹ thật, chỉ mới 3 ngày. _ Người đàn ông kia ngoảnh ngược mặt lên mà nói.

- Thì ra là Lưu tổng, tôi cứ tưởng ông đã chết chứ, ấy vậy mà đã sống được hơn 50 năm rồi.

Hàn Dương mỉa mai mà nói, thành công chọc tức người đàn ông được gọi là "Lưu tổng" kia.

- Mày.. mày đến trường bố cũng không tôn trọng, đúng là không coi ai ra gì. Nói đi, mày muốn gì?

- Lô hàng vũ khí của bang tôi đâu? _ Hàn Dương nhanh chóng vô vấn đề.

- À thì ra là vậy, chỉ tiếc là đang ở trong tay tao, mày đừng có mơ tưởng mà đoạt lại. _ Người đàn ông vừa nói vừa nhếch môi lên lộ rõ vẻ khinh bỉ.

Chưa đợi Hàn Dương nói lại, Kha Đức nhanh chóng tiếp lời chọc tức ông ta:

- Bang phái của ông chỉ là tôm tép mà đòi ngậm thìa vàng, thật sự sai lầm, tiện đây để tôi cho ông thấy bang Thiên Hàn chúng tôi ra sao, được không?

- Thứ chó, tụi bây lên hết cho tao. _ Dứt lời, những tên thuộc hạ từ hai bên tất cả đều xông lên.

Người đánh bằng tay, bằng gậy, người cầm súng bắn nhau ì xèo khiến Mạnh Ái sợ sệt tự động lui sát vào phía sau Hàn Dương, trên người anh có mùi cigar cuba thoang thoảng với mùi bạc hà rất dễ chịu. Tất cả đều đánh hăng say, Hàn Dương, Kha Đức, Từ Hy và người được gọi là "Lưu tổng" kia thì đứng nhìn.

Đã có rất nhiều người gục xuống, đa số là những người xăm trổ bên phía đối diện, mặt ông ta từ từ cũng biến sắc muốn xì khói vì tức giận nhưng vẫn đứng im ở đó.

- Ngô Hàn Dương, mày đúng là con nít ranh. Chỉ có bao nhiêu đây mà đòi tranh giành với tao sao?

"Bốp, bốp"

Ông ta vỗ tay hai cái, trong căn biệt thự lại thêm 100 người khác hùng hổ tiến ra. Hàn Dương vẫn đứng hiên ngang ở đó, mặt tối sầm lại vì câu nói "con nít ranh" kia của ông ta.

- Con nít ranh? Vậy để tôi cho Lưu Nhân Khải ông biết con nít ranh thì như thế nào.

Trên bầu trời có 3 trực thăng thả dây thang xuống, từng người từng người trượt xuống đúng quy tắc, xếp hàng thẳng, trên tay còn cầm theo những cây súng AK - 47 do Từ Hy mới bảo chế lại, sức bắn của nó đã mạnh nay còn mạnh thêm.

Rất nhanh mọi người lại đánh nhau tiếp, nhưng lần này Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy đều vô trận, chỉ còn cô đứng lại đằng sau quan sát mọi việc, trong túi tay cô cầm chắc khẩu súng hồi nãy Hàn Dương đưa. Người cô lo lắng nhất hiện giờ chính là anh.

Hàn Dương đánh rất mạnh, chỉ cần 2 quyền là có thể hạ được một đối thủ. Không khác gì anh, Kha Đức và Từ Hy cũng mạnh không kém. Bọn thủ hạ bên Lưu Nhân Khải lần lượt gục xuống, chiếm vị thế bây giờ đương nhiên là bên Hàn Dương. Nhưng Lưu Nhân Khải đột nhiên bước đến chỗ anh, tay cầm súng chĩa thẳng vào đầu anh, khiến mọi người đang đánh cũng dừng tay.

- Sao nào? Tay chân mày phản đòn nhanh nhưng chưa chắc là nhanh bằng cây súng của tao đúng không Ngô Hàn Dương?

Mọi người cứ nghĩ anh sẽ tức điên lên nhưng trái lại với suy nghĩ đó, Hàn Dương đứng ung dung như chưa có gì xảy ra. Mạnh Ái đang rất lo lắng cho anh, còn cái tên chết tiệt kia thì đang đứng cười ha ha.

- Ngô Hàn Dương, mày sắp chết rồi. Bang Thiên Hàn cũng sẽ là của tao, ha ha ha.

- Vậy để tôi cho ông biết, nếu tôi chết, cũng như ông sẽ chết. Nhìn vào thái dương ông xem có dấu màu đỏ hay không?

Đúng như lời Hàn Dương, trên thái dương của ông ta có tia sáng màu đỏ, đó chính là thủ hạ của Hàn Dương đứng trên cao ngắm xuống. Mặt ông ta tựa như cứng đờ.

- Còn chưa hết, xung quanh đây đều đã có bom, chắc hẳn ông cũng biết bom B41 chứ?

Hàn Dương tấn công ông ta bằng những lời nói hết sức nguy hiểm và gai góc.

- Mẹ kiếp, giết mày rồi tao đi châu ông trời cũng được nữa.

" Đoàn "

Mọi người cứ nghĩ người ngã xuống là Hàn Dương, nhưng không, người ngã xuống ôm chân lẫn qua lẫn lại kia là Lưu Nhân Khải. Viên đạn ghim vào chân ông ta là do Mạnh Ái bắn, lúc này cô không quan tâm gì, chỉ quan tâm đến một mình Hàn Dương anh. Nhìn thấy anh bị súng chĩa vào đầu, tay cô run run cầm khẩu súng mà anh đưa, sau đó mới bắn. Sau khi bắn xong, cô run run chạy lại cầm tay Hàn Dương quay lại chỗ cô đứng cho an toàn, anh cũng bất ngờ về cô gái nhỏ này.

- Lưu Nhân Khải, ông hiểu chuyện gì đang xảy ra chứ?

Hàn Dương đứng hiên ngang nhìn ông ta, sau đó làm dấu hiệu đưa tay, tất cả thuộc hạ của anh bao vây thuộc hạ của ông ta và chính ông ta, những người khác thì chạy vào biệt thự lấy lô hàng đưa lên trực thăng. Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức và Từ Hy lần lượt quay ra về, tất cả thủ hạ đều đi theo.

" Bùm "

Chính xác, vừa đi ra ngoài leo lên trực thăng, biệt thự của Lưu Nhân Khải chìm trong khói và lửa. Cô rất khâm phục anh, xử lý mọi chuyện bình tĩnh và rất quyết đoán. Còn về anh, sau khi lên trực thăng thì ngã đầu vào ghế, mắt nhắm nghiền lại rồi suy nghĩ: " Chết tiết, hồi nãy mình vừa nghĩ gì vậy, sao lại tò mò về cô ta? Người mình yêu là Minh Ngọc, luôn luôn là cô ấy. "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Em trai từ khang

Từ chuyến đi Mexico về, Mạnh Ái chưa hề thấy Hàn Dương về Ngô Gia, đã nửa tháng hơn rồi. Cô rất rất rất nhớ anh, không biết anh có ăn uống đầy đủ không? Làm việc có mệt không? Có tự chăm sóc bản thân được không? Rất nhiều câu hỏi trong đầu xuất hiện trong đầu của Mạnh Ái, nhưng cô đến số điện thoại của anh còn không biết, cũng không có can đảm mà hỏi, chỉ biết ở nhà ngóng chờ vậy thôi.

" Reng, reng, reng "

[Bài Hát: Last Dance

Ca Sĩ: BIGBANG

Yeongwonhal jul arassdeon sarangdo jeomulgo

Ijen geu heunhan chingumajeo tteonaganeyo

Naiga deureoseo na

Eoreuni doena bwayo

Wae ireohge buranhalkka

Saramdeureun oneuldo gwageoe meomulgo

Sesangeun na eopsido jal doraganeyo

Ajigeun eoryeoseo na

Cheori an deuna bwayo

Wae ireohge babo gateulkke

....

Neowa soneul japgo

Chumeul chudeon eojesbam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljunocho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoullyeo

Neowa soneul japgo

Chumeul chudeon eojebam

Chanranhi bicci naneun

Areumdaun One last smile

Ppaljunocho al su eopsdeon hwangholgyeong

Naega bogo neukkideon

Sesanggwaneun an eoullyeo]

Nhạc chuông điện thoại quen thuộc vang lên, Mạnh Ái nhìn thấy màn hình hiện 2 chữ " Kiều Ny " thì nhanh chóng bắt máy lên nghe: " Mình nghe đây ".

- Bỏn cô nương, lấy chồng xong còn nhớ tới mình sao? _ Nhỏ giọng trách móc.

- Mình xin lỗi, rất nhớ cậu aaa. _ Nghe nhỏ trách móc, cô rất sợ người bạn này sẽ giận dữ. Nhưng cô đâu biết rằng nhỏ chỉ muốn chọc cô thôi.

- Đọc địa chỉ, mình qua rước cậu đi chơi. _ Thật ra sau khi Mạnh Ái đám cưới, Kiều Ny rất buồn, không còn ai đi chơi chung nữa. Không phải là không còn nhưng mà nhỏ chỉ thích đi với Mạnh Ái, hàn huyên đủ thứ chuyện từ trong ra ngoài aa.

- Số nhà là BBF, đường XX (Mình lại chém gió nữa..)

- Được rồi cậu chuẩn bị đi, 30 phút nữa mình qua. _ Sau đó Kiều Ny cúp máy, còn Mạnh Ái thì lên lầu chuẩn bị.

25 phút sau

Mạnh Ái bước xuống với quần jeans dài màu xanh sậm, áo thun trắng đơn giản bỏ vào quần, bên ngoài là một chiếc áo len mỏng màu xám. Trên vai khoác thêm chiếc túi xách màu đen của hãng Chanel, trông rất đơn giản nhưng khi cô mặc lại vào rất đẹp. Mái tóc thường ngày xõa ra nay lại được Mạnh Ái búi lên rơi rớt vài cọng lưa thưa.

- Ái Nhi, con định đi đâu? _ Quản gia Chu thấy cô xuống thì liền hỏi.

- Con đi với bạn xú nha dì, hôm nay phiền dì nấu cơm dùm con nha. _ Mạnh Ái thật lòng nói, không giấu diếm gì bà.

- Được rồi không sao, nhớ về sớm đây.

- Vâng, con biết rồi. Thưa dì con đi. _ Mang giày vào rồi đi ra ngoài cũng là lúc Kiều Ny vừa tới, sau đó hai cô cùng phóng xe đi hút.

Quán cà phê Last Dance

Từ hồi xưa đi học, Mạnh Ái và Kiều Ny rất thích uống cà phê ở đây, quán này cũng mở được 15 năm rồi. Ở đây bán nước và bánh ngọt rất ngon, quán này mang không gian trầm lắng, những bản nhạc du dương. Vì thế nên nhỏ và cô rất thích quán này.

- Xin hỏi hai chị dùng gì? _ Đó là giọng của một cậu con trai làm nhân viên ở đây, tên là Từ Khang, vì hai cô hay đến đây nên có lẽ đã quá quen với Từ Khang. Mạnh Ái, Kiều Ny và Từ Khang cũng có thể gọi là bạn thân, nhưng Từ Khang lại nhỏ tuổi hơn cô và nhỏ.

- Từ Khang hả, em ngồi xuống đây luôn đi. _ Kiều Ny rất có cảm tình với cậu bởi vì tính cách hiền lành.

- Hi hi đợi em xú, hai chị gọi nước đi. _ Từ Khang cười híp mắt nói.

- Như cũ nè, hai ly frapuchino caramel. _ Mạnh Ái nói.

Từ Khang quay vào trong làm nước, rất nhanh sau đó đã đem nước ra rồi ngồi nói chuyện với hai chị gái của mình.

- Chị Ái, hôm đám cưới em không đến được, em xin lỗi nhiều nha. Đây là quà cưới muộn nè, mong chị nhận.

Từ Khang chìa một hộp màu đen ra đưa cho Mạnh Ái, trên hộp có ghi dòng chữ CASIO làm Mạnh Ái hơi bất ngờ, không biết tiền đâu mà Từ Khang mua thứ này nữa. Mở ra, đúng như cô nghĩ, đó là một chiếc đồng hồ đeo tay màu gold, cô nhớ không lầm giá cũng là mấy triệu.

- Từ Khang, tiền đâu em mua những thứ này? _ Cô gần giọng nói, cô cần biết được ở đâu Từ Khang có số tiền mua cái đồng hồ này làm quà cưới cho cô.

- Đúng đó Từ Khang, em nói chị nghe coi. _ Kiều Ny nghe thấy cũng có lý nên cũng hùa theo Mạnh Ái mà hỏi.

- Em nói việc này, hai chị đừng bắt ngờ nha, cũng đừng có nghi chơi với em đó.

- Được rồi. _ Cô và nhò đồng thanh nói với nhau.

- Thật ra em là con trai út của tập đoàn TKN ở bên Úc. Ba em là Rolex Amber, em rất thích ở Trung nên đã xin ba về đây, tự đi làm thêm để có thêm nhiều kinh nghiệm hơn, sau này dễ dàng cho việc tiếp nhận tập đoàn. Còn chị em là Từ Gia Nghi, người mẫu diễn viên mà mấy chị hay thấy đó. Em nói xong rồi, hai chị có gì chưa hiểu cứ hỏi nha.

Nghe xong Từ Khang nói, hai cô nàng mắt chữ A miệng chữ O nhìn cậu em trai của mình. Có thể nói bên Úc tập đoàn TKN rất lớn mạnh, có thể gần bằng Lục Thị và Hàn Thị ở trong nước này.

- Em nói thiệt á? Chị không ngờ luôn. _ Kiều Ny khá ngỡ ngàng với Từ Khang.

- Thiệt mà. Em có kể cho chị hai và ba em nghe về hai chị nữa, hai người họ rất thích nha. Chừng nào rảnh em dắt hai chị qua đó chơi nha, hi hi.

Cả ba chị em ngồi hàn huyên, nói với nhau đủ điều nhưng cứ hễ nhắc tới Hàn Dương là Mạnh Ái cứ mỉm cười cho qua, không nói gì nhiều. Cho tới 8 giờ tối cô mới sực nhớ ra đã trễ giờ cơm, liền tạm biệt mọi người ra về.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Chiếm đoạt (h)

Chương này có H, ai không thích vui lòng lướt qua:">

Biệt thự bên trong tối om làm Mạnh Ái thấy lạ, xe của Hàn Dương đậu ở trong sân vườn, vậy là anh đã về tại sao biệt thự lại tắt đèn?

Mạnh Ái bước vào trong, biệt thự có một luồng khí đáng sợ như đang cảnh cáo cô vậy. Bước vào nhà, Mạnh Ái với tay bật đèn, phòng khách sáng lên, còn Hàn Dương thì ngồi chính ỉnh một đồng trên ghế sofa làm cô giật hết cả mình. Khuôn mặt của anh đang rất u ám, thật sự rất đáng sợ.

- Sao anh không bật đèn lên? _ Mạnh Ái vờ hỏi.

- Đi đâu mới về? _ Hàn Dương dùng giọng điệu như dò xét mà hỏi.

- À, tôi đi với bạn, sao vậy? _ Mạnh Ái vẫn không hiểu chuyện gì xảy ra.

" CHÁT "

- Con đàn bà đề tiện, đi với bạn mà đùa giỡn vui vẻ, còn tặng quà cho nhau, bạn của cô là thằng con trai đó?

Hàn Dương tát cô một cái, tính đến đây là đã 3 cái rồi, Mạnh Ái âm ức. Do sức của Hàn Dương mạnh và nhanh nên cô không kịp đứng vững mà ngã xuống nền gạch lạnh lẽo kia. Bên má in rõ 5 dấu tay, môi đã rướm máu, người mình yêu ra tay đánh mình, có gì đau hơn không? Cô tự cười giễu bản thân mình, quá bi lụy cho tình yêu này.

Hàn Dương lấy ra một xấp ảnh quảng vào mặt Mạnh Ái, đây chính xác là ảnh của cô và Từ Khang, Kiều Ny ngồi ở trong góc khuất nên không thể thấy được, tại sao ông trời lại bắt công với cô như vậy?

- Anh cho người theo dõi tôi? _ Mạnh Ái bức xúc hỏi, anh lúc nào cũng vậy, tàn nhẫn và lạnh lùng, chưa suy nghĩ thấu đáo mà tìm hiểu sự việc.

- Nếu không làm sao tôi biết cô đi ngoại tình với thằng đó? Có khi còn vô khách sạn nữa không chừng, cô không thấy nhục nhã hay sao? Tiểu thư gia tộc Lục Gia mà lại bán thân như vậy hả? _ Anh vừa nói vừa cười nửa miệng khinh bỉ cô.

- Anh im đi, anh không biết gì hết thì đừng nói, nó là em trai kết nghĩa của tôi. Với lại còn có Kiều Ny đi cùng nữa. _ Mạnh Ái chịu hết nổi nên tuôn ra một tràng.

- Em trai kết nghĩa, sao thân mật quá? Em trai và chị gái kết nghĩa cùng lên giường, cũng giống loạn luân đấy. Tôi nói cho cô biết Lục Mạnh Ái, cô là của Hàn Dương tôi, là đồ chơi của tôi, đừng làm xấu hổ cái chức Ngô phu nhân này, cô đang tạm thời là thể thân của người chủ thật sự thì liệu mà khôn hồn nghe lời.

"Đồ chơi" "Thể thân"? Hàn Dương anh rốt cuộc xem cô là gì đây? Nước mắt không tự chủ được mà tự động rơi xuống, tim cô đau lắm, tan vỡ hết rồi.

- Cô đừng cái dùng cái trò nước mắt cá sấu đó, con đàn bà tiện nhân, thật ghê tởm. _ Hàn Dương nắm đầu lưỡi cô đi thẳng lên phòng, mạnh bạo khóa trái cửa rồi quăng cô mạnh xuống giường. Tay của anh từ từ lột bỏ áo vest, áo sơ mi rồi tiến tới cô.

- Anh..anh muốn làm gì? Tránh xa tôi ra. _ Mạnh Ái vùng vẫy, lui về phía sau, nhưng hết đường, cô đụng trúng cạnh giường, đó là lúc cô biết cô đã hết đường thoát.

- Mẹ kiếp, cô tính trốn đi đâu.

Hàn Dương tức giận kéo chân cô lại, dùng tay xé toan bộ đồ mà cô đang mặc, cảnh xuân hiện ra trước mắt anh, thật đẹp. Nhưng cơ thể này lại là của con đàn bà bản thủ này, anh không đành lòng.

- Aa..anh đi ra, rút ra chỗ khác cho tôi, umm. _ Mạnh Ái tròn to mắt hết cỡ khi thấy Hàn Dương hôn mình, là first kiss của cô đấy. Môi bạc lạnh lẽo của anh chạm vào cô, thật ngọt, anh bóp mặt cô, luồng chiếc lưỡi vào bên trong, tình nghịch khuấy đảo mọi thứ. Bàn tay thô ráp xoa nắn đôi gò bồng đang dựng đứng lên vì dục vọng.

Anh hôn đến xương quai xanh rồi liếm mút nhũ hoa, mỗi nơi anh đi qua đều để lại dấu vết.

- Um..um _ Mạnh Ái không tự chủ được mà rên rỉ.

- Haha rên tiếp đi, cô phải rên rỉ dưới thân tôi thì tôi mới vừa lòng.

Nói xong, anh làm tiếp công việc dở dang của mình, cởi bỏ chiếc quần mình đang mặc, cự vật trước mặt Mạnh Ái đang dựng đứng lên, và nó quá.. to!

Banh hai chân cô ra, không một màn đạo đầu mà tiến vào, Mạnh Ái vì bất ngờ, và lại còn là lần đầu tiên nữa nên thấy rất đau, như xé cả ruột gan ra.

- Aa đau.. tôi xin anh.. rút ra đi, làm ơn.. đi _ Nước mắt nước mũi cứ thế tuôn hòa quyện vào nhau, còn anh đương nhiên không để ý tới. Một dòng nước ẩm chảy ra bên đùi, đương nhiên cô biết đó là gì, anh đã phá hỏng màng trinh, cái duy nhất là cô giữ 20 năm trời dành cho đêm động phòng, giữ lại cho người mình yêu, nhưng không phải tình huống này. Đúng là anh là người cô yêu, nhưng đây là hành hạ chứ không phải động phòng. Cô chỉ biết cắn răng chịu đựng cười chua chát.

Mỗi lần anh thúc mạnh vào, Mạnh Ái đau đến nhăn mặt, của anh quá lớn còn của cô quá chật hẹp. Bên trong se khít, còn anh thì cứ thân nhiên ra vào.

- Aa.. um, nhẹ..thôi....tôi..xin..anh _ Cô chỉ biết van xin người đàn ông này tha cho mình thôi.

Bỏ mặc lời nói của cô, mỗi cú thúc của anh nó sâu đến tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng thật sướng. Dường như bắt đầu quen dần, Mạnh Ái giờ đây bị dục vọng che mắt, liên tục phối hợp theo anh để thỏa mãn bản thân mình.

Sau 2 tiếng, anh gầm lên, phóng tinh dịch vào sâu trong tiểu huyết của cô, chưa dừng lại ở đó, anh giật đầu cô dậy, bóp cằm cô để miệng mở to ra, sau đó đem phân thân nhét vào.

- Umm..khó chịu..quá. _ Vì chưa quen hẳn nên đương nhiên cô rất muốn ói. Hàn Dương thì liên tục ấn đầu cô vào sâu, cơ thể mình tự động nương người lên, từng động tác liếm mút "cậu chủ nhỏ" của cô làm anh thấy rất đã nhưng cũng kèm theo sự khinh bỉ và chán ghét. Rành rọt như vậy chắc hẳn đã làm với rất nhiều người, suy nghĩ của anh chỉ bấy nhiêu đó, anh không biết là cô đang chiều lòng anh, anh không thấy được trên giường có dấu vết đỏ lưu lại, cũng không biết được anh là người đầu tiên phá đi sự trong trắng của cô.

Luyên thuyên tới 3 giờ sáng, cả hai mệt nhừ, lúc đó Hàn Dương mới buông tha cho cô nằm xuống ngủ, còn anh thì vào vệ sinh tắm rửa, không muốn lưu lại một dấu vết gì, sau đó anh cũng về phòng mình mà ngủ.

H+ có nặng quá không nhè??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Dự tiệc (1)

Sau một đêm ân ái, Mạnh Ái từ từ ngồi dậy, nhận ra Hàn Dương đã không còn ở bên cạnh nữa, rốt cuộc lần đầu của cô cũng trao cho anh, Mạnh Ái nhìn xuống vết đỏ trên ga giường rồi lại tự cười giễu bản thân mình.

Hạ thân của cô bây giờ đau ghê gớm, muốn đứng lên cũng là một chuyện khó. Bất thành linh Hàn Dương bước vô vội về mặt lạnh lùng, theo bản năng thì Mạnh Ái kéo mền lên che lại thì nhận được lời nói chua chát từ anh: " Chỗ nào của cô tôi cũng thấy nên khỏi cần che, thật dơ bẩn, mau uống cái này vào."

Anh nói rồi đưa ra trước mặt cô một viên thuốc màu trắng, chân mày Mạnh Ái nhú lại khi phát hiện đây là thuốc tránh thai, trước đây cô đã từng thấy qua trên TV.

- Tại sao tôi phải uống thứ này? _ Mạnh Ái vờ hỏi dù biết.

Hàn Dương im lặng không trả lời, ánh mắt vẫn đắm chiêu nhìn vào cô. Rất nhanh sau đó lại bóp thật mạnh miệng của cô, sau đó nhét viên thuốc vào, tiện tay lấy luôn ly nước trên bàn cho cô uống một ngụm. Không kịp phản ứng nên bất ngờ Mạnh Ái ho sặc sụa, anh thấy vậy cũng không hề hăng gì mà quay người bỏ đi. Anh chán ghét cô tới vậy sao?

Khó khăn lắm Mạnh Ái mới vô được nhà tắm, nhìn bản thân mình trong gương, khắp nơi đều là những dấu của trận kích tình hôm qua để lại, cô nhếch môi cười nhẹ. Sau đó mở nước cho đầy bồn rồi thả mình vào làn nước ấm, cô thật mong nó sẽ xua tan cái đau điếng người này. Đến khi nước bắt đầu lạnh, Mạnh Ái mới đứng dậy mà lau người mặc đồ vào đi xuống dưới nhà ăn sáng.

- Ái Nhi, con ăn sáng đi. _ Bà quản gia khi thấy cô đi xuống với vẻ mặt mệt mỏi thì liền giục cô ăn sáng.

Bà đem ra cho cô một bát phở, bắt cô phải ăn hết vì nhìn cô hôm nay có vẻ mệt. Mạnh Ái muốn bà vui lòng nên cố gắng ăn hết, cô rất yêu mến bà vì bà rất hiền lành, cô coi bà như mẹ nuôi vậy.

- Ái Nhi, thiếu gia dặn con hôm nay ở nhà, chiều sẽ đi dự tiệc với cậu ấy. Đồ của con một lát nữa sẽ có người đem đến.

Dự tiệc? Tại sao lại muốn cô đi cùng? Mạnh Ái không ngừng băn khoăn và suy nghĩ trong đầu, Hàn Dương anh không biết muốn gì ở cô nữa. Đúng như lời quản gia Chu nói, khi cô vừa ăn xong thì có một người vào đưa cho cô một cái túi bụi.

- Tiểu thư, đồ của cô đây. _ Anh ta kính cẩn dùng hai tay đưa túi đồ cho Mạnh Ái.

- Cảm ơn anh, không có việc gì nữa thì tôi lên lầu. _ Mạnh Ái cười rồi đưa tay nhận lấy túi đồ.

- Còn nữa, thiếu gia dặn 6 giờ tối thiếu gia sẽ trở về rước cô đi ạ.

Cô gạt đầu sau đó cầm túi đồ đi lên lầu. Mạnh Ái để qua một bên, cô rất thèm ngủ, hôm qua anh làm cô tới sáng mới chợp mắt được một tí đã phải dậy. Vừa nằm xuống giường, rất nhanh Mạnh Ái đã ngủ.

Mạnh Ái ngủ rất sâu, đến chiều cô mới tỉnh dậy, thế là đã bỏ bữa trưa. Uể oải ngồi dậy với lấy điện thoại là đã 5 giờ chiều. Cô hoảng hồn nhanh chóng lấy đồ bước vào vệ sinh tắm rửa, không thời sẽ trễ giờ mất, gấp gấp đến nỗi cô còn chưa kịp xem cái túi đồ Hàn Dương sai người đưa cho cô bên trong có những thứ gì.

Vệ sinh cá nhân xong đã là 5 giờ 20 phút, Mạnh Ái khoác lên người bộ váy màu đỏ trong túi đồ đó rồi nhanh chóng ra ngoài ngồi xuống bàn trang điểm. Dặm một lớp phấn nền, kẻ chân mày, bấm lông mi, đánh một ít má hồng rồi thoa thêm lớp son đỏ, mái tóc dài uốn đuôi được Mạnh Ái xõa ra, cộng thêm bộ váy mà Hàn Dương đưa, trông cô bây giờ không khác gì một siêu mẫu trên sàn catwalk.

Sực nhớ ra trong túi hồi nãy còn có một cái túi và đôi guốc đều màu đen, Mạnh Ái cũng lấy ra mang vào. Đỏ và đen tạo ra một tông màu nửa nóng nửa lạnh nhất định, rất hợp màu với nhau. Tất cả mọi thứ đều xong, đồng hồ cũng đã 5 giờ 50 phút, Mạnh Ái bước xuống nhà.

Hàn Dương ngồi ở phòng khách đang nhâm nhi một chút trà, nghe tiếng guốc bước chân, cả anh và người hầu đang làm việc đều ngược lên nhìn, trước mặt họ cô đã hoàn toàn khác. Chiếc váy màu đỏ ngắn tới đùi, lộ ra cặp chân thon dài trắng trẻo, váy ôm sát cả thân thể Mạnh Ái, có thể thấy được ba vòng của cô đều đặn đến mức nào. Tay áo là dạng tay lửng tới khuỷa tay, còn trên ngực có khoét một hình tam giác rỗng, một sợi dây kéo ngang qua cố định hai bên lại với nhau, tất cả đều tạo nên sự hài hòa, tao nhã và sang trọng cho người có tiền, quyền lực. (Miêu tả mình không giỏi nên chỉ có thể ghi được tới đây ^^)

Hàn Dương anh nhìn Mạnh Ái chăm chú, có chút xao động làm cô bất giác ngại ngùng, rào bước lại chỗ anh ngồi mà hỏi: " Bộ mặt tôi dính gì hay sao? "

Bị nói trúng tim đen, anh vờ nghiêm mặt lại rồi lắc đầu, sau đó ra hiệu cho cô bắt đầu đi đến chỗ dự tiệc.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 13: Dự tiệc (2)

Hàn Dương ngồi kế bên Mạnh Ái trên xe, không khí vô cùng ngột ngạt. Nãy giờ Mạnh Ái hay quay qua nhìn lên Hàn Dương, vì sao hả? Vì hôm nay anh rất đẹp. Khoác trên người bộ vest màu đen của nhãn hiệu nổi tiếng ARMANI, có lẽ bộ này được may theo đúng số đo cơ thể của anh nên rất vừa vặn. Nhưng hôm nay đặc biệt Hàn Dương không mang cà vạt, như thế này còn đẹp hơn nữa. Mái tóc của anh nay đã được nhuộm sang màu đỏ sậm, chẻ mái bên 7 bên 3, trông thật thu hút. Không những thế, thần thái và khí thế bức người của anh cũng làm người ta nhìn vào là biết anh là một người rất thành đạt, quyền lực. Chợt Hàn Dương lấy trong túi áo ra một hộp nhỏ đưa cho cô: "Đeo vào đi."

Mạnh Ái rất nghe lời liền nhận lấy cái hộp và mở ra, đó là một sợi dây chuyền. Tên của nó là Christie's Diamond Pendant, hình dạng là một sợi dây bạc, mặt dây chuyền là một viên đá và hình giọt nước được đính những viên kim cương lên đó, giá của nó ở mức 4,8 triệu USD. Vì có lần Kiều Ny đã cho Mạnh Ái coi, nhỏ nói với cô nó muốn thiết kế ra một bộ đồ đẹp nhất có thể phù hợp với sợi dây chuyền này. Mạnh Ái rất nhanh lấy nó ra và đeo lên cổ, vì không thể cài được móc khóa nên cô đành ngậm ngùi chơi vơi, vậy mà gần hoài vẫn không vô khớp. Hàn Dương liếc thấy như vậy, anh đưa tay lấy cọng dây chuyền rồi quay người qua đeo cho cô, hành động đơn giản như vậy thôi đã suýt làm cô khóc ngất trong xe, vì đây là lần đầu tiên anh quan tâm tới cô.

Vì xấu hổ, cô chỉ biết cúi đầu và lí nhí nói "cảm ơn", thanh âm rất nhỏ chỉ đủ để bản thân cô và anh nghe thấy. Anh không muốn đem cô đi dự tiệc, vì anh là người trên thương trường, thao túng cả nền kinh tế của thành phố này nên có rất nhiều kẻ thù, họ có thể sẽ làm hại tới cô, dù gì trên danh nghĩa cô là con gái cưng của Lục Gia, là vợ của Ngô Hàn Dương anh nên ít ra anh cũng phải bảo vệ cô. Nhưng hôm nay sở dĩ phải đem Mạnh Ái theo đi dự tiệc là vì anh biết ở đó có Chung Vĩ Uyên, con gái của Chung Gia, người đàn bà luôn luôn bám đuôi theo anh vì cái gia sản kếch xù này.

Đưa cô đi dự tiệc cũng là muốn cắt đuôi ả, ả có muốn làm gì cô cũng không được, vì trong sợi dây chuyền anh đã có gắn thiết bị định vị tối tân bậc nhất, cô có chuyện gì anh cũng sẽ biết được. Anh chỉ cần huyất sáo một cái cũng có thể hạ được cả tập đoàn và gia đình của cô ta, nhưng không, anh không muốn phạm nhân lực vì những chuyện không đâu. Hả? Nãy giờ anh đang quan tâm cho cô sao? Anh có Minh Ngọc rồi mà, cảm giác bây giờ là sao chứ? Nhanh chóng gạt suy nghĩ đó qua một bên, anh ngã lưng vào ghế nhắm nghiền mắt lại.

Chiếc xe Limousine Cadillac dừng trước một khách sạn danh tiếng khiến rất nhiều người tò mò. Tất cả phóng viên, nhà báo và mọi người đều đứng nép qua một bên cho người bên trong xe bước xuống. Mạnh Ái ít khi xuất hiện ở những đám đông hay đi dự tiệc nên có phần lo lắng và bồn chồn. Ngay lúc đó thì Hàn Dương quay qua nói với cô một câu: "Diễn tốt vào" sau đó quay người sang bên phía khác đợi Hàn Lục và Hàn Đại xuống mở cửa xe.

Hàn Đại và Hàn Lục bước xuống xe thì mọi người đều biết người ngồi trong chính là chủ tịch của Ngô Thị. Vì hai người nó chính là những cánh tay đắc lực của anh trên thương trường, những dự án nhỏ thì họ đều đi họp không tới phiên anh xuất hiện. Trừ phi những cuộc họp lớn có tầm quan trọng cao thì anh mới lộ diện trước ống kính của mọi người.

Ngô Hàn Dương một thân tây màu đen bước xuống xe với khí thế oai hùng, bức người. Sau đó đưa tay vào trong xe đỡ Mạnh Ái ra, mọi người đều rất sững sốt khi đôi trai tài gái sắc này xuất hiện. Vì vậy mà các phóng viên bu quanh lại hỏi đủ thứ câu đại loại như "Ngô Tổng, hôm nay anh được mời tới đây với cương vị gì ạ?" "Người con gái kế bên anh chính là cô Lục Mạnh Ái, vợ của anh đúng không?"

Những câu hỏi cứ dồn dập tới khiến Mạnh Ái sợ, cơ thể cô về hơi run. Hàn Dương cảm nhận được điều đó, dùng ánh mắt lướt ngang qua những phóng viên đang hỏi, họ lập tức im bặt không nói lời nào. Từ xa, có một người đàn ông tầm 40-50 tuổi tiến lại chào hỏi với anh: "Aa Ngô Tổng, ngài đến đây đúng là một vinh dự."

- Hạ Nhân Khải là ngài quá khách sáo rồi, tôi được mời đến đây mới là một vinh dự chứ nhỉ?

Nghe được lời nói vừa ý, ông ta vui vẻ cười rồi đưa tay mời anh tiến vào trong. Cô còn chưa kịp định hình đã bị anh nắm tay khoác qua tay anh tiến vào trong dự tiệc, vì thế mà mặt cô đỏ lên trông rất dễ thương, nhưng rất tiếc anh lại không thấy. Hội trường bên trong vì có sự hiện diện của anh đã dường như náo nhiệt hơn, ai trên thương trường mà không biết anh chứ? Ngô Hàn Dương, vị chủ tịch tài giỏi lại còn trẻ tuổi, nắm luôn cả chức lão đại hắc bang mạnh nhất là bang Thiên Hàn nữa, những vị trưởng bối khác thật sự bị anh làm cho phải nể phục không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Người phụ nữ của tôi

- Hàn Dương, Mạnh Ái lại đây này. _ Từ Hy từ xa thấy hai người đã vẫy tay gọi hai người lại.

- Em chào hai anh, mấy anh cũng tới nữa hả? _ Mạnh Ái thấy hơi bất ngờ nên hỏi.
- Anh đại diện cho Phùng Thị đi, còn Kha Đức là giám đốc của Ngô Thị đương nhiên cũng phải có mặt chứ. _ Từ Hy giải thích cho cô hiểu.
- À, em biết rồi. _ Mạnh Ái gật đầu tỏ vẻ hiểu ý.
- Mà hôm nay em đẹp thiệt nha, đúng là trai tài gái sắc. _ Kha Đức này giờ mới lên tiếng.
- Anh quá khen rồi. _ Mạnh Ái tươi cười nói.

Sau đó, Hàn Dương đi lại vài chỗ chào hỏi, có lúc cũng không cần đi nữa đã có người lại tự nói chuyện.

- Hàn Dương, đây là? _ Một ông trưởng bối hỏi, có lẽ ông ta dường như chưa biết cô là ai. Hàn Dương có thể thấy được đôi mắt ông ta đang nhìn chăm chăm vào đôi chân của Mạnh Ái, trong lòng liền dâng lên một cỗ cảm giác khó chịu, lấy một tay choàng qua eo cô rồi áp sát vào người mình.
- Mã Tổng, là vợ của tôi. _ Chỉ vài chữ và cái nhìn sắc lạnh của anh đã khiến ông ta chảy mồ hôi hột tự động rút lui. Đó giờ ông ta muốn thứ gì đều có nhưng đồ của Hàn Dương thì có chín cái mạng cũng không dám động vào dù chỉ một sợi tóc đầu. Vì đây là lần đầu tiên anh ở cạnh kẻ với cô, còn ôm eo nữa khiến tim Mạnh Ái đập rất nhanh, dù anh có hơi siết chặt một chút, cô cũng nén đau, vì rất ít khi có dịp như này.

Một cô gái từ đâu lại rồi choàng tay anh vui vẻ cười nói: "Hàn Dương, em rất nhớ anh nha. "

- Chung Vi Uyên cô buông ra ngay lập tức trước khi tôi điên lên. _ Hàn Dương rất bài xích với kiểu con gái như này, liền hơi lớn giọng lên bảo cô ta.
- Được rồi anh không cần dữ như vậy, ba em rất muốn gặp anh, qua một lát đi. _ À ta ông ọo lắc lắc cánh tay của anh.

Anh quay sang bảo cô lại góc kia ngồi đợi một lát anh sẽ quay lại rồi sau đó đi cùng với à lại chỗ ba của à. Cô thì nghe lời anh tìm một chỗ ngồi, tự lấy cho mình một ly nước ép trái cây rồi đứng đó đợi anh. Được gần 5 phút sau thì Mạnh Ái thấy à ta quay lại đứng đối diện với mình: "Cô chính là Lục Mạnh Ái sao? "

- Đúng, có gì sao? _ Cô hỏi lại.
- Quả thật đúng với lời đồn, cô rất đẹp nhỉ? _ Chung Vi Uyên nói với giọng khó nghe.
- Cảm ơn, cô cũng rất đẹp mà. _ Mạnh Ái dĩ nhiên biết được cô ta muốn kiếm chuyện với mình, cô từ đó tới giờ mang tiếng hiền dịu nhưng không phải ai muốn kiếm chuyện là cô im lặng không nói gì.
- Không vòng vo gì nữa, cô hãy rời xa Hàn Dương đi, anh ấy là của tôi? _ Vi Uyên lập tức thay đổi sắc mặt mà nói chuyện với cô bằng giọng điệu khinh bỉ.

Câu nói của cô ta làm lòng cô có một con chấn động, nhưng nhanh chóng Mạnh Ái lấy lại được bình tĩnh mà đáp trả.

- Chung Vi Uyên, cô rõ ràng biết tôi đang là vợ hợp pháp luật của anh ấy, có gì bắt tôi phải từ bỏ Hàn Dương? Với lại theo tôi thấy, cô cũng rất đẹp mà, có thể tìm cho mình một ý trung nhân vừa lòng chứ không cần phải làm hồ ly đi giành giật hạnh phúc của người khác như vậy?

Từng lời cô nói ra khiến mặt cô ta càng ngày càng tối lại, chắc hẳn cô ta rất tức tối.

- Nhưng cô không xứng với Hàn Dương? _ Vi Uyên cũng không vừa gì mà đáp trả lại.
- Mất nào tai nào của cô nói tôi không xứng? Tôi, Lục Mạnh Ái, là tiểu thư là tập đoàn Lục Thị, là gia tộc Lục Gia danh tiếng. Tôi đã tốt nghiệp tiến sĩ của đại học Havard bên Mỹ, còn được mời ở lại nhưng tôi còn không muốn thì tại sao lại không xứng nhỉ? Tôi được đường đường chính chính bước vào Ngô Gia chứ không dùng thủ đoạn nào hết, ít ra tôi còn yêu Hàn Dương thật lòng, còn cô chắc yêu anh ấy vì khối tài sản to lớn kia nhỉ?

Một lần nữa Vi Uyên bị Mạnh Ái chinh ngay trước đám đông, à ta không tránh khỏi tức giận liền vùng tay lên định đánh cô nhưng lại bị chặn lại. Mạnh Ái đang nhắm chặt mắt để đợi nhưng không thấy đau gì cả mới mở mắt ra, là Hàn Dương!

- CHUNG VĨ UYÊN, cô là ăn gan trời mới dám kiếm chuyện với người phụ nữ của tôi? _ Nói xong, anh thẳng tay quật ngã cô ta xuống những chiếc bàn thủy tinh đằng sau, tiếng đồ vỡ cũng thu hút mọi người chú ý, Vi Uyên bây giờ không biết kiếm đâu một cái lỗ để chui xuống.
- Anh.. anh em không có mà? _ Vi Uyên lắp bắp nói không thành lời.
- Không có sao? Những lời cô vừa nói, còn định đánh Ái Nhi của tôi nữa còn nói là không có được sao? Tôi nể tình ba cô có quen biết với tôi nên tạm tha cho cô lần này, coi như đây là cảnh cáo nhẹ khi cô đụng đến người phụ nữ của tôi, còn lần sau thì đừng hòng. Hàn Đại, rút hết cổ phần bên Chung Thị ngay lập tức.

Dứt lời, anh quay sang nhìn cô bằng ánh mắt ôn nhu rồi ôm eo cô bước ra về trong ánh mắt ngưỡng mộ của tất cả mọi người. Màn kịch vừa rồi rất hay nhưng Mạnh Ái còn chưa kịp bình tĩnh lại nữa, anh gọi cô là người phụ nữ của anh, còn gì sượng hơn nữa sao? Chỉ mong thời gian ngưng đọng lại để cô có thể sống trong cảm giác này mãi mãi.

Còn về phần trong hội trường lúc này, mọi người sau vụ đó đều giải tán ra về, để lại ánh mắt khinh thường cho Chung Vĩ Uyên, cô ta còn bị ba mình cho vài bạt tay vào mặt nữa.

- Chung Vĩ Uyên mày xem mày vừa làm gì? Mày có điên không mà động tới Lục Mạnh Ái. Nếu Ngô Hàn Dương không xử thì mày cũng bị Lục Gia phanh thây ra. Tao sinh mày ra mày làm được chuyện gì nên hồn chưa hay toàn phá hoại? Mày.. mày

- Ba.. ba sao vậy? Cấp cứu nhanh lên, ba ơi.

Ba của Chung Vĩ Uyên vì nhất thời tức giận nên lên huyết áp mà ngã quỵ xuống sàn, cô ta thấy vậy thì hoảng hồn đỡ ông gọi người chở đi bệnh viện cấp cứu.

- Ngô Hàn Dương, Lục Mạnh Ái tôi sẽ không tha cho hai người đâu. _ Á nói như tự kỉ rồi đứng một mình cười ha hả.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Anh sẽ đau lòng

Từ lúc Chung Vĩ Uyên bước lại nói chuyện với cô là anh đã đứng ngay ở đó trong một góc khuất mà nghe hết mọi chuyện, thì ra miệng lưỡi của cô gái nhỏ tên Mạnh Ái này cũng ghê thật, rất sắc xéo, và lại cô còn nói rất yêu anh, làm anh rất tim mình bất giác mà rung động trước cô. Dầu biết khi này anh đã ngăn cô ta đánh cô, nhưng vì muốn an tâm rằng cô không bị gì hết, anh liên tục hỏi thăm cô trên xe khiến Mạnh Ái vô cùng bất ngờ. Hàn Dương, người cô yêu lại có lúc ảm áp như vậy sao?

- Nè, bộ anh bị sốt hay sao mà cư xử lạ vậy? _ Mạnh Ái đưa tay mình lên sờ trán của anh, cô không hiểu được lí do mà anh đột nhiên lại quan tâm tới cô như vậy.

- Mà đâu có sốt đâu, anh có đau đầu không? _ Chưa để Hàn Dương trả lời, cô lại tự đọc thoại một mình, mức độ đáng yêu của cô gái này khiến anh phì cười một cách vui vẻ.

Hàn Dương nắm lấy tay cô, một bước nâng cô lên ngồi trên đùi của mình rồi vuốt ve mái tóc của Mạnh Ái.

- Anh xin lỗi.. thời gian qua là anh không tốt với em. Kể từ giờ phút này, anh sẽ bù đắp cho em, được không?

Hàn Dương nhìn xoáy sâu vào đôi mắt Mạnh Ái nói ra những lời thật lòng từ trái tim của anh. Khi nghe anh nói vậy, hốc mắt của cô đã từ từ có nước, nghẹn ngào mà nói: " Là anh nói thật, hay chỉ giỡn với em thôi? "

Anh lúng túng khi thấy cô gần khóc, chả biết dỗ dành như thế nào, liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà vỗ về. Chả biết như thế nào, khi thấy cô như vậy anh rất đau lòng.

- Bảo bối ngoan đừng khóc, anh sẽ đau lòng đấy.

Mạnh Ái nghe anh nói vậy liền ôm chặt vào lòng anh không buông, khuôn mặt vui vui vào cổ anh rồi ngủ thiếp đi. Hàn Dương bây giờ đang rất hạnh phúc, đã lâu rồi anh không có cảm giác như vậy khi ở cạnh một người con gái. Không nghe Mạnh Ái nói gì nữa, anh thấy làm lạ nhưng lại nghe được tiếng thở đều của cô, anh chắc chắn cô đã ngủ, liền để cho cô ngủ trong lòng mình.

Chiếc xe máy chốc đã dừng trước cửa nhà, Hàn Dương nhẹ nhàng ôm cả cơ thể của Mạnh Ái đi vào. Nhẹ nhàng đến nỗi cả một đàn người hầu vừa thấy anh thì định chào nhưng anh cũng không cho, sợ làm bảo bối nhỏ của anh. Rồi quay lại nói với quản gia Chu: " Bác chuyển đồ của Mạnh Ái qua hết phòng của cháu. "

Bà Chu cuối cùng cũng an tâm được một phần, thiếu phu nhân không phải khổ sở vì cậu chủ nữa, không lẽ cô ấy đã thu phục được rồi sao?

Anh nhẹ nhàng mở cửa phòng tiến vào đặt cô xuống giường, với tay lấy mền đắp lại cho cô khỏi lạnh, sau đó mới quay người đi vào phòng tắm. Kì thật anh bế cô cảm thấy rất nhẹ, cơ thể chắc chắn rất ốm, thiếu chất dinh dưỡng, kể từ ngày mai phải bồi bổ lại cho cô mới được, ú ú ôm mới ảm. Miên man trong dòng suy nghĩ, anh mới nhận ra từ lúc nào anh biết quan tâm tới một người như vậy? Đối với Hàn Dương anh, Mạnh Ái bây giờ đã là bảo bối mà anh yêu thương nhất, anh sẽ dùng cả đời để yêu thương và sủng cô hết mực.

Anh vừa đóng cửa phòng tắm lại là cô liền tỉnh giấc, nghe tiếng nước chảy trong đấy, chắc hẳn anh đã tắm. Nhận ra mình đang nằm trong phòng của anh, cô mới sực nhớ chuyện lúc trên xe, không biết rằng đây là mơ hay là thật nữa. Nếu là mơ thì Mạnh Ái cô xin ước không bao giờ tỉnh lại, còn nếu là thật

thì chắc chắn cô sẽ rất hạnh phúc.

Làn nước lạnh xả xuống thân hình vạm vỡ kia, Hàn Dương chợt nhớ đến lúc trong buổi tiệc, những lời nói kia đã làm anh thay đổi suy nghĩ của mình..

[FLASHBACK]

Trong buổi tiệc, anh chỉ đi chào hỏi vài người nên rất nhanh đã quay lại. Toan bước đến chỗ cô nhưng lại bị Kha Đức và Từ Hy kéo vào một góc ngồi uống rượu. Ba người đàn ông quyền lực ngồi chung với nhau đã chiếm hết ánh sáng của buổi tiệc đó, chỉ có Mạnh Ái là không để ý.

- Dương, Mạnh Ái hôm nay hôm nay thật đẹp, phải giữ cho kĩ không thôi là mất đó. _ Từ Hy nửa vui nửa thật nói.

- Không nhớ mình từng nói gì? _ Hàn Dương mặt tối sầm giọng nói, tay thì cầm ly rượu lắc lắc.

- Cậu vẫn còn nhớ Minh Ngọc hay sao? Hàn Dương, đã mấy năm rồi hả? Bây giờ trên danh nghĩa Mạnh Ái vẫn là vợ của Hàn Dương cậu đó. Cô ấy rất hiền, cũng không tham của cải, thời đại bây giờ kiếm được ai như vậy không cậu nói mình nghe đi. Như Từ Hy nói, lúc người ta ở bên cậu thì chả biết trân trọng gì, đến lúc mất rồi đừng hối hận mà than thở. Chuyện gì qua rồi thì cho qua hết đi, giữ trong lòng chả ích lợi gì.

Kha Đức tuân một tràng ra nói với Hàn Dương, cũng vì những lời như vậy mà Hàn Dương chợt bừng tỉnh lại. Kha Đức nói phải, cũng đã mấy năm rồi..

End Flashback

Hàn Dương khoác một chiếc khăn choàng tắm từ vệ sinh bước ra, thấy Mạnh Ái đang coi TV, nhẹ nhàng bước lại ngồi xuống kế cô.

- Tại sao không ngủ nữa? _ Hàn Dương vừa xoa đầu cô vừa nói.

- Dương, em không ngủ được. _ Nhận ra giọng nói của anh, Mạnh Ái quay qua trả lời rồi ôm chầm lấy anh.

Hàn Dương vì được Mạnh Ái tự động ôm, tâm tình vui vẻ nay lại vui vẻ hơn gấp bội.

- Trễ rồi em đừng coi phim nữa không tốt cho mắt, ngủ đi. _ Anh vói tay lấy remote tắt TV đi.

- Đúng nhĩ? Cũng đã 10 giờ hơn rồi á, em đi ngủ đi, anh ngủ ngon. _ Mạnh Ái giật mình nhìn lên đồng hồ cảm ứng trên tường, sau đó liền chúc ngủ ngon anh rồi đứng dậy đi về phòng, nhưng chưa đi được nữa đã bị một lực kéo lại, cô yên vị nằm gọn trong lòng anh trên chiếc giường kingsize.

- Em ngủ ở đây, không đi đâu hết. _ Ôm cô vào lòng, anh vùi đầu vào cổ của cô hít hà mùi thơm đặc trưng của cô.

- Nam nữ thọ thọ bất tương thân aaa Dương.

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy đầu chảy xuống 3 vạch hắc tuyến đen, thật không nói nổi với cô vợ nhỏ này.

- Em với anh là vợ chồng? Tại sao lại nam nữ thọ thọ bất tương thân được đây bà xã?

- Yaaaa, ai cho anh gọi em bà xã? _ Mạnh Ái nghe anh gọi mình bằng " bà xã " liền dâng trào trong tim một cỗ cảm xúc ngọt ngào, nhưng chộc anh một xíu chắc cũng không sao.

- Em là bà xã của anh chứ ai, thôi ngủ đi bà xã, ngủ ngon. _ Hàn Dương siết chặt Mạnh Ái vào lòng hơn nữa, hôn nhẹ lên trán cô một cái.

- Ừm, anh ngủ ngon _ Mạnh Ái rúc đầu vào lồng ngực anh tìm hơi ấm rồi nhắm mắt lại.

Cả hai chìm vào giấc ngủ với niềm hạnh phúc dâng trào.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Làm nũng

Mạnh Ái ngủ trong lòng anh đến tận 9 giờ sáng mới chịu tỉnh giấc. Đập vào mắt cô là khuôn mặt phóng đại của anh, ngũ quan tinh xảo, lại còn khuôn mặt góc cạnh, người đàn ông này quả thật làm cô yêu anh đến điên đảo.

Tay cô lướt nhẹ trên khuôn mặt của anh, rồi nhớ lại chuyện tối hôm qua, đến giờ cô vẫn chưa tin đó là sự thật. Mạnh Ái hôn phớt lên má anh rồi buộc miệng nói lí nhí: " Hàn Dương, quả thật em không biết anh đang thật lòng hay chỉ đùa giỡn với em thôi. Nếu em đang mơ, em ước sẽ không bao giờ tỉnh lại, để bản thân mình chìm đắm trong hạnh phúc này. Còn nếu trong lòng anh thật sự có em, em sẽ vui lắm đó.. Nhưng.. Em sợ chỉ là bản thân mình tự đa tình, rất sợ. Chả biết khi nào em yêu anh đến sâu vào tâm can rồi. "

- Tất cả đều là sự thật. _ Hàn Dương đột nhiên mở mắt rồi trả lời câu nói của cô. Vốn đã dậy từ lâu, nhưng cô gái nhỏ này còn say giấc nên anh không muốn kêu cô dậy. Mạnh Ái đang " tự kỉ " độc thoại một mình mà tự nhiên anh nói làm Mạnh Ái giật hết cả mình.

- Ôi trời ơi làm em hết hồn, anh dậy từ khi nào? _ Mạnh Ái giật mình xém té xuống giường, may là có cánh tay to lớn của ai kia kéo cô lại.

- Từ lúc em sờ lên mặt anh _ Hàn Dương nói làm mặt cô đỏ hết cả lên vì nhớ những câu nói lúc nãy của mình, nhanh chân chạy vào nhà tắm, để lại anh ngồi bên ngoài mỉm cười, thật ra cô gái nhỏ này rất đáng yêu.

30 phút sau

Cả hai đều đi xuống phòng ăn sau khi vệ sinh cá nhân xong, một đàn người hầu khi thấy hai người xuống thì đều đồng thanh hô to: " Chào buổi sáng thiếu gia, tiểu thư. "

- Chào buổi sáng mọi người, được rồi mọi người đi làm việc đi ạ. _ Mạnh Ái vui vẻ nói với thanh âm hơi lớn để mọi người đều nghe rõ. Tất cả mọi người chưa lui ra vì chưa có lệnh của Hàn Dương nên vẫn nán lại. Mạnh Ái hiểu nên quay sang lay lay tay anh rồi thở thê: " Hàn Dương, cho họ giải tán đi ăn sáng rồi làm việc đi, được không anh? Với lại đông người quá em cũng không quen lắm aaa. "

Hàn Dương nghe Mạnh Ái nói vậy liền quay sang nhìn cô với ánh mắt ôn nhu rồi liền gật đầu đồng ý. Sau đó ôm eo Mạnh Ái ung dung đi xuống bàn ăn rộng lớn kia. Cả một đàn người hầu thấy vậy liền hết hồn, lâu nay thiếu gia rất lạnh lùng với tiểu thư, đột nhiên hôm nay lại ấm áp như thế, đối với bọn họ là một sự bất ngờ.

Cả hai ăn được một xú rồi Hàn Dương đột nhiên dừng lại, Mạnh Ái cũng dừng theo thấy lạ, anh lên tiếng nói: " Ái Nhi, anh không muốn ăn nữa. "

- Anh sao thế? Anh còn chưa ăn được nửa đĩa đồ ăn cơ mà. _ Mạnh Ái lo sợ anh bị bệnh liền cấp tốc hỏi han rồi sờ trán đủ thứ.

- Em đừng cho anh ăn đi. _ Hàn Dương giả vờ làm bộ mặt dễ thương nài nỉ nói. Mạnh Ái không thể tin được một chủ tịch cao cao tại thượng như vậy lại đang làm nũng với cô.

- Anh.. thật là. _ Cô cũng bó tay với người đàn ông này, đành nhân nhượng mà đút cho anh ăn.

Tính đến nay đã là một năm cô và anh chung sống chung với nhau, bao nhiêu tình cảm cô dành cho anh đều được anh đáp lại thật ngọt ngào. Hôm nay là ngày kỉ niệm tròn 1 năm ngày cưới nên cô tự tay xuống bếp nấu đồ ăn đợi anh về dùng bữa. Bữa cơm đơn giản với những món mà Hàn Dương thích ăn, cộng với nến và rượu làm cho bữa ăn thêm phần quyến rũ.

Tiếng xe chạy vào sân vườn, Hàn Dương đi xuống xe với vẻ mặt mệt mỏi, tập đoàn có quá nhiều việc cần anh phải giải quyết.

- Anh đã về. _ Mạnh Ái từ trong nhà chạy ra ôm chầm lấy anh, mới xa nhau chưa được một ngày mà cô đã nhớ anh da diết.

Tất cả mệt mỏi đều tan biến khi anh luôn có cô ở bên, hằng ngày được cô nấu ăn cho mình, cô ngồi ghé đợi anh đi làm về, tất cả thật sự quá đổi hạnh phúc. Anh xoa đầu cô rồi hôn lên trán cô một nụ hôn nhẹ nhưng rất ngọt ngào, tay chìa ra một bó hoa hồng, anh đã đặt mua nó. Anh biết cô không thích quần áo hay trang sức, cái cô cần là sự yêu thương của anh.

- Chúc mừng kỉ niệm 1 năm cưới nhau, bà xã. _ Hàn Dương khó khăn nói ra những lời này, anh không giỏi trong khoảng nói lời dụ ngọt, chỉ biết hành động cho cô thấy được thôi.

Mạnh Ái hai bên mắt đã đỏ hoa vì anh nhớ đến ngày kỉ niệm cưới, lại còn tặng đúng bó hoa hồng mà cô thích. Nhưng cô lại thấy hơi khó hiểu vì tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng, sao không phải là 100? Cô chỉ cần nhìn sơ là có thể đếm được, vì vốn dĩ chỉ số IQ của cô rất cao.

- Anh, tại sao chỉ có 99 đóa hoa hồng? _ Cô ngây thơ hỏi.

- Chẳng phải đóa hoa cuối cùng chính là anh hay sao? _ Dứt lời, anh hôn môi cô, nụ hôn không sâu nhưng Mạnh Ái lại rất thích.

- Ừm, chỉ toàn chọc em, anh lên tắm nhanh rồi còn xuống ăn. _ Mạnh Ái đánh yêu vào ngực anh một cái rồi nở nụ cười nói.

Trong suốt bữa ăn, hai người nói với nhau những điều ngọt ngào và hạnh phúc nhất, ấm áp chỉ là như vậy.

- Mạnh Ái, 2 ngày nữa chúng ta đi chơi. Có thể hơi trễ so với ngày kỉ niệm nhưng đều là thành ý của anh. _ Hàn Dương buông đũa xuống nói.

- Thật á? Em được đi chơi sao? _ Vẫn là cô ngây ngốc ngu ngơ:))

- Có thể rủ bạn em cùng đi, có cả Từ Hy và Kha Đức nữa.

- Oa đã thế, cảm ơn anh ông xã. _ Mạnh Ái ôm chầm lấy anh.

Buổi tối hôm đó, cô trần trọc không ngủ được vì háo hức về chuyến đi chơi, đến mức mà Hàn Dương phải vỗ về cô mới đi sâu vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Chuẩn bị

Hôm nay là ngày đi chơi.

Tất cả đã tập hợp ở sân sau nhà của Hàn Dương và Mạnh Ái, vì sân sau là sân máy bay tư nhân của riêng anh đậu. Tổng cộng có 5 người đi: Hàn Dương, Mạnh Ái, Kha Đức, Từ Hy và Kiều Ny. Hai cô gái thì rất háo hức vì lâu rồi chưa đi chơi ở đâu xa nhà hết, chỉ mua sắm và đi ăn gần đây thôi. Thứ nhất là vì Hàn Dương không cho cô đi ra ngoài, muốn đi phải có anh đi theo. Thứ hai thì nếu may mắn thì anh sẽ cho cô đi đây đó một chút, nhưng phải có vệ sĩ đi theo, cô thì không thích như vậy nên đành ngậm ngùi ở nhà chơi.

3 người đàn ông ngồi nhìn ngắm 2 người con gái ngồi hàn huyên đủ chuyện với nhau, chợt Kha Đức lên tiếng chọc ghẹo Kiều Ny: "Nè, cô đi kè mà sao nói nhiều thế nhĩ? "

Hàn Dương và Từ Hy ngồi bên cạnh cũng thấy làm lạ, chả phải Kha Đức rất ít tiếp xúc với phụ nữ hay sao? Hôm nay lại còn giờ trò chọc ghẹo người ta nữa. Đến bản thân anh cũng không hiểu, gặp được nhỏ thì anh lại muốn chọc ghẹo.

- Chứ không phải anh cũng đi kè hay sao? _ Nhỏ cũng không vừa gì mà nói lại, nhìn anh cũng đẹp trai đấy mà sao mở miệng ra không có duyên chút nào, đó là suy nghĩ của nhỏ.

- Miệng lưỡi như thế hèn gì độc thân một mình là đúng _ Kha Đức đã cho người điều tra về nhỏ nên anh có thể biết được điều này qua tập hồ sơ của Hàn Đại gửi cho mình.

- Kha tổng thân ái, chuyện tôi độc thân hay không cũng không tới anh quản. Với lại, chả phải anh cũng đang độc thân hay sao? Nếu thấy tôi chướng mắt, anh có thể không đi và quay về nhà, dù gì cũng chưa bay. _ Kiều Ny ghét nhất là ai nhắc tới vụ cô còn độc thân, chưa một mảnh tình vắt vai, vậy mà tên này lại nhắc tới, thật khiến người khác đau lòng aa..

- Cô.. cô.. hừ _ Kha Đức hết lời, đành chịu thua mà im lặng.

- Thôi coi như em xin hai người. _ Mạnh Ái lên tiếng giải vây cho cả hai người, rồi quay sang nói với Hàn Dương: "Dương, không lẽ anh định đem hết cả núi đồ đó đi sao? "

- Đúng, người phụ nữ của anh đáng ra phải có nhiều hơn những thứ ít ỏi đó, chỉ là em không thích. _ Hàn Dương thanh âm không lớn không nhỏ nói ra cho mọi người nghe, làm Mạnh Ái mặt đỏ như trái cà chua chín, mọi người thấy vậy liền bật cười ha hả.

Flashback -----

Chuyện là như vậy

Hôm qua, Hàn Dương thông thường 6 giờ tối mới về nhà dùm cơm với cô, chả hiểu sao hôm nay mới 3 giờ chiều lại về, nói là muốn đưa cô đi chỗ này.

- Ái Nhi, em lên thay đồ rồi đi theo anh.

- Dương, đi đâu thế?? _ Đột nhiên hôm nay về rồi đất còn đòi đất cô đi đâu nữa, đàn ông đôi lúc còn khó hiểu hơn cả phụ nữ nữa.

- Bí mật, anh cho em 10 phút thay đồ.

Mạnh Ái ngoan ngoãn lên lầu nghe theo lời anh. Sớm hơn 10 phút anh cho, chỉ có 5 phút là cô đã xuống. Trên người cô mặc một chiếc váy màu tím nhạt dài hơn đầu gối, trên vai đeo một cái túi để thuận tiện để điện thoại và son. Anh và cô lên chiếc xe Cadillac rồi rời đi.

Chiếc xe sang trọng của anh dừng trước khu trung tâm mua sắm Blue (Blue là trung tâm mua sắm thời trang và trang sức, là trung tâm con của V.I.P - bán tất cả món đồ cần thiết. Cả hai đều thuộc sở hữu của Ngô Thị - Ngô Hàn Dương).

Tất cả nhân viên khi thấy chủ tịch bước vào đều cúi chào to rõ, làm cô cũng phải giật mình. Còn anh thì phớt lờ, thẳng thừng ôm eo cô tiến vào bên trong ngay cửa hàng Sober (Do Bertha Layla - Một nhà thiết kế thời trang nổi tiếng đồng thời là bạn thân của anh làm chủ).

Những món đồ ở đây được thiết kế vô cùng bắt mắt và độc đáo. Chủ yếu là tôn lên sự tinh khiết, trang nhã của người phụ nữ khi mặc nó vào. Hàn

Dương quay bước lại ghé sofa ngồi đó rồi nói: " Em thích cái nào cứ việc mua đi. "

Cô mất 1 phút để tiêu hóa lời nói của anh, sau đó tiến lại chỗ anh ngồi, kéo kéo vạt áo anh mà nói: " Chẳng phải đồ em nhiều lắm rồi sao? "

- Không đủ, mua thêm đi. _ Một lời nói của anh đủ khiến cô choáng váng, biết là không thể cãi được, cô liền đi vòng vòng lựa theo ý của anh.

Đập vào mắt cô là chiếc váy màu bạc lấp lánh kia. Nó được thiết kế theo kiểu cúp ngực, đuôi váy dài, phía bên phải từ đùi tới chân được xẻ tà ra, rất hợp với những người mẫu có đôi chân dài với lại thon thả. Ngay eo có một vòng kim cương không lớn cũng không nhỏ được vòng qua. Thoạt nhìn, đây là chiếc váy quyến rũ nhất mà cô từng thấy.

Mạnh Ái cầm chiếc váy đưa đến chỗ Hàn Dương đang ngồi, thấy anh gật đầu, cô mới chịu quay vào phòng thay đồ. Chỉ 5 phút sau, cô như hóa tiên nữ trên trời ban xuống đây, làn da trắng nõn của cô thật hợp với bộ váy này. Hàn Dương nhìn cô tới ngẩn ngơ, không tin trước mắt mình là Mạnh Ái, ít nhất thì cô cũng phải là siêu mẫu chứ nhỉ?

" Bóp, bóp "

- Tiểu thư, cô quả thật là người có mắt thẩm mỹ aa.

Từ trên cầu thang, tiếng vỗ tay vang lên, thu hút sự chú ý của mọi người, cô và lần anh. Một cô nàng mang vẻ ngoài lai Tây thật sự trông rất đẹp, khi nãy có nghe qua nói qua, chắc hẳn đây là Layla mà anh nhắc tới. Theo phong tục, khi người Tây gặp người quen của mình, họ sẽ lại ôm và hôn má nhau một cái. Hàn Dương và Layla cũng như vậy, nhưng Mạnh Ái hiểu hai người chỉ bạn nên không chấp nhất gì hết.

- Mạnh Ái tiểu thư mặc bộ này quả thật rất đẹp. Xin lỗi vì hôm đám cưới Layla tôi không đến được, quả thật như lời đồn đại, cô rất đẹp, lại còn rất xứng đôi vừa lứa với Hàn Dương.

- Cảm ơn chị quá khen. Chị ở ngoài cũng rất xinh. _ Mạnh Ái tươi cười đáp lại, chỉ cần là bạn anh cũng là bạn của cô. Nụ cười của cô mang theo sự trong trắng, hồn nhiên khiến người đối diện dễ bị thu hút.

- Đây là bộ váy chị định tặng cho em trong ngày cưới, nhưng thật tiếc vì chị bận. Sẵn dịp đây em nhìn trúng nó, coi như là quà cưới muộn, em chịu không?

- Em sợ bộ váy này đắt, có thể làm hao tổn kinh phí của chị. _ Mạnh Ái ngay thơ nói. Đối với Layla, đây là lần đầu tiên cô cũng gặp một người ngay thơ như Mạnh Ái.

- Không. không sao. Em đừng nghĩ nhiều. _ Ánh mắt của Layla nhìn qua Hàn Dương như có ý muốn nói " Vợ của cậu thật sự rất giống tiểu bạch thỏ, khôn hồn thì giữ cho kĩ vào. "

- Được rồi, coi như đây là quà cưới cậu dành cho cô ấy. Sẵn đây, cậu chọn cho mình thêm 15 bộ váy nữa cho Mạnh Ái, để cô ấy mặc đi chơi. _ Hàn Dương chắc nịch nói.

- Anh, không cần đâu mà. _ Mạnh Ái giật mình khi nghe anh nói liền lên tiếng nói.

- Không nói nhiều.

Sau đó, 15 bộ váy được chuyển tới nhà gần nấp. Vì còn sớm, nên anh dắt cô đi thêm vài shop đồ nữa, và trang sức, rất nhiều thứ.. Và lần nào anh cũng có một câu nói " Lấy hết ", chỉ một buổi đi chơi mà tốn kém quá nhiều, cô chả thích Hàn Dương xài tiền kiểu này nhưng bản thân mình lại cãi không lại anh nên đành thôi:)))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đảo Bora Bora

Chương này có H ấy, không thích vui lòng clickback nha.

Sau 9 tiếng bay, máy bay của bọn họ đáp xuống, vì là máy bay tư nhân nên lịch trình đi được rút ngắn lại vài tiếng do không phải rườm rà vụ thủ tục.

Nơi máy bay đáp xuống là một hòn đảo tuyệt đẹp, tên của nó là đảo Bora Bora. Là một đảo nhỏ nằm trong quần đảo Leeward của Pháp, Bora Bora là một trong những thiên đường du lịch nổi tiếng trên thế giới.

Mạnh Ái và Kiều Ny vừa bước xuống liền tỉnh ngủ mà hoa mắt vì vẻ đẹp ở nơi đây. Nước biển trong xanh, gió mát, đảo được bao xung quanh những

rạng san hô quý hiếm, động thực vật phong phú. Tuy diện tích đảo Bora Bora khá nhỏ nhưng lại rất xinh đẹp. Chưa kịp để 2 cô gái ở lại đây ngắm phong cảnh, 3 chàng trai đã kéo 2 cô về.

- Dương, tối nay chúng ta sẽ ngủ ở đâu? _ Mạnh Ái thắc mắc hỏi.

- Bungalow ở trên biển. _ Hàn Dương vừa nói xong, mắt cô liền sáng lên. Bungalow là dạng nhà tầng nhưng lại thấp, chủ yếu diện tích của nó rộng. Bungalow giống như những mái chèo ở Việt Nam mà người Tây Nguyên hay ở, nhưng ở đây bungalow nổi tiếng vì được nằm lơ lửng trên mặt nước biển trong xanh, đó là điều hút khách ở đảo Bora Bora này.

Mạnh Ái và Hàn Dương thì ngủ chung, 3 người còn lại thì mỗi người một phòng. Vì cả ngày ngồi trên máy bay để đến đây nên Mạnh Ái rất rất mệt, liền nằm xuống đánh một giấc tới 8 giờ tối mới chịu dậy, không thấy Hàn Dương nằm bên cô, cô đứng dậy đi tìm. Từ ban công, nhà vệ sinh đều không thấy, gọi điện thì mới biết anh để điện thoại ở nhà, cô bắt đầu lo lắng, định mặc áo khoác vào rồi ra ngoài tìm thì đúng lúc đó anh lại trở về, trên tay còn cầm theo đồ ăn. Thấy vậy, cô ngồi phịch xuống giường tò vò về giận dỗi.

- Ai chọc em giận? _ Hàn Dương yêu chiều nhìn cô nói.

- Anh đấy, đi đâu mà không cho em biết, cũng không thèm kêu em dậy. _ Mạnh Ái bắt chéo hai tay để lên ngực, mặt phồng phồng lúc giận dỗi trông thật đáng yêu.

Hàn Dương tiến lại ôm cô vào lòng, hít hà mùi hương quen thuộc trên cơ thể của cô.

- Em ngủ ngon như vậy, anh không nỡ kêu em dậy. Vội lại, anh cũng đi lấy đồ ăn cho em mà. 3 người kia thì đi chơi cả rồi. _ Anh nhéo yêu cái mũi của cô một cái rồi từ từ mở đồ ăn đưa cho cô.

Con gái ai chả vậy, khi họ giận dỗi, đem đồ ăn lại là mọi chuyện đều trở lại quỹ đạo ban đầu. Mạnh Ái ngồi ăn no nê mà không để ý tới Hàn Dương đang nhìn mình từ nãy giờ, anh là đang cố kiềm nén dục vọng trong người, lúc ăn không lẽ cô cũng quyến rũ như này sao?

- Aa, thật no, cảm ơn anh. _ Mạnh Ái xoa xoa bụng rồi choàng tay qua cổ anh, hôn một cái ngay má anh. Thôi rồi, tất cả dục vọng kiềm nén nãy giờ của anh đều tiêu tan theo mây gió.

- Nhưng anh lại đói. _ Hàn Dương kéo Mạnh Ái ngồi lên đùi mình rồi nói.

- Tại sao lại chưa ăn? Sao lúc này lại không ăn chung với em? _ Mạnh Ái bực dọc hỏi lại anh, lâu lâu mới được đi chơi như vậy, thoát khỏi công việc, vậy mà anh lại bỏ bữa sao?

- Không phải, anh muốn ĂN EM, được không?

Cô đỏ mặt vì lời nói của anh, đánh thụp vào ngực anh một cái. Nhưng chưa kịp đánh là đi bị tay anh chặn lại, Hàn Dương đặt môi bạc mòng của mình lên đôi môi mọng hồng của cô, nụ hôn ngọt ngào kéo dài khá lâu. Có lẽ đã quen, Mạnh Ái chủ động lấy lưỡi của mình càn quét vào trong khoang miệng của anh, điều này tuy nhỏ nhưng nó như một liều thuốc kích thích đối với Hàn Dương.

Anh bế cô đặt lên giường, nằm đè lên thân thể nõn nà của cô. Bàn tay "hư hỏng" của anh từ từ mân mê cặp núi của cô, nhấn nhá nhụy hồng hai bên làm cô thỏa mãn mà rên rỉ. Rất nhanh sau đó, quần áo vướng víu đã được anh cởi hết ra rồi quăng đi không thương tiếc. Hàn Dương hôn cổ rồi lần xuống xương quai xanh, sau đó lại tới bụng, những nơi anh đi qua đều để lại dấu vết màu đỏ.

Nhẹ nhàng ban hai chân cô ra, đút một ngón tay vào, Mạnh Ái vì quá lâu chưa có ai động vào hạ thân sau gần 1 năm trước nên có chút đau.

- Aaaa.. nhẹ.. thôi Dương.

Bỏ mặc tiếng nói của cô, anh lại cho tiếp ngón tay thứ hai, rồi thứ ba, d*nh thủy của cô chảy ra rất nhiều, anh đều nuốt trọn hết, um thật ngọt, quả là không tệ. Anh rút hết những ngón tay ra, muốn đùa giỡn cô một chút, nên lại xoa nắn đôi gò bồng. Mạnh Ái vì khó chịu do sự trống trải ở dưới, ưỡn người lên van xin Hàn Dương: "Dương.. Em muốn".

- Em muốn gì? _ Anh vờ như không hiểu chỉ vì muốn trêu chọc cô một chút.

- Cái đó của anh.. Cho em đi.. Ừm khó chịu. _ Hết cách, cô đành phải nói ra.

- Được, chiều em. _ Nói xong, anh đưa cự vật kia đâm vào lỗ huyệt của cô một cách chậm rãi cho cô quen dần, Mạnh Ái vì sợ nên cứ âm ỉ không dùng, sau đó thấy cô đã quen, Hàn Dương mới bắt đầu động nhanh. Từng cú anh thúc vào sâu tận điểm G của cô, thật đau nhưng cũng đã thật aa.

Sau khi vật vã, anh "Gầm" một tiếng rồi phóng hết tinh dịch của anh vào trong cô. Mạnh Ái có thể cảm nhận được một dòng nước ấm trong cơ thể mình, sau đó nhoeo miệng cười. Hàn Dương cũng chiều hôn lên trán cô một cái, sau đó bế cô vào nhà vệ sinh tắm rửa. Mạnh Ái cứ để mặc anh làm, cô mệt quá nên thiếp đi.

Sau khi trở lại giường, Mạnh Ái rúc vào lòng anh như một chú thỏ cần ôm ấp, anh thì không khỏi hạnh phúc. Hàn Dương nhớ lại khi nãy, lúc anh cho phân thân vào, bên trong của cô rất chật hẹp, đó là biểu hiện của việc lâu ngày không quan hệ với ai. Với lại 1 năm trước, khi anh quan hệ với cô, anh có thể cảm nhận được cô vẫn còn là xù nữ, nhưng lúc đó anh lại lạnh nhạt với Mạnh Ái.. Cô gái ngốc này, có chuyện gì cũng không chịu nói, cứ ôm khư khư trong lòng mà chịu đựng, thật hết biết. Nhưng nghĩ lại đến anh là người đàn ông đầu tiên của cô, chỉ đến đây thôi cũng khiến Hàn Dương cười toét

cả miệng. Sau đó liền ôm Mạnh Ái vào lòng mà ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Kha Đức × Kiều Ny

Màn đêm buông xuống, những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời hòa mình vào biển xanh trông thật lấp lánh làm sao. Kiều Ny và Kha Đức đang đi trên bờ, mỗi người chìm vào một lối suy nghĩ khác nhau. Từ Hy có hẹn với bạn nên dự định đi chơi bị hủy, chỉ còn nhỏ và cậu nên 2 người quyết định đi dạo.

- Này, anh có từng yêu ai đó từ cái nhìn đầu tiên chưa? _ Kiều Ny nãy giờ im lặng chợt lên tiếng hỏi.

- Chưa từng. _ Hai chữ ngắn gọn nhưng làm nhỏ khá buồn, sau đó liền lấy lại thần thái. Hồi sáng này khi anh chọc ghẹo nhỏ, nhỏ vui lắm đấy chứ, nhưng vẫn đầu khẩu lại với anh vài câu cho vui.

Chả biết có phải là nhỏ yêu anh từ cái nhìn đầu tiên hay không, nhưng từ lúc thấy anh từ ngoài cổng tiến vào, một thân tiêu soái, cao ráo, đặc biệt là mái tóc màu tím than đỏ dưới trời nắng, trông thật lãng tử nha. Lúc đó, tim của nhỏ như rớt một nhịp rồi lại đập liên hoàn? Có phải nhỏ đã yêu không?

- Sao thế? Tự dưng lại hỏi như vậy. _ Kha Đức nhìn qua thấy qua vừa đi vừa thẩn thờ không nói gì nên thấy làm lạ.

- À... không sao đâu, chỉ là tôi bâng quơ hỏi. _ Nhỏ hoàn hồn lại rồi trả lời.

- Ủ. Vậy cô có yêu ai từ cái nhìn đầu tiên không?

- C.. ó, nhưng chưa chắc nữa.

Kha Đức nghe nhỏ trả lời liền thấy lạ, cái gì mà có rồi lại chưa chắc nữa? Haizz con gái khó hiểu quá nhỉ?

- Vậy mà tôi tưởng cô độc thân nên chả biết yêu ai từ cái nhìn đầu tiên hết.

- Nè, anh nói cái gì há?

Kha Đức thành công chọc giận Kiều Ny, nhỏ quay sang lườm anh một cái rồi đánh túi bụi vào anh, đã bảo không thích ai nhắc tới chuyện độc thân mà..

Kha Đức chạy thoát khỏi những cú đánh ấy, Kiều Ny lại điên cuồng đuổi theo. Một chàng trai một cô gái rượt đuổi nhau trên bờ biển vào buổi tối, là lãng mạn hay là có vấn đề đây? (Haha mình có ý ghi vậy đó)

Cả hai đều là người nên chạy một chút cũng thấm mệt, Kha Đức đành giờ tay chịu thua rồi ngồi phịch xuống bãi cát ngắm sao. Nhỏ thấy vậy cũng " Hừ " một tiếng rồi ngồi xuống bên cạnh anh, tuy khoảng cách có hơi xa nhau một chút.

Bầu trời đêm nay trông thật đẹp, lạ thật hôm nay có rất nhiều ngôi sao, nó phát sáng rồi rọi thẳng xuống mặt biển. Cả hai người ngồi bên nhau, nếu từ xa nhìn vào có thể sẽ tưởng rằng là một cặp tình nhân, nhưng sự thật không phải như vậy.

- Thật ra thì.. _ Cả hai đều đồng thanh nói.

- Cô / Anh nói trước đi.

- Thôi được rồi anh nói đi. _ Nhỏ chịu thua rồi quay mặt ra hướng khác không muốn đôi co nữa.

Kha Đức chỉ tay lên bầu trời vào ngôi sao vừa to vừa lấp lánh hơn những ngôi sao kia rồi nói: " Cô thấy ngôi sao kia chứ? "

Nhỏ chỉ gạt đầu rồi không nói gì, lắng nghe anh nói tiếp.

- Chính là cô ấy. _ Anh thở dài, đôi mắt nhìn kĩ vào ngôi sao kia.

- Cô ấy? _ Kiều Ny thắc mắc hỏi lại, cô ấy là ai được nhỉ? Là người yêu hay là vợ?

- Cô ấy tên Hạ Mẫn, người tôi từng rất yêu say đắm, tôi có thể dùng cả tính mạng để bảo vệ Mẫn Nhi. Cô ấy xinh lắm, đôi mắt biết cười, yêu nhau say đắm 6 năm, cả hai chưa bao giờ xảy ra chuyện gì cả. Nhưng hôm ấy, cô ấy thấy tôi đứng bên đường liền băng qua, không để ý đến chiếc xe đang chạy rất nhanh kia, nên bị tai nạn, không qua khỏi được.

Vừa nói xong, Kha Đức rớt nước mắt nhưng anh nhanh tay quệt đi. Kiều Ny thấy vậy chả hiểu sao lại rất đau lòng, sở dĩ Kha Đức lạnh lùng tàn độc như vậy là có lí do.

- Anh khóc đi, cho thỏa lòng. _ Nhỏ tự dung bước qua ngồi kế anh, cho anh dựa đầu vào vai, nhỏ chỉ biết làm như vậy ngoài ra không làm gì được nữa.

- Tôi tệ lắm đúng không? _ Kha Đức vừa khóc vừa nói với giọng nghẹn ngào, chả hiểu sao hôm nay anh lại yếu đuối đến như vậy.

- Không.

- Vậy tại sao người tôi yêu thương nhất lại rời xa tôi, cô nói thử đi? Là tại tôi không tốt, hay là vì sao nữa..

Kiều Ny xoay người qua đối diện thẳng mặt với Kha Đức, thấy anh khóc chả hiểu vì sao cô lại đau lòng đến thế, mạnh dạn nói: " Tôi chắc chắn sẽ có người sẽ ở bên cạnh anh, quan tâm anh, lo lắng cho anh, dành cả một đời ở bên anh, chỉ là anh có chịu đồng ý hay không thôi "

Kha Đức im lặng không nói gì nữa, quay mặt sang chỗ khác. Cả hai cùng im lặng trong một thời gian dài, rồi đến gần khuya, hai người mới chịu đi về nghỉ ngơi..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Anh ghen sao?

Ngay hôm sau khi thức dậy, hạ thân của Mạnh Ái truyền đến cơn đau ghê gớm, muốn nhúc nhích cũng là một chuyện khó khăn. Bên cạnh là Hàn Dương đang say giấc nồng, lúc ngủ trông anh thật đáng yêu, khuôn mặt lúc này hiền lành hẳn so với lúc làm việc.

Vì không muốn Hàn Dương thức giấc, cô nén nỗi đau lại mà cắn răng bước xuống giường, nhưng chưa đi được đến bước thứ năm nữa là Mạnh Ái đã khụy xuống vì đau. Sàn bằng gỗ nên lúc cô té xuống cũng gây ra tiếng động, tuy nhỏ nhưng cũng đủ làm Hàn Dương thức giấc, vì anh là thủ lĩnh của bang hội lớn, nên việc cảnh giác rất được đề cao.

Chỗ kê bên đã không còn hơi ấm, nhìn xuống thì thấy Mạnh Ái ngồi đó nhăn mặt vì đau. Anh nhúu mày rồi bế cô lên giường, cho cô gối đầu lên chân mình rồi hai tay xoa bóp hai bên hông cho cô, giọng nói phát ra cực kì yêu thương: " Sao không gọi anh dậy? Để té như vậy có phải đau hơn không? "

- Là tại anh đang ngủ rất ngon, với lại ai là người làm em đau như vậy chứ, hừ.

Mạnh Ái nói ra làm lòng Hàn Dương cảm thấy có lỗi vô cùng. Hôm qua anh có chút mạnh bạo, à không là rất mạnh bạo đấy.

- Chỉ trách cơ thể em quả thật là rất mê người thôi bà xã.

Anh cúi sát người thì thắm vào tai của cô, những lời nói này có tính sát thương rất cao nha, mặt của cô đã đỏ lên hết rồi. Mạnh Ái quơ tay đánh vào ngực anh, Hàn Dương không những không giận mà còn bế cô vào nhà tắm.

- Anh.. đưa.. em đi đâu? _ Mạnh Ái vùng vẫy trên tay anh càng nhiều, anh càng siết chặt lại thêm một tí vì sợ cô té xuống.

- Chả phải em đứng còn không nổi hay sao, để anh tắm cho.

- Thôi.. không cần đâu mà, anh ra ngoài đi em tự làm được.

- Đừng phí lời. _ Hàn Dương lấy bàn chải rồi quẹt một miếng kem đánh răng, bảo cô há miệng ra rồi tự tay đánh răng cho cô. Sau đó lại rửa mặt, rồi đặt cô vào bồn tắm, mở nước tắm cho cô.

Thật là dưới nước trông Mạnh Ái còn quyến rũ gấp bội lần, nhưng vì hôm qua anh làm cô đau quá rồi, nên đành chịu đựng kìm nén dục vọng.

Mọi người tập trung lại một chỗ rồi sau đó đi ăn sáng ở Le Tepanie Restaurant, ở đây là nhà hàng phục vụ đồ ăn buổi sáng theo kiểu Ý, Pháp trên đảo Bora Bora này.

Tất cả dùng bữa xong ít nhất cũng hơn 9 giờ sáng, không khí buổi ăn khá ấm đạm, Mạnh Ái có thể thấy được cả buổi sáng Kiều Ny và Kha Đức không đầu khẩu với nhau lần nào.

5 người chọn Pure Snorkeling by Reef Discovery để đi tham quan trên biển.

Kiều Ny kéo Mạnh Ái đi vào thay đồ bơi (í mình là bikini đó ~.~). Nhỏ và cô chọn chung cho mình một bộ bikini 2 mảnh màu đen, cơ thể cả 2 đều rất đẹp nên mặc vô cả 3 vòng đều thấy rõ đầy đặn.

Kiều Ny vì mặc quen nên không cảm thấy ngại ngùng gì hết, còn Mạnh Ái thì có phần hơi e ngại, ngại chết mất.

Cả hai cô bước ra trông sự ngạc nhiên, trầm trồ của Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy. Đối với Hàn Dương đã nhìn thấy cơ thể của cô rồi nên không mấy bất ngờ lắm, nhưng không ngờ khi diện bikini vào Mạnh Ái lại càng quyến rũ hơn.

- Bà xã, em lại quyến rũ anh nữa rồi. _ Anh rào bước choàng tay qua eo cô nói thì thầm.

Còn Kha Đức thì không thích Kiều Ny mặc kiểu này, thật hở hang. Nhỏ chạy lại hỏi anh có đẹp không, anh thể hiện thái độ khó chịu ngay trên mặt. Nhỏ chỉ biết trề môi.

Người cô đơn nhất ở đây phải là Từ Hy rồi, thật đau lòng.

Chiếc thuyền bắt đầu di chuyển từ từ ra khơi, kể bên cũng còn có nhiều chiếc thuyền khác nhau nữa, bên đó có rất nhiều người nhìn vào Mạnh Ái và Kiều Ny với vẻ mặt ham muốn. Điều này làm Hàn Dương và Kha Đức mặt tối sầm lại, đầy chầy hắc tuyến, trong lòng không khỏi ghen tức.

Anh lấy một chiếc khăn bự, choàng vào người cô, người con gái này thật sự có sức hút quá lớn đi thôi.

- Lục Mạnh Ái, vài người nhìn em anh còn có thể nhân nhượng được. Nhưng ai ai cũng nhìn em hết, tốt nhất em nên che lại, đừng để anh phải móc mắt những tên đó đem làm chao hết em mới vừa lòng.

- Hàn Dương, anh là đang ghen? Vậy em càng nên để người ta nhìn. _ Mạnh Ái trở mặt nhìn anh, trông lúc ghen anh thật là dễ thương à nha.

- Em dám? Anh chỉ đang đánh dấu chủ quyền bà xã của anh thôi. _ Câu nói vui của cô làm anh muốn sôi máu hơn.

- Được rồi, anh thật đáng yêu nha. Đừng lo nữa, suốt đời này Lục Mạnh Ái em chấp nhận thua dưới tay Ngô Hàn Dương anh, được không?

Nghe cô nói vậy, con giận trong lòng như được cô dập tắt đi hết, thay vào đó là niềm hạnh phúc len lỏi trong tim anh. Hàn Dương trừng mắt nhìn thẳng qua những người đang dòm ngó Mạnh Ái, sau đó lại dịu dàng quay qua đặt lên môi cô một nụ hôn nóng bỏng.

Chả hiểu sao khi nhìn thấy ánh mắt của anh, những tên kia đều thấy sợ sệt tự động không nhìn nữa, quay sang chỗ khác.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Sẽ ở bên cạnh em suốt đời

Vui chơi cả ngày, đi khám phá trên biển rồi lặn xuống ngắm rạn san hô, quả là một ngày đi tuyệt vời. Thuyền cập bến trở lại vào bờ cũng đã 5 giờ chiều, mọi người chuẩn bị đi về nghỉ ngơi thì Mạnh Ái nắm tay Hàn Dương lại, sau đó lại thì thầm: "Em muốn ngắm hoàng hôn trên biển, được không Dương?"

- Em có mệt không? _ Sức khỏe của cô luôn được anh đặt lên hàng đầu, ba mẹ vợ có nói, thân thể của Mạnh Ái rất yếu, cần phải chăm sóc kỹ càng mới được.

Mạnh Ái lắc đầu, sau đó dắt anh ra xa một tí mép bờ biển, anh và cô ngồi ở đó. Gần sập tối, hoàng hôn khoác lên mình một vẻ đẹp là kì. Nó có màu hồng xen lẫn tím ẩn mình sau những ngọn núi nhấp nhô phía xa xa bên kia. Cảnh tượng thật sự rất tuyệt vời, Hàn Dương nhìn sang thấy Mạnh Ái đang tươi cười nhìn ngắm hoàng hôn thì trong lòng cảm thấy rất hài lòng, không uổng công mấy ngày trời anh ngồi tra khảo những địa điểm du lịch tuyệt vời dành cho các cặp đôi trong ngày kỉ niệm.

Sau khi trời tối, Mạnh Ái và Hàn Dương nắm tay nhau đi về. Buổi tối ở đây đèn được bật lên trông rất là đẹp, đúng chất lãng mạn.

Mạnh Ái đang đi qua cây cầu bông dừng lại, đứng nhìn lên trời ngắm sao. Cả một cây cầu với những ánh đèn lấp lánh, trên trời thì có những ngôi sao lấp lánh, tất cả hòa chung lại tạo nên một khung cảnh rung động lòng người. Dưới đó là Mạnh Ái đang đứng, đôi mắt màu xám tro hiện lên tia vui vẻ và thích thú, nếu là người lạ nhìn vào cũng sẽ bị mê hoặc.

Hàn Dương bước đến đằng sau ôm cô vào lòng, Mạnh Ái có vẻ giật mình nhưng khi nghe được mùi hương cigar cuba xen lẫn bạc hà thì mới yên lòng lại. Cả hai đứng ôm nhau rồi cùng nhau ngắm sao trên trời, được một lúc sau Mạnh Ái mới lên tiếng: "Em muốn thời gian bây giờ ngừng lại."

- Tại sao?

- Có thể ôm anh, cùng anh ngắm sao, trải qua kì nghỉ vui vẻ, đó là một điều hạnh phúc lớn. Thời gian ngừng lại lâu hơn một chút để em có thể tận hưởng cảm giác này.

- Đồ gốc _ Hàn Dương cốc đầu cô một cái, nhưng chỉ là cốc nhẹ.

- Không đúng hay sao? Cả quãng đường phía trước bao nhiêu chông gai cản trở, ai biết được là anh có kiên trì nắm tay em mà vượt qua tất cả không.

- Cho dù có chuyện gì xảy ra, anh nguyện dùng cả tính mạng để bảo vệ em, sẽ ở bên cạnh em suốt đời, được không?

- Anh có chắc? _ Nghe anh nói vậy, Mạnh Ái rất vui.

- Anh hứa. _ Hàn Dương chìa ngón tay út ra hứa với cô.

Cô thấy thế liền cười toe toét, sau đó lại hôn vào môi anh một cái, nụ hôn kéo dài cũng khá lâu, sau đó cả hai cũng đi về phòng nghỉ để sáng mai chuẩn bị đi về.

Sáng hôm sau.

Mọi người đã tập hợp đầy đủ lại chuẩn bị đi về với những chiếc vali to bự. Vali bự nhất có lẽ là của anh và cô, cô mua rất nhiều quà để về cho mọi người.

Chiếc máy bay tư nhân cất cánh bay lên bầu trời, Mạnh Ái từ trên cao nhìn xuống với vẻ luyến tiếc, cô còn chưa chơi hết ở đây cơ mà. Hàn Dương ngồi bên cạnh thấy mặt cô sụ xuống cũng đoán được phần nào.

- Em còn muốn chơi? _ Anh xoa xoa đầu cô rồi hỏi.

Mạnh Ái không nói gì chỉ nhẹ nhàng gật đầu, khuôn mặt tỏ vẻ đáng yêu trông cũng hết sức, Hàn Dương vì thế mà tim đập thình thịch. Nhưng thấy cô buồn anh cũng không nỡ, hứa với lòng lần sau sẽ dắt cô đi cả thế giới này luôn.

- Ngoan, mai một lần nữa dẫn em đi.

- Thật?

Hàn Dương mỉm cười nhìn cô rồi gật đầu, Mạnh Ái vui sướng hết cỡ. Liền vùi mặt vào lồng ngực rắn chắc của anh mà hít hà mùi hương quen thuộc, sau đó lại ngủ quên mất. Có lẽ vì lệch múi giờ nên cô ngủ không quen giấc là vậy.

Sau khi xuống máy bay (Ai đọc sẽ biết nhà Hàn Dương có máy bay riêng, và đậu đằng sau nhà của anh ấy), Mạnh Ái liền bỏ qua sự mệt mỏi mà đi kiểm quản gia Trần, cô coi bà như là người mẹ vậy đó.

- Tiểu thư, cô đã về. _ Bà Trần khi thấy cô về nét mặt cũng rạng rỡ thấy rõ.

- Di gọi là con là Ái Nhi đi mà, con có mang quà về cho di đây, mong di nhận. _ Mạnh Ái chìa ra một cái túi, bên trong là một chiếc khăn quàng cổ, dù gì cũng sắp đến mùa đông.

- Được rồi mà, con mua làm gì cho nắc công. _ Bà Trần thấy cô quan tâm mình đến vậy cũng rất vui, bà sống cô đơn một mình nên đã sớm coi cô là con gái, hiền lành còn rất ngoan ngoãn.

Mọi người vào nhà dùng bữa, vì biết cô và Hàn Dương về nên bà đặc biệt chuẩn bị rất nhiều món ngon. Đặc biệt hơn là trong suốt buổi ăn, Hàn Dương luôn lo cho cô từng li từng tí, cứ coi cô là con nít 3 tuổi vậy. Thật ngại chết đi được aaa..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Em đang ở đâu?

Sáng hôm sau, Hàn Dương đi làm sớm vì có cuộc họp gấp cần anh chủ trì, Mạnh Ái thì còn đang ngủ nên anh không kêu cô dậy, viết lại một tờ giấy note rồi hôn nhẹ trán cô một cái, sau đó mới chịu rời đi.

Hơn 1 tiếng sau, Mạnh Ái mới thức dậy, nhận ra đã gần 8 giờ, chắc có lẽ Hàn Dương đã đi làm. Cô định bước xuống làm vệ sinh cá nhân thì thấy được tờ giấy note được để ngay ngắn ở trên cái tủ màu nâu bên cạnh giường. Nét chữ này là của Hàn Dương, thật sự rất nắn nót mà còn đẹp: " Ái Nhi, anh đã dặn tài xế chở em qua nhà ba mẹ để đưa quà, có gì thì cứ đi. Thức dậy nhớ ăn sáng đó. "

Cô nhón miệng cười rồi sau đó nhanh chóng làm vệ sinh cá nhân, ăn sáng rồi đi tới nhà ba mẹ hai bên.

"Ting ting" _ Mạnh Ái tới nhà ba mẹ chồng trước, vì tiện đường và gần nhà hơn. Cô qua biếu cho ba mẹ vài món đồ mà hôm đi du lịch cô đã mua được.

Chú Hiếu (quản gia ở đây) chạy ra mở cửa chào đón cô.

- Thiếu phu nhân đã về, mời cô vào trong nhà, ông bà chủ đang ở phòng trà.

- Dạ vâng, chủ cũng vào đi, ngoài này nắng lắm. _ Mạnh Ái vui vẻ chào lại.

Bước vào trong nhà, đi sâu thêm một tí, ông bà Ngô đang ngồi ở đó uống trà cùng nhau, thấy con dâu về liền mừng rỡ chào đón.

- Ái Nhi, con về rồi hả, nào nào ngồi xuống. _ Lệ Mỹ Hoa thấy cô thì rất vui mừng, bà rất là cưng chiều cô như con gái đẻ.

- Ba mẹ con mới về. _ Trước khi ngồi xuống, cô không quên chào hỏi một câu cho phải phép.

- Hôm nay ngẫu hứng gì mà lại về đây, Hàn Dương ức hiếp con phải không? _ Ông Minh Thức chọc ghẹo đứa con dâu này vài câu, ông cũng giống vợ, rất là cưng chiều đứa con gái của nhà họ Lục.

- Dạ không. Hôm bữa con có đi du lịch với anh ấy, có mua chút quà về biếu ba mẹ. _ Mạnh Ái vừa nói vừa chìa ra những hộp quà. Cô tặng ông và bà một cặp áo đôi, rồi còn nhiều món ngon đặc sản ở đó nữa. Ông bà Ngô thấy vậy liền hài lòng, có đứa con dâu như này quá tốt còn gì, đi chơi mà vẫn nghĩ tới ba mẹ chồng, nhưng tính hai ông bà xưa giờ có gì nói vậy: "Con bé này, dù gì cũng là người một nhà cả mà."

Ba người ngồi nói chuyện rôm rả cả buổi trời, sau đó cô chào tạm biệt họ rồi lại kêu bác tài chờ qua nhà ba mẹ của mình.

- Tiểu thư, con về rồi à. _ Quản gia Chu niềm nở khi thấy cô về, đã lâu rồi cô không về thăm nơi đây, hai thiếu gia thì làm việc bên nước ngoài, hai ông bà thì cứ rảnh rỗi đi du lịch đây đó. Nên ở đây chỉ còn có ông và thím Chu (Vợ của ông) cùng một vài người khác ở nhà.

- Dạ, ba mẹ con đâu rồi bác?

- Ba mẹ con đều đi du lịch cả rồi, thôi còn vào nhà đi.

Nghe quản gia Chu nói cả hai đều đi du lịch, Mạnh Ái có thoáng buồn, đã lâu không gặp nên có chút nhớ ba mẹ.

- Đây là quà của ba mẹ con, bác cất dùm con nhé. Còn đây là quà của bác và thím Chu đây, hảo ít lòng nhiều ạ.

- Con bé này, thật sự tốn kém lắm đó. _ Thím Chu nghe cô về cũng vui mừng chạy ra, cô vẫn còn nhớ hai lão già này thiệt là may mắn thay.

- Bác và thím nghỉ ngơi đi, con đi vòng vòng một chút.

Cô đi lên lầu phòng của mình, nơi đây vẫn được giữ trọn vẹn như cũ, nào là phòng màu hồng, tất cả đồ đạc như bàn học hay quần áo đều được giữ lại. Mạnh Ái lấy điện thoại ra gọi cho ba mẹ: "Ba mẹ đi du lịch hả? Con đang ở nhà đây, quà con mua cho ba mẹ đã đưa bác Chu cất hết rồi. Hai người đi không nói với con một lời nào."

- Áy da, chứ không phải con lâu nay không về thăm bọn ta sao? Thôi được rồi, hôm nào về ba mẹ sẽ ghé thăm hai đứa.

- Con nào có, hai người đi như vậy quả thật con rất nhớ nha. _ Mạnh Ái bắt đầu nhõng nhẽo qua điện thoại. Ông bà Lục thấy vậy liền cúp máy cười hí hửng, mỗi lần cô làm nũng hay nhõng nhẽo ông bà rất sợ. Là sợ mình mũi lòng rồi tự động bay về.

Mạnh Ái thờ dãi một hơi ngồi xuống giường, hơi ấm thân quen kéo cô chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay. Cứ thế ngủ ngon lành, bác quản gia và thím Chu lại tưởng rằng cô đã về rồi nên không lên lầu kiểm tra.

Hàn Dương đi làm về đã hơn 6 giờ tối, trong nhà thì chỉ thấy quản gia Trần và người làm, hỏi ra mới biết cô đi sáng giờ chưa về nhà. Hàn Dương lấy điện thoại gọi cho cô thì khóa máy (Máy Mạnh Ái hết pin), nhắn tin cũng không nhận được hồi âm, anh bắt đầu lo lắng, đi qua đi lại trước cửa nhà không thôi.

Liền lấy điện thoại gọi cho Kha Đức và Tử Hy: "Này, hai cậu nhanh đi kiểm Mạnh Ái cho tớ, đi đâu giờ này chưa về nữa, LỆ LÊN ĐI TRỜI OI."

Anh giờ đang như ngồi trên đống lửa, lo lắng không thôi. Còn Mạnh Ái thì đang nằm ngủ ngon lành ở nhà của cô.

"Mạnh Ái, em đang ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Ông xã thao chết em (H)

Dạ mình cảnh báo có H nha, hong thích thì clickback dùm mình ạ:">

Suốt 1 tiếng đồng hồ tìm kiếm không có kết quả gì, Hàn Dương đã bực mình nay còn bực mình hơn, quyết tự mình đi tìm.

- Cậu bình tĩnh đi, chuyện gì cũng phải từ từ chứ _ Từ Hy kéo anh ngồi xuống khuyên nhủ.

- Bình tĩnh của cậu là bình tĩnh thể nào? Con mẹ nó, cô ấy đi đâu được chứ?

Anh tức giận ngồi xuống rồi quay sang cái anh hồi trưa lái xa chờ Mạnh Ái đi khiến cậu ta rùng hết cả mình.

- Cho cậu 1 phút giải thích.

- Dạ.. dạ, hồi sáng tiểu thư kêu tôi chờ qua nhà ba mẹ của thiếu gia, sau đó lại sang nhà ba mẹ đẻ. Cô ấy kêu tôi đi về đi không cần chờ nữa, nên.. nên tôi đi về. _ Anh ta lắp bắp không nói lên lời, người trước mặt đang tỏa ra sát khí lớn cực lớn.

- Vô dụng, tôi phát lương cho mấy người để làm ăn như vậy hay sao? _ Hàn Dương tức giận la lớn lên, sau đó bảo cậu ta lui ra. Còn anh lập tức lái xe đi kiếm cô gái ngốc kia.

Chạy sang nhà ba mẹ cũng chẳng có tin tức gì, sau đó anh tốn sức chạy sang nhà cũ của cô. Trên đường, chiếc xe Ferrari màu trắng vút nhanh như gió, cảnh sát cũng phải e dè, vì họ biết chỉ có Hàn Dương mới to gan như vậy thôi.

Quán gia Chu đang ở trong nhà thì nghe tiếng chuông inh ỏi, ra mở cửa mới biết là thiếu gia Hàn Dương, ông chưa kịp nói lời nào là cậu đã đi vào thẳng trong nhà rồi đi lên lầu. Anh vùng vằng đi kiếm từ phòng này qua phòng khác, đến căn phòng cuối cùng ở lầu 3 nọ, anh mở cửa vào.

Cả căn phòng được trang trí bằng màu hồng, vật dụng cũng màu hồng. Liếc tới chiếc giường kingsize màu hồng chưa, có một tiểu bạch thỏ đang ngủ miên man không hay biết gì. Nhận ra đó là Mạnh Ái, anh ngồi phịch xuống đất, dựa người vào cửa rồi nói: " Tìm thấy em rồi, thật là ngốc. "

Hàn Dương tiến lại gần chiếc giường rồi ngồi xuống, ngắm nhìn Mạnh Ái đang ngủ ngon lành, trong lòng thấy ấm áp hơn bao giờ hết.

Ngồi nhìn cô mãi mê, Mạnh Ái chợt trở mình thức giấc, nhìn thấy Hàn Dương ngồi nhìn mình, cô hết hồn.

- Em ngủ có ngon không? _ Lời nói của anh vừa ngọt ngào vừa có phần ma rợn trong đó.

- Aa, em ngủ quên. Mấy giờ rồi? Ấy chết hơn 9 giờ tối rồi cơ á. _ Mạnh Ái nhớ lại chuyện mình ngủ quên, sau đó nhìn sang đồng hồ để trên tủ, cô mới hết hồn vì mình ngủ tới giờ này, nhìn mồ hôi lấm tấm trên lưng và mặt, cũng đủ để cô biết Hàn Dương đã chạy đi kiếm cô.

- Anh.. anh ăn gì chưa? Em xin lỗi.. _ Mạnh Ái nhớ ra Hàn Dương vừa đi làm về, chắc chưa ăn gì nên cô hỏi.

- Em còn dám nói? Ngồi đó chịu phạt đi. _ Hàn Dương quay lưng bước ra cửa với vẻ mặt ngơ ngác của cô.

Anh đi xuống nhà, nói quán gia đêm nay anh sẽ ngủ ở lại đây rồi quay lên lầu, vừa mở cửa ra, anh bước vô nhìn mặt cô đang nhắm nghiền, sau đó khóa trái cửa lại, tiến gần lại Mạnh Ái.

- Anh sẽ phạt em, tổn hao công sức anh chạy nhiều nơi để kiếm còn em ngủ ngon lành ở đây.

- Anh..tính..l..àm..gì em? _ Mạnh Ái sợ sệt theo bản năng lùi về sau, toan chạy nhưng đã bị anh kéo lại.

- ĂN EM _ Hai từ anh nói ra đã làm Mạnh Ái sửng sốt hết cả người, chỉ sợ ngày mai cô không thể ngồi dậy nổi.

Đầu tiên anh áp môi mình lên môi của cô, Mạnh Ái không cho anh vào thăm dò bên trong. Anh nhịu mày, lấy tay chợt lết hai bên hông của Mạnh Ái, vì không phòng bị nên cô nhột, tự động hé miệng ra cho Hàn Dương vô càn phá bên trong.

Vừa hôn anh vừa thành thực cời từng món đồ vương vãi trên người của cô và anh ra. Ra sức dùng tay nắn bóp đôi gò bông của Mạnh Ái đang phập phồng theo nhịp thở kia.

Hàn Dương hôn trượt xuống xương quai xanh tinh tế rồi tới " hai ngọn núi " kia. Anh dùng lưỡi liếm mút lấy nó rồi lấy răng cắn mạnh một cái làm cô bất

ngờ mà la lê "aaa", dĩ nhiên ngọn núi còn lại được anh xoa nắn rất kĩ càng.

Bàn tay anh vuốt ve eo của Mạnh Ái, sau đó dần xuống tới "khu rừng" rậm rạp kia. Hàn Dương mới chỉ cho một ngón tay vô mà d*m thủy trong người cô đã bắt đầu chảy ra từ từ. Mạnh Ái kiềm nén không phát ra tiếng la nữa, nhưng chỉ tới khi anh cho vào ngón tay thứ ba vào để khuếch trương nó ra thì lúc đó cô mới bắt đầu cảm giác thoải mái, không nhịn được: "A..aa..nhẹ thôi Dươ..ng".

Hàn Dương cảm cậu nhỏ của mình đứng trước khe hở kia mà vòn vòn chứ không đi vào trong. Anh cũng rất khó chịu nhưng chỉ muốn trêu ghẹo cô một tí, anh cũng muốn làm aa.

- Dương..cho..e....m đi. _ Mạnh Ái thấy khó chịu trong người, khoái cảm đã dâng trào nhưng Hàn Dương cứ vòn vòn không chịu vào.

- Em vừa nói gì? _ Anh giả vờ như không có chuyện gì xảy ra.

- Ông...xã...th..ao chết..em aa. _ Mạnh Ái đỏ mặt khi nói ra những lời như thế này nhưng cũng đành chịu thôi.

- Được, theo ý em.

"Cậu nhỏ" này giờ của anh như muốn nổ tung ra, không thể chờ đợi thêm được nữa, Hàn Dương liền cho nó tiến vào thăm dò khu rừng kia.

- A _ Mạnh Ái bất chợt la lên vì vật to lớn kia xâm nhập vào. Hạ thân bên trong của cô co rút dữ dội, như muốn bóp chặt phân thân kia của anh.

Hàn Dương bắt đầu động, ban đầu là nhẹ nhẹ nhưng được một lúc lại bắt đầu mạnh lên, mỗi cú thúc của anh làm cô muốn rách ra ở bên trong. Vừa đau nhưng lại vừa thoải mái.

"Phạch phạch phạch phạch"

Những tiếng động hòa lẫn vào tiếng rên rỉ của cô làm cho căn phòng nặng mùi dâm dục.

Tốc độ của người đàn ông này ngày càng mạnh, bụng dưới của cô có thể thấy được nó nhô lên. Quy đầu của anh luôn chạm tới điểm G của Mạnh Ái, vì thế mà d*m thủy chảy ra càng nhiều làm ướt hết cả một mảng giường màu hồng.

Không hiểu sao Mạnh Ái lại mang cho anh một khoái cảm mãnh liệt như vậy. Huyết đạo của cô gái nhỏ này cứ bóp chặt lấy tiểu Dương của anh, thật là cảm giác mê mẩn làm anh không muốn dứt.

- Thả lỏng ra, em bóp anh chặt quá đấy.

Trải qua nhiều lần, "tinh dịch" của anh bắn vào bên trong cô ít nhất cũng phải 4 lần, mỗi lần như vậy anh đều "Gầm" lên, nhưng tận 4 lần mà anh chẳng biết mệt, Mạnh Ái cũng phải khâm phục, còn cô sao? Cứ xũ lên xũ xuống thật mệt aa.

Anh ôm cô vào lòng rồi bước vào nhà tắm, tắm rửa thật sạch rồi mặc đồ ngủ vào cho cô. Sau đó cả hai cùng ôm nhau ngủ khi trời hập hừng sáng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Bắt cóc

Mạnh Ái từ sau ngày hôm đó bị Hàn Dương phạt mà liệt giường gần cả 1 tuần thì sợ không nói nên lời. Anh cũng cảm cung không cho cô đi đâu ngoài khuôn viên vườn hoa nữa. Thật rất chán à nha.

Hôm nay, Mạnh Ái đang ở nhà thì chợt có tiếng chuông nhà vang lên: "Ting, tong". Vì quản gia Trần đang hí húi trong bếp nên đích thân cô ra mở cửa.

Mặt Mạnh Ái hớn hở hơn hết khi nhận ra đó là mẹ và Hàn Duyên, vậy là cô có người cùng "tâm sự mộng" rồi.

- Mẹ, Hàn Duyên, hai người vào nhà đi. _ Mạnh Ái niềm nở chào đón hai người.

Cả ba người cùng đi vào nhà, Mạnh Ái lật đật chạy vào bếp làm nước ép cam đem ra cho mọi người cùng uống.

- Mẹ, quả đúng như lời đồn. Chị dâu con không những xinh đẹp mà còn tháo vát nữa.

Hàn Duyên xoay sang nói với bà Mỹ Hoa, bà cũng gật đầu tán thưởng đồng ý. Vừa đúng lúc đó Mạnh Ái bưng khay nước đi ra, nghe được những lời đó thì không khỏi ngại ngùng.

- Em nói quá rồi, hi hi. Mời mẹ với em uống nước.

- Lúc đám cưới bận rộn quá nên em không kịp nhìn thấy chị, 1 năm sau này mới gặp lại, thật xinh chết người nha.

- Em cũng xinh cơ mà.

Cả hai ngồi tán gẫu với nhau mà quên đề ý tới người phụ nữ trạc 50 tuổi kia đang im lặng không nói gì: " Hai đứa con định nói tới khi nào đây? Quên ta rồi cơ? "

- A, con xin lỗi. _ Mạnh Ái vội cúi đầu xin lỗi không đề ý thấy hai người kia ngồi cười.

- Chị hai, chị không nhận ra mẹ chỉ giỡn thôi sao? _ Hàn Duyên ngồi cười khanh khách thỏa mãn. Nghe Hàn Duyên nói vậy, Mạnh Ái mặt đỏ lại càng đỏ hơn lúc này nữa.

- Được rồi hai đứa, đi mua sắm không? _ Bà Hoa nãy giờ ngồi chán quá nên có ý định đi shopping với hai đứa con gái này, Hàn Duyên thì hai tay hai chân đồng ý, chỉ có cô là ấp úng.

- Con..con không thể đi được.

- Sao lại thế? _ Bà nhún mày hỏi cô lí do.

- Anh ấy không cho con đi đâu ạ. _ Ngâm ngùi cô nói ra chuyện Hàn Dương không cho cô đi đâu hết, chỉ cho ở nhà.

- Được rồi con ngồi đó, để mẹ.

- Chị yên tâm, mẹ sẽ lo hết.

Mạnh Ái nghe Hàn Duyên nói vậy cũng đi lên lầu thay đồ, nhưng vẫn nghe loáng thoáng được vài câu nói của bà như là:

- Sao cơ? Con kiếm con dâu của mẹ ở nhà, mẹ không can tâm.

- Anh được lắm, con dâu tôi cưng như trứng húng như hoa mà anh lại làm vậy, anh chọc tức tôi chứ gì?

- Vậy bây giờ anh có cho Ái Nhi nó đi không? Không cho là tôi từ mặt anh ngay lập tức.

Rất nhiều câu khác nữa.

Ít nhất cũng phải mất 15 phút để hai bên đàm phán.

Nhưng cuối cùng thì sao? Nhờ mẹ mà cô cuối cùng cũng được đi mua sắm.

Lúc này nghe bà nói vài câu làm cô thấy ảm lòng.

Khu trung tâm mua sắm Blue (Minh có ghi giải thích rồi á), mẹ anh mua cho cô rất nhiều thứ, kể cả Hàn Duyên cũng vậy.

Chắc chắn tính tiêu xài phung phí của anh cũng từ bà mà ra. Vì sao ư?

Lúc này đi ngang một cửa hàng thời trang, có một chiếc váy rất đẹp, nhưng giá của nó lại rất đắt. Cô chỉ định nhìn một tí rồi quay đi, nhưng không ngờ bà lại thấy được.

Vì thế, bà vào cửa hàng mua chiếc váy đó cho cô, sau lại mua thêm 5 chiếc váy khác nữa cho cô. Những tiếp viên cũng rất ghen tị với cô vì có người mẹ như vậy. Họ chỉ nghĩ là " Mẹ " thôi, nếu biết được bà Lệ Mỹ Hoa đây thật chất mới là " Mẹ Chồng " của cô thì sự ghen tị sẽ tăng lên gấp $\times 2$ lần.

Đi hết cái khu trung tâm này, thật sự Mạnh Ái đã muốn sục luôn cái chân, tội hơn là những người vệ sĩ đi theo hai tay còn xách kệ nệ những túi đồ trông rất mệt mỏi.

Mạnh Ái khá mệt mỏi, sau đó mới quyết định đi rửa mặt, liền nói với mọi người rằng mình đi vệ sinh.

Đứng trước gương rửa vội khuôn mặt, vừa định bước ra thì có ai đó lấy khăn bịch miệng của cô lại, sau đó cô bất tỉnh không biết gì nữa.

Lệ Mỹ Hoa và Hàn Duyên đứng đây chờ nãy giờ cũng hơn nửa tiếng nhưng cô vẫn chưa ra, trong lòng liền thấy lo lắng mà kêu vệ sĩ bỏ đồ xuống đi tìm, nhưng kết quả nhận lại chỉ 1 câu nói:

" Thừa phụ nhân, tiểu thư không thấy đâu nữa ạ ".

Bà vì bất ngờ mà khó thở, khụy xuống đất, may là có Hàn Duyên đỡ cho. Sau đó liền kêu người gọi cho Hàn Dương, đến cuộc gọi thứ 4, anh mới bắt máy.

- Hàn Duyên, có chuyện gì sao gọi anh nhiều như vậy?
- Anh hai, hức..hức.
- Có chuyện gì sao em lại khóc?
- Em..và mẹ cùng chị hai đi mua sắm, nhưng chị hai lại không thấy ở đâu nữa.
- Mẹ kiếp, em dìu mẹ về nhà đi, còn lại để anh lo.

Hàn Dương tức giận rống lên một cái, đang trong cuộc họp rất căng thẳng, nghe thấy giọng hung dữ của anh lại càng căng thẳng hơn, Hàn Dương ném luôn chiếc điện thoại vô tường một cái " Rầm ".

- Người đâu, mau đi kiếm Ngô phu nhân về đây, con mẹ nó lẹ lên. _ Kha Đức ngồi kế bên cũng có phản giật mình vì đây là lần thứ hai vì Mạnh Ái mà Hàn Dương mất bình tĩnh như vậy.

Mọi người vì lời nói ấy đều đi ra tản nhau chạy xe đi tìm, họ không biết Ngô phu nhân thật sự là ai mà có thể khiến Hàn Dương máu lạnh trở nên như vậy. Cả buổi trưa và chiều hôm đó, cả thành phố A náo loạn vì băng đảng Thiên Hàn lục tung cả thành phố lên để tìm NGÔ PHU NHÂN - LỤC MẠNH ÁI!!

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Bị thương

Cả Lục Gia và Ngô Gia đều điên cuồng đi tìm, Hàn Dương vì lo lắng quá mà quên mất đi điều gì đó..

Anh nhắm nghiền mắt suy nghĩ, Kha Đức và Từ Hy ngồi bên cạnh cũng biết rằng anh đang suy nghĩ nên không nói gì nữa.

5 phút trôi qua..

Hàn Dương bật dậy làm vài động tác gõ máy tính tra dữ liệu, sau đó nói: " Nhà kho XY, lập tức kêu người đến đó. "

Cả mọi người đều thắc mắc không thôi nhưng chả dám hỏi vì sợ, sát khí của Hàn Dương bây giờ thật sự rất ghê gớm.

Hàn Dương lúc này ngồi suy nghĩ đã nhớ ra được một việc. Đó là lúc đi dự tiệc, anh đã tặng cô Christie's Diamond Pendant (Các bạn đọc lại C14), trong đó có gắn thiết bị định vị tôn tôn nhất, vậy mà lúc này anh lại không nhớ ra, haizz.

Nhà kho XY

Sau khi hết thuốc, Mạnh Ái tỉnh dậy, người cứng đờ vì hai tay của cô bị cột lại đằng sau ghế.

Mùi ẩm mốc lâu ngày xộc thẳng vào mũi của cô, nơi đây xung quanh còn rất tối tăm nữa.

Một giọng nói rất quen thuộc vang lên: " Ái chà chà, cô có nhớ tôi không? "

- Cô là... Chung Vĩ Uyên, sao lại bắt tôi? _ Mạnh Ái mê man nhớ được giọng nói quen thuộc này.

- Mà đừng hỏi tại sao, chỉ cần biết tất cả đều là tại mày.

- Vĩ Uyên, cô đừng có vô lý, tôi đã làm gì sai? _ Mạnh Ái vùng vằng ngược mặt hỏi.

- Được, mày muốn biết đúng không? Tao nói cho mày biết, 1 năm về trước, chỉ vì lần đi dự tiệc đó, Hàn Dương rút hết cổ phần ra khỏi Chung Thị nên phá sản, ba tao vì vậy mà lên con đau tim mà qua đời. Mày cướp hết tất cả của tao, 1 năm trở lại đây, tao sẽ lấy lại hết mọi thứ.

Khi nghe Vĩ Uyên nói, Mạnh Ái có chút bất ngờ vì Hàn Dương ra tay quá mạnh. Chính cô cũng không ngờ anh lại làm như vậy.

- Đó là tất cả những gì cô phải nhận không phải hay sao Vĩ Uyên? Đừng lún sâu vô nữa.

" Chát, chát " - " Mày cảm nồm "

Ả tát cô hai cái đầu đòn, hai bên má giờ đây đã in hằn 5 dấu tay khỏe miệng bắt đầu rỉ máu.

Sau đó, có hai tên kịch cộm từ đằng sau tiến tới, nhìn vào cô với ánh mắt thèm muốn.

- Cho tụi bây, phục vụ cho tốt. _ Ả ta nói sau đó quay lưng đi lại cái ghế gần đó ngồi, nhếch miệng cười đều.

- Cô em thật xinh đẹp. _ Tên to con tiến tới gần lại cô.

- Hai..người đừng lại gần đây.

- Con điếm, mày không có quyền lên tiếng ở đây.

Dứt lời, họ tiến lại, tay sờ qua sờ lại hai cánh tay của cô, mạnh bạo xé rách một phần áo ra.

- Xích ra, mẹ kiếp nó lũ chó. _ Mạnh Ái vùng vẫy nhưng vô ích. Đúng lúc hai tên đó định tiếp tục thì bên ngoài phát ra tiếng động.

" Rầm "

- Chung Vũ Uyên, cô đứng thật là chán sống rồi. _ Hàn Dương tiêu soái bước vào, nhìn thấy cô bị trầy trụa, một bên áo bị rách thì sôi máu lên liền rút súng ra bắn hai tên đó gục xuống.

Vũ Uyên vẫn nhón nhor, nhìn thấy hai thuộc hạ của mình gục xuống, ả ta nhanh chóng rút dao ra lại gần kề cổ Mạnh Ái, lớn giọng nói: " Sao hả? Tuyệt vời chứ? "

- Vũ Uyên, tôi đây được rồi, dừng tay lại đi, chuyện này tôi không chấp nhất nữa. _ Mạnh Ái dịu giọng nói, cô biết tính khí của Hàn Dương, chắc chắn sẽ làm lớn chuyện này lên.

- Mày im miệng. _ Nói rồi, ả đề chặt lưỡi dao của mình vào cổ của cô, máu bắt đầu chảy ra từ đó. Nhưng Mạnh Ái không thấy đau lắm, chắc chỉ là sụt quạ.

- Chung Vũ Uyên, cô mau bỏ dao ra khỏi cổ cô ấy. Nếu cô ấy có mệnh hệ gì, tôi sẽ cho cô biết 18 tầng địa ngục của Ngô Hàn Dương là như thế nào. Sống không bằng chết mà CHẾT CŨNG KHÔNG TOÀN THÂY.

Ả sững sờ, đàn em của Hàn Dương đã tập kích từ đằng sau mà cô ta không hay biết, họ vung chân đá bay con dao ra đằng sau, giữ chặt tay ả.

Hàn Dương tức tốc chạy tới, anh sợ, lo lắng cô sẽ đau: " Em không sao chứ? Có đau lắm không? "

- Em không sao, anh đừng lo lắng quá.

Anh dìu cô đi ngang ả, Vũ Uyên đã tức nãy còn tức hơn, vùng vẫy tay chân: " Hàn Dương, Mạnh Ái tụi bây đứng lại cho tao. "

Nhưng anh vẫn không quan tâm, vẫn dìu cô đi ra ngoài xe.

Vũ Uyên trong một lúc sơ ý của hai cận vệ đã vùng thoát ra, chạy nhanh tới lượm lại con dao, rồi lại chạy thật nhanh tới định đâm Hàn Dương và cô.

- Tao giết tụi bây, khôn khiếp.

- Aaa _ Mạnh Ái la lên

- Ái..Nhi, em sao thế này, Vũ Uyên tôi giết cô.

Lúc Vũ Uyên chạy lại, Mạnh Ái nghe được tiếng của đôi giày chạy xồng xộc, nhưng Hàn Dương lại không nghe vì đang lo lắng cho vết thương của cô.

Kết quả là Mạnh Ái bị đâm ngay bụng, con dao vẫn còn ghim ở đó. Còn Vũ Uyên, ả ta đứng đó cười điên dại.

- Mạnh Ái, đó đúng là cái kết mà mày phải nhận, haha.

- Người đầu, mau bắt nhốt ả vô Ngục Quan. _ Hàn Dương la lớn lên rồi lại quay sang Mạnh Ái.

- Mạnh Ái...em..cô lên, anh đưa em đến bệnh viện. Em đừng nhắm mắt...em không sao đâu.

Anh bế xốc cô lên, rồi chạy thẳng ra cửa, lên xe đến bệnh viện Startdom (Bệnh viện hàng đầu thuộc sở hữu của Ngô Gia).

Trên xe, anh rất lo lắng, luôn cầm chặt tay cô, hối thúc Hàn Lục chạy xe nhanh hết tốc độ đến bệnh viện.

- Mạnh Ái, em nhất định phải cố lên, xin em.

Chương 26: \quot; đừng mơ tưởng \quot;;

Chiếc xe màu đen kết phanh lại trước bệnh viện Startdom, Từ Quang và đội ngũ y tá đã đứng trước đó để đợi.

Từ Quang là bác sĩ chuyên, có thực lực nhất thành phố S, thuộc quyền sở hữu của Ngô Gia, là anh em thân cận của Hàn Dương.

Mạnh Ái đã bất tỉnh từ lúc lên xe được 5 phút, vừa đến đây đã được nằm lên băng ca đẩy nhanh vào phòng cấp cứu.

Hàn Dương cho phong tỏa hết cả bệnh viện, triệu tập tất cả bác sĩ uy tín nhất trong bệnh viện vào phòng để phẫu thuật cho cô.

Có một vài y tá khi thấy Hàn Dương thì siêu lòng, không quan tâm đến việc của Mạnh Ái, Hàn Dương đã bức náy còn bức hơn, đập phá hết đồ trên hành lang, lớn giọng nói:

- Mẹ kiếp, sa thải những người này hết đi. Nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, tôi chắc chắn sẽ dẹp luôn cái bệnh viện này, sau đó tổng khứ các người khỏi thành phố S này. Con mẹ nó nhanh lên!

Tất cả mọi người nghe thấy đều sợ sệt, những y tá ban nãy đều được Hàn Lục và Hàn Đại đưa đi ra ngoài. Chỉ còn Hàn Dương, Kha Đức và Từ Hy ở lại trước phòng cấp cứu.

Một lát sau thì ông Ngô Minh Thức và bà Mỹ Hoa cùng Hàn Duyên đã đến, ai cũng lo sợ không thôi. Ba mẹ vợ thì Hàn Dương không báo được vì họ đã đi du lịch.

- Dương Dương, con nhất định phải kiểm được kẻ nào làm con dâu của ta ra như này, hức hức đáng chết.

Bà khóc bù lu bù loa, bà rất thương cô nên khi nghe tin cô bị vậy tất nhiên là đau lòng.

Hàn Dương không thể ngồi yên, đi qua đi lại trước phòng cấp cứu, có khi lại ngồi đó lấy một điếu cigar cuba ra hút. Cả sàn toàn bao thuốc rồi điếu cigar hút xong, 2 người bạn chí cốt nhìn thấy cũng đau lòng.

Kha Đức chợt nhớ tới Kiều Ny, liền gọi điện báo cho nhỏ biết. Sau khi biết được tin, nhỏ liền tới khóc bù lu bù loa lên cả bệnh viện, Kha Đức đương nhiên là người phải dỗ dành, anh thật hối hận vì đã gọi điện cho nhỏ.

1 tiếng trôi qua..

2 tiếng trôi qua..

"Nhanh lên, đi truyền máu cho bệnh nhân, bị mất máu nhiều quá." - Tiếng của y tá.

3 tiếng trôi qua..

4 tiếng trôi qua..

5 tiếng trôi qua..

Lúc này đèn phẫu thuật trong mổ tắt, Từ Quang bước ra, gỡ bỏ khẩu trang xuống, mọi người thấy vậy liền bu quanh hỏi han.

- Phẫu thuật thành công. Rất hên là đưa đến đây vừa kịp lúc, nếu không cán dao sẽ bị động mà chuyển hướng sang mạch máu và thận. Cô ấy bị mất máu khá nhiều, nên sau khi bệnh nhân tỉnh lại cần bồi bổ thật nhiều chất sắt. Bởi vì còn thuốc mê nên có thể 1-2 ngày nữa cô ấy mới tỉnh lại được.

Nói xong, Từ Quang bước đi, mọi người liền thờ phào, Hàn Dương kêu mọi người ra về hết, còn mình anh ở lại với cô.

Bước vào phòng, Mạnh Ái nằm đó bất động, khuôn mặt vì mất máu nên trở nên xanh xao hơn làm lòng anh đau như cắt.

Kéo ghế ngồi xuống giường bệnh, anh nâng tay cô lên cảm thật chặt mà hôn.

- Ái Nhi, anh không bảo vệ được em, thật.. xin lỗi.

Suốt một đêm qua, anh luôn túc trực bên cô, không quan tâm gì tới bản thân mình. Vì thế mà quảng thâm mắt đã hiện lên rõ ràng hơn.

Ba mẹ anh vào thăm cô thấy anh như vậy thì lo lắng, năn nỉ lắm mới chịu về nhà thay đồ. Hàn Dương đáng lẽ không muốn về, chỉ sợ lúc cô dậy sẽ đi kiểm anh, nhưng mẹ anh lại nói thế này nên anh mới chịu về nhà tắm rửa đi, nhìn bộ dạng trên người đầy máu của con bây giờ càng khiến Mạnh Ái nó lo hơn thôi. "

Hàn Dương về nhà kêu quản gia Trần nấu cho cô ít cháo rồi mang vào bệnh viện. Thấy cô vẫn chưa tỉnh dậy, càng khiến anh đau lòng hơn.

Đã 4 ngày trôi qua nhưng Mạnh Ái vẫn chưa tỉnh lại làm Hàn Dương như muốn điên lên, anh cho gọi Tử Quang vào kiểm tra thì nhận được tin.

- Quái lạ, ai lại tiêm thêm thuốc mê cho cô ấy chứ?

- Cậu đùa với mình sao? Mau cho người điều tra gấp ngay.

Chung Vĩnh Uyên thì đang ở Ngục Quan, vậy ai lại làm việc này, Hàn Dương quyết định theo dõi, chắc chắn như vậy. Anh cho lắp đặt camera cực nhỏ nơi góc phòng, bản thân thì ngồi bên phòng kế bên theo dõi.

Đúng như anh nghĩ, có một y tá đẩy xe thuốc vào phòng, mắt nhìn qua nhìn lại, rồi cầm ống tiêm lên, miệng cười nhếch mép, ả định tiêm vào tay của cô thì Hàn Dương xông vào. ả chưa kịp định thần thì đã la làng lên.

" Rắc, rắc "

Đó chính xác là tiếng gãy xương của ả ta, là Hàn Dương đã dùng tay mình bẻ gãy tay ả.

- NÓI, AI SAI KHIẾN? _ Anh gần giọng, cả người toát ra tà khí bức chết người.

- Là..em yêu anh, cô ta chả phải đã nằm đây rồi sao. Em sẽ mang cho anh hạnh phúc.

Hàn Dương nghe vậy không thương tiếc vùng chân đá ả ta ra xa, cũng không thèm liếc mắt tới một cái, lạnh giọng nói: " Đừng mơ tưởng. "

Sau đó ả bị kéo ra ngoài, còn anh ngồi đó nắm chặt tay cô. Thật xin lỗi.. Chạm một chút nữa là để em gặp chuyện rồi Mạnh Ái.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Nuông chiều

Sáng hôm sau

Mạnh Ái tỉnh dậy, cả bụng đau nhói vì vết thương. Khó khăn mở mắt ra tiếp nhận ánh sáng mặt trời chói lọi.

Khẽ động dậy, Mạnh Ái chợt thấy tay mình bị ai đè nặng, nghiêng đầu qua nhìn là... Hàn Dương.

Vẫn màu tóc nâu đỏ, anh nằm úp mặt xuống tay của mình mà ngủ. Mình đã ngủ bao lâu rồi nhỉ? Hàn Dương chăm sóc cho mình mấy ngày nay? Đó là nhiều câu hỏi trong đầu của cô.

Hàn Dương vì mệt mỏi không ngủ đủ giấc nên nằm ngủ một giấc ngon lành, Mạnh Ái thấy vậy cũng nằm yên không nhúc nhích cho anh ngủ.

Mãi đến 9 giờ sáng, Hàn Dương mới vươn vai tỉnh dậy, nhìn kĩ lại thấy Mạnh Ái đang nhìn chăm chăm mình, trong lòng vui mừng khôn xiết.

- Em đã tỉnh? Còn đau không, anh gọi di Trần đem đồ ăn cho em nhé. _ Hàn Dương lúng túng móc điện thoại ra, nhưng Mạnh Ái lại lắc đầu không cần. Ánh mắt cô hướng qua bình nước cầm bên cạnh, Hàn Dương hiểu ý liền bưng ly cho cô uống.

- Dương, em ngủ mấy ngày rồi?

- Đã 6 ngày _ Hàn Dương nói, mắt anh chợt giật dữ hơn khi nghĩ tới chuyện Vĩnh Uyên làm cô bị thương như thế này. Còn Mạnh Ái đột nhiên cười phá lên, anh thắc mắc nhìn cô.

- Anh nhìn xem, mới 6 ngày thôi đã như vậy rồi _ Cô chỉ vào khuôn mặt hốc hác và chòm râu mới mọc lí nhí của anh, dù vậy nhưng trong lòng cô rất đau, vì chăm sóc cô mà anh bỏ bê bản thân mình như vậy ư?

Hàn Dương nhìn cô mỉm cười, rồi ngồi xuống ghế, ôm cô vào lòng hít hà mùi hương cơ thể quen thuộc, có trời mới biết lúc cô được đưa vào phòng phẫu

thuật, tâm trí anh ngổn ngang lo lắng như nào, lúc đó anh rất sợ phải mất đi người mà mình yêu thương. Mạnh Ái không nói gì, vẫn để cho anh ôm, trên người anh có mùi cigar cuba rất nồng nặc, cô chắc chắn có thể biết anh hút rất nhiều mấy ngày nay.

- Ái Nhi.. _ Hàn Dương khẽ nói.

- Em nghe?

- Anh nợ em một mạng, cảm ơn em _ Anh hít sâu một hơi rồi nói ra.

- Được rồi, em không tính toán, anh ngốc quá. _ Cô xoa đầu anh rồi mỉm cười.

Mọi người đứng ngoài cửa ngắm nhìn cặp đôi ân ái với nhau thì không khỏi vui lòng, chỉ có Kha Đức và Kiều Ny là hơi buồn, biết khi nào mình mới gặp được người như vậy đây?

1 tuần sau, hôm nay là ngày Mạnh Ái xuất viện.

Rất nhiều vệ sĩ đi đằng sau để bảo vệ an toàn cho Hàn Dương và Mạnh Ái. Bởi vì cô còn đau nên chuyện đi đứng có phần hơi khó khăn, vì đi nhiều nó sẽ động lên vết thương làm nó hở miệng ra.

Hàn Dương đang dìu cô đi thì thấy vậy, lập tức bế xốc cô lên. Mạnh Ái vì bất ngờ nên vội quàng tay qua cổ anh vì sợ bị té.

- Dương, thật sự không cần làm như vậy. _ Mạnh Ái cúi mặt nói lí nhí, bọn vệ sĩ đằng sau lần đầu tiên thấy lão đại ôn nhu với một cô gái sau khi Minh Ngọc đi thì không khỏi bất ngờ, nhưng cũng vui vì có "chị dâu" làm bớt đi phần nào tính cộc cằn của Hàn Dương.

- Nhưng anh không muốn để em bị đau, có hiểu?

Mạnh Ái gật đầu chịu thua, dựa vào lồng ngực ấm áp của anh, mặc kệ anh bế cô đi ra xe.

Chiếc xe lăn bánh chở cô và anh về tới nhà, cả một dàn người làm và quản gia Trần thấy cô về thì không khỏi vui mừng, chỉ mấy ngày nay không có cô mà căn nhà không có nổi tiếng cười đùa, bao trùm nó là sự im lặng không thôi.

Hàn Dương vì lo lắng cho cô mà chuyển hết công việc về nhà để tối làm, còn ban ngày thì cô đi đâu anh đi theo đó, như hình với bóng, mọi người cũng thấy ghen tị với cô vì được chồng yêu thương như thế.

- Dương, em tự làm được mà.

Mạnh Ái đang định đưa tay mở tủ lạnh để lấy sữa uống thì bị anh ngăn lại, anh nói: " Lấy thì cứ kêu anh lấy, cần gì phải vất vả công như thế, không khí lạnh sẽ làm tay em dễ bị khô. "

Cô biết mình không thể cãi lại anh, liền hậm hực bước chân đi ra ngoài phòng khách, muốn hùa hạ mình chứ gì, được thôi, Hàn Dương anh đợi đó.

----- CHỦ TỊCH HAY THÊ NÔ CHO VỢ? -----

(1) - Dương, em muốn uống nước ép trái cây.

- Được được để anh làm cho bà xã.

(2) - Ông xã, em muốn ăn cháo bảo ngư có được không?

- Được, để anh gọi đầu bếp làm cho em.

- Không, em muốn anh nấu cơ.

Và thế là chủ tịch cao cao tại thượng Ngô Hàn Dương đang mặc tạp dề màu HỒNG đứng trong bếp nấu cháo cho bà xã đại nhân.

"Bùm, Xoảng" - Không cần nói gì nữa, nhà bếp hư hỏng.

(3) - Dương, em thèm bánh gối.

- Anh đi mua cho em, ngồi yên đó.

(4) - Em muốn đi bar aaa.

- Được được,..... mà khoan, không được ở nhà đi.

(5) 1 giờ sáng

- Dương, em nhức chân.

Anh đang lơ mơ ngủ thì cũng chịu ngồi dậy bóp chân cho cô, không một lời phiền nản. Đối với Mạnh Ái mà nói, bị thương như vậy chả phải sướng quá sao? Hàn Dương quả là ông xã số 1 tuyệt vời nhất của cô.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Tra tấn

Sau khi chắc chắn Mạnh Ái đã khỏe lại, Hàn Dương mới chịu đi làm lại.

Lúc này nhận được cuộc gọi của Từ Hy nói rằng Vi Uyên đang làm loạn ở đó, Hàn Dương mới chịu đi tới tổng bộ.

Vi Uyên được anh cho người nhốt ở Ngục Quan (Một trong những nơi tra tấn của bang Thiên Hàn), nơi đây là nơi tra tấn man rợ nhất mà ai ai cũng sợ. Ngục Quan ở đây được chia ra thành 5 khu tương ứng những cách tra tấn khác nhau

(1) Khu 1 có lẽ là khu nhẹ nhàng nhất mà Hàn Dương làm ra để xử phạt những người chống đối, lừa dối anh trong bang. Khu 1 là Strappado, tù nhân sẽ được đưa vào đây, treo lên cao, hai tay hai chân bị trói ra đằng sau, dẫn tới việc bị trật khớp rất đau đớn, trong tư thế này cũng rất khó thở. Ngoài ra, nếu ai chống đối sẽ bị lấy roi da quất vào người trên tư thế này.

(2) Khu 2, đau cả tinh thần lẫn thể xác, đó chính là đặc điểm của khu 2. Tù nhân được đưa vào ngồi trong 1 cái hố to, sau đó từ tứ phía nước sôi sẽ ồ ạt chảy ra, tù nhân sẽ bị bỏng. Chưa hết, phía đối diện sẽ có một màn hình led lớn, trên đó chiếu những cảnh chết chóc mà rợn nhất làm ám ảnh tâm trí của tù nhân.

(3) Khu 3, tù nhân vào đây sẽ chết dần chết mòn trong đau khổ tột cùng. Họ được ngồi vào một cái lồng xung quanh toàn là gai nhọn hoặc và những con chuột, chỉ cần họ nhúc nhích hay cử động nhẹ thôi cũng sẽ đụng trúng những gai nhọn hoặc đó. Từ gai nhọn hoặc đó sẽ phun ra nước muối sát lên những vết thương.

(4) Khu 4 đó chính là tiêm virus. Trong hắc đạo, không ai là không biết bang Thiên Hàn có một loại virus rất mạnh, có tên là SXX do Hàn Dương, Từ Hy và Kha Đức cùng chế tạo ra. Khi được tiêm vào cơ thể, loại virus đó sẽ phát tán rất nhanh, ăn mòn hết tế bào và cơ thể của tù nhân trong 10 phút ngắn ngủi.

(5) Khu 5 - Là nơi cư ngụ của King Tiger, vật nuôi của Hàn Dương. Nó rất nghe lời anh, mỗi khi Hàn Dương thả 1 tù nhân vào đây thì chắc chắn họ sẽ là mồi ngon của King Tiger.

Vì lý do này mà mọi người đều rất sợ, không bao giờ dám chống đối với bang Thiên Hàn hoặc Hàn Dương dù chỉ một lời nói. Chưa hết, trong đây còn có những hình thức tra tấn khác, 5 khu trên chỉ là ví dụ điển hình mà thôi.

- Aa, thả tao ra, chó chết tui bây.

Từ ngoài cổng mà anh đã nghe được những tiếng la hét chói tai đó. Hàn Dương tiêu soái bước vô từng nơi của Ngục Quan, đàn em đều răm rắp cúi đầu khi thấy anh bước vào. Có người lần đầu tiên thấy anh, cũng có người có thể được thấy rất nhiều rồi, nhưng lần nào cũng vậy, sát khí trên người anh rất ghê rợn khiến ai cũng phải sợ, chỉ có điều càng ngày hình như nó càng tăng lên hay sao ấy.

Vi Uyên được Từ Hy nhốt ở khu số 3, cơ thể ả giờ đây rất ghê rợn. ả đã được đưa qua khu 1 và khu 2 rồi nên bây giờ mới tới khu thấy 3, Vi Uyên thấy anh tới liền mặc kệ cơn đau mà với tay cầu cứu anh.

- Dương, anh tới...cứu em phải không?

- Chính tay tôi đưa cô vào đây, sao lại phải cứu?

Anh dùng sức đá mạnh vào cái lồng gai, vì bị động nên gai đâm vào người ả chi chít, sau đó lại chảy nước muối ra sát lên vết thương mới đó. Vi Uyên vì thế mà la lên không ngừng. Thấy cô ta bị như vậy, anh nhếch miệng cười, nhưng vẫn chưa đủ với vết thương ả gây ra cho Mạnh Ái.

Anh ra hiệu cho Kha Đức, cậu liền hiểu ý mở lồng ra, Vi Uyên thấy vậy thì định nhào tới ôm Hàn Dương nói: " Em biết anh sẽ thả em ra mà, em rất yêu anh.. Ta sẽ tạo một gia đình mới được không? "

" Chát " - Cô im miệng, con người bản thủ như cô nói ra câu nào cũng đều bản thủ như nhau cả.

Cô ta rơm rớm nước mắt nhìn anh, thế là hết. Sau đó, Hàn Đại lôi cô ta vào một căn phòng gần đó, chính xác là khu 5, nhưng cô ta không biết gì đâu.

Từ trong bóng tối căn phòng đó sáng lên, King Tiger hiện ra, khuôn mặt hớn hở hẳn lên khi thấy Hàn Dương, anh ngồi xổm xuống xoa đầu nó, rồi nói lầm bầm gì đó vào tai nó.

Sau đó Hàn Dương quay người kêu Hàn Lục đi lấy một chiếc hộp gỗ màu nâu, trong đó là ống kim tiêm thuốc kích dục. Từ Hy và Kha Đức đứng đằng sau chỉ cần nhìn là hiểu được kết cục của cô ta. Anh từng bước từng bước đi tới chỗ ả đang ngồi run sợ, cầm kim tiêm thật mạnh vào tay.

Sau 5 phút, ả bắt đầu thấy cả người nóng ran, khô khan hết mức. Vì Uyên lên tiếng nói: " Anh..tiêm..gì..cho..tôi? "

- Có lẽ cô từng nghe tới thuốc kích dục S++ rồi chứ? Cứ tận hưởng thoải mái với Tiger bảo bối của tôi.

Chỉ một câu nói đó, ả liền hiểu hết tất cả. Sau đó Hàn Dương quay người bước đi, bên trong vọng ra những âm thanh dâm tục của Vì Uyên làm tình với King Tiger, ả chà chà thật thú vị.

Lúc này anh có dặn tiểu hồ, làm xong nó chùi mép, đó chính là ăn sạch sẽ ả không còn gì.

Đối với anh, chỉ cần ả động tới một sợi tóc của Mạnh Ái, anh liền ra tay tàn bạo như vậy. Bao nhiêu đây không nhằm nhò gì hết, bởi trước kia anh có nói với ả: " Sống không bằng chết mà chết cũng không toàn thây ", nhưng do ả cứ cố chấp làm Mạnh Ái bị thương, vậy đây là kết cục NHE NHẤT.

Mọi người trong bang sau khi chứng kiến cảnh này liền hết hồn, trong lòng tự nhủ có chết cũng đừng hòng động tới chị dâu, bằng không thì tự kết liễu đời mình có lẽ là nhẹ nhàng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đến tập đoàn ngô thị

Sáng nay Mạnh Ái thức dậy, phía dưới truyền lên cơn đau như xé rách cô. Thật không hiểu nổi, Hàn Dương anh là thủ hay người mà lần nào làm cũng khí thế hùng hực, hại cô đau đến chết đi sống lại.

Sau khi vệ sinh cá nhân xong, cô xuống nhà ăn sáng. Xong lại đi dạo vòng quanh vườn, kế tiếp lại ngồi coi TV, rảnh rỗi lại đi vào bếp phụ di Trần. Quả thật sống như vậy không khác gì tiểu thư đài cát nhưng lại rất là chán. Đúng lúc cô muốn đi ra ngoài thì nhận được điện thoại từ Hàn Dương: " Mạnh Ái, trên bàn làm việc có phong bì màu vàng, mang lên tập đoàn dùm anh, rất gấp. "

Nghe vậy, Mạnh Ái vội lên lầu thay đồ rồi kêu tài xế chở tới công ty. Cô bận trên người một chiếc áo gấu quần màu trắng của Channel, chiếc quần jeans màu xanh sậm, tuy trông rất đơn giản nhưng lại rất bắt mắt.

Mạnh Ái đứng trước tập đoàn Ngô Thị, không khỏi cảm thán vì sự đồ sộ của nó, cao rất cao, bên ngoài nhìn vào trong rất sang trọng. Nội thất bên trong chủ yếu là màu vàng đồng, thể hiện đẳng cấp của chủ tịch tập đoàn này, đúng là Hàn Dương.

Cô bước vào, ai ai cũng trầm trồ nhìn vào cô với vẻ mặt hâm mộ, nhưng cô biết chắc chắn sẽ có kẻ ghen tị thôi. Mạnh Ái sai bước tới quầy tiếp tân, lịch thiệp hỏi: " Cho hỏi phòng chủ tịch ở đâu? "

Cô tiếp tân nghe hỏi như vậy thì vô cùng bất ngờ, nhìn cô bằng ánh mắt ngạc nhiên. Chưa tới lượt cô tiếp tân kia trả lời, Mạnh Ái đã nghe được giọng nói chua ngoa phát ra từ đằng sau: " Cô là ai mà lên phòng Hàn Dương? "

Mạnh Ái xưa giờ cũng không vừa gì với dạng người này, mạnh miệng nói lại: " Vậy cô là gì mà không cho phép tôi? "

- Hừ.. Phụ nhân tương lai của tập đoàn này chính là tôi, chẳng lẽ cô không biết? _ Ả ta đánh đá nói, mọi người xung quanh có lẽ đã biết ả ta như vậy, toàn nhìn rồi lắc đầu.

"Ồ _ Cô vỗ tay cho tài ăn nói của cô ta, thật sự tự cao tự ngạo quá mức.

- Cô vỗ tay cái gì hả? Còn cô chắc cũng là cái loại lên giường đàn ông moi tiền chứ gì? _ Cô ta ngược mặt lên nói, càng ngày càng sán tới.

" CHÁT " - Cô không khoan nhượng tát ả một bạt tai đau đốn, đây là kẻ sách mà Hàn Dương đã chỉ cho cô ==>)

- Ai cho cô làm loạn ở đây hả? _ Hàn Dương bắt ngờ từ phía sau đi tới. À ta thấy vậy liền tưởng anh bình mình, liền chạy lại kéo kéo tay anh bảo: " Ngó chủ tịch, là cô ta đánh em".

Mạnh Ái nhìn như vậy, lồng ngực nhói lên, mặt đỏ hết cỡ, cô cứ tưởng rằng Hàn Dương bênh vực ả ta, nước mắt đã sớm long lanh đọng trên mắt.

- Cô xích ra _ Anh thẳng thừng gạt tay ả ra rồi đi đến bên cạnh cô, vẻ mặt hung dữ thay vào đó là ôn nhu: " Bà xã, tát cô ta như vậy tay em có đau không? Ngoan đừng khóc, cô ta bắt nạt em phải không, anh sẽ giải quyết "

Cả nhân viên đang tụ họp dưới sảnh đều bất ngờ, đây là lần đầu tiên giám đốc của họ ôn nhu với 1 cô gái như thế này, vẻ mặt kiêu ngạo kia đâu rồi nhỉ? Mạnh Ái hiểu ra mọi chuyện, được đà dựa vào ngực anh, lên tiếng oan ức: " Cô ta nói em là loại con gái chỉ biết lên giường đàn ông moi tiền "

Tay Hàn Dương siết chặt lại, quay sang nói với Hàn Lục, Hàn Đại: " Sa thái ngay lập tức, không ai được nhận cô ta vào làm, nếu không sẽ đối đầu với Ngô Thị "

Thêm một phen bất ngờ nữa, cả đám người nói ra nói vào rộn ràng. Sau khi ả được lời đi, anh quay sang ôm eo cô, lớn giọng nói: " Đây chính là Ngô phu nhân, các người đừng tới cô ấy cũng như là đừng tới tôi, đã hiểu? "

Tất cả nhân viên đều cúi đầu rầm rập, vậy sau này có chết cũng không được động tới vị NGÔ PHU NHÂN đó.

Trên phòng Chủ tịch.

Hàn Dương cứ ngồi bóp bóp tay cho cô, loại đàn bà đó da mặt thật sự rất dày, cô đánh như vậy sẽ đau tay lắm.

- Dương, em muốn đi làm _ Mạnh Ái liền nhớ tới lí do mình tới đây, một là lên đưa tệp phong bì, hai là lên xin đi làm việc.

- Không được. _ Hàn Dương lập tức lắc đầu không đồng ý.

- Sao lại không được chứ? Em cũng muốn đi làm mà. _ Cô giờ giọng nhẹ nhàng như trách móc.

- Tài sản này của anh không đủ nuôi em sao mà phải đi làm việc?

- Chỉ là em muốn làm gì đó, ở nhà vậy rất chán a. _ Cô xụ mặt xuống.

- Không là không _ Anh nói xong, đứng dậy đi tới bàn làm việc tiếp tục công việc đang dở.

Mạnh Ái nhất định phải xin được, nên bắt đầu mè nheo giận dỗi, ngồi trên sofa quay phắt ra hướng khác, không thèm liếc nhìn anh.

Hàn Dương tay thì đang làm việc nhưng đầu óc lại nghĩ đi việc khác, không hiểu sao cô lại muốn đi làm? Nếu không cho thì cô sẽ giận không phải sao? Haizzz..

Đến giờ ăn trưa, mặc anh nói thế nào cô cũng lắc đầu không chịu đi ăn, hết cách anh đành dỗ ngọt.

- Được, em đi làm, nhưng là làm thư kí của anh, có chịu không?

- Được..được, cảm ơn anh ông xã.

Mạnh Ái xoay sang nở nụ cười tươi rói, thành công đánh thức con sói đang ngủ trong anh.

- Vậy giờ đi ăn nhé. _ Mạnh Ái dắt tay anh đi, nhưng dắt quai không được, liền quay sang, thấy ánh mắt anh đang nhìn mình.

- Đền bù lại cái gì cho anh đi?

- Ờ? Em phải đền gì đây?

- Cho anh ăn em là được. _ Nói xong, anh vác cô lên vai, tiến thẳng tới mật thất đằng sau.

Cut thôi =)))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Vợ à em không thoát được đâu (h)

Chương này H nặng hơn mấy chương kia nhiều ạ, không thích thì clickback nha mng uii

-
- Cho anh ăn em _ Hàn Dương bế xốc cô đi thẳng vào trong mật thất mặc cho cô vùng vẫy.
 - Dương, anh thật là vô sỉ _ Mạnh Ái đánh vào lưng anh.
 - Chỉ với mỗi em thôi vợ.

Hàn Dương nói xong rồi đặt cô xuống thẳng giường. Bên trong mật thất được thiết kế rất giống căn phòng ở nhà, chủ yếu là 3 gam màu xám đen trắng. Thật đúng giống tính cách của chủ nhân nó, lạnh lùng và bá đạo.

Mạnh Ái phía dưới vẫn còn ê ẩm vì "đêm thác loạn" tối qua, nên vội chạy ra ngoài, nhưng lại bị anh giữ lại, tay không yên phận xoa nắn mông cô rồi vỗ vài cái. Mạnh Ái bị như vậy thì xấu hổ không thể tự đào một cái hố sâu chui mình xuống dưới đó.

- Vợ à, em không thoát được đâu. _ Hàn Dương áp đôi môi bạc lạnh lẽo của mình lên đôi môi cherry hồng hào kia, không ngừng cắn phá, thật sự môi cô rất ngọt nha.

Tay anh lần mò tới khóa quần của cô, nhẹ nhàng mở nút rồi cởi nó xuống, chạm đến chiếc quần lót ren màu đen kia, anh dùng tay ấn mạnh vào nó một cái khiến cô giật giật người.

Mạnh Ái thật sự không muốn làm vào giờ này, đặc biệt là đang ở công ty nữa, xấu hổ chết mất. Nhưng tất cả ý nghĩ đó của cô đều buông xuôi khi mà nãy tay Hàn Dương động vào đóa hoa mẫn cảm đó, cảm giác tê dại nhưng lại dần mang đến khoái cảm mê người, Mạnh Ái dần dần chìm đắm vào nó mà phối hợp với Hàn Dương.

Hàn Dương anh một tay vuốt ve vùng "tam giác vàng" của cô ở dưới, còn một tay lại xoa bóp một bên gò bồng của cô, anh dùng lưỡi mút lấy nhụy hoa ngay chính giữa, sau đó dùng răng cắn mạnh một cái, Mạnh Ái cô lại giật mình thêm một lần nữa vì đau.

"Dương.. đau" _ Cô thẹn thùng lên tiếng, nhưng anh hoàn toàn không để tâm, vẫn tiếp tục công việc đang dang dở của mình.

Dù anh vẫn còn một lớp quần chưa mở, cách nhau như vậy nhưng Mạnh Ái vẫn có thể cảm nhận được nơi đó củ anh đang dần trướng lên và nóng.

Không để cô chuẩn bị, anh cho vào một ngón tay khuếch trương nó ra, sau đó lại tiếp tục hai ngón.. ba ngón.. và cuối cùng là bốn ngón đã nằm yên vị trong huyết đạo của cô. Nước dịch chảy ra ồ ạt làm ướt hết một mảng ga giường, Hàn Dương thấy thế liền nhếch mép cười. Tuy đã làm nhiều lần, nơi bên trong của Mạnh Ái vẫn rất chặt và hẹp, như muốn bóp chặt hai hết bốn ngón tay của anh trong đó.

Hàn Dương giọng khàn đặc lên tiếng: "Cởi đồ cho anh.."

Mạnh Ái biết anh đang cố nhịn nhục thì lật đật cởi áo, nhưng cởi rất chậm aaa.. Đang khiêu khích anh đó, Hàn Dương ~

Đầu anh chảy xuống ba gach hắc tuyến, chỉ nhìn nụ cười mím và hành động của cô anh cũng biết ý định của cô.. Được, ông xã chơi với em, đành nhịn một xiu nữa.

Loay hoay một tí thì cũng xong, cả hai cơ thể đều trần trụi không một mảnh vải che thân, cơ thể sáu múi rắn chắc của Hàn Dương thoát ần thoát hiện làm Mạnh Ái bị mê hoặc, toàn thân đã bắt đầu khó chịu.

Đột nhiên Hàn Dương ngồi dậy, quay ra chiếc tủ gần đó lấy thứ gì đó, Mạnh Ái đang rất là hựt hăng luôn ~ Hàn Dương bẻ đôi viên thuốc đó ra, cô vẫn không hiểu gì nên mặt bần ngơ.

Anh quay lại, nhét một nửa viên thuốc vào miệng mình, rồi hôn cô, dùng lưỡi đẩy viên thuốc đó qua bắt cô ực nó xuống, bản thân cũng nhai nhai viên thuốc đó trong miệng.

Anh vớ lấy chiếc áo choàng tã, khoác lên người, ung dung ngồi trên ghế sofa nhìn ra bên ngoài trời. Mạnh Ái không hiểu gì, chỉ ngơ ra, một lúc sau thuốc có tác dụng, cả người cô nóng rạo rức, liền muốn làm tình với anh.

Bất đắc dĩ chồm người dậy đi lại hướng anh đang ngồi, tay cô vòng qua cổ anh, trực tiếp hôn anh, dù hôn nhưng vẫn không thấm thía là bao, Mạnh Ái dắt anh đi xuống giường, khuôn mặt vì thuốc đã ứng hồng lên, khuôn ngực phập phồng theo từng nhịp thở của cô làm Hàn Dương nuốt nước bọt, dù muốn lắm nhưng anh thích cô là người chủ động hơn.

Cả cơ thể cô uốn éo vặn mình, cô nói: "Dương.. làm..ơ..n cho..em...với"

- Hào, chiều em _ Hàn Dương đã sắp chịu không nổi, định vờn cô thêm một tí nhưng thật là quá khó. Phần thân to lớn của anh xuất hiện, không hờu tình đâm thẳng vào bên trong hoa viên của cô, Mạnh Ái không nhịn được nên hét lên một tiếng, như vậy càng làm kích thích Hàn Dương lên.

Những cú thúc vào càng ngày càng nhanh và mạnh, bên dưới đau như muốn xé rách cơ thể của cô ra, nhưng nó lại đem theo khoái cảm rất lớn.

- Ông..xã..mạnh lên nữa _ Mạnh Ái gần như bị dục vọng che mắt, không còn biết gì nữa, luôn luôn phối hợp theo anh.

d*m thủy trong người cô chảy ra ồ ạt ngày càng nhiều, Hàn Dương đặt ngón tay xuống đó bôi một ít d*m thủy của cô lên tay mình rồi mút, quả thật rất lạ nha..

Hàn Dương thấy được bộ mặt đang lên cao vì dục vọng của cô mà mỉm cười thỏa mãn, người con gái này đã lấp đầy tất cả khoảng trống trong tim anh.

Đến cao trào, anh găm lên một tiếng rồi phóng hết tinh hoa của mình vào bên trong cô, Mạnh Ái một xù ra định ngủ, lại bị anh vực dậy, nói một câu: " Bà xã, vài hiệp nữa. "

Cô bị hành cho chết lên chết xuống, sau khi thỏa mãn, Hàn Dương bế cô vào nhà vệ sinh tắm rửa sạch sẽ, mặc đồ lại cho cô rồi ôm nhau nằm ngủ trên giường bên trong mật thất ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Vợ chồng son

Mạnh Ái tỉnh lại là đã tối, bên cạnh đã không còn hơi ấm, chắc là Hàn Dương đang làm việc ở ngoài. Chưa đầy một ngày mà anh đã làm cô tận mấy chap, thật là mệt mỏi a.

Cô vợ đại lấy chiếc áo sơ mi trắng vứt ở ghế sofa mặc đỡ rồi đi ra kiếm anh. Vì còn rất đau nên tướng đi của cô xiêu xiêu vẹo vẹo trông rất tức cười, Hàn Dương nhìn vậy không nhịn nổi mà cười lên, làm Mạnh Ái giận đỏ mặt, không thèm nhìn anh một cái mà bỏ lại ghế sofa ngồi.

Hàn Dương thấy như vậy thì chạy tới đỡ dành bà xã, nhưng có thể nào cô cũng không chịu. Anh liền nghĩ ra một kế: " Bà xã, đừng giận nữa, mai một cho em nằm trên "

- Được, anh hứa đó.

Hàn Dương gật đầu đồng ý, sau đó ôm eo cô đi về nhà. Hên là tập đoàn có thang máy riêng dẫn xuống đến hầm để xe nên không ai thấy cô trong tình trạng đi xiêu vẹo như này.

2 tháng sau

Mạnh Ái đi làm với chức vụ thư kí riêng của tổng giám đốc cũng quá quen thuộc với mọi người. Hầu hết mọi người đều rất yêu quý cô, vì có cô mà tính tình của Hàn Dương đã bớt u ám khắc nghiệt như hồi trước nữa. Nhưng nói đi làm cũng không phải, công việc của cô rất ít, coi phim rồi ăn, nghịch điện thoại hoặc ngủ, chỉ có lâu lâu là xem giúp anh vài tài liệu. Bởi anh không cho cô động tay động chân, chỉ có động thân mà thôi=))

Hôm nay có thư mời từ thành phố B tổ chức tiệc cho thị trường mới lên nhậm chức - Hà Chí Phong. Cô cũng phải nể phục anh, đến thành phố B cũng biết đến tiếng tăm của anh nữa.

Đây là một bữa tiệc lớn nên chắc chắn anh sẽ có mặt để chung vui, đương nhiên với chức vụ thư kí của anh, cô cũng phải đi theo nhưng với tư cách là Ngô phu nhân.

Chiếc máy bay tư nhân đáp xuống, Hàn Dương một tay ôm eo Mạnh Ái ung dung bước xuống, đường đi xuống tất cả đều được trải thảm đỏ, hai dàn người hầu đứng ngay ngắn cúi mặt chào.

Mạnh Ái cô không biết đây chính là địa bàn bên thành phố B của anh, chỉ nghĩ là một địa điểm nào đó.

Khi lên tới phòng, Mạnh Ái vì mệt mà nằm xuống liền ngủ không biết gì. Đến mãi chiều anh mới lay người cô dậy, lí do? Đi mua sắm cho buổi tiệc đó, nhưng Mạnh Ái không muốn tốn tiền, chẳng phải đồ cô tòng tù còn rất nhiều hay sao? Liền nằm vờ ra đó không chịu ngồi dậy.

Hàn Dương nhìn bộ dạng của cô rồi phì cười, làm biếng quá đi mất, miệng anh nhếch lên cười gian tà rồi nói: " Một là đi mua, hai là anh ăn em, cứ việc chọn "

Chỉ cần nghe tới câu sau, Mạnh Ái liền vùng dậy lấy đồ đi vào nhà vệ sinh nhanh như cắt không thèm ngoảnh đầu lại.

Khu trung tâm mua sắm bên đây thật sự cũng to không kém gì bên thành phố S mà cô đang ở. Hàn Dương ung dung nắm tay cô bước vào với bao ánh mắt ham muốn của mọi người. Một cặp trai tài gái sắc sánh đôi nhau.

Lần thứ n rồi, cứ đi mua sắm là gần như anh mua hết cả cái trung tâm này cho cô, rất rất nhiều đồ.

- Em nói không cần nhiều vậy đâu mà.

- Nào là đồ đi làm, đi ăn, đi ngủ, đi dự tiệc và đặc biệt là làm tình.. Tất cả nhiều đây đều không đủ.

Hàn Dương nói làm mặt cô đỏ hết cả lên, người đàn ông này thật sự bá đạo, muốn nói gì cũng được. Nhưng cô thật sự hạnh phúc khi được ở bên anh, tình yêu hai người luôn luôn mặn nồng như vậy. Cô chỉ sợ sau này sẽ có sóng gió, một con bão tố ập đến, liệu anh có vững vàng mà cùng dắt tay cô đi đến cuối hay không?

Ngày dự tiệc.

Hôm nay Mạnh Ái được chính tay Hàn Dương chọn cho một bộ váy. Đó là một bộ váy màu trắng ngắn hơn đầu gối, lộ ra đôi chân dài thon thả của cô. Chiếc váy này không hở hang quá nhiều, nó chỉ được khoét một lỗ ở rãnh ngực. Từ cổ váy trễ xuống hai bên vai làm người ta có thể thấy được đôi vai đẹp ngọc ngà của cô. Cả bộ váy được thiết kế riêng đúng số đo của cô nên khi mặc vào nó ôm sát lộ ra rất chuẩn 3 vòng của cơ thể, trên váy còn được Hàn Dương cho người gắn thêm những hạt kim cương lấp lánh, nhìn vào rất rất là sang trọng, thể hiện được địa vị của người mặc nó.

Hàn Dương mặc một bộ vest hãng Armani cũng được thiết kế đúng số đo của anh, mái tóc nâu đỏ thường ngày được vuốt lên, như một chàng bạch mã hoàng tử trong phim.

Chiếc máy bay trực thăng hạ cánh xuống tầng thượng của một khách sạn cao cấp tại thành phố B. Vì đây là một buổi tiệc nhậm chức có tính chất quan trọng nên không đi bằng cửa chính, chỉ đi bằng trực thăng lên đây, an ninh rất được thắt chặt.

Mạnh Ái và Hàn Dương bước xuống lại trở thành tâm điểm của mọi người, ai ai cũng biết đây là người đàn ông quyền lực trên thương trường lẫn trong hắc đạo. Bên cạnh là tiêu thư danh giá của dòng họ Lục Gia, được Hàn Ca sủng ái hết mực, báo chí đã tốn rất nhiều mực để viết về chuyện tình của cặp đôi này.

Người đàn ông trung niên kia từ xa bước lại, trên người không thể không toát ra sự sang trọng và sát khí. Ông ta niềm nở chào đón anh và cô rất nồng nhiệt: "Ngô Tổng, Ngô phu nhân, hai người dành chút ít thời gian đến đây quả thật rất quý hóa. Hà Mẫn tôi thật lấy làm vinh dự. "

- Không có gì cả ông đừng quá khách khí. _ Anh nói với ngữ điệu bình thường, không tôn trọng cũng không kiêng dè.

- Hai người không quả như lời đồn, cứ như một cặp vợ chồng son mới cưới, không ai tin đã cưới được gần hai năm đâu.

Hà Mẫn cười khanh khách, thật sự đúng, cưới gần hai năm nhưng cô và anh cứ như vợ chồng son mới cưới. Luôn luôn kề bên nhau, cả khi đi làm cô cũng làm thư kí " riêng " của anh.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Anh sợ mất em

Không khí buổi tiệc diễn ra sôi động, ai nấy đều lại tán gẫu với nhau đủ chuyện. Anh và cô chỉ đứng thôi đã tự có người lại bắt chuyện, họ muốn làm quen để lấy thế chống lưng, điều này anh và cô đương nhiên đều biết.

- Ngô phu nhân, khi nào rảnh đi mua sắm chung với tui tui nè.

- Dạ không biết nữa, đồ của em toàn là Hàn Dương, mẹ chồng và em gái mua cho em thôi.

Câu nói của Mạnh Ái khiến tất cả đều há hốc miệng, thật sự là cô được yêu thương tới vậy sao?

Ánh đèn phòng dự tiệc chột tắt, tất cả ánh đèn đều dồn trên sân khấu, người đàn ông trung niên tên Hà Mẫn khi nãy bước lên sân khấu cùng một người con trai khác, trông rất chừng chạc và đẹp trai ~ Nhưng trên người lại không có sát khí giết người như Hàn Dương, vẻ mặt rất thân thiện.

- Chào mừng mọi người đã đến đây chung vui tại bữa tiệc nhậm chức thị trường của con trai tôi. Chúng ta cùng nhập tiệc thôi, nâng ly chúc mừng nào.

Mọi người ai nấy đều vui vẻ cùng ly rượu chúc mừng với nhau. Rất nhiều người tự động lại bắt chuyện với anh, trong đó còn có những trường bối lâu năm trong ngành, nhưng Hàn Dương vẫn đứng đưng, chỉ ậm ừ gật đầu cho qua. Vì anh biết trong số họ đều có những người vì quyền lợi và thế lực mới lại bắt chuyện làm quen.

Mạnh Ái thấy bồi bàn cầm khay rượu đi ngang qua liền định đưa tay lấy một ly nhưng Hàn Dương chặn lại không cho.

- Rượu không tốt cho sức khỏe, em uống nước trái cây không, anh đi lấy.

Mạnh Ái rất nghe lời Hàn Dương liền gật đầu đồng ý, Hàn Dương liền đi lấy cho cô.

Cô đứng một mình, có rất nhiều người quay qua nhìn, thật sự ai cũng nói cô là một mỹ nhân. Người con trai khi nãy đứng trên sân khấu với Hà Mẫn bước lại gần cô, cười tươi chào hỏi: " Rất hân hạnh được làm quen, tôi là Hà Chí Phong "

- Hân hạnh, tôi là Lục Mạnh Ái. _ Cô nhiệt tình đáp trả Chí Phong.

- Cô đúng là một tiên nữ sống, được làm quen với cô là một vinh hạnh với tôi.

- Anh quá lời rồi _ Mạnh Ái nghe Chí Phong nói vậy liền cười tươi, đôi mắt màu xám tro nháu lại, làm ai kia lỡ một nhịp tim

Đằng sau kia đang có một sát khí rất lớn, đó chính là Hàn Dương nha. Anh chỉ đi có mấy phút, vậy mà cô đứng đây nói chuyện với một người đàn ông khác, thật sự là hư quá hư.

Không chân chừ gì nữa, anh sải bước lại ôm eo của cô, rồi đưa cho cô ly nước ép táo mà mình mới lấy, giọng nói phát ra 10 phần hết 9 phần là cung chiêu: " Bà xã, của em đây ".

Chí Phong bất ngờ vì đứng trước mặt anh là Hàn Dương, còn gọi Mạnh Ái là bà xã nữa, hai người đây là vợ chồng?

- Chào, Ngô Tổng _ Chí Phong phải phép đưa một bàn tay ra bắt tay với anh.

Hàn Dương không nói gì, chỉ đưa tay ra mà bắt lại, sau đó Chí Phong nói còn phải đi chào những người khác nữa nên đành cáo lui. Lúc này đây Hàn Dương mới quay qua nhìn cô cất tiếng nói: " Ái Nhi em to gan, anh vừa đi chỉ mới mấy phút em lại quyến rũ người khác. "

- Dương, chỉ là xã giao, anh không cần phải mất bình tĩnh như vậy. _ Mạnh Ái biết mình vừa chọc giận anh.

- Anh không mất bình tĩnh, anh sợ mất em. Cái xã giao nhảm nhí, em dẹp ngay đi. Có ai mà dám tư tưởng với em, anh liền phanh thây họ rồi quăng xuống đại dương bao la kia. Anh không dám tưởng tượng ra một ngày không có em, anh sẽ ra sao nữa, vốn dĩ trái tim anh thuộc về em mất rồi.

Những lời mà Hàn Dương nói ra làm Mạnh Ái dâng lên một cổ hạnh phúc trong tim, thật sự cô rất cảm động nha.

- Anh đừng lo, em luôn ở đây với anh không đi đâu cả. _ Mạnh Ái dụi đầu vào ngực anh làm nũng, cô yêu anh sâu tận tâm can.

Mọi người đứng đó đều chứng kiến tất cả hạnh phúc của hai người, ghen tị thật đó nha. Những người con gái đang mơ tưởng tới Hàn Dương thấy vậy đều ngậm ngùi từ bỏ. Một nơi nào đó trong góc, một người con trai đang tiếc nuối vì cô.. Mạnh Ái, nếu có thể, tôi xin được đổi 10 năm tuổi thọ để được gặp em sớm hơn, nhưng quá muộn rồi, đúng không?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Hư hỏng

Hàn Dương tự dưng không cho Mạnh Ái đi làm nữa, bắt cô ở nhà tuyệt đối không đi làm. Cô thì muốn phụ giúp anh công việc ở công ty, mà anh lại không cho đi làm nên tức giận mà cãi qua cãi lại với anh.

- Dương, tại sao không cho em đi làm nữa?

- Em nói xem, anh cưới em về là để em đi làm vất vả như vậy hay sao? Đừng nói nhiều nữa, Ở NHÀ.

- Anh đừng có quá đáng, nếu ở nhà thì phải cho em đi chơi, có đồng ý? _ Mạnh Ái vờn cổ cãi lại, con người này thật là quá đáng mà.

- Được, chiếc thẻ Black Card này và chiếc xe Mercedes màu đen dưới kia đều là của em. Cứ xài thoải mái anh không la đâu, bà xã ở nhà ngoan, anh đi làm đây.

Hàn Dương đưa cho cô một chiếc thẻ màu đen rồi chỉ tay xuống chiếc xe màu đen đang đậu dưới sân vườn kia. Sau đó hôn trán cô một cái rồi đi làm.

Mạnh Ái dậm chân bực mình, liền trầm ngâm suy nghĩ, sau đó khuôn mặt hớn hờ, nhếch mép cười một cái, suy nghĩ trong đầu: " Ông xã, em sẽ quậy tới bến cho anh xem. "

Còn Hàn Dương vừa đi tới tập đoàn vừa cười tủm tỉm, anh nhận ra rằng từ ngày có cô, anh cười nhiều hơn, biết lo lắng quan tâm một người nhiều hơn.

" Cảm ơn em đã đến với cuộc đời anh, Mạnh Ái. "

Sau khi anh đi làm được một lát, Mạnh Ái liền gọi cho Kiều Ny rủ nhỏ đi chơi.

- Ny Ny, mình đi chơi nha.

- Được được, mình nhớ cậu quá, ở đó xú mình qua rước. _ Nhỏ nghe cô gọi rủ đi chơi thì mặt hớn hờ không thôi, thiết sự ở nhà chán muốn chết hà.

1 tiếng sau đó.

Mạnh Ái bước xuống nhà trong sự ngạc nhiên của quản gia Trần và người hầu. Cô mặc một bộ đồ không thể nào tin nổi, nếu có thiếu gia ở nhà, chắc hẳn tiểu thư sẽ không yên thân.

Cô mặc một chiếc quần leggings màu đen bó sát vào từ hông xuống chân của mình. Phần thân trên cô mặc một chiếc áo cúp ngực không có dây áo, bộ ngực phập phồng theo từng nhịp thở của cô, thật táo bạo.

Mạnh Ái hôm nay chắc chắn sẽ quậy tới bến cho Hàn Dương biết, hờ hờ tự nhiên không cho cô đi làm. Kiều Ny thấy cô đi ra cũng thật sự bất ngờ, đây là lần thứ hai nhỏ thấy cô mặc đồ hở hang như vậy, nhưng lại còn hở hơn lần đầu tiên hồi đi bar nữa.

Nhỏ cũng lắc đầu bó tay, sau hỏi ra mới biết là vì cô chọc tức Hàn Dương nên mới vậy. Thiết tình đạo này nhỏ cũng rất chán nha, nhỏ đã theo đuổi Kha Đức hơn 3 tháng rồi mà vẫn chưa đâu vào đâu hết, hôm nay đi giải khuây một ngày vậy.

Chiếc xe màu Mercedes màu đen dừng lại trước bar Crayon.

Chiếc xe thôi đã thu hút hết bao nhiêu ánh nhìn, chiếc xe này thật sự rất đắt. Nhưng khi mà 2 cô bước xuống xe còn làm bao nhiêu người choáng ngợp hơn nữa, thân hình đẹp mà khuôn mặt cũng rất đối là xinh.

- Phục vụ, như cũ _ Kiều Ny quơ tay gọi phục vụ gọi đồ, có lẽ nhỏ rất hay tới đây nên mỗi khi nói " như cũ " thì người ta liền biết.

Sau khi đồ ăn với rượu được bồi bàn bê lên, thì Mạnh Ái và Kiều Ny bắt đầu uống. Ai đi ngang cũng muốn bốc hỏa với hai người con gái này, hết uống rượu rồi lại ra sàn nhảy, cứ lặp lại như vậy đến khi cả hai đã say sấn.

Hàn Dương hôm nay lên tập đoàn làm việc mà cứ bồn chồn không thôi, chẳng biết vì lí do gì nữa. Liền định gọi điện cho cô nhưng lại không bắt máy, gọi điện về nhà thì thím Trần bảo đã đi đâu từ trưa.

Anh nghiêm mặt lại, lên xe chạy về nhà, Mạnh Ái, em lại hư hỏng nữa rồi.

Kiều Ny và cô giờ đây đã say quắc cần câu không biết trời trăng mây đất là gì. Nào ngờ hôm nay Từ Hy vào bar kiểm tra, lại phát hiện ra hai cô gái này, liền lấy điện thoại ra nhắn cho Hàn Dương và Kha Đức.

- Bar Crayon, mau tới dắt mèo nhỏ về đi.

Dù Từ Hy biết Kha Đức không thích Kiều Ny, nhưng nhỏ lại rất thích Kha Đức, nên đành gán ghép hai người họ.

Kha Đức và anh khi thấy tin nhắn tới liền lấy làm lạ, nhưng do theo quán tính nên cũng đến.

Hàn Dương và Kha Đức gặp nhau trước cửa quán bar nên cùng nhau bước vô.

Ai thấy hai người họ cũng im bặt không nói gì.

Cảnh tượng gì trước mắt anh đây? Mạnh Ái đang mặc bộ đồ gì trên người vậy? Còn say be bét nữa chứ. Máu sôi trào của Hàn Dương đã tăng lên ngày càng nhiều nhưng vẫn cố dịu dàng lại bé cô quay lại xe về nhà, còn nghe miệng cô lầm bầm: " Hàn Dương... anh..hức..hức là đồ chó chết. "

Hàn Lục và Hàn Đại nghe cũng giật mình, tiểu thư chửi thiếu gia, nhưng mặt thiếu gia vẫn bình tĩnh như vậy ư? Nói vậy, chứ anh đang rất là kiềm nén nha. Đợi ngày mai cô tỉnh rượu, anh sẽ phạt cô sau.

Kha Đức thì không biết làm sao với Kiều Ny, người con gái đã đi theo anh như cái bóng hơn 3 tháng nay. Vì Kiều Ny là bạn của Mạnh Ái, mà Mạnh Ái lại là vợ của Hàn Dương, chí cốt của anh. Nếu nhỏ xảy ra chuyện gì, lỡ như Mạnh Ái đau lòng, chắc chắn tên Dương sẽ phanh thây anh ra. Nghĩ tới đây thôi, Kha Đức liền thở dài hời hợt, cái tên Từ Hy kia cứ đi với gái suốt, không thèm giúp anh một tay.

Kha Đức đưa cô lên phòng tổng thống ngay trên lầu của bar, cô gái này bế lên thật sự rất nhẹ. Đặt nhỏ xuống giường đang hoang, toan định quay người đi thì cậu bị một lực kéo lại, cậu nằm sấp lên người cô.

- Kha Đức...em yêu anh. Huhu sao..anh..không chịu..chấp..nhân em vậy?

Kiều Ny vừa nói vừa đánh vào người anh rồi khóc, người ta nói những lời lúc người ta khi say nói ra đều là thật lòng.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lạnh nhạt

Chương này Kha Đức × Kiều Ny là chủ yếu nha ♥

Mình sẽ xưng Kha Đức là cậu và Kiều Ny là nhỏ.

Kha Đức đặt nhỏ xuống giường nằm, đắp chăn lại cho nhỏ rồi định quay người ra về thì bị nhỏ ghì chặt tay lại. Không ngờ dù say sấn nhưng lực của Kiều Ny không hề yếu chút nào, cậu không phòng bị hay trở tay kịp nên mất đà té xuống nằm sấp lên người của nhỏ.

Tư thế có chút ách muội, đột nhiên Kiều Ny vòng tay qua cổ cậu, ấn đầu cậu xuống đặt môi của mình lên môi của cậu một nụ hôn ngọt ngào. Bởi vì bất ngờ nên Kha Đức đơ người, nụ hôn có đôi phần vụng về nhưng quả thật lại rất ngọt ngào, làm cậu lảng lảng không muốn rời.

Cả hai cứ tiếp tục hôn nhau đến mức đôi phương đều không thở nổi nữa mới chịu quyền duyên buông ra. Đột nhiên Kiều Ny nấc lên khóc, nước mắt rơi là chả, Kha Đức sợ nhất là nước mắt của con gái nên luống cuống chả biết làm sao hết.

- Kha Đức..hức..hức, anh..là....đồ tồi. Tôi theo đuổi anh hơn..hức hức.. 3 tháng, kết quả..nhận lại là gì?

Nghe nhỏ nói vậy, Kha Đức khựng lại. Đúng vậy, hơn 3 tháng rồi, nhỏ lúc nào cũng đeo bám anh, làm đồ ăn đủ thứ, nhưng không nhận được kết quả gì. Nói cậu chưa từng động lòng với nhỏ cũng không đúng, cũng có, nhưng mỗi lần như vậy không hiểu sao cậu lại nghĩ tới Hạ Mẫn, người con gái ấy..

Cả hai chìm trong im lặng, chỉ còn nghe được tiếng khóc thút thít của Kiều Ny, người ta nói con người say sấn hay nói những điều thật tâm thật lòng của mình ra, nhỏ cũng không ngoại lệ. Trong 3 tháng hơn qua, nhỏ đã tỏ tình Kha Đức gần 10 lần, đây đã lần thứ 9, nhưng lần nào cũng vậy cả. (3 tháng gần 10 lần, mình chém quá:vvv)

Đang vò vớ với đồng suy nghĩ, nhỏ tự động ôm hôn cậu tiếp tục, đôi bàn tay vụng về nhẹ nhàng cời từng cúc áo của Kha Đức, tuy hơi bộp chộp nhưng không hiểu sao nó đã thành công đánh thức con sói trong người Kha Đức.

Kha Đức và Kiều Ny lúc này không còn biết gì nữa, cứ tự nguyện hòa vào nhau. Những tiếng rên rỉ cứ vang ra không ngớt, đến gần sáng mới dừng lại. Vậy là Kha Đức đã khiến Kiều Ny trở thành người phụ nữ của mình.

(Tại vì mình lười viết H quá:"> Mình cảm thấy bản thân viết H chưa hay ấy)

Sáng hôm sau.

Cả thân Kiều Ny đau nhức khó khăn ngồi dậy, đầu óc mông lung hết sức. Nhỏ mới từ từ định hình lại mọi việc, cái gì đây?

Cơ thể trần truồng, vết máu đỏ trên giường? Nhỏ nhìn sang người nằm bên cạnh, hình xăm con rồng ngay lưng không phải là đại diện của bang Thiên Hàn sao, chẳng lẽ là.. Đúng như vậy, là Kha Đức, Kiều Ny bụm miệng bất ngờ.

Nhưng nhanh chóng nhỏ lấy lại được bình tĩnh, quơ vội quần áo chạy vô nhà vệ sinh mà quên đi sự đau đớn ở hạ thân.

Nhìn bản thân mình trong gương, Kiều Ny cũng không thể tin nổi. Vết đỏ vết tím khắp trên người khiến nhỏ không khỏi thở dài.

Tiếng nước chảy ồn ào trong nhà vệ sinh khiến Kha Đức dần dần tỉnh lại, anh nhớ ra chuyện tối qua, tự trách bản thân mình tại sao mà lại mất bình tĩnh

như vậy. Rõ ràng giữa cậu và nhỏ không có tình yêu, chẳng lẽ tình dục ư?

Kiều Ny từ phòng tắm bước ra, khuôn mặt vui tươi hay cười giờ chỉ còn khuôn mặt lạnh lùng, Kha Đức nhìn vậy không hiểu sao trong lòng dâng lên một cổ chua xót.

Vết máu đỏ còn vương vẩn trên giường càng làm bản thân cậu như có vật gì đè nặng lên. Khi thấy Kiều Ny gần rồi đi không nói lời nào, Kha Đức mới khó khăn lên tiếng.

- Về chuyện hôm qua... Anh sẽ chịu trách nhiệm _ Kha Đức đó giờ chưa phải chịu trách nhiệm với ai nhưng lại ngờ ý muốn chịu trách nhiệm với nhỏ.

- Em.. Không cần _ Kiều Ny lạnh nhạt nói, ánh mắt không nhìn thẳng vào cậu mà nhìn đi hướng khác.

- Vậy để anh đưa em về, được không? _ Kha Đức thấy nhỏ định mở cửa về thì lên tiếng nói.

- Đức, làm ơn đừng như vậy được không? Em.. không cần ai thương hại mình, mọi chuyện cứ để nó trở về quỹ đạo cũ đi. Anh cứ nghĩ đây là một cuộc chơi đi, chơi xong nhà ai nấy về, TUYỆT ĐỐI ĐỪNG PHIỀN HÀ TỐI NHAU NỮA.

Nói xong, nhỏ mạnh bạo đóng mạnh cửa lại, quay gót đi. Điều này khiến Kha Đức sững sờ, trong lòng khó chịu không thôi. Nhưng không ai biết được, nhỏ đã cố gắng để nói ra những lời đó nhường nào, đau lắm chứ!!

Cái câu cuối cùng mà Kiều Ny nói, dường như nhỏ đã cố tình nhấn mạnh nó. " Tuyệt đối đừng phiền hà tới nhau nữa ", câu này làm Kha Đức cứ suy nghĩ mãi, nhưng chưa hiểu ra ý nghĩa của nó cho lắm.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thuyết phục ông xã

Mạnh Ái đêm đó được Hàn Dương đưa về thì say tí bị không biết trời trăng mây đất gì. Còn ỏi lên ỏi xuống cả một buổi tối hại Hàn Dương chạy đi chạy lại chăm sóc cho cô. Tối tận sáng khi cô nằm ngủ yên ổn, anh mới vén chăn lên nằm ôm Mạnh Ái vào lòng.

Bực thì có bực, giận thì có giận, nhưng làm sao được cơ chứ? Mạnh Ái là bà xã bảo bối của anh mà.

Sáng hôm sau.

Mạnh Ái đầu đau như búa bổ, khó khăn ngồi dậy mới biết là mình đã về nhà, còn ngủ kế Hàn Dương nữa.

Hôm qua cô đi chơi với Ny Ny, rồi lại vô bar Crayon chơi, sau đó uống say tí bị rồi làm sao lại về nhà được chứ? Ngẫm đi ngẫm lại không sao nhớ nổi, Mạnh Ái thờ dài ngao ngán, lấy tay cốc đầu mình một cái. Nếu Hàn Dương biết cô đi bar, chắc chắn sẽ nổi giận linh đình.

Cô không biết rằng Hàn Dương từ nãy giờ đã dậy từ lúc nào, ngắm ngía cô một tí, thấy cô tự biên tự diễn thì muốn cười nhưng không dám. E hèm, phải làm cho ra dáng chứ, thử giận cô xem sao đã, hôm qua cô quả thật là to gan. Dám lên anh đi bar với Kiều Ny.

Anh dờ nhẹ chăn ra, bước xuống vào nhà vệ sinh. Đến cô cũng thấy lạ, aizz, chắc chắn là anh đã biết rồi, nên mặt mới lạnh lùng như vậy. Một câu cũng không thèm nói với cô.

Một lúc sau, Hàn Dương bước ra với một bộ vest màu đen áo sơ mi trắng bên trong để đi làm, cả vạt anh chưa thắt, cô định lại thắt dùm thì anh đã nói: " Không cần, em ở nhà đi, anh đi làm đây. "

Mạnh Ái nghe vậy mặt thoáng buồn, lòng nhoi nhói, là tại cô hư hỏng mà, anh giận cũng phải lẽ thôi. Phải làm sao đây??

Thế là.. Mạnh Ái vệ sinh cá nhân xong, nhanh chóng ngồi vào bàn bấm máy tính, bấm vào Google rồi gõ: " Làm cách nào để chồng hết giận mình? " hay " Nếu người ấy giận mình thì phải làm sao? "

Google đưa ra rất nhiều trang web chỉ dẫn cho Mạnh Ái, nhìn sơ qua một lượt, cô click vào trang web thứ ba. Trong đây có rất nhiều cách nha, nào là buổi trưa làm com đem đến, tự tay pha một tách trà mát cho anh ấy, pla pla pla pla.

Cô áp dụng hai cách đó để thực hiện nhiệm vụ cao cả này. Đó là thuyết phục ông xã hết giận.

Mạnh Ái đi siêu thị, tự tay chọn lựa những thực phẩm tươi ngon nhất, rồi qua quầy trà chọn loại hảo hạng ngon nhất mà mua về pha cho anh. (Dương ơi anh thấy anh có phước không? ~~)

Sau đó về nhà bắt tay vào làm, tuy là biết nấu ăn, nhưng món cô chọn lại là một món khó, nên hơi khó nấu với người lần đầu tiên làm thử. Quản gia Trần kêu là để bà làm cho, cô cũng không chịu, cứ kêu bà buổi sáng cứ thoải mái nghỉ ngơi đi.

Kết quả là? Món ăn và bình trà hảo hạng kia đã được hoàn thành mỹ mãn, nhưng tay cô lại bị phỏng một phần. Không sao, chỉ cần Hàn Dương hết giận, đó là điều cần thiết nhất. Mạnh Ái tự nhủ với mình như vậy để quên đi cái đau ở tay.

Đúng 11 giờ trưa, Mạnh Ái đóng gói tất cả để trong một cái túi xinh xinh, sau đó nhờ tài xế chở tới tập đoàn Ngô Thị.

Mọi người đều biết cô là Ngô phu nhân, là người được chủ tịch sủng hết mực nên đều e dè, không ai nói tiếng nào. Nhưng đi đến đâu ai cũng nhìn cô à nha, bởi vì hôm nay cô mặc một chiếc váy, không dài không ngắn nhưng nó lại có kiểu dáng rất xinh. Vì đây là váy mà Hàn Dương đặt riêng may theo chính số đo của cô nên dĩ nhiên phải đẹp rồi nha.

Lên tầng cao nhất của tập đoàn, Mạnh Ái bước vào phòng làm việc thì không thấy ai, hỏi ra mới biết đại cổ đông đang họp, nên cô đành ngồi đợi.

Hàn Dương có nói chỉ riêng mình cô được vô phòng của anh mà không cần xin phép gì hết nên cô mới tự nhiên như vậy.

Hết đọc báo, chơi game rồi đi vòng vòng, quá chán nên Mạnh Ái đã ngồi ngủ quên trên bàn làm việc của anh lúc nào không hay luôn.

Cuộc họp kết thúc đã quá 12 giờ 30 phút trưa, Hàn Dương bước vào phòng làm việc của mình. Thấy một bóng đen đang ngồi đó thì chân mày nheo lại, anh rất ghét ai tự tiện vô phòng của mình ngoài cô.

Bước gần lại, anh mới bật cười vì người đang ngủ ngon lành là cô vợ nhỏ bé của mình. Mối đồ chúm chím chu ra vì cô nằm lên tay mình, nhìn dễ thương thật sự đó nha.

Hàn Dương liền đứng kế bên bàn làm việc ngồi ngắm nhìn cô vợ nhỏ của mình, liền nhoẻn miệng cười toe toét.

Mạnh Ái trong lúc ngủ có quơ tay trúng chân của anh, liền mơ mơ màng màng tỉnh dậy, liền nhận ra người đó là anh.

Dụi dụi mắt như mèo con, cô nói: " Ông xã, anh họp xong rồi hả, có mệt lắm không? "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Anh không giận, đừng khóc

Ông xã, anh họp xong rồi hả, có mệt lắm không?

Hàn Dương lắc đầu, chỉ chưa tới nửa ngày giả vờ giận cô thôi là anh đã không chịu nổi nữa, thôi kệ, một tí nữa cũng không sao đâu.

- Em có làm đồ ăn cho anh, qua đây ăn đi _ Cô dắt tay Hàn Dương lại ghế sofa ngồi xuống rồi mở hộp đồ ăn ra, nó được trang trí đẹp, mùi đồ ăn lan tỏa lên làm anh chỉ muốn ăn liền thôi.

- Nhưng tại sao lại tự làm bản thân bị thương? _ Hàn Dương liếc thấy tay của cô bị thương nên có phần hơi cáu, anh không muốn cô nhận một tổn thương nào dù là 1%.

- Tại vì.. em làm đồ ăn cho anh. Xin lỗi anh vì tối hôm qua, em thật sự biết lỗi rồi, ông xã, anh tha cho em đi.

Mạnh Ái mắt đã ngấn nước, tay đan chặt lại với nhau, cô rất sợ anh nổi cáu. Hàn Dương thấy vậy thì vội ôm cô vào lòng vỗ về: " Được được anh không giận nữa, bà xã đừng khóc, anh chỉ là không muốn em bị thương "

Nghe anh nói vậy, cô như con mèo nhỏ dụi đầu vào *** ngực săn chắc của anh rồi khóc. Mãi một lúc sau mới chịu nín.

- Đã nín? _ Mạnh Ái gạt đầu

- Có đói không, ăn cùng anh.

Hàn Dương dịu dàng đặt cô lên chân mình rồi cả hai cùng nhau ăn. Anh luôn liên tục đút cho cô ăn cho dù phần đồ ăn này là cô làm cho anh.

Có lẽ khi khóc cô đã thấm mệt, sau lại ăn được một tí, vì no bụng nên cô đã nằm ngủ ngay trên sofa. Hàn Dương thấy vậy cũng vui, cứ tiếp tục như vậy cô sẽ tăng cân thêm một tí, không được ốm quá. Anh đắp cho cô một cái chăn mỏng rồi quay lại bàn làm việc dở dang. Dù làm việc nhưng cứ 5 phút là anh lại hướng mắt lên nhìn con mèo nhỏ ngủ ở bên kia.

Hàn Dương anh sẽ cố gắng làm xong công việc của tuần này, việc ở bang thì giao cho Từ Hy và Kha Đức giải quyết, còn anh chắc chắn sẽ dẫn cô đi chơi. Từ sau lần đi Bora Bora tới nay cũng đã lâu rồi anh chưa dẫn cô đi đâu chơi nữa.

Suốt một tuần nay, Hàn Dương đi làm thì sớm về thì trễ nên là thời gian cả hai gặp nhau và nói chuyện rất ít.

Mạnh Ái ở nhà rất chán nhưng không dám đi chơi như hôm bữa, vì sợ Hàn Dương giận.

Hôm nay là cuối tuần, anh không phải đi làm nên cả hai cứ nằm ôm nhau ngủ say sưa. Đến mãi hơn 10 giờ sáng anh mới lay người cô dậy: " Bà xã dậy đi. Anh đưa em đi chơi "

Mạnh Ái dù đang mơ mơ màng màng như vậy nhưng khi nghe anh nói tới " đi chơi " thì liền bật dậy nhanh chóng.

- Đi chơi thật á? _ Hàn Dương gật đầu xác nhận, sau đó thấy cô vợ nhỏ của mình chạy vào nhà vệ sinh tắm rửa. Sau đó lại chạy ra để quần áo vào vali.

- Không cần, qua đó sẽ mua đồ mới cho em.

- Em không thích tốn tiền. _ Mạnh Ái lắc đầu không chịu.

- Nhưng anh vẫn mua.

Anh ngang nhiên ôm eo cô đi xuống sân sau nơi để máy bay tư nhân rồi đi.

- Nhưng mà anh chưa nói em nghe mình sẽ đi đâu mà.

Mạnh Ái cúi mặt phụng phịu nói, cô vợ nhỏ này dễ thương thật sự nha.

- Milan, Italia, chịu chưa bà xã?

- Oa, thật á, cảm ơn ông xã. _ Mạnh Ái mắt sáng lên khi nghe được đi Ý, quả thật cô rất thích à nha nha nha.

Trong suốt quá trình đi qua Italia trên máy bay, Mạnh Ái rất vui nên 1-2 tiếng đầu cứ kích động không thôi, chỉ khi thấm mệt mới bắt đầu chịu đi ngủ.

Cô nằm gọn trong lòng anh ngủ ngon lành (À, máy bay tư nhân có giường ngủ, ok mình hơi lố:v). Hàn Dương thấy vậy thì tâm tình vui vẻ, anh chỉ cần duy nhất Mạnh Ái thôi.

Không phải là mê tín dị đoan hay là gì, nhưng anh vẫn thấy có một chuyện gì đó sắp xảy ra với cuộc sống của mình.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Tập kích

Sau mấy tiếng dài đằng đằng trên máy bay, cuối cùng cô và anh cũng đến được nơi mà anh nói sẽ đi chơi. Ở đây là sân bay quốc tế Malpensa, một trong hai sân bay chính ở Milan, Italia, mặc dù là đi bằng máy bay tư nhân nhưng cũng phải làm một số giấy tờ thế nên mới đậu vào đây.

Vì cô còn hơi mệt do chuyến bay dài nên Hàn Dương cứ kè kè bên cạnh ôm eo cô như papa dùm bé nhỏ. Sau khi làm xong thủ tục xuất nhập cảnh, cả hai được một đàn người áo đen cung kính chờ trên xe về khách sạn.

Mạnh Ái có thắc mắc không lẽ Hàn Dương đem nhiều người qua vậy sao, anh chỉ nói là đối tác nghe tin anh qua nên trân trọng đón tiếp. Điều này làm cô khá bất ngờ, không ngờ thế lực của chồng mình lại lớn như vậy, đến bên Italia cũng có tiếng tăm vang dội đến mức phải có người ra đón như vậy.

Suốt quãng đường đi, vẫn còn mệt nên cô lim dim vào giấc ngủ trên vai của Hàn Dương, dù vậy chỉ được một lúc sau lại nghe tiếng Hàn Đại báo cáo: " Lão đại, chúng ta bị tập kích, phía sau có rất nhiều xe. " Mạnh Ái nhìn thấy Hàn Dương nheo mắt lại, cả người dần tỏa ra khí thế, sau 2 phút anh mới nhàn nhạt mở lời nói.

- Báo cáo cho bên Hải Nguyệt biết, sau đó hãy gọi người ra. _ Hải Nguyệt là đối tác đã phái người đến đón anh hôm nay, đó cũng là một bang phái lớn bên Italia. Trước khi đi, anh đã dự tính sẽ có người tập kích, nên đã chuẩn bị người âm thầm chuẩn bị người đi theo mình, thật không ngờ suy đoán của

anh đã chính xác.

Khi nào bắt được, anh sẽ san bằng hết, chuyển đi chơi anh dành tặng Mạnh Ái cũng phá cho được, thật quá quắt. Mạnh Ái ngồi bên cạnh chỉ im lặng để xem anh giải quyết, dù vậy nhưng cô vẫn rất sợ, sợ anh bị thương là điều quan trọng nhất.

Rất nhanh sau đó, có một chiếc xe không biết sợ là gì lao lên song song với xe của anh, Hàn Lục liền mở cửa xe xuống cầm súng bắn, bên kia cũng không kém cạnh mà bắn lại. Nhưng họ không quan tâm tới Hàn Lục đang cầm súng chia vào họ, chỉ chăm chú một điều vào ghế sau, đó là chỗ Mạnh Ái và Hàn Dương đang ngồi.

Vì là xe có kính chống đạn bậc nhất thế giới nên cho dù bên kia có bắn bao nhiêu vẫn không hề si nhê, cửa kính ngay chỗ anh và cô vẫn không nứt dù chỉ một đường nhỏ, thật quả là đỉnh.

Không chỉ một chiếc mà còn hai ba chiếc xe của địch đang áp sát xe của anh. Hàn Đại dù lái xe nhưng vẫn cầm súng bắn trả, cô quả thật khâm phục họ, sống chết không màng, lão đại và chị dâu vẫn là trên hết, bảo vệ Hàn Dương và cô là trách nhiệm của họ. Mạnh Ái vừa thấy khâm phục vừa thấy đáng thương cho họ một phần.

Mãi suy nghĩ, cô không biết rằng Hàn Dương đã mở cửa xe xuống, trực tiếp rút dao găm trong người phóng ra những tên cầm súng bên địch. Mỗi lần phóng của anh đều trúng bọn họ, người ở tay, người ở ngay cổ và chết tại chỗ. Vì vậy mà chỉ còn vài tên, nhưng nhìn chúng đều đang run sợ. Cơ thể Hàn Dương tỏa ra sát khí cực kì lớn, đôi mắt lướt ngang chúng làm chusung nổ súng cũng không dám.

Mạnh Ái thấy mọi người đều đã hạ cửa kính xuống, ung dung cứ đi về khách sạn. Nhìn vậy, Mạnh Ái không hiểu, không phải là bọn họ vẫn còn cầm súng sau. Hàn Dương đột nhiên lấy hai tay của mình che lỗ tai của cô lại.

" BÙM " " BÙM " " BÙM "

Đó là tiếng nổ của 3 chiếc xe đang chạy đằng sau tính ám sát anh, cô chưa hiểu lắm vì sao lại như vậy thì anh đã giải thích. Là do khi nãy, anh phóng dao, trên dao là những quả bom mini cực nhỏ, găm vào chúng, còn chúng thì ngồi trong xe, sau 2 phút quả bom sẽ được kích hoạt nếu có tác động mạnh vào nó.

Cô thật hâm mộ anh, dù có đang ở tình thế nào anh vẫn điềm đạm như vậy, còn nghĩ được ra cách đối phó, quả thật họ mệnh danh anh là ÔNG TRÙM HẮC ĐẠO cực kì đúng. Ra tay không ai biết, rất nhanh và gọn.

Chiếc xe dừng lại ở một khách sạn 5 sao ở Milan, Italia. Nó có tên là Gallia, khách sạn bậc nhất của Italia. Mạnh Ái đã từng thấy qua khách sạn này ở trên mạng, nhưng không ngờ bên ngoài của nó còn rộng hơn. Cô chợt nhớ tới một đêm ở tại đây là 17000 Euro một đêm, nó là một con số không nhỏ, vậy mà anh dám đặt phòng ở đây sao?

Nói là phòng cũng không phải, một căn phòng của nó như thể là một ngôi nhà vậy, nó rất là bự. Khách sạn này dành cho những người giàu có, quan chức lớn trên thế giới. Chắc chắn cô sẽ là anh một trận mới được, chỉ là đi chơi thôi không cần xài tiền phung phí như thế đâu.

Sau khi nhận phòng, cô như bước vào cung điện, ở đây thật sự rất đẹp mà còn rộng nữa, không thể tin được, cô như bước vào truyện cổ tích hồi xưa vậy.

Hàn Dương nhìn thấy cô chạy lung tung ngắm nhìn mọi thứ thì tâm tình có vẻ khá hơn lúc nãy, vì bị tập kích nên tâm trạng anh có vẻ không vui lắm. Nhưng chỉ cần thấy cô cười, mọi điều ấy đều biến mất không còn gì nữa.

" Cốc, cốc "

- Vào đi _ Hàn Dương nghiêm giọng lại ra lệnh.

- Lão đại, đã tra ra, tất cả đều là bang Tigon hại mình. _ Hàn Đại cung kính báo cáo, Hàn Dương có nghe nói đến Tigon, lão đại của họ là Đường Trung, một người Italia gốc Trung, hắn ta rất phong lưu và đào hoa, còn rất ngạo mạn với người khác về những thứ mình có được. Đường Trung đã tính toán rất kĩ cho lần tập kích này, nếu giết được LÃO ĐẠI HẮC BANG Hàn Dương, hắn ta chắc chắn sẽ làm trùm. Nhưng điều hắn không ngờ tới là anh đã đi trước một bước như vậy.

- Giết chết không tha. Còn Đường Trung, chắc chắn phải bắt sống về bang.

Nghe xong mệnh lệnh, Hàn Đại liền lui xuống.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Lời tiên tri

Sau khi ngủ một đêm dài, Hàn Dương và Mạnh Ái đã thức dậy bởi ánh nắng chói chang từ cửa sổ. Nhưng cô vẫn còn thấy mệt vì bị chênh lệch múi giờ.

Khi vệ sinh cá nhân xong, anh đưa cô đi ăn sáng ngay trong khách sạn, có thể nói cô bị hoa mắt bởi những món ngon ở trên bàn, tất cả đều là các món cô rất thích ăn, ngoài ra còn có những món đất tiền sang trọng khác.

Sau khi ăn sáng xong, anh dẫn cô tới trung tâm mua sắm ở Milan, vì Milan nổi tiếng với thời trang.

Mọi thứ ở đây rất đẹp, những cửa hàng nổi tiếng luôn xuất hiện ở đây. Đối với một người thích phung phí tiền cho vợ như Hàn Dương thì chỉ cần Mạnh Ái nhìn một thứ gì đó, thì thứ đó rất nhanh sẽ được mua gửi về Ngô Gia. Vì vậy Mạnh Ái không dám nhìn một thứ gì hết, nhưng đâu dễ như vậy, cho dù cô có không nhìn, chỉ cần Hàn Dương nhìn trúng nó thì cũng sẽ mua.

Khi đi ngang qua một cửa hàng khác, trên kệ họ có trưng bày một đôi áo cặp màu trắng rất xinh. Mạnh Ái rất muốn cô và anh cùng mặc nó chụp hình nhưng cứ sợ anh không chịu nên đành thôi.

Ánh mắt hơi thất vọng của cô vô tình bị Hàn Dương nhìn thấy, anh chuyển tầm mắt của mình qua cặp áo ấy. Dù bản thân cũng không muốn mặc là mấy, nhưng cứ nghĩ tới Mạnh Ái sẽ vui là anh sẽ làm bằng được.

Anh dắt tay cô đi vào trong tiệm, lấy đúng một cặp áo đó, sau đó giục cô đi thay rồi bản thân anh cũng vào thay.

Nhìn mình trước gương, Hàn Dương có hơi bất ngờ, bây giờ nhìn anh khi bận chiếc áo này vào như một thiếu niên cá tính, nhưng trên khuôn mặt vẫn không thoát khỏi tà khí rùng mình được.

Vì Hàn Dương đồng ý chịu mặc với cô nên Mạnh Ái rất vui, cứ cười toe toét nãy giờ. Cả hai nắm tay nhau đi trên phố, ai cũng ngoái đầu lại nhìn. Một chàng trai lạnh lùng đi bên cạnh một tiểu bạch thủ trông rất đẹp đôi.

- Hai vị có muốn chụp một tấm ảnh kỉ niệm không ạ? _ Một người đàn ông trạc 50 tuổi cầm một chiếc máy ảnh tiến gần lại anh và cô hỏi.

- Được. _ Anh thấy Mạnh Ái nhìn mình với vẻ mong chờ tịt liên đồng ý.

Sau đó cả hai đứng sát vào nhau chụp hình, nhìn Mạnh Ái vui vẻ như vậy, tâm tình của anh rất tốt, trên môi liền vẽ ra một nụ cười mỉm. Đúng lúc đó cũng là bác thợ ảnh chụp.

" Tách "

- Được được, rất đẹp _ Vừa chụp xong cũng là lúc ảnh được in ra, cầm tấm ảnh trên tay, bác thợ ảnh không khỏi xuýt xoa, đúng là trai tài gái sắc.

Anh và cô tiếp tục đi tới một địa danh khác ở Rome - Italia. Đây là một trong những đài phun nước tên Trevi rất nổi tiếng vì độ tráng lệ của chính nó.

Mạnh Ái khi tới nơi không khỏi bất ngờ, quả thật còn đẹp gấp mấy lần so với trong ảnh.

Italia có rất nhiều công trình kiến trúc điêu khắc độc đáo, trong đó đài phun nước Trevi là công trình điêu khắc tráng lệ nhất, thu hút nhiều khách tham quan du lịch nhất. Các bức tượng thần Neptune, thần Tritons, cá ngựa, thiếu nữ,... được chạm khắc tinh xảo từ đá vôi và đá cẩm thạch Carrara chính là điểm nhấn cuốn hút của địa danh đáng đến nhất khi du lịch Rome, Italia này.

Ở đây điều khiến thu hút du khách tới tham quan nhất là cầu may mắn, tình yêu, sức khỏe,... Mạnh Ái có vẻ khá tin chuyện này, nên lập tức lấy tiền thả vào đài phun nước, sau đó chấp tay cầu nguyện.

" Con không cần biệt thự, lâu đài xa hoa hay kim cương. Thứ con cần chỉ là được sống bên Hàn Dương suốt đời. Dù có bao nhiêu xảy ra trong tương lai con cũng không quan tâm, sẽ cùng nhau nắm tay mà vượt qua mọi thứ. " - Suy nghĩ của Mạnh Ái.

Hàn Dương thấy cô mỉm cười thì trong lòng cũng vui lây.

Đi tham quan vòng quanh đây, Mạnh Ái bị thu hút bởi một đám người vây quanh một cụ bà ở phía bên kia. Nghe mọi người nói cụ bà này bán vòng tình duyên, sau đó có thể nói đúng được số phận sau này của họ.

Mạnh Ái nắm tay Hàn Dương chen chúc một hồi cũng qua được đám đông, cô ấn tượng với một đôi vòng màu đỏ được thêu bằng chỉ bằng to, ngay chính giữa có đính một trái tim nhỏ nhỏ, dù đơn giản nhưng lại rất đẹp mắt.

- Bà ơi, cháu lấy đôi này. _ Mạnh Ái chỉ đúng đôi vòng đó, cô nhất định sẽ mua cho anh và cô.

- Được, hai đứa đeo vào đi. _ Sau khi đeo xong và trả tiền đầy đủ, Mạnh Ái nấn nỉ lắm anh mới chịu đeo vào.

Cụ bà nãy giờ neho mắt nhìn chăm chăm hai người cuối cùng cũng lên tiếng.

- Hãy nhớ cho kĩ, khi một trong hai chiếc vòng hai đứa đeo rớt xuống, đó là lúc tình yêu của hai con xảy ra biến cố nghiêm trọng. Nhưng theo ta thấy, hai đứa chắc chắn sẽ quay lại với nhau, chỉ là không biết bao lâu mới gặp lại được, 5 năm, 10 năm, có thể cũng là nhiều hơn.

Mạnh Ái nghe vậy lòng hơi bất an nhưng chưa gì đã bị anh kéo đi ra khỏi chỗ đó, trở về khách sạn sau một ngày dài.

Nằm xuống ôm nhau ngủ, Mạnh Ái chợt lên tiếng nói về lời nói hời chiều của cụ bà.

- Anh nghĩ chúng ta có như vậy không?

- Đừng nghĩ lung tung, em ngủ đi. _ Không nhận được câu nói mong muốn, Mạnh Ái có hơi nhoi nhói nhưng nhanh chóng chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Gặp lại người cũ

Những ngày hôm sau, Hàn

Dương đều dẫn cô đi chơi ở những địa điểm khác nữa.

Sau khi đi Trevi, cô và anh đi chơi ở một hòn đảo sắc sỡ khác, đó là Burano, hòn đảo của những người đam mê màu sắc và hội họa. Ở đó được 3 ngày, cô lại được anh đưa tới Puglia, thiên đường nghỉ dưỡng ở Italia, ở đó thật sự rất thoải mái, khung cảnh và khí hậu rất ổn, làm người ta có cảm giác thật thoải mái khi ở đây.

Hết 2 tuần du hí ở Italia, anh và cô cùng nhau trở về, tuy có hơi tiếc nhưng chơi như vậy vẫn là đủ rồi.

3 tháng sau.

Hôm nay Hàn Dương đi kí hợp đồng với một tập đoàn lớn nên có thể về trễ, anh đã dặn cô ở nhà nghỉ ngơi sớm.

Sau khi kí hợp đồng thành công, anh lên xe về cũng đã hơn 9 giờ, vì Hàn Đại có việc nên hôm nay đích thân anh tự lái xe về.

Suốt dọc đường đi, khúc cua ngay bar Thiên Hàn, anh nhìn thấy cỡ 4-5 tên đàn ông đang đánh túi bụi vào một cô gái, lúc đó không hiểu sao cảm giác của anh rất lằng lằng, khó chịu.

Định bỏ mặt làm ngơ nhưng vì thấy bứt rứt nên Hàn Dương quyết định dừng xe lại bước xuống.

- Dừng lại! _ Giọng nói băng lãnh của anh thu hút những gã bặm trợn kia.

- Khôn hồn thì biến đi, đừng ở đây lo chuyện của tụi tao nhóc con. _ Đầu anh chảy hắc tuyến xuống khi nghe thằng kia gọi mình là nhóc con, đúng là thiếu hiểu biết.

- 4 thằng đàn ông hùa đánh 1 cô gái, tụi bây không thấy nhục nhã?

- Mẹ kiếp, thằng chó. _ Một tên trong đám đó xông lên quỳnh anh, nhưng không dễ gì mà đánh được. Hàn Dương chụp được tay hắn, quay vòng đã nghe tiếng " rắc rắc ".

Những tên kia thấy vậy đều có chút sợ hãi, lúc này, một đứa trong đám nãy giờ đứng bên trong tự nhiên quỳ xuống.

- Hàn Ca Ca, em biết lỗi rồi, tha cho tụi em, tụi em có mắt như mù vậy.

Hành động và lời nói của tên đó vô tình lọt vào tai những đứa còn lại, chúng tự động quỳ lạy van xin. Ai mà không biết Hàn Ca Ca chính là thủ lĩnh của bang Thiên Hàn chứ, thật đáng sợ.

- 5 giây? _ Chỉ câu nói đó, bọn chúng đều chạy thục mạng thật xa, có chết cũng không dám quay đầu hay lùi lại dù chỉ 1 bước đâu, đó gọi là nộ mạng cho hổ đó.

Anh từ từ tiến lại cô gái ngồi run sợ ở đó, đưa tay khều khều: " Cô ơi, bọn chúng đi rồi. "

Cái lúc mà người con gái đó ngẩng đầu lên, Hàn Dương như bị mất hồn, cả người tê liệt, sững sờ nhìn người con gái trước mặt. Cô gái ấy cũng ngạc nhiên không kém.

- Minh.. Ngọc, là em thật sao? _ Môi anh mấp máy vài cái, khó khăn nói.

- Hàn Dương..

- Sao em ra nông nổi này? Hấn ta làm gì em? _ Sức nhớ ra, không phải Minh Ngọc là vợ của tên khốn nạn kia sao?

- Dương, anh ta đánh đập, hành hạ em, coi em như một con chó, khó khăn lắm mới về được đây thì bị chúng truy đuổi. _ Minh Ngọc bắt đầu khóc lớn lên, cả người run rẩy.

- Em..đừng khóc nữa, anh đưa em về nhà anh. _ Nói rồi, anh cởi áo vest ngoài ra, khoác lên cho Minh Ngọc, sau đó cẩn thận dìu cô ta ra xe.

Hàn Dương không chở cô ta về nhà mà anh với cô đang ở, đây là một biệt thự khác, cũng là của anh nhưng anh ít khi lui tới đây, cả Mạnh Ái cũng không biết được nữa.

Cẩn thận dìu cô ta vào nhà, rồi đưa lên phòng, còn dặn dò người hầu phải chăm sóc kỹ càng nữa. Đợi đến khi cô ta ngủ lim dim, anh định đi về vì đã quá trễ thì thấy Minh Ngọc nắm tay mình lại, cơ thể rất nóng, mồ hôi nhễ nhại trên trán. Thì ra Minh Ngọc bị sốt, anh quýnh quýng gọi bác sĩ tới, chăm sóc cô ta cả đêm rồi ngủ quên ở đó bỏ mặc Mạnh Ái ở nhà một mình.

Ánh nắng chiếu vào căn phòng, Minh Ngọc tỉnh dậy, thấy Hàn Dương ngủ quên trên tay mình, miệng nhếch lên cười, thì ra anh vẫn còn yêu mình. Không ngờ lại hỏi đến thế, có vợ sao? Vậy thì đập chậu thôi. Suy nghĩ điên rồ đó xuất hiện trong đầu của ả.

Mạnh Ái tỉnh dậy thấy Hàn Dương không về liền lo lắng, lấy điện thoại ra gọi lại cho anh.

- Dương, sao đêm qua anh không về?

- Còn nhiều việc nên hôm qua anh không về, em đừng lo quá.

- Em biết rồi, anh nhớ chăm sóc bản thân đó.

- Được.

Đây là lần đầu anh nói dối cô, anh đang ngồi ăn sáng với Minh Ngọc, còn tối hôm qua là ở lại chăm sóc cho cô ta chứ không phải làm việc.

- Dương, ai vậy? _ Cô ta biết là cô nhưng vẫn vờ hỏi.

- Vợ anh. _ Hàn Dương nhàn nhạt nói ra hai từ.

- Anh có vợ rồi ư?

Hàn Dương gật đầu xác nhận, sau khi ăn sáng xong, anh liền đi tới tập đoàn. Trước khi đi anh có dặn Minh Ngọc cứ ở lại đây, có gì thì gọi anh. Đầu óc anh bây giờ rất rối, Minh Ngọc hay Mạnh Ái, ai là người thật sự anh yêu?

Đến tập đoàn, anh liền sai Hàn Lục đi mua một bộ đồ mới, anh sợ Mạnh Ái sẽ biết trên cơ thể anh có mùi lạ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Kết hôn sao?

Suốt cả ngày hôm đó, Hàn Dương không thể tập trung làm việc được, mọi chuyện đều giao hết cho Hàn Lục và Hàn Đại. Còn anh thì về sớm, ghé một cửa tiệm gần đó mua ít đồ ăn rồi chạy qua căn biệt thự mà Minh Ngọc đang ở.

Cửa nhà không khóa lại không thấy một bóng người nào cả, Hàn Dương hơi thắc mắc rồi đi lên phòng kiểm tra. Hóa ra là Minh Ngọc ở đây, cô ta trốn trong một góc tối ngồi khóc.

- Minh Ngọc, đã xảy ra chuyện gì? _ Á ta thấy anh liền nhào tới ôm chặt khiến anh đơ ra vài giây, có thể cảm nhận được cơ thể của Minh Ngọc đang run lên từng hồi.

- Dương, em mơ thấy chuyện cũ, anh ta thật sự rất độc ác, không phải là con người.
- Đừng khóc nữa, không phải anh ở đây sao? _ Anh nhẹ giọng khuyên nhủ, nghe vậy ả ta mới chịu buông ra.
- Đi xuống ăn, anh có mua đồ ăn cho em.

Ngồi ăn với nhau, không khí có hơi gượng gạo.

- Dương, chuyện cũ anh còn giận không? _ Minh Ngọc thờ dãi một hơi nói.
- Không, có gì sao?
- Dù anh không giận em vẫn phải xin lỗi vì lừa dối anh. Chẳng qua lúc đó mẹ em bệnh nặng, cần tiền chữa trị nhưng em lại không có, nên đành theo hấn ta. Bản thân em không giữ được tình yêu của mình cho dù lúc đó em rất yêu anh. _ Minh Ngọc bắt đầu lại khóc, nhưng lần này lại khóc lớn hơn.

Còn anh là đang rất bàng hoàng, Minh Ngọc rời xa anh là có lí do sao? Bây giờ làm thế nào đây?

- Dương, ta có thể.... quay lại được không? Em vẫn còn rất yêu anh.

Thấy anh im lặng không nói gì, Minh Ngọc liền đòi hỏi muốn quay lại, tiếng khóc ngày càng lớn hơn. Trong một phút bốc đồng, Hàn Dương không hiểu suy nghĩ gì mà lại nói "Được", trong đầu anh chỉ quan tâm tới Minh Ngọc, lúc này anh chỉ biết người con gái trước mặt là người anh rất yêu, anh đã chờ đợi bao lâu nay.

- Thật cảm ơn anh, Dương, em yêu anh. Chúng ta sẽ kết hôn chứ? Hai ta để làm lỡ nhau quá lâu rồi.
- Ủ. _ Hàn Dương gạt đầu đồng ý khi Minh Ngọc đề cập tới chuyện kết hôn, nhưng anh không nhớ rằng vợ anh là Mạnh Ái hay sao?

Đến chiều tối, Hàn Dương mới về nhà với Mạnh Ái.

- Ông xã, anh về rồi. _ Cô ôm tay anh khư khư, nhưng anh chỉ gạt đầu thôi.
- Anh có mệt lắm không? Em làm đồ ăn cho anh nhé? _ Cô luyên thuyên bên tai anh đủ thứ, vì cô lo lắng cho anh.
- Em để anh yên xú, được không? _ Hàn Dương hơi lớn giọng, gạt tay cô ra rồi đi lên phòng làm việc, đóng cửa lại rất mạnh. Cô bị anh lớn tiếng la như vậy có chút giật mình, đôi mắt chứa một ngấn nước.
- Tiểu thư, cô đừng buồn. _ Bác Trần lo lắng đi ra nhìn cô. Nghe bà an ủi, cô liền ủy khuất mà khóc, cô chỉ quan tâm cho anh thôi mà?

Hàn Dương không ăn Mạnh Ái cũng bỏ ăn rồi trốn trên phòng khóc một mình. Tối nay anh cũng không thèm về phòng ngủ, Mạnh Ái vì thế lại buồn hơn, khóc tới sưng mắt rồi thiu thiu mà ngủ quên.

10 giờ đêm.

Hàn Dương lái chiếc Bugatti chạy băng băng trên đường, lúc đi lên lầu, có nhìn lại thấy mắt cô ngấn nước, lại cảm thấy đau lòng và có lỗi. Hiện tại không biết làm sao, anh liền gọi Kha Đức và Từ Hy tới bar Thiên Hàn.

Tiếng nhạc xập xình có phần khiến tâm trạng Hàn Dương giãn ra. Bước vào gian phòng V.I.P, Từ Hy và Kha Đức đã ngồi đợi sẵn ở đó vì hồi nãy nghe điện thoại của Hàn Dương.

- Mẹ kiếp, có chuyện gì mà cậu gọi ra gấp như vậy? _ Từ Hy lên tiếng bực bội.

Hàn Dương không nói gì, chỉ im lặng ngồi xuống, nâng ly rượu lên uống một ngụm. Đây là loại rượu mạnh, uống rất rát ở cổ họng, nó như cuộc đời của anh bây giờ vậy.

- Hàn Dương, nghe nói Minh Ngọc đã về. _ Kha Đức nãy giờ im lặng cũng lên tiếng nói.
- Biết, ở chỗ mình. _ Câu nói của anh làm hai người bạn chí cốt tròn xoe mắt nhìn.
- Cái gì? Cậu đừng giỡn, vậy Mạnh Ái thì sao? Cậu có biết suy nghĩ không vậy? _ Từ Hy có hơi kích động lớn tiếng. Từ Hy với Lục Chấn Hào (Anh của Mạnh Ái) là bạn thân, trước khi đi ra nước ngoài để làm việc, có nhờ Từ Hy trông chừng Mạnh Ái dùm.

- Tháng sau, hoặc 2 tháng nữa, tớ và Minh Ngọc sẽ kết hôn. _ Hàn Dương nói ra lời này, trong lòng có chút đau xót, nhưng anh đã lỡ hứa với Minh Ngọc rồi, chả phải anh vẫn còn yêu cô ta sao?

" Xoảng " - Con mẹ nó Hàn Dương, cậu đi chết đi, cậu thấy Mạnh Ái vì cậu mà làm bao nhiêu điều không? Chỉ vì con ả đó mà cậu bỏ Mạnh Ái có đáng không, trong khi chính ả là người bỏ mặc cậu đi.

Từ Hy tức giận đập vỡ cái ly thủy tinh mình đang cầm. Tại sao hả? Một phần là anh đã lỡ hứa với Chấn Hào, còn một phần là anh thấy Mạnh Ái quá tốt đi, nếu Hàn Dương làm vậy quả là vô tình. Sau đó Từ Hy vùng vằng bỏ đi, Kha Đức thấy vậy cũng bỏ đi theo, trước khi đi còn nói: " Cậu là người biết suy nghĩ mà, suy nghĩ kĩ đi rồi hãy quyết định, đừng để sau này hối hận? "

Chỉ còn Hàn Dương ngồi đó suy nghĩ. Anh nhận là anh rất yêu Minh Ngọc, mấy năm chờ đợi người con gái ấy về, bây giờ thì về rồi, nhưng anh cũng yêu Mạnh Ái, anh là nhầm tưởng Mạnh Ái là thể thân của Minh Ngọc hay sao??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Hẹn gặp

Ngày hôm sau.

Mạnh Ái đang ngồi trên phòng nhâm nhi tách trà nóng ngoài ban công thì điện thoại reo lên, là số máy lạ. Cô chán chừ không muốn bắt, nhưng xong lại cầm máy lên nghe.

- Xin chào, cho hỏi ai vậy?

- Cô có phải là Mạnh Ái không? _ Đầu dây kia phát ra một giọng phụ nữ, nghe ngọt ngào lắm.

- Là tôi, cho hỏi cô là?

- Tôi là Minh Ngọc, cô đang ngồi ở quán Last Dance, mong cô tới tôi có chuyện muốn nói.

Sau đó liền cúp máy ngang xuong, Mạnh Ái đang lục lại trí nhớ xem mình có quen ai tên là Minh Ngọc hay không? Minh Ngọc.. Minh Ngọc.. Không phải tên của người yêu cũ Hàn Dương sao? Tại sao lại biết số điện thoại của cô? Dù thắc mắc nhưng Mạnh Ái cũng thay đồ rồi đi, chân cầu thang đi xuống tới phòng khách có rất nhiều điều cigar hút xong, cô chắc chắn đêm qua anh đã hút rất nhiều, liền thở dài một hơi.

Mạnh Ái bước vào quán cà phê Last Dance, Từ Khang không còn làm nhân viên ở đây nữa mà đã về nước phụ ba mình.

Ngay chính tại cái bàn cô và Kiều Ny hay ngồi, có một người phụ nữ đang ngồi ở đó vẫy tay với cô, nên Mạnh Ái nghi chắc đó là Minh Ngọc nên bước lại.

- Xin chào, cô có phải Minh Ngọc? _ Với người lạ, Mạnh Ái khá lạnh lùng vì chưa quen biết.

- Đúng, mời cô ngồi. _ Ả ta lịch sự một tiếng. Sau khi phục vụ mang đồ uống lại, ả ta nhìn chăm chăm nãy giờ mới lên tiếng: " Quả thật Hàn Dương rất yêu tôi, ngay cả vợ của anh ấy cũng hao hao giống tôi nữa. "

Lời nói như sét đánh ngang tai cô, nhưng cô không để lộ sự ngạc nhiên mà vẫn điềm tĩnh.

- Yêu cô? Nực cười, anh ấy và tôi chả phải đang rất mặn nồng hay sao. Người cũ cái gì cũng cũ hết, cô nghe qua câu này chưa?

Ả ta nghe xong vẻ mặt khá bất ngờ vì tài ăn nói của cô.

- 5 năm qua tôi không thể ở bên anh ấy vì tôi có lí do, không phải Hàn Dương luôn yêu tôi sao? Cô chỉ là tạm bợ, nếu không tin cô có thể nghe cái này.

Minh Ngọc lấy từ trong túi xách ra một chiếc máy ghi âm nhỏ, sau đó bật lên đúng đoạn mà Hàn Dương đồng ý quay lại, rồi còn sẽ kết hôn. Nghe xong Mạnh Ái sững người một chút, rồi nhếch môi nói: " Qua một đoạn ghi âm có thể chứng minh được hay sao? "

- Cô không tin? Được, tôi với cô cược với nhau, xem Hàn Dương về bên ai. _ Ả ta đắc chí nhìn cô nói với giọng đầy khiêu khích.

Mạnh Ái sau khi nghe được đoạn ghi âm đó thì trên đường về nhà luôn nghĩ tới nó, thật sự cô không tin nổi. Cô tự nhốt mình trong phòng mà suy nghĩ,

rồi lại khóc.

Rõ ràng cô và anh vẫn còn hạnh phúc, chỉ có hôm qua thôi.. Ngẫm nghĩ lại mấy hôm nay anh rất lạnh lùng, không như trước nữa, có phải vì chuyện này?

Còn cả vụ " cá cược " nữa, như thế là sao? Không biết cô ta sẽ làm gì, nhưng cô chắc chắn sẽ cố gắng kéo anh về lại.

Để thực hiện điều đó, Mạnh Ái lau đi nước mắt, đứng dậy lấy lại tinh thần đi siêu thị, hôm nay cô sẽ tổ chức một bữa tiệc nhỏ.

Chiếc xe lăn bánh tới siêu thị thực phẩm, tự tay cô lựa mọi thứ thật kĩ càng. Sau đó về nhà, Mạnh Ái mang tạp dề vào bắt đầu nấu nướng, cô sẽ nấu những món mà anh thích ăn nhất.

Quản gia Trần có đòi giúp một tay nhưng Mạnh Ái khẳng khái không chịu nên bà đành thôi, ngẫm lại thiếu gia thật có phước khi cưới được tiểu thư Mạnh Ái đây.

Mọi thứ được chuẩn bị rất công phu dưới bàn tay của cô. Xong xuôi tất cả mọi thứ cũng là 5 giờ 30 phút, Mạnh Ái nhanh chóng lên lầu tắm rửa một chút rồi ngồi xuống đợi anh về.

Nhưng đợi mãi anh vẫn chưa về, đã hơn 7 giờ rồi, Mạnh Ái liền lấy điện thoại bấm số gọi cho anh.

- Mạnh Ái, có chuyện gì? _ Ngỡ điệu của anh không ngọt cũng không lạnh cất lên, nhưng đó giờ anh toàn gọi cô là Ái Nhi, có bao giờ gọi là Mạnh Ái đâu?

- À, em có làm một buổi tiệc nhỏ, đang đợi anh về.

-...ừm anh xin lỗi nhé, tập đoàn hôm nay nhiều việc nên tăng ca.

- Ra vậy, không sao, anh nhớ giữ sức khỏe..

Mạnh Ái thở dài một hơi, thật không đúng lúc, cô đành gọi người làm và quản gia Trần vào ăn chung nhưng chỉ gấp được vài đĩa thì cô đã bỏ xuống không ăn nữa. Tự suy nghĩ trong đầu rằng " Chắc Hàn Dương tăng ca thật, không sao không sao đâu. "

Ở một nơi nào đó.

Minh Ngọc và Hàn Dương đang ngồi ăn cùng nhau ở nhà hàng sang trọng Zutter.

Cả hai cười đùa rất vui vẻ trong khi còn một người ở nhà rất đau lòng sao??

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Mang thai + sự cố

Đêm.

Mạnh Ái ngồi ngoài ban công nhìn bầu trời tối tăm kia. Có phải cuộc đời của cô cũng đang đi vào bóng tối như vậy hay không? Những cơn gió khuya phảng phất qua khiến cả người cô hơi run lên, nhưng không sao, làm gì có nơi nào lạnh giá đau lòng như tim cô bây giờ chứ nhỉ? Lúc gặp Minh Ngọc, cô ta hết hồn 1 phần thì cô hết hồn 10 phần, vì cô ta trông rất giống bản thân mình.

Có khi nào bản thân mình là bản sao, là thể thân mà Hàn Dương ngộ nhận hay không? Càng nghĩ cô càng rối bời, nước mắt không tự chủ mà thi nhau rơi ướt đầm khuôn mặt.

- -----

Sáng hôm sau.

Cô vì hôm qua khóc nhiều nên hôm nay khá mệt, cả thân thể như muốn rã rời cả ra.

Nhìn cả bàn mà quản gia Trần tốt bụng làm cho nhưng cô không thể nuốt nổi. Nhưng không muốn phụ lòng bà ấy, cô đành chịu ngồi ăn.

Muối com chưa kịp đưa vào miệng là cô đã thấy Hàn Dương về, cả người như được tiếp thêm sức sống, vui cười lại ôm anh.

- Ông xã anh về rồi, có mặt không? _ Cô ôm anh nhưng có vẻ anh muốn né?

- Anh lên tắm một chút.

- Được, anh có muốn ăn gì không?

- Không, anh đến tập đoàn luôn. _ Sự lạnh nhạt của anh ngày càng thể hiện rõ ràng hơn, Mạnh Ái lòng đau không tài nào nói nổi. Ban nãy, lúc ôm anh, cô cũng có nghe mùi hương nước hoa khác khá nồng nặc trên áo sơ mi của anh, chắc chắn đó không phải mùi của cô. Nhưng cô vẫn tuyệt đối tin tưởng anh, đơn giản, Hàn Dương là chồng của cô.

Sau khi tắm xong, Hàn Dương nhanh chóng lên xe tới tập đoàn không nói một lời nào. Quân gia Trần thấy vậy khuyên cô đừng buồn nữa mà vào nhà ăn sáng đi, nhìn cô nhợt nhạt quá rồi.

Trên bàn là món cháo cá ngừ mà Mạnh Ái hay ăn vào buổi sáng, nhưng vừa nghe mùi, cô liền cảm thấy cơ thể khó chịu muốn ói nên chạy thẳng vào nhà vệ sinh. Bà thấy vậy cũng vội vàng chạy theo.

- Ái Nhi, thân thể con sao vậy? Cháo cá ngừ không phải món con thích hay sao? _ Bà vừa vuốt vuốt lưng cô vừa nói.

- Con không biết, chỉ biết rất khó chịu thôi.

- Không phải là... con đã có đấy chứ? _ Bà là bậc lão làng, có thể cũng rành những chuyện này.

- Con..con, xui nữa sẽ đi khám. _ Mạnh Ái cũng hơi nghi ngờ mình đã mang thai, nhưng đây không phải là lúc thích hợp.

- -----

Bệnh viện Stardom

Mạnh Ái lúc này vào thấy khá đông nên định đi về, nhưng lại gặp được Từ Quang nên cô được vào khám nhanh hơn.

" Chúc mừng, chị mang thai được 6 tuần rồi. Nhưng cơ thể khá yếu, chị cần bồi bổ nhiều một chút. "

Lời nói của bác sĩ cứ vang vọng quanh tai cô, Mạnh Ái vừa mừng nhưng vừa lo.

" Bảo bồi bổ, chào mừng con đến với thế giới này, đến với mami. Nhưng không biết cha có chấp nhận con không nữa? "

Suy nghĩ vu vơ, Mạnh Ái không biết bản thân lúc nào đang đi qua đường, khi một chiếc xe định lao tới thì có một lực kéo tay cô thật mạnh lại. Mạnh Ái vì mất đà nên ôm chặt người đã cứu mình.

- Cô có sao không?

- À..à tôi không sao, cảm ơn anh rất nhiều. _ Mạnh Ái cúi đầu cảm ơn người đã cứu mình.

- Mạnh Ái, cô không nhớ tôi?

- Anh..anh là Hà Chí Phong? _ Cô hơi ngờ vực hỏi lại.

- Thật may vì cô còn nhớ. _ Chí Phong cười cười gỡ đầu, anh không ngờ lại được gặp cô ở đây sau lần tiệc nhậm chức ở thành phố B.

- Sao anh ở đây?

- Tôi có công việc ở đây, nhưng nhờ vậy mới cứu được cô đó, nghĩ chuyện gì mà trầm tư quá vậy? _ Chí Phong có phản hồi lo lắng cho cô.

- À à không có gì đâu, cảm ơn anh vì hồi nãy nha. Tôi có việc đi trước. _ Mạnh Ái vội chào rồi đi trước, để lại ai kia với khuôn mặt tiếc nuối.

Những hành động nãy giờ của cô và Chí Phong đều được chụp lại bởi một người đứng trong góc tối kia. Đương nhiên điều này không một ai biết.

- -----

Mạnh Ái cuối cùng cũng về tới nhà an toàn, nhưng kì lạ xe Hàn Dương cũng đang đậu ở nhà.

- Đi đâu mới về? _ Hàn Dương ngồi chiếm chỗ ở ghế sofa ở phòng khách.

- Em đi công việc. Sao anh về sớm vậy?

- Công việc của cô là đi ôm người khác ở ngoài đường như vậy sao? Cô coi tôi là cái thứ gì? _ Anh vung tay ném ra một sấp ảnh, Mạnh Ái cúi xuống xem thì là ảnh ban nãy mà Hà Chí Phong cứu cô.

- Dương, không phải như vậy, anh..nghe em giải thích có được không? _ Bị anh quát, Mạnh Ái sợ sệt đến nỗi nước mắt chảy ra.

- Bằng chứng như vậy, cô còn muốn nói gì? Con đàn bà tiện ti. _ Sự tức giận lên tới tột độ nên anh rất lớn tiếng quát nạt cô.

Mạnh Ái nước mắt chảy rất nhiều, khụy xuống nắm chân anh mà thanh minh cho bản thân, nhưng lại bị anh vung tay tát một cái thật đau vào mặt rồi lạnh lùng bỏ đi. Mạnh Ái muốn khóc cũng không còn sức, liền ngất xỉu tại đó. Tất cả người làm thấy vậy đều hoảng hồn chạy lại đỡ cô.

Kết thúc rồi sao? Hàn Dương, tại sao lại không tin em chứ?

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Đau lòng

Chương này nói về Kha Đức × Kiều Ny nha mọi người ơi ~.~

- - - - -

Sau ngày hôm đó.

Kha Đức không thể nào liên lạc được với Kiều Ny. Gọi điện thì khóa máy, nhắn tin chả có hồi âm nên anh cảm thấy rất rối.

Tới tận 1 tháng sau, Kha Đức không thể chịu nổi nữa, Kiều Ny biến mất khỏi đây như vậy đối với cậu là một sự dày vò rất lớn. Người con gái luôn theo đuổi anh, đi cùng anh tới tập đoàn mỗi ngày, lúc nào cũng nhắn tin làm phiền anh đâu rồi?

Thiếu vắng nhỏ cậu thật sự không chịu nổi. Đúng thật, Kha Đức lỡ yêu nhỏ mất rồi, nhưng bây giờ biết kiếm ở đâu?

Kha Đức liền hẹn gặp Mạnh Ái để hỏi, cậu biết rõ Mạnh Ái rất thân với Kiều Ny.

- - - - -

Quán cà phê Last Dance.

Kha Đức đã ngồi chờ sẵn ở đó từ lúc nào, Mạnh Ái thì gần đúng giờ mới tới.

- Anh hẹn em ra đây có chuyện gì không? _ Mạnh Ái biết rõ Kha Đức sẽ hẹn mình ra hỏi chuyện của nhỏ nên trực tiếp vô thẳng vấn đề.

- Anh muốn hỏi em có gặp Kiều Ny không? _ Kha Đức hơi ngại khi hỏi như vậy, nhưng vì nhỏ cậu sẽ làm hết.

- Anh đừng tìm Ny Ny nữa, hạnh phúc trong tầm tay mà do anh không giữ thôi.

- Anh xin em, là anh có lỗi với cô ấy. Anh rất cần Kiều Ny.. Xin em làm ơn chỉ cho anh.

Mạnh Ái thờ dài, thật ra một tuần trước Kiều Ny nhỏ có đến tìm cô nói mọi chuyện.

- ---- Flashback -----

- Mạnh Ái, mình có thai rồi.

- Cậu nói cái gì? Làm sao mà có thai được? Là của ai? _ Cô rất bất ngờ khi nhỏ nói rằng mình có thai.

- Là Kha Đức. _ Sau đó Kiều Ny ngồi thuật lại mọi chuyện cho Mạnh Ái nghe, cô cũng chỉ biết thờ dài khi nghe như vậy.

- Cậu định như thế nào đây? Sao không nói cho anh ấy biết?

- Tổ sẽ sang Anh rồi một mình nuôi lớn con, xin cậu đừng cho ai biết. Đừng làm đảo lộn cuộc sống của anh ấy.

Kiều Ny nói với giọng nghèn nghẹn ở cổ họng, khỏi nói cô cũng biết nhỏ đang khóc. Vì vậy cô đành hứa với nhỏ.

- ---- End Flashback -----

- Nhưng nếu giúp cho anh, Kiều Ny có một lần nữa đau khổ hay không? _ Mạnh Ái neho mắt nhìn Kha Đức, là bạn thân đương nhiên cô cũng rất mong nhỏ có một bờ vai vững chắc ở bên mình.

- Anh thề, không bao giờ có thêm lần nào anh làm Kiều Ny đau lòng nữa. _ Kha Đức đưa tay lên trời thề thốt, nhìn bộ dạng trông rất khấn trương khiến Mạnh Ái bật cười.

- Được, em chỉ giúp anh lần này thôi đấy, Kiều Ny ở bên Anh.

- Thật cảm ơn em, anh đi trước. _ Nghe được câu trả lời vừa ý, cậu vội vội vàng vàng cảm ơn rồi rời đi.

" Kiều Ny, cậu nhất định phải hạnh phúc. " _ Mạnh Ái đó mỉm cười, cô thật mong chờ cái kết tốt đẹp sẽ tới với hai người họ.

- -----

Tối hôm đó.

Kha Đức soạn đồ rồi lên đường đi Anh gấp, cậu thật sự rất nhớ Kiều Ny.

Mãi cho tới sáng máy bay mới tới nơi, không nghỉ ngơi hay ăn uống gì, Kha Đức đã kêu người chở mình tới nhà mà Kiều Ny đang ở đó.

Vì nằm xa trung tâm thành phố nên mãi trưa Kha Đức mới tới nơi, chỗ Kiều Ny ở là một ngôi nhà màu xanh dương, phía trước có một vườn hoa tulip rất rộng. Mà khoan, người con gái đang tưới cây đó, là Kiều Ny đúng không? Nhìn từ xa có thể thấy cô đang mặc một chiếc đầm màu trắng dài được điểm nhún là rất nhiều bông hoa, nhỏ còn khoác thêm chiếc áo len mỏng bên ngoài. Dù tính tình hay nghịch ngợm nhưng chung quy nhìn lại khi Kiều Ny ăn mặc như vậy thật xinh đẹp.

" Ting toong " _ Kha Đức lấy hết can đảm bước lại nhấn chuông. Kiều Ny đang tưới cây nghe vậy cũng lần bước ra mà mở cửa.

Vì căn nhà được thiết kế rất lạ, bên hông hàng rào lại rất lùn, người bên ngoài có thể thấy được bên trong còn phía cửa thì lại cao nên Kiều Ny không thể thấy được.

Nhỏ vừa mở cửa ra thì hết hồn, lắp bắp nói: " Anh..anh sao lại ở đây, đi về đi. "

Kiều Ny vội đóng cửa lại nhưng đã bị Kha Đức chặn ngang.

- Kiều Ny, anh xin lỗi, em tha lỗi cho anh đi, xin em.

- Anh không có lỗi, đi về đi. _ Khác với hồi đó, bây giờ nhỏ cực kì lạnh lùng, lời nói lạnh lùng không kém khiến Kha Đức đau lòng. Cậu quỳ xuống đất, đôi mắt hiện lên rõ sự buồn rầu.

- Kiều Ny, anh xin em, là anh có lỗi, anh không tốt với em, em đánh anh cũng được, hành hạ thế nào anh cũng không kêu than. Em đừng lạnh nhạt với anh, một tháng qua là quá đủ sự dày vò với anh lắm rồi, để anh chăm sóc em có được không?

Khi lời nói cuối cùng dứt ra cũng là lúc giọt nước mắt của Kha Đức rơi xuống, cậu khóc. Cậu đã từng nghĩ sau " cô ấy " cậu chẳng yêu ai nữa nhưng giờ đây cậu lại đi năn nỉ một người con gái khác trở về, sau bao lâu như vậy Kiều Ny là người làm Kha Đức sợ mất tới như vậy.

Kiều Ny cũng không tin được Kha Đức làm như vậy, liền mũi lòng thụp xuống khóc nức nở. Chính bản thân mình theo đuổi Kha Đức trước mà, một câu hai câu nói giận chửi là cái gì hết.

- Anh đáng ghét, tại sao lúc đầu lại cự tuyệt như vậy. _ Kiều Ny vừa khóc vừa đánh vào người Kha Đức vài cái.

- Được được anh sai, em đừng khóc được không? Mỗi giọt nước mắt của em rơi xuống là lòng anh đau không nào nói nổi.

Cứ thế mà hai người hòa nhau, chỉ còn việc dỗ Kiều Ny nín khóc nữa thôi. Sau một hồi lâu, Kiều Ny rốt cuộc cũng nín khóc, lên tiếng nói: " Kha Đức, em xin lỗi, tình yêu của em không dành trọn vẹn cho anh nữa. "

Một câu nói như cả ngàn con dao đâm vào tim cậu, vẻ mặt bàng hoàng càng ngày càng tới của cậu khiến nhỏ bật cười.

- Đừng nói anh nghĩ linh tinh nhé? Em phải dành tình yêu cho con của tụi mình nữa chứ. _ Kiều Ny cầm tay Kha Đức để lên bụng đang có một sinh linh bé bỏng ở bên trong, vui cười nói.

- Em. em nói cái.. gì? Con..con của tụi mình? Anh được làm ba rồi sao?

Kiều Ny gật đầu một cái, Kha Đức quỳnh quáng nhảy lên tươi cười như trúng độc đắc 10 tỷ về số, ôm chầm lấy Kiều Ny không ngừng nói: " Ny Ny, cảm ơn em, thật sự cảm ơn em. "

- -----

Dù đỡ mãi Kiều Ny mới chịu quay về thành phố S ở chung với cậu. Qua mấy ngày sau, Kha Đức xin được phép đám cưới, lẹ lẹ rình Kiều Ny về dinh, như là sợ ai cướp mất vợ của mình vậy.

Chương 44: Chấn Hào - Gia Thiên

Mạnh Ái được mọi người đưa vào bệnh viện cấp cứu, bác sĩ nói vì cơ thể yếu nên cần bồi dưỡng, không được có chuyện gì làm chấn động tâm lý. Quản gia Trần nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm, lấy điện thoại ra gọi cho Hàn Dương nhưng mãi vẫn không gọi điện được nên đành thôi ý định đó, quay lại chăm sóc cho cô.

Mạnh Ái nằm ở đó, vẻ mặt bơ phờ khiến bà Trần cũng đau lòng, bà vốn coi cô như con gái. Đến xế chiều, Mạnh Ái mới lờ mờ tỉnh dậy, chỉ thấy bên cạnh có quản gia Trần đang ngủ gật, ngoài ra không còn ai, cô lại rót nước mát, tay sờ lên bụng mà tủi thân. Hàn Dương thật sự hết yêu thương cô rồi. Mạnh Ái quyết định buông tay..

" Bảo bối, thật xin lỗi vì để con không có cha, đừng buồn nhé. "

- -----

Hai hôm sau Mạnh Ái được bác sĩ cho xuất viện, về nhà chỉ cần bồi bổ là ổn. Cô có nghe quản gia Trần nói Hàn Dương không có về nhà, tuy rất đau lòng khi nghe bà nói vậy nhưng cô cũng im im mà tươi cười. Tình cảm chúng ta như vậy là chấm dứt hay sao?

Mạnh Ái ngồi nghỉ ngơi trên sofa một xíu rồi định đi lên lầu thì có điện thoại, là anh hai.

- Anh hai, sao lại gọi cho em? _ Mạnh Ái dù buồn nhưng vẫn không muốn để anh hai biết nên giả giọng vui tươi lấp liếm.

- Anh hai với Gia Thiên đã về nước mấy hôm nay, định qua thăm em đây. (Mạnh Ái có hai người anh, Lục Chấn Hào và Lục Gia Thiên, mọi người nếu quen có thể xem lại phần giới thiệu nhân vật.)

- Em rất nhớ hai anh nha. Em hơi mệt không về thăm anh hai được, anh với anh ba qua đây được chứ? _ Nghe tin anh hai và anh ba về, cô rất vui, ở nhà hai anh rất cưng chiều cô.

- Được, anh cũng có chuyện muốn nói với em. _ Chấn Hào nói tới đây giọng có hơi trùng xuống, sau đó cúp máy.

- -----

30 phút sau.

Mạnh Ái ra đón hai anh vào nhà, nhưng chưa gì vừa thấy hai người lại ôm chầm lấy rồi chực trào nước mắt. Anh hai anh ba luôn cưng chiều cô, quả thật rất nhớ hai người.

- Con bé này, đừng khóc xấu lắm _ Gia Thiên quệt nước mắt trên mặt rồi xoa đầu cô.

- Mạnh Ái, có phải em với Hàn Dương xảy ra chuyện? _ Vừa vào nhà ngồi xuống, Chấn Hào liền hỏi thẳng, tính của anh hai cô biết rõ, rất thẳng thắn.

- Không, không có gì đâu, hai anh đừng lo. _ Đụng trúng tim đen, Mạnh Ái có hơi lúng túng.

- Em định giấu hai anh tới bao giờ? _ Gia Thiên hơi nghiêm giọng nói.

Từ Hy và Chấn Hào là bạn thân, trước khi quay về bên kia làm việc Chấn Hào có nhờ Từ Hy nếu Mạnh Ái có chuyện gì nhất định cũng phải nói ra. Vì thế chuyện này Chấn Hào biết, sau đó nói cho Gia Thiên. Hai người về nước cũng vì chuyện này, em gái bé bỏng họ cưng như trứng từ hồi nhỏ dù có gì họ cũng phải bảo vệ nó. Nhưng Chấn Hào có lòng tin ở Hàn Dương nên tạm thời chưa làm lớn việc này.

Mạnh Ái biết mình không giấu được nữa liền nói ra mọi thứ, kể cả việc xảy ra hai hôm trước, bao nhiêu ủy khuất được nói ra, kèm theo đó Mạnh Ái khóc rất nhiều, rồi ôm lấy anh hai và anh ba của mình.

- Ái Nhi em đừng khóc nữa, nếu còn khóc anh chắc chắn sẽ xử lí Hàn Dương. _ Gia Thiên vừa vỗ về cô vừa nói.

- Em muốn li hôn? _ Chấn Hào hiểu tính em gái mình, chắc chắn con bé đã chịu đựng quá nhiều mấy ngày nay. Mạnh Ái run run gật đầu.

- Được, chiều mai anh sang rước em, li hôn càng sớm càng tốt, anh không để em chịu đựng như vậy được.

Phận làm anh, Gia Thiên và Chấn Hào rất yêu thương Mạnh Ái, từ nhỏ đến lớn luôn cưng chiều cũng như chưa lần nào làm cô khóc. Ấy vậy mà cái tên Hàn Dương kia lại như vậy..

Mạnh Ái suốt đêm đó khóc rất nhiều, Hàn Dương cũng không về nhà khiến cô đau lòng nhiều hơn. Quyết định này có thật sự đúng hay không đây?

Mạnh Ái vào xế chiều hôm sau đã thu dọn hết hành lý, cô kí tên vào tờ đơn li hôn rồi đem qua phòng làm việc của anh để.

Mở ngăn kéo ra để tờ đơn vào trong, Mạnh Ái vô tình phát hiện ra có một cuốn sổ màu hồng rất xinh, bần tính tò mò nổi dậy, cô liền mở nó ra đọc.

Trong đó là nhật kí ngày xưa lúc Hàn Dương và Minh Ngọc còn mặn nồng bên nhau, từng câu, lời nói ở trong đó mà chính anh viết ra như một vật nhọn đâm thẳng vào tim cô. Lật tới giữa trang, có một bức ảnh rơi rớt Mạnh Ái nhặt lên, là tấm ảnh Hàn Dương và Minh Ngọc hôn nhau, bên dưới còn viết một dòng chữ: " Minh Ngọc, cả đời này anh chỉ yêu mình em. Không em thì không thể là ai khác. "

Mạnh Ái đứng không vững, có hơi loạn choạng, cô lại khóc. Đã hứa với bản thân là đừng yếu đuối như vậy nữa rồi mà cô không tài nào làm được.

Cut thôi =))))))

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Kiểm chuyện?

Mạnh Ái cố trấn tĩnh lại, để lại cuốn sổ ở vị trí cũ, sau đó quẹt nước mắt bước ra ngoài. Định kéo vali ra ngoài thì thấy Minh Ngọc đứng ở đó, cô ta mở giọng chua ngoa nói: " Cuối cùng Hàn Dương cũng về bên tôi, cô nên đi càng sớm càng tốt thì hơn. "

- Tôi có đi hay không thì có liên quan tới cô sao? Với cả cô có tư cách đặt chân vô đây sao? _ Mạnh Ái không chịu thua nói lại.

- Cô đừng có chấp, thể thân vẫn mãi là thể thân thôi, không phải sao? Phu nhân Ngô Gia sớm muộn cũng là tôi, cô nên nhanh chóng rời đi thì hơn. _ Minh Ngọc nói câu này làm Mạnh Ái lại đau lòng thêm.

- Được, tôi cho cô toại nguyện. _ Mạnh Ái nói một câu, sau đó kéo vali bước ra ngoài, đi ngang còn đụng vai cô ta.

Minh Ngọc với bản tính thâm độc, không chịu mọi chuyện dễ dàng như vậy. Khi Mạnh Ái bước gần xuống hết cầu thang, cô ta chạy theo giữ tay cô lại, vung tay tát cô một cái.

Chưa xong ở đó, nghe tiếng quản gia Trần nói " Thiếu gia, ngài đã về ", cô ta tự dưng tự cầm tay cô tát mạnh vào mặt cô ta một cái, rồi tự mình giờ trò té cầu thang, nếu từ bên ngoài nhìn vô chắc chắn sẽ hiểu lầm là cô đẩy cô ta té.

- Minh..Ngọc, sao cô lại làm vậy? _ Mạnh Ái bị bất ngờ nên giọng nói lắp bắp.

Đương nhiên, đúng lúc đó thì Hàn Dương liền vào, Minh Ngọc thì nằm đó với một vũng máu. Mắt anh dần đỏ ngầu lên, nhanh chóng lại đẩy cô té xuống đất trúng ngay cây đàn piano phía dưới chân cầu thang rồi bế ả ta lên. Bụng dưới truyền đến một cơn đau thấu người, Mạnh Ái nắm chân anh lại, khản cầu nói: " D..uong, c..on ch..úng t..a, anh.. đừng đi. "

- Buông ra, cô đúng là một con cầm thú đội lốt người. _ Hàn Dương tức giận hết lớn, vung chân đá tay cô ra rồi bế ả đi cấp cứu, cùng lúc đó chiếc vòng tình yêu màu đỏ cũng đứt ra khỏi tay của Mạnh Ái.

Mạnh Ái đau trong bụng, đau trong lòng không ai hiểu nổi. Quản gia Trần vội vàng chạy lại: " Ái Nhi, chân con, chân con sao thế này? Cấp cứu cấp cứu. "

Cô run run nắm tay bà, giọng thều thào nhờ bà nhấn vào số này gọi cho anh hai. Bà rồi quá chả biết làm sao nên cũng nghe theo cô mà gọi.

Rất nhanh sau đó.

Gia Thiên và Chấn Hào cấp tốc chạy vào nhìn thấy cô nằm trên một vũng máu thì không khỏi tức giận nghiêng răng, mau chóng bế cô ra đi chạy với tốc độ cao nhất đi bệnh viện.

Hai người họ run run nắm tay cô, đứa em gái của họ sao lại thế này? Hàn Dương, tôi chắc chắn sẽ bắt cậu trả giá. Mạnh Ái dù đau nhưng cố gắng chút sức lực cuối cùng của mình nắm tay hai anh nói: " Anh hai, a..nh ba, dù..thế..nào cũng ph..ải cứu con em. " Rồi sau đó ngất lịm đi.

Gia Thiên nghe xong như bị chấn động, đến con cậu mà cậu cũng muốn giết sao Hàn Dương? Nếu em gái tôi có mệnh hệ gì, cho dù cậu có năm hay bảy cái mạng tôi cũng giết chết cậu, đồ chó chết.

Mạnh Ái rất nhanh được đưa tới bệnh viện rồi vào phòng cấp cứu. Gia Thiên mất bình tĩnh khi Mạnh Ái bị như vậy liền định đi kiếm Hàn Dương tính sổ nhưng bị Chấn Hào cản lại. Ba mẹ Hàn Dương cũng như ba mẹ Mạnh Ái đều đã đến, ai cũng bị sốc với tin này, không phải hai đứa rất hạnh phúc hay sao?

- Mẹ, mẹ bình tĩnh lại đi, em con còn trong đó chưa biết ra sao mà. _ Chấn Hào thấy mẹ mình khóc lên khóc xuống vội an ủi.

Mẹ của Hàn Dương cũng không khá hơn là mấy, bà khóc rất nhiều, đi lại chỗ của bà thông gia mà nói: " Tôi xin lỗi chị, gia đình tôi có lỗi với con bé rất nhiều. "

- Được rồi chị đừng nói vậy, coi như con tôi không có phước phần hạnh phúc vậy. _ Lục Mạnh Từ, ba cô nói, dù đau lòng nhưng cũng không chấp nhất bao nhiêu, điều đáng lo là bây giờ con gái của ông không biết sẽ ra sao nữa.

- Tôi đứng ra hứa với anh chị, chắc chắn tôi sẽ dạy dỗ lại đứa con trời đánh đó. _ Ba của Hàn Dương đứng ra hứa chắc nịch với nhà thông gia.

Bên gia đình của Mạnh Ái không nói gì, chỉ ngồi nhìn vào cái đèn cấp cứu còn hiện đèn xanh kia, bao giờ mới tắt?

- -----

Hàn Dương cũng nhanh chóng đưa Minh Ngọc đến bệnh viện Stardom (Mạnh Ái không được đưa tới đây nhe) và ả cũng đang được cấp cứu.

Nhưng rất nhanh ả được đẩy ra vì không có gì đáng kể, Hàn Dương nghe vậy mới thở phào nhẹ nhõm

Nhưng mà..

Lúc đó anh quá tay đẩy Mạnh Ái xuống, cô ấy có sao không? Anh cũng đau lòng, nhưng biết làm sao khi anh thấy chính tay Mạnh Ái đẩy Minh Ngọc từ cầu thang té xuống chứ?

Sự thật rõ ràng như vậy, anh nghĩ Mạnh Ái cũng thật xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Quyết định sai lầm

1 tiếng trôi qua.

2 tiếng trôi qua.

3 tiếng trôi qua.

3 tiếng lặng lẽ trôi qua mà cánh cửa phòng phẫu thuật vẫn chưa mở ra, đèn xanh ở trên tấm bảng vẫn chưa tắt. Đây như một tảng đá lớn đè nặng lên mỗi người đứng chờ bên ngoài.

Cũng có vài cô y tá chạy ra chạy vô trên tay cầm theo bịch máu, đáng vẻ hết sức cấp tốc. Cũng đúng, họ biết người nhà đang ngồi bên ngoài toàn là những người có tiếng tăm trong thành phố, Lục Gia rồi Ngô Gia, còn người họ đang phẫu thuật trong kia chính là Lục Mạnh Ái - Cô con gái út của Lục Gia.

- Nhanh lên, bệnh nhân cần truyền máu - Chuẩn bị máy kích tim, huyết áp của cô ấy đang giảm gần mức thấp nhất.

Đó là những câu nói vọng ra từ phòng phẫu thuật, tuy không lớn nhưng đủ để mọi người nghe thấy. Bà Từ Gia Kim và bà Lê Mỹ Hoa đương nhiên rất lo lắng cho cô, ngất lên ngất xuống, bảo bối của họ..

Chỉ có 4 người đàn ông đứng đó, tuy không biểu lộ ra bên ngoài nhưng thật sự tâm trí rất ngổn ngang hỗn loạn.

Khoảng chừng 1 tiếng sau nữa, cánh cửa phòng phẫu thuật cuối cùng cũng chịu mở ra, một vị bác sĩ già bước ra. Mọi người đều vì lo lắng mà đứng xung quanh ông ấy hỏi đủ điều.

- Tiểu thư đã qua cơn nguy kịch, rất may là đưa đến kịp thời nếu không cả đứa bé cũng không thể giữ được. Tạm thời còn thuốc mê nên cô ấy chưa tỉnh lại, đợi vài ngày nữa sẽ ổn. Tôi xin lui.

Mọi người nghe vậy đều thờ phào nhẹ nhõm, nhưng đứa bé là sao? Cả 4 vị phụ huynh đều quay qua nhìn Chấn Hào và Gia Thiên với khuôn mặt khó hiểu.

- Mạnh Ái có một đứa bé, là con của Hàn Dương, là cháu nội của hai bác. Hai bác nghĩ sao khi đứa bé ra đời nó biết được chính ba nó đã xô ngã mẹ nó ra nông nổi này?

Câu nói của Gia Thiên không khỏi làm mọi người giật mình, Hàn Dương thật sự làm vậy hay sao? Con tức giận của ba Hàn Dương đã lên tới đỉnh điểm, ông xin lỗi vài câu rồi tức giận đùng đùng dắt vợ mình đi. Đứa con trời đánh, một chút nữa là mày giết chết con mày rồi.

Cả 4 người còn lại không nói gì, chỉ lặng lẽ đau lòng nhìn Mạnh Ái nằm trong phòng hồi sức với khuôn mặt xanh xao.

- -----

Gia Thiên sau khi lo thủ tục nhập viện cho Mạnh Ái xong thì vội kêu người xác định vị trí của Hàn Dương, sau khi biết được Hàn Dương đang ở bar, Gia Thiên lập tức lái xe tới đó.

Hàn Dương ngồi đầm chiêu suy nghĩ ở phòng V.I.P, Gia Thiên ngang nhiên đi vào, tuy có bị thuộc hạ của anh chặn lại nhưng Gia Thiên vẫn ngoan cố bước vào, thấy Hàn Dương, Gia Thiên chạy lại vùng đánh anh mấy cái lên mặt. Vì bất ngờ nên Hàn Dương không kịp né mà ăn trọn những cú đánh vào mặt.

- Mẹ kiếp, tao sai lầm khi giao Mạnh Ái cho mày. Mày coi coi mày làm em tao ra nông nổi gì?

Có chút men say trong người, Hàn Dương cười khinh bỉ mà nói: " Anh về anh hỏi lại em của anh xem coi cô ta đẩy Minh Ngọc như thế nào? "

- Minh Ngọc? Người yêu mày? Thằng chó, vậy mày coi em tao là cái thá gì? _ Gia Thiên không giữ được bình tĩnh liền lao tới đánh thêm vào Hàn Dương vài cái. Hàn Dương kì này không chống cự, cứ để mặc Gia Thiên đánh mình, anh thật sự rất rối.

- Ngày hôm đó mày làm em tao ra sao mày phải nhớ. Từ nay về sau, một bước tao cũng không cho Ái Nhi bước vào Ngô Gia, bản thân mày có không giữ thì mất đừng tìm!!

Gia Thiên gằn giọng nói lớn, sau đó thả áo Hàn Dương ra rồi đi ra ngoài. Hàn Dương đã say nên không đứng lên nổi, nhanh chóng chìm vào giấc ngủ, đám thuộc hạ thấy vậy mới dìu anh vào trong mật thất ở trong bar.

- -----

Kiều Ny cũng nhanh chóng nhận được tin Mạnh Ái bị Hàn Dương đẩy ngã đang nằm bệnh viện, Kha Đức cũng biết chuyện này. Kiều Ny khóc rất nhiều, Kha Đức cũng chỉ biết dỗ dành an ủi, cậu không biết nói với Hàn Dương ra sao nữa, vì dù gì cũng là bạn cùng sinh ra từ với mình mà.

Mọi người đều đau lòng khi thấy Mạnh Ái như vậy, Kiều Ny nhất quyết không cho Kha Đức nói điều gì với Hàn Dương, cứ để anh ta đau khổ như vậy đi, rồi sẽ hiểu cảm giác của Mạnh Ái đã từng trải qua.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Từ bỏ tất cả để rời đi

2 ngày sau.

Mạnh Ái lơ mơ tỉnh dậy, toàn thân truyền đến cơn đau buốt ở lưng. Chấn Hào cùng Gia Thiên khi nhìn thấy cô tỉnh dậy thì vui mừng khôn xiết, liên tục hỏi han nhưng Mạnh Ái vẫn một mực im lặng không nói gì nhiều.

- Con em..con em.. Thứ đầu tiên khi cô tỉnh dậy đó là lo lắng cho con của mình. Miệng cô lắp bắp thốt ra hai chữ đó, đứa bé này cuối cùng vẫn là tia hy vọng cuối cùng để cô sống.

- Em bé không sao, bây giờ có chuyện gì, em nói đi. _ Nghe Chấn Hào nói ra như vậy, cô mới thờ phào nhẹ nhõm.

Cho dù cả hai người anh yêu quý của cô có hỏi gì đi nữa, cô vẫn tiếp tục chọn cách im lặng. Nhưng thật ra trong tim cô đang rất đau, tất cả mọi chuyện xảy ra là quá đối bất ngờ rồi.

- Em cứ như vậy anh sẽ băm chết cái tên khốn khiếp đó. _ Gia Thiên tính khá cộc cằn, lại thương em gái, nên dĩ nhiên ai đụng tới Mạnh Ái thì Gia Thiên sẽ rất bực mình. Gia Thiên chỉ vừa cất bước định đi kiểm tên Hàn Dương thì Mạnh Ái mới òa lên khóc.

- Anh ba, đừng.. đi mà. _ Mạnh Ái nuốt nước mắt vào trong mới nói.

- Được, em đừng khóc nữa, nín đi. _ Chấn Hào và Gia Thiên lưỡng cuống không biết làm thế nào, từ nhỏ đến lớn, họ vẫn sợ nhất là nước mắt của mẹ đại nhân và em gái bảo bối này.

- Chúng em. có lẽ nên kết thúc rồi. _ Mạnh Ái hai tay đan chặt vào nhau, cúi thấp đầu nói. Khi cần cô nói như vậy, họ cũng không cho cô quay lại nơi đó đâu, cái nơi mà họ phải chứng kiến em gái mình nằm thoi thóp ở đó với một vũng máu tràn ra khắp sàn.

- Hai năm, em dùng gần hai năm để tìm hiểu, để yêu Hàn Dương, nhưng khoảng thời gian đó không bằng một mối tình cũ của anh ấy. Em biết anh ấy quay lại với Minh Ngọc, em không nói, em đau lòng em cũng không sao, em làm mọi cách để anh ấy quay lại. Nhưng tất cả đều là con số 0, anh ấy không hề yêu em. Anh hai, anh ba.. làm ơn cho em đi khỏi nơi này, nếu còn ở đây thêm một giây một phút nào nữa, em sợ bản thân sẽ không chịu nổi mất, sự thật đó cứ như một nhát dao khứa vào tim em.

Mạnh Ái kích động khóc lớn hơn, vung tay quăng mền gối tứ tung, Chấn Hào và Gia Thiên khó khăn lắm mới ngăn được em mình lại, nhưng Mạnh Ái lại xỉu trong tình trạng kích động.

- Mạnh Ái, em đừng như vậy, anh hai sẽ đưa em đi, sớm nhất có thể, em yên tâm.

- - - - -

Gia Thiên - Chấn Hào nói chuyện này với ba mẹ của mình, họ không nói gì như ngầm đồng ý, con gái của họ phải chịu khổ nhiều rồi, thì thôi cứ đi vậy.

Sau đó, Chấn Hào hẹn gặp ba mẹ của Hàn Dương, nói rõ mọi chuyện về tình hình của Mạnh Ái. Dù rất đau lòng nhưng họ cũng không thể cản, biết làm sao được khi trong chuyện này chính con trai họ sai.

- - - - -

1 tuần sau.

Tại sân bay thành phố S.

Mạnh Ái mặc áo đầm bầu màu hồng nhạt đi trước, Chấn Hào và Gia Thiên đi sau đẩy xe hành lý.

- Mạnh Ái, em nghĩ kĩ chưa? _ Chấn Hào sợ em mình không chắc chắn với quyết định của bản thân nên hỏi lại.

- Anh hai, em đi đến bước này cũng là tại anh ấy. Thứ quan trọng bây giờ vẫn là con của em. _ Cô nói với chất giọng khá trầm, không còn trong trẻo như hồi đó nữa.

Trong khi đợi hai anh đi làm thủ tục, Mạnh Ái đứng đó nhìn lên bầu trời xanh ngắt kia, thanh âm đã trở nên lạnh lẽo hết biết: " Hàn Dương, em từng cứu anh một mạng, anh lại trả em bằng một cú đẩy ngã khiến em xém mất đứa con của chúng ta. Như vậy có coi như huê không? Ngày ấy là em mù quáng yêu anh, dù đau lòng cách mấy cũng yêu, em cho anh cơ hội, nhưng cuối cùng anh vẫn không chọn em. Lần này em quyết định đi, chỉ mong quên hết mọi chuyện, xí xóa tất cả, mong rằng sau này không gặp lại. Chúng ta thật sự có duyên nhưng không phận. "

Nói với bản thân xong, cũng là lúc đến giờ lên máy bay. Mạnh Ái và hai anh của mình bước vô khoang xe chờ ra máy bay. Khi máy bay cất cánh cũng là lúc giọt nước mắt rơi trên mặt của Mạnh Ái.

- - - - -

Ở bệnh viện, Hàn Dương đang chăm sóc Minh Ngọc, tự dưng lại ngược mắt nhìn lên bầu trời xanh, chiếc máy bay bay ngang qua, chợt Hàn Dương thấy lòng mình tự dưng đau rất đau, như mất đi một thứ gì đó quan trọng nhất cuộc đời..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Mạnh ái đã đi rồi

Hôm nay là ngày Minh Ngọc được xuất viện, trước đó nằm viện một tuần là cô ta đã khỏe hẳn nhưng vẫn nặng nề đòi ở lại, Hàn Dương vì thế cũng đồng ý theo không ý kiến gì. Suốt 2 tuần này anh không về nhà, chỉ ngủ lại ở mật thất hoặc ở trong bệnh viện, kì lạ thay anh vẫn không hiểu suốt 2 tuần nay sao lại lặng yên đến thế, Mạnh Ái không kiếm anh sao? Nhưng anh không biết rằng anh đã đánh mất người con gái của đời mình rồi.

Đi cô ta vào nhà anh đã thấy ông Ngô Minh Thức (ba) và Lê Mỹ Hoa (mẹ) ngồi ở đó, khuôn mặt hằm hằm sát khí. Chẳng nói năng gì, ông bước lại đẩy Hàn Dương ra khỏi Minh Ngọc rồi vung tay tát một cái thật mạnh vào má trái con trai mình.

- Người đâu, đuổi con ả tiện nhân này ra khỏi đây. _ Lê Mỹ Hoa bà lớn tiếng kêu lên, Hàn Dương đây cũng là lần đầu tiên thấy mẹ mình tức giận tột độ

như vậy. Minh Ngọc bị hai tên vệ sĩ đuổi ra khỏi nhà, té ngã trước cổng khóc lớn lên. Vì ồn ào nên bà đã nhờ hai tên vệ sĩ lời xông xọc ả về nhà.

- Mày, gây ra họa lớn còn không bình tĩnh như vậy. _ Ông Thức tức giận hét lớn, cả khuôn mặt đỏ lên vì bức bối.

- Họa lớn? Ba tát con, còn mẹ thì đuổi Minh Ngọc ra khỏi nhà, như vậy là như thế nào? _ Hàn Dương cũng không nén được tức giận.

" Chát " _ Lần này cái tát rơi vào má phải của anh, là mẹ anh xuống tay đánh anh? Cái quái gì xảy ra?

- Mày đối xử với Mạnh Ái như thế, có đáng mặt đàn ông hay không hả? _ Bà Mỹ Hoa tức giận nói lớn rồi bà khóc.

- Hừ, thế tại sao cô ta lại đẩy Minh Ngọc? Được, gọi cô ta xuống đây nói cho rõ ràng. _ Hàn Dương vẫn không giấu được tức giận khi nhớ lại chính mắt mình nhìn thấy Mạnh Ái vung tay đẩy Minh Ngọc. Anh cứ ngỡ là cô ở trên lầu, không biết được rằng cô đã đi.

Ông Minh Thức và bà Mỹ Hoa không nói gì, lặng lẽ ngồi xuống kim hãm con tức giận, cứ nhắc tới Mạnh Ái là ông bà không biết phải làm sao. Quần gia Trần này giờ đứng phía sau ông bà chủ đã nghe hết cuộc cãi lộn, bà biết Mạnh Ái đã đi, bà cũng đau lòng lắm. Trước khi Hàn Dương về, bà đã nói ra sự việc ngày hôm đó cho ông bà chủ nghe, chỉ mong rằng họ tìm ra bằng chứng mà Mạnh Ái bị Minh Ngọc vu oan, lật mặt nạ của kẻ tiện tì đồ ra.

- Thiếu gia, thật sự thì.... tiểu thư.... Mạnh Ái. _ Bà nói chập chùng làm lòng anh dấy lên nỗi nghi vấn, nheo mắt lại.

- Tiểu thư Mạnh Ái làm sao? _ Cả phòng khách chìm trong không khí im lặng khiến Hàn Dương nghi ngờ, lòng thấp thỏm không yên: " Nói đi, Mạnh..Ái làm sao? "

- Nó đi rồi, tất cả đều tại mày mà ra. _ Ba Thức không nhịn được mà la lớn nói mọi chuyện ra.

Câu nói của ông như thể một vật nhọn khứa vào tim anh, nó đau lắm. Hàn Dương quỳnh quáng chạy lên lầu đá tung cánh cửa ra, trong phòng vẫn còn phảng phất mùi hương của cô, nhưng không còn ai ở đây nữa.. Tủ quần áo chỉ còn lại những bộ quần áo xa hoa mà anh mua cho trong suốt gần 2 năm qua, bàn trang điểm cũng không còn thứ gì nữa. Mạnh Ái chỉ lấy đi những món đồ của mình, còn những món đồ anh mua cho cô, cô không lấy dù một thứ. Hàn Dương bần loạn hoàn toàn, đầu óc như bị một con chấn động mạnh, anh vung tay hất văng mọi thứ, thì vô tình thấy một lá thư được đặt trên bàn.

" Hàn Dương, là em, Mạnh Ái đây. Tất cả những ngày tháng qua, anh cho em mọi thứ, hạnh phúc, niềm vui, nỗi buồn và còn cả niềm đau nữa. Cảm ơn anh, cho em biết thế nào là một gia đình, cho em biết thế nào là tình yêu đích thực. Em cứ ngỡ.. cuộc sống của chúng ta vẫn mãi như vậy, nhưng anh biết mà, ông trời không cho ai tất cả điều gì hết. Cô ấy quay về rồi, mối tình đầu của anh quay về rồi, em cố gắng níu giữ cuộc hôn nhân này, níu giữ tình yêu này, nhưng mọi thứ lại đổ vỡ hết rồi. Hàn Dương, chuyện hôm đó em thật sự không làm, nhưng anh không tin em, anh nhất quyết không chọn em. Cả đời này, tình yêu và sự tin tưởng em trao trọn cho anh lại không được anh đáp lại, đó coi như là anh nợ em. Một chữ tình, một chữ nghĩa, một gia đình hạnh phúc và cả sự tin tưởng kiếp sau anh phải trả lại cho em đó. Thật tiếc, chúng ta hữu duyên nhưng lại vô phận, kết thúc là sự lựa chọn tốt nhất cho cả hai. Hàn Dương, đời này kiếp này em vẫn mãi yêu anh, chỉ là cả hai ta không cùng chung một con đường. "

Từng câu từng chữ như hàng nghìn con dao găm sâu vào trong trái tim của anh, Mạnh Ái.. em thật sự đi sao? Anh vội cầm lá thư chạy xuống dưới, túm lấy bà vai quản gia Trần hét lên: " Tại sao chứ, tại sao bác.. lại để cô ấy đi. " _ Biết nói như thế nào được? Cô đi bà cũng đau lòng, nhưng bà là người chứng kiến cả sự việc hôm đó, bà biết cô là cô gái lương thiện.

Hàn Dương cả thân người gục xuống nền đất nhà lạnh lẽo, miệng lầm bầm: " Mạnh Ái.. em đi rồi.. em ở đâu.. " _ Một giọt nước mắt nóng hổi chảy trên má của anh, là anh khóc.

Sau đó Hàn Dương lại nói: " Không được, con phải đi tìm cô ấy, không được. " _ Nói rồi anh lên xe phóng đi thật nhanh. Để lại mọi người ở đó, bà Mỹ Hoa quay sang nhìn chồng mình hỏi:

- Sao ông không nói sự thật cho nó nghe, còn đứa con của nó..

- Bà mặc kệ nó, phải để nó sống trong hối hận mới biết trân trọng những người cạnh bên mình chứ. Còn nữa, bây giờ tôi sẽ cho người điều tra về cô ta, chắc chắn sẽ nhanh có kết quả, phải làm Hàn Dương sáng mắt và hối hận vì nó đã bảo vệ sai người. _ Lần này là chính con trai ông làm sai, ông phải trừng trị nó thật thích đáng mới xoa dịu được phần nào nỗi buồn của Lục Gia chứ.

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Cho tôi gặp lục mạnh ái, làm ơn

Hàn Dương chạy khắp mọi nẻo đường kiếm cô, những nơi Mạnh Ái đi một mình hay đi với anh thì Hàn Dương đều đi qua, nhưng kết cuộc lại không có gì cả. Chưa bao giờ anh thấy bản thân mình bất lực, vô dụng đến thế, ngay cả người mình yêu mà còn không tìm ra thì đúng là một kẻ vô dụng rồi.

Anh lại lên xe, phóng đi như một con mãnh hổ tới bar Crayon. Từ Hy và Kha Đức đã ngồi đó, Kha Đức dĩ nhiên là biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng cậu

một mực không muốn nói. Một phần là nghe lời vợ, phần còn lại là cậu muốn Hàn Dương hối hận về tất cả những điều mình làm với Mạnh Ái.

Hàn Dương từ xa đi vào phòng V.I.P, về mặt sâu nào không nói nổi. Dù thấy đứa bạn thân mình bơ phờ đau lòng như vậy, Kha Đức cũng không muốn nói ra.

- Từ Hy, Kha Đức.. _ Hàn Dương tiến lại ngồi phịch xuống ghế, tay chống đầu cúi xuống.

- Cậu làm sao thế này? Có chuyện gì sao? _ Từ Hy vẫn chưa biết có chuyện gì xảy ra nên thấy Hàn Dương như vậy có hơi lo lắng.

- Làm ơn giúp mình... kiểm Mạnh Ái đi. _ Hàn Dương nốc hết cả chai ly rượu nồng độ mạnh, đầu óc quay cuồng nói.

- Con mẹ nói, cậu đã làm gì em ấy? Là tại Minh Ngọc đúng không, con à đó có gì tốt đẹp hả? 5 năm trước, cậu nặng nể đòi mình kiểm Minh Ngọc, 5 năm sau lại van xin mình kiểm Mạnh Ái, rốt cuộc bản thân cậu muốn cái gì đây? Minh đã nói trước rồi, có không giữ mắt đừng có mà tìm. _ Từ Hy không kiểm được tức giận hét lớn, trong khoảng thời gian qua, Từ Hy biết Mạnh Ái rất tốt, hi sinh cho Hàn Dương rất nhiều, không thể nào từ bỏ dễ dàng như vậy. Đột nhiên cô ấy bỏ đi như vậy, thì chắc chắn là do Hàn Dương hoặc Minh Ngọc gây ra thôi.

- Mình không biết.. Lúc Minh Ngọc bỏ đi, mình đã rất cô đơn, luôn tạo vỏ bọc lạnh lùng như vậy hai cậu cũng biết mà. Nhưng từ khi kết hôn với Mạnh Ái, mình thật sự rất yêu em ấy, một bước cũng không rời xa. Khi Minh Ngọc về, bản thân mình lại muốn bảo vệ cô ấy, cũng đã hứa kết hôn với cô ấy, hai cậu nói đi, mình phải làm sao đây? Mạnh Ái bỏ đi như vậy thật sự rất giống 5 năm trước Minh Ngọc làm vậy với mình, nhưng sự thật điều này đau khổ dày vò hơn gấp trăm lần lúc đó. _ Hàn Dương ngửa đầu dựa vào thành ghế, hai hàng nước mắt lại tuôn rơi, tim anh, đau lắm.

Kha Đức và Từ Hy ngồi đó nhìn bạn mình như vậy cũng không biết làm như thế nào, chỉ im lặng.

- -----

11 giờ đêm.

Hàn Dương sau khi uống sau tí bị lại không lái xe về nhà mà lại đánh lái qua phía nhà Lục Gia, phía Tây thành phố S. Anh lao đảo bước xuống xe, dựa vô khung cửa lớn, tay liên tục bấm chuông, bấm không ngừng nghỉ, như thể nếu anh chậm trễ một giây một phút nào, sẽ không bao giờ kiểm được Mạnh Ái nữa. Chú Hiếu vì tiếng chuông cửa ồn ào mà thức dậy mở cửa, mọi người trong nhà cũng vì vậy mà thức giấc.

- Cậu Dương, đêm khuya như vậy cậu còn đến đây? _ Chú Hiếu mở cửa ra cũng hơi bất ngờ khi thấy anh đứng đây.

- Có chuyện gì vậy quản gia? _ Ông Lục Mạnh Từ từ trong nhà đi ra hỏi.

- Ông chủ, là cậu Ngô thiếu gia.

- Cậu đến đây để làm gì? Cũng khuya rồi, nên về thì hơn. _ Ông vẫn còn giận vì chuyện Hàn Dương đối xử với con gái mình như vậy nên thái độ hơi thờ ơ lạnh nhạt.

- Cho con gặp Mạnh Ái, con xin ba mẹ. _ Hàn Dương đứng không vững, nhựa nhựa mà nói.

- Con gái tôi không có ở đây, cậu về đi, từ đây cũng đừng gọi tôi là ba nữa. Quản gia tiễn khách.

Lục Mạnh Từ và vợ quay lưng bước vào trong, còn dặn dò quản gia tiễn khách. Ông giận vì cậu đối xử với Mạnh Ái như vậy, một phần cũng nghe theo anh chị sui, đừng nói gì cho Hàn Dương nghe, cứ để nó như vậy cho đáng đời.

- Không, con không ly hôn, tuyệt đối không. _ Hàn Dương bị kích động la lớn lên.

Chiếc cửa rào màu đen được quản gia Hiếu đóng lại, Hàn Dương cản lại nhưng không được, liền đứng bên ngoài mà đập cửa ầm ỉ, anh trượt xuống, ngồi bệt ở đó, la lớn lên: " Cho tôi gặp Lục Mạnh Ái, làm ơn đi.. "

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Ý định tự tử bất thành

Hàn Dương sáng hôm sau đầu đau như búa bổ khó khăn thức dậy, hôm qua anh uống quá chén rồi. Chỗ kế bên không còn ai nữa, Mạnh Ái thật sự đi rồi.

Chỉ cần nghĩ tới Mạnh Ái vì mình mà ra đi, lòng anh như bị một ngàn con dao sắc nhọn đâm vào. Nhưng bao nhiêu đó chắc gì đã thấu được chứ?

Hàn Dương hòa mình vào làn nước lạnh, tinh thần có tỉnh táo lại một chút. Nhưng tâm trí anh không thể nào không nghĩ về Mạnh Ái được.

" Bang " _ Anh dùng tay đánh mạnh vào chiếc gương trong phòng tắm làm nó vỡ ra từng mảnh, máu từ tay anh chảy ra hòa vào làn nước..

- -----

Anh bỏ bữa sáng, chỉ húp một ngụm cà phê rồi đi sang thư phòng, anh lấy vài tài liệu rồi sẽ đi đến tập đoàn, cứ ở nhà, lòng anh đau sẽ càng thêm đau, chung quanh đều là hình bóng của cô vây kín anh.

Mở hộp tủ ra, đập vào mắt anh là tờ giấy với dòng chữ " Đơn Ly Hôn ", bên dưới cũng đã có chữ kí của cô. Hàn Dương nắm chặt tờ giấy trong tay rồi xé nát nó.

" Lục Mạnh Ái, chỉ cần em còn sống ở trên thế giới này, dù một năm, hai năm hay cả đời anh vẫn tìm kiếm em. "

- -----

Không khí của tập đoàn hôm nay cực kì âm u, chủ tịch của họ hôm nay sắc mặt rất tệ, cả người toát ra tà khí run người khiến không ai dám lại gần. Ngoại trừ Hàn Lục và Hàn Đại a!

- Điều tra xem, chị dâu của các cậu ở đâu. Nếu không có thì tự mà đi nộp mạng ở bang đi.

Hàn Dương nhắc điện thoại gọi cho thuộc hạ, giọng điệu cực kì khó nghe. Ai cả gan chọc tới chủ tịch của họ vậy?

- -----

Tại một căn hộ cao cấp ở Paris.

Mạnh Ái được hai anh đưa tới đây cũng được mấy ngày rồi. Cô rất muốn ở vùng ngoại ô, nơi có không khí trong lành một chút nhưng Gia Thiên nhất quyết không chịu, lí do là vì cô đang có em bé, ở xa quá không tiện chăm sóc được. Nên cô đành nghe theo anh ba của mình.

Qua đây, bị lệch múi giờ, cô rất khó ngủ, ăn uống cũng không hợp khẩu vị, lại còn bị stress nên cứ bệnh suốt, hai anh ba mình phải lo cho mình còn lo cho công ty. Mạnh Ái không thể quên được chuyện xảy ra ngày hôm đó, nó vây quanh tâm trí cô dù ban ngày lẫn đêm. Cô khóc rất nhiều, dẫn đến bị stress.

- -----

2 ngày sau.

Gia Thiên vì một dự án lớn mà phải tăng ca hơn rất nhiều, hai hôm nay cũng không thể tới thăm em gái mình được.

Nhưng điều đáng lạ, Mạnh Ái cũng không gọi điện nói câu nào, điều này làm Gia Thiên trong lòng hết sức ngổn ngang và lo lắng. Chấn Hào (anh hai) phải quay về Mỹ có việc nên mọi việc đều dồn vào Gia Thiên.

Chiều hôm đó, Gia Thiên quyết định tới căn hộ của em gái.

" Ting, ting " _ Hôli chuông đã lâu nhưng không ai mở cửa, Gia Thiên cảm thấy có điều kì lạ liền xông cửa vào, nhanh chân chạy vào phòng, hiện thực trước mắt làm Gia Thiên hết sức sốc.

Mạnh Ái mặc một chiếc đầm trắng dính máu đỏ, đứng trước ban công tầng 30 lộng gió.

- Mạnh Ái...em làm cái gì vậy, đi vô với anh ba.

- Hàn Dương...anh ấy bỏ..em rồi. _ Mạnh Ái không quay lưng lại, vẫn đứng trước ban công.

- Không..không, không phải sẽ có người tốt hơn sao? Em đừng làm vậy, anh xin em.. _ Gia Thiên không biết xử sự sao với tình huống như này.

- Anh ba...em chết đi, gia..đình em sẽ đoàn tụ..đúng không? Hahaha. _ Mạnh Ái suy nghĩ tới viễn cảnh một gia đình hạnh phúc, trong lòng vui khôn xiết.

- MẠNH ÁI EM NGHĨ CÁI GÌ VẬY HẢ? EM CÒN BA MẸ, CÒN ANH HAI ANH BA, QUAN TRỌNG HƠN, VẪN LÀ ĐỨA BÉ..

- Không, em yêu Hàn..Dương, nếu chết có thể ở cạnh anh ấy, em bằng lòng hết. _ Cô khá kích động định trèo qua ban công, nhưng cũng may Gia Thiên kịp thời ôm cô lại.

- Anh..ba, anh buông em ra, hức hức. ... _ Mạnh Ái cố gắng vùng vẫy nhưng bất thành.

- Em điên rồi, em có thương đứa bé trong bụng không hả? _ Anh ba gào lên như thể trút hết tức giận, em gái của anh bị sao thế này...

- Đứa bé...con em _ Mạnh Ái đưa tay sờ lên bụng mình, miệng mỉm cười nhưng nước mắt vẫn rơi rồi ngất đi.

Gia Thiên hoảng hồn, lại thấy cổ tay của em gái có một vết cắt tuy không sâu lắm nhưng chảy máu rất nhiều, liền gọi xe cứu thương đưa em gái mình vào cấp cứu. Nếu anh đến trễ một giây thôi, cũng không biết Mạnh Ái sẽ như nào nữa. Hàn Dương, cậu nhìn đi, cậu đã làm gì với em gái tôi?

- - - - -

Hàn Dương ở tập đoàn làm việc không biết sao lòng mình cứ đau âm ỉ, như thể bị đâm vào ngực vậy....

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Quá khứ là quá khứ

Mạnh Ái được đưa vào cấp cứu với tình trạng khẩn cấp, vết cắt tuy không sâu nhưng lại chảy máu rất nhiều khiến tình trạng của cô càng thêm tệ. Thân làm anh nhưng không giúp được gì cho em gái mình, Gia Thiên thật sự trách bản thân mình vô dụng, tình hình hiện nay khiến anh nhớ lại năm xưa.

- - - - - Flashback - - - - -

Lúc này Chấn Hào 9 tuổi, Gia Thiên 7 tuổi, Mạnh Ái thì 5 tuổi.

Cả ba được ba mẹ đưa đi cắm trại ở rừng cùng với các nhân viên ở tập đoàn. Ngày hôm đó tưởng chừng rất vui vẻ nhưng không ngờ sự việc đó lại xảy ra.

Con nít thì ai mà chả tò mò với những nơi mới lạ, những thú vui nó mới tìm tòi được và Mạnh Ái cũng không ngoại lệ.

Nhân lúc mọi người không để ý, Mạnh Ái đã kéo tay Gia Thiên chạy vào phía rừng phía Bắc, nơi có dòng suối chảy siết. Hai anh em cùng nhau chơi đùa với nhau, lí do Mạnh Ái không muốn rủ Chấn Hào đi là vì anh hai rất khó. Tuy rất cưng chiều em gái nhưng bản tính từ nhỏ đã rất khó chịu, nếu anh hai biết Mạnh Ái đi như vậy, chắc chắn sẽ la cho một trận ra trò.

Cả Mạnh Ái và Gia Thiên đều ngồi dưới một góc cây dừa nghịch với những bông hoa đầy màu sắc, căn bản không để ý xung quanh. Thì lúc đó, trên cây có một con rắn xà xuống sau lưng Mạnh Ái, bị vật lạ đu vào người, với bản tính của một đứa trẻ thì sẽ nhảy căng lên và la.

Mạnh Ái lúc đó bị dọa cho hết hồn, cả người uốn éo tìm cách làm cho con rắn rơi xuống khỏi người. Gia Thiên lúc đó cũng bị bắn loạn vì em gái la lên như vậy, nên không biết phải làm gì.

Thật lạ là khi Mạnh Ái nhảy căng lên như vậy, con rắn hoàn toàn không có cắn cô dù một ít.

Được một chút, con rắn cũng bị rớt xuống và chui lên cây lại, nhưng không may lúc đó, Mạnh Ái lại bị trượt viên đá ngã nhào xuống dòng suối chảy siết.

Gia Thiên hoảng hồn chạy lại nắm chặt tay em gái mình không cho dòng nước cuốn đi. Lúc đó nước chảy rất siết, Mạnh Ái vì sợ mà mặt mày tái xanh, la hét um sùm, nhưng với sức một đứa bé 9 tuổi mà kéo một đứa bé 5 tuổi thì rất là khó. Nhưng dù vậy Gia Thiên một mực cũng không buông tay, có trời mới biết lúc đó anh sợ như thế nào, chỉ sợ bản thân mình lơ là một chút thì Mạnh Ái sẽ gặp nguy hiểm. Vừa ngay lúc đó, người lớn cũng tìm thấy hai người, kịp thời kéo Mạnh Ái lên bờ.

Đó là một nỗi ám ảnh lớn với Gia Thiên và Mạnh Ái, đến giờ vẫn còn. Sau vụ việc đó, Mạnh Ái gần như rất sợ nước, cả gia đình đã phải cố gắng rất nhiều. Từ đó, Gia Thiên chỉ cần nghĩ tới việc đó, bản thân lại cảm thấy mình vô dụng, nhớ lúc đó người lớn không tới kịp, mọi chuyện sẽ ra sao đây chứ? Vì vậy, anh đi học thêm võ, tính tình thay đổi hẳn, cưng chiều em gái vô cùng.

- - - - - End Flashback - - - - -

Trong căn phòng màu trắng ngập mùi thuốc sát trùng, Mạnh Ái ngồi dựa vào giường bệnh nhìn ra ngoài cửa sổ, những cơn gió thổi ngang rất mạnh, trên cây xanh ngoài kia, tuyệt nhiên chỉ còn vài chiếc lá. Lúc gió thổi ngang, chúng gần như rơi hết, chỉ còn lại một chiếc lá kiên cường bám trụ, mãi không rơi, như muốn kéo dài thêm sự sống, chỉ cần cơn gió này đi ngang, nó vẫn có thể bám trụ lại trên cái cây này.

Mạnh Ái thấy vậy, chợt nghĩ rằng, đến chiếc lá còn muốn vực dậy sự sống của mình, có gì mà cô cứ phải dằn vặt làm đau khổ bản thân như thế? Cô đã tỉnh lại sau 2 ngày nằm miên man, nhưng lại không nói điều gì hết. Cũng không ăn nhiều lắm, cô biết làm vậy là có hại cho tiểu bảo bối trong bụng, nhưng cô cần thời gian suy nghĩ lại.

Anh hai và anh ba bước vào, nhìn em gái mình không khỏi xót xa. Đôi môi hồng giờ đây nứt nẻ, khuôn mặt xanh xao, cơ thể cũng gầy hằn đi rất nhiều.

- Anh hai, anh ba, em nghĩ kĩ rồi. _ Mạnh Ái suy nghĩ kĩ lắm rồi mới lên tiếng.

- Em nghĩ cái gì, anh hai đều tôn trọng. _ Chấn Hào xoa đầu cô em gái, mỉm cười ngồi xuống.

- Dù gì mọi chuyện cũng đã qua, quá khứ là quá khứ, em không thể thay đổi được gì, thôi thì cứ để thuận theo tự nhiên. Chỉ cần anh ấy hạnh phúc với cô ấy thì em cũng hạnh phúc, như vậy là được. Khoảng thời gian qua em mù quáng, bây giờ, đến lúc em phải vực dậy bản thân lo cho tiểu bảo rồi. _
Mạnh Ái nói xong, mỉm cười, nụ cười và lời nói của cô ngày xưa trong veo bao nhiêu, bây giờ lại mang theo nét trưởng thành bên trong.

Chấn Hào và Gia Thiên đương nhiên không nói, em gái họ nói như vậy, họ sẽ hậu thuẫn cho tới cùng, chỉ mong nó hạnh phúc.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Chắc chắn sẽ tìm ra em

Từ lúc Mạnh Ái đi, Hàn Dương thật sự mà nói không thể tập trung làm được việc gì. Buổi tối thì bê tha rượu chè ở quán bar, lần nào say cũng gọi tên cô đến khi mệt mới chịu đi ngủ.

Có lần khi say xỉn, Hàn Dương còn đi đến nhà của Kiều Ny đòi người, có ai tưởng tượng nổi trước mặt họ là người đàn ông cao cao tại thượng Ngô Hàn Dương hay không?

- -----

Hôm nay ở tập đoàn.

Tròn nửa tháng Mạnh Ái rời khỏi đây, kể từ hôm biết chuyện, Hàn Dương cũng không màng tới Minh Ngọc, dĩ nhiên ba mẹ anh cũng không thèm ngó ngang gì tới anh nữa.

- Cho tôi gặp Hàn Dương. Mấy người không được cản tôi, có biết sắp tới tôi sẽ là Ngô phu nhân mới không hả?

Bên ngoài truyền đến tiếng hét chói tai lạnh lạnh. Khi cần nhìn anh cũng biết đó là Minh Ngọc, khi nghe đến Minh Ngọc kia tự nhận mình là "Ngô Phu Nhân" thì anh có hơi tức giận, đầu chảy mồ hôi ba vạch hắc tuyến. Rõ ràng anh chưa li hôn với Mạnh Ái, cho dù Lục Gia có ép buộc, đến chết anh vẫn không kí, Lục Mạnh Ái vẫn là vợ anh. Trong khi Minh Ngọc đang mơ tưởng mình là Ngô phu nhân thì ngược lại, Hàn Dương đã sớm quẳng chuyện đó ra khỏi đầu.

- Dương, họ một mực không cho em vào. _ Minh Ngọc dúi dúi một hồi cũng xông cửa vào được phòng chủ tịch, tiến lại ôm anh.

Hàn Dương không nóng không lạnh nhẹ nhàng đẩy cô ta ra, phát tay kêu trợ lý ra ngoài, nhẹ giọng nói: "Có chuyện gì sao em lại đến đây phá?"

- Chẳng lẽ có chuyện em mới được tới sao? Chỉ là nhớ anh thôi. Còn nữa, việc lần trước, anh phải đòi lại công bằng cho em. _ Cô ta cọ cọ người mình vào người của anh. Hàn Dương thấy mùi nước hoa này thật nồng và khó chịu, không dịu nhẹ thoang thoảng như của Mạnh Ái.

- Lần sau đừng phá như vậy nữa. Được rồi, bây giờ em về đi, anh hơi mệt. _ Anh thẳng thừng mời Minh Ngọc đi về, chẳng hiểu sao khi ngửi thấy mùi nước hoa của người phụ nữ khác mà không phải Mạnh Ái, anh thật thấy khó chịu.

Hàn Dương vợ lấy áo khoác rồi đi ra thang máy, Minh Ngọc chạy theo nhưng không kịp, cửa thang máy đã đóng rồi, cô ta đứng đó nghiêng răng nói thầm: "Thứ tao không có nhất định phải có."

- -----

Anh lái xe trở về nhà, căn nhà này lúc trước buổi chiều nào cũng có cô đứng đợi anh mỗi buổi chiều, nấu cho anh ăn những món ăn thật ngon, nhưng bây giờ..không còn nữa. Quanh quẩn chỉ là người làm và quản gia, đồ ăn cũng là quản gia nấu.

Rảo bước tiến lên phòng ngủ, nơi đây ít nhất cũng còn phảng phất một tí mùi hương của cô. Cứ hể bước vào đây, tim anh lại hẫng đi một nhịp, nói trắng ra, hình bóng cô lúc nào cũng quẩn lấy tâm trí anh.

- Có tin tức gì chưa? _ Anh nhấc điện thoại gọi cho thuộc hạ, chỉ mong kiếm được một chút tin tức của cô.

- Xin lỗi lão đại, chưa..

"Rầm" _ Chưa để thuộc hạ nói hết câu, anh thẳng tay ném chiếc điện thoại vào tường, cái anh muốn biết bây giờ là tin tức của cô, dù chỉ 1% anh cũng chấp nhận, nhưng kết quả là chẳng còn gì. Đúng là Lục Gia đã chặn đầu hết rồi.

" Ái Nhi.. Cho dù em có hết thương hết yêu anh, nhưng chỉ cần trái tim anh vẫn luôn hướng về em thì mặc kệ trên thế giới có 7 tỉ người, anh chắc chắn sẽ tìm ra được em "

Hàn Dương ngược lên bầu trời xanh, miệng thầm nói nhưng lòng đau như cắt vậy.

- - - - -

Buổi tối, anh bỏ cơm, chỉ uống mỗi rượu. Anh tìm tới rượu và công việc để quên đi hình bóng của cô phần nào. Nhưng tất cả lại không được, nó chỉ khiến anh nhớ cô nhiều hơn gấp bội lần.

" Xoảng " _ Nghe tiếng đồ vỡ, quản gia Trần đang lim dim thì chạy ra, thấy thiếu gia của mình thì xui ngay chỗ chân cầu thang, kế bên là chai rượu vỡ. Bà hoảng hồn nhấc điện thoại gọi: " Thiếu gia Phùng, cậu chủ xảy ra chuyện rồi. "

Vì khuya mà có người gọi, Từ Hy khá tức giận định cầm máy lên mắng nhưng nghe bà nói vậy, Từ Hy chỉ vội mặc sơ quần áo, sau đó chạy xe qua nhà của Hàn Dương. Chả hiểu cái thằng này, mọi hôm thì mạnh mẽ lắm mà sao nay tự dưng lại xui cơ chứ?

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Tình cờ bắt gặp

Vài ngày sau đó, vì Minh Ngọc khóc lóc ầm ĩ nên Hàn Dương đành chịu cho cô ta về ở chung nhà. Tuy hai người ở bên nhau, không cần nói Minh Ngọc cũng biết Hàn Dương lúc nào cũng nghĩ tới Mạnh Ái, cô ta luôn ghen ghét và bực mình nhưng không dám hó hé gì cả.

Dạo gần đây có một dự án lớn với tập đoàn bên Mỹ nên số lượng công việc càng nhiều hơn, Hàn Dương vì thế mà vui mình vào công việc. Có thể nói bản hợp đồng này khá lớn nên Hàn Dương hay đem theo bên mình. Tuy vậy nhưng hôm nay đi làm, Hàn Dương đã để quên bản hợp đồng ở nhà trong ngăn tủ bàn làm việc, Minh Ngọc đương nhiên biết bản hợp đồng đó rất quan trọng, nên ả đang có ý định trộm cái bản hợp đồng đó đi.

- Bà Trần, sao không lau dọn phòng của Hàn Dương, làm việc thế này hả? _ Minh Ngọc gọi bà ra hét lớn, không có một chút lễ nghĩa.

- Xin lỗi tiểu thư, bây giờ tôi liền đi dọn. _ Bà thật không thích ả ta, Mạnh Ái của bà tốt bụng bao nhiêu thì Minh Ngọc đáng ghét bấy nhiêu.

- Khỏi cần, tôi tự dọn dẹp. _ Minh Ngọc nói xong, vung vẩy bỏ lên lầu.

- - - - -

Phòng làm việc của Hàn Dương.

Minh Ngọc vào được bên trong, trong lòng vui vẻ không ngớt. Cô ta tiến lại bàn làm việc lục lọi mọi ngăn tủ, cuối cùng cũng phát hiện ra bản hợp đồng đó. Định cầm đi thì cô ta nhú mắt nhìn tấm hình trên bàn làm việc. Tấm hình đặt trên bàn là tấm hình Hàn Dương và Mạnh Ái đi chơi chụp hình với nhau dưới hoàng hôn, cả hai người đều cười rất tươi, trông thật hạnh phúc.

Cô ta không ngần ngại rằng trong lòng, không hiểu như thế nào mà Hàn Dương lại yêu Mạnh Ái đến thế? Không phải yêu mình hay sao? Tại sao đến bây giờ dù Mạnh Ái đi rồi mà anh vẫn nhớ tới nó vậy? Lục Mạnh Ái, cô quả thật là " âm hồn bất tán ". *

(*) Âm hồn bất tán: Minh không biết giải thích sao cho rõ, nó được hiểu lai lai như là dù người đó đang ở xa nơi này, nhưng hình ảnh và hình bóng người ấy luôn ở trong đầu của mọi người ở đây.

Cô ta cầm bản hợp đồng đó đi qua phòng mình, giấu thật là kĩ vào một góc. Rồi sau đó sẽ tìm hiểu xem công ty nào cần bản hợp đồng này, ả sẽ bán lại, khi đó sẽ có một bộ tiền.

Nhưng ả không biết rằng, vài ngày trước ông bà Ngô có ghé nhà lắp đặt toàn bộ camera xung quanh căn nhà, mọi hành động của ả này giờ đều được chứng kiến hết thảy.

Vốn đã kiếm được vài bằng chứng về cô ta, ông bà Ngô còn muốn kiếm thêm vài bằng chứng nữa, không ngờ cô ta đã tự chui vào hang cọp.

- - - - -

Buổi tối về nhà.

Hàn Dương sai bước lên lầu mặc kệ Minh Ngọc đang ngồi ở dưới, anh cần phải kiểm gấp bản hợp đồng đó.

Đúng lúc đó, người bên công ty cần bản hợp đồng đó đã gọi cho ả nên ả lên lút ra sân vườn nghe. Minh Ngọc cứ nghĩ rằng Hàn Dương lên lầu sẽ tắm rửa rồi sang thư phòng nên không quan tâm mấy.

Khi không kiểm được bản hợp đồng, sắc mặt anh tối sầm xuống, con thịnh nộ lại nổi dậy. Nhanh chóng đi xuống dưới nhà hỏi quản gia Trần.

- Thiếu gia, có chuyện gì vậy cậu? _ Bà hấp tấp chạy ra, khuôn mặt của thiếu gia lúc này trông thật đáng sợ.

- Có những ai đã lên phòng tôi?

- Dạ...ngoại trừ tiểu thư Minh Ngọc ra thì không còn ai khác.

- Minh Ngọc đâu?

- Dạ, tiểu thư ở phía sau vườn. _ Quản gia Trần thật thà nói, bà biết tính Hàn Dương, nếu không có chuyện gì thì tại sao thiếu gia lại nổi giận như vậy.

Hàn Dương bước đi ra đằng sau vườn, lúc trước khi Mạnh Ái còn ở đây, anh đã cho trồng rất nhiều loại hoa cô thích, bây giờ cô đi rồi, anh cũng ít khi nếm xia tới nó, toàn nhờ vào người làm vườn chăm sóc.

Anh bước đi rất nhẹ, đúng lúc đó thì nghe được cuộc điện thoại của Minh Ngọc với đầu dây bên kia:

- " Bản hợp đồng này rất quan trọng, bên ông chỉ đưa ra giá 10000 vạn nhân dân tệ, tôi không bán. "

- 30000 nghìn vạn nhân dân tệ, ông thấy như thế nào? Chẳng phải khi có hợp đồng này rồi, ông sẽ có lợi gấp 2 hay sao.

- Được, thành giao. _ Minh Ngọc hí hửng tắt máy. Định quay lưng tiến vào nhà thì đụng mặt Hàn Dương, trông anh lúc này rất hung tợn.

- Dương... anh..

" Bốp " _ Cái tát rơi vào má phải của cô ta làm ả loạn choạng lù về sau.

- Tôi không ngờ cô lại như vậy, cô vì tiền mà bán rẻ cái hợp đồng này, bán rẻ chính bản thân tôi sao? _ Anh hừ lạnh một cái, khuôn mặt khó coi hết sức. Cả người sùng sục nộ khí.

- Em không có, em sai rồi..Anh đừng như vậy. _ ả vội vàng thanh minh cho bản thân mình, nhưng bất thành.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Sự thật hé lộ

Hàn Dương tức giận đi vào trong nhà, nỗi giận càng ngày càng dâng cao.

Minh Ngọc mặt dày đi theo sau vào nhà, nắm lấy vạt áo anh nói: " Dương..chuyện không phải như vậy đâu, anh tin em đi. "

- Cô buông ra, chính tai tôi nghe được còn muốn chối? _ Hàn Dương giật tay cô ta ra khỏi áo mình.

Ngày xưa cô ta vì tiền mà bỏ rơi anh, lần này cũng vì tiền mà bán đứng anh, quả là anh tin người quá rồi. Quả là uổng công anh tin tưởng cô ta mà trách cứ Mạnh Ái.

" Ting, tong "

- Thiếu gia, ông bà chủ tới. _ Quản gia Trần chạy ra mở cửa rồi vào nói lại với anh. Hàn Dương đang thắc mắc vì sao ba mẹ lại tới đây lúc 11 giờ khuya chứ? Minh Ngọc nghe vậy, mặt mũi tái mét, cô ta biết, kể từ lúc cô ta bỏ rơi Hàn Dương, hai người họ rất ghét bản thân mình.

- Ba mẹ có chuyện muốn cho con biết về ả Minh Ngọc này. _ Ông Minh Thức cùng bà Mỹ Hoa chiếm chệ ngồi xuống ghế sofa, lôi trong túi xách ra một chiếc laptop rồi bật lên.

Thật tình là tối hôm nay, không biết sao ông bà không thể chop mắt được, nên đành thức, khi nhìn mọi chuyện qua camera, ông bà lập tức tới đây. Nói cho con trai mình tất cả mọi chuyện để sự thật sáng tỏ.

Gỡ vài cái, trên máy tính hiện lên một đoạn video ngắn, ghi lại tất cả mọi việc lúc Minh Ngọc lấy bản hợp đồng đó. Sau đó laptop tự chuyển qua một đoạn video khác, đó là đoạn video do một người hầu trong nhà quay lên lại lúc Minh Ngọc cố tình làm mình ngã rồi đổ oan cho Mạnh Ái.

" Bốp " _ Hàn Dương không thể kiềm chế được cơn tức giận khi xem hết mọi video cũng như thông tin, xuống tay tát cô ta một cái.

- CÔ CÓ BIẾT CÔ LÀM CÁI KHÔNG HẢ? _ Anh dường như bốc hỏa, hét lớn lên. Hóa ra lúc đó là anh trách lầm Mạnh Ái, chính tay anh đẩy cô té, tất cả là tại anh mà cô phải rời đi.

- Tôi không.. có, các người nói vậy. Dương, anh phải tin em. _ Á ta nắm lấy ống quần anh cầu xin. Nhưng không nhận lại được gì ngoài cái nhìn đầy khinh bỉ kia.

- Cô cảm ngay cho tôi. Tất cả là tại cô, người đầu, nhốt cô ta vào Ngục Quan.

- Kh..ông, Dương, anh không được đối xử như vậy với em _ Á ta hét lên trong vô vọng khi bị hai người vệ sĩ kéo đi ra ngoài.

Hàn Dương bất lực ngã xuống ghế sofa, đôi mắt vô hồn nhìn lên trần nhà, nước mắt không tự chủ mà rơi xuống. Trái tim anh, đau lắm.

Hóa ra bao nhiêu lâu nay là anh trách lầm cô, là anh tự tay giết chết tình yêu của cả hai. Giết cả trăm mạng người, ngạo mạn trên thương trường và làm vô vàn điều khác anh không thấy hối hận, nhưng lần này, anh hối hận thật rồi. Anh để mất Mạnh Ái rồi.

Anh đã tìm thấy chiếc vòng tay màu đỏ của cô dưới cây đàn piano, nó đứt ra. Đúng như lời người đàn bà kia nói, một khi chiếc vòng này đứt ra, tai họa của cả hai sẽ ập đến. Anh không tin, Mạnh Ái vẫn là vợ của anh, là người con gái anh yêu nhất.

- Mọi chuyện thành như thế này hả lòng hả dạ anh chưa? Nếu như không tìm được Mạnh Ái về, thì đừng bao giờ gọi chúng tôi là ba mẹ. Ngoài Mạnh Ái ra, gia tộc Ngô Gia không chấp nhận ai là con dâu hết. _ Bà Mỹ Hoa thờ dài tức giận nói, đứa con này của bà, có phải nó sai quá đúng không?

- -----

Suốt đêm hôm đó.

Hàn Dương vẫn ngồi trên ghế sofa, trên bàn đầy các chai rượu. Như thể cả tủ rượu trong nhà đã được anh uống hết vậy. Người làm trong nhà chưa bao giờ thấy thiếu gia của họ suy sụp đến mức như vậy hết.

Tìm anh đau như thể một ngàn một triệu con dao cứa vào, anh phải làm thế nào mới được đây?

Anh không đi làm, chuyện của tập đoàn cũng không quản. Mọi chuyện đều giao cho hai người bạn thân và hai trợ lý thân cận giải quyết.

Chỉ qua một đêm thôi, râu ria dưới cằm anh đã dài thêm không ít, tóc tai rỉ rụng, quần áo nhếch nhác, không ai tin đây là Hàn Dương cả.

- -----

Kha Đức và Từ Hy cũng biết chuyện, thế là cả cái tập đoàn ai cũng biết chuyện phu nhân Ngô Gia bỏ đi.

Bọn họ đang run cầm cập, họ biết chủ tịch rất cưng chiều phu nhân, có phu nhân ở đây chủ tịch mới dễ tính được một chút. Nếu phu nhân Mạnh Ái đi rồi, chẳng phải chủ tịch sẽ trở lại như trước sao? Ôi thôi họ chết mất, thế là kế hoạch " Tìm Kiếm Phu Nhân " đã được lập ra, mọi người đều đồng lòng đi kiếm.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Cô không đáng có được sự tha thứ

Minh Ngọc được mấy tên vệ sĩ đưa đến Ngục Quan nhốt vào phòng giam số 33 (*). Cô ta la hét rất lớn và không chịu ngồi yên khi bị hành hạ:

- Mẹ kiếp, tụi bây thả tao ra. Tụi bây cứ đợi đi.

(*) Phòng giam số 33 trong Ngục Quan là một căn phòng không quá lớn, nhưng bên trong nó rất tối tăm. Ở đây, người bị nhốt vào bên trong sẽ bị những côn trùng bò sát lại cắn. Từ phòng giam số 33 tù nhân sẽ được di chuyển tới khu (1) là Strappado.

- -----

Kể từ khi biết sự thật, tính khí Hàn Dương ngày càng nóng nảy, luôn lạnh lùng với tất cả mọi người. Nhưng người anh hận nhất vẫn là Minh Ngọc. Hôm nay mục đích anh tới đây, là tính nợ với cô ta mọi chuyện.

- Lão đại.

- Ở đâu? _ Ngay cả trong lời nói anh cũng kiêu lời, chỉ nói qua loa.

- Phòng giam số 33.

Chỉ nghe xong, anh liền sai bước đi tới đó. Hai tay dút vào trong túi quần, thân ảnh anh đầy đầy sát khí khiến bọn thuộc hạ sợ chết khiếp.

- Dương, anh..tôi cứu em phải không? Em xin..anh, em sai rồi, thả..em ra đi. _ Minh Ngọc thấy anh vồ tới nắm lấy song sắt mà kích động, nước mắt giàn giụa hết cả khuôn mặt. Nhưng không hiểu sao, càng nhìn như vậy anh lại càng thấy bài xích.

- Cô câm miệng! _ Chỉ cần nghĩ tới việc cô ta lừa dối mình rồi đổ oan cho Mạnh Ái, anh không nén được tức giận mà hét lớn.

- Em..sai rồi, em xin anh.. _ Minh Ngọc dù vậy rất ngoan cố, buông lời giải thích và xin lỗi rất nhiều.

- Hừ, nếu không phải cô gây ra mọi chuyện, Mạnh Ái đã không rời đi như vậy. Cô không đáng có được sự tha thứ của tôi.

Hàn Dương vừa dứt lời, trong căn phòng giam số 33 mọi góc cạnh đều đầy ra những cây gai sắc nhọn, từ từ đâm vào cơ thể cô ta.

- A..aa, tôi xin anh..đau quá. _ Những tiếng thét chói tai lần lượt vang lên.

Những người trong thế giới ngầm đều biết, Hàn Dương anh không bao giờ giết ai một cách dễ dàng. Cứ từ từ mà thưởng thức..

Sau khi gai nhọn thu hết vào trong, thì hai người thuộc hạ khác tiến lại cầm một xô chứa đầy nước muối tạt thẳng vào cô ta. Cả cơ thể đau rất không thôi, ai nhìn cũng thấy toàn thân cô ta bây giờ rất đáng sợ.

- Làm..on đi. _ Cô ta thều thào trong vô vọng, không còn sức để nói.

- Bao nhiêu đây không đủ bằng những gì cô gây ra cho Ái Nhi. Và kể cả tôi.

Ai cũng biết anh ghét nhất là những ai lừa dối mình, chắc chắn Minh Ngọc cũng đã nghe qua? Nhưng không may, cô ta lại đụng trúng điểm tối kỵ đó của Hàn Dương.

Trong bang Thiên Hàn có bao nhiêu món đồ tra tấn, chắc chắn anh sẽ cho cô ta nếm thử từng món một.

- -----

Sau khi rời khỏi bang, anh liền tới bang Crayon với Từ Hy và Kha Đức.

Nếu Từ Hy và Kha Đức ngồi nhâm nhi từng chút rượu, thì anh lại khác.

Không phải là nhâm nhi, mà là anh cầm từng chai nốc vào. Dù rượu có chất cỡ nào, cũng không chất bằng tim anh lúc này đâu.

- Có tìm thấy không? _ Sau khoảng thời gian không nói gì, Hàn Dương rốt cuộc cũng lên tiếng.

- Hoàn toàn không, Mạnh Ái như bốc hơi khỏi mặt đất vậy. _ Đôi mắt của Từ Hy xoáy sâu vào người Hàn Dương, không ngờ người bạn chí cốt này của anh, cũng có bộ dạng như thế này.

Hàn Dương biết, với thế lực của Lục Gia thì hoàn toàn có thể giấu giếm toàn bộ thông tin tư mật của Mạnh Ái. Nhưng rốt cuộc lại có thêm ai nhúng tay vào? Mà đến cả bang Thiên Hàn cũng không kiếm ra?

- Minh thật sự.. biết sai rồi. _ Uống riết cũng phải say, anh cũng vậy. Hàn Dương lờ mờ mắt rồi nói sau đó gục hẳn xuống bàn. Hai người bạn ngồi chung cũng chán nản lắc đầu.

Nhưng đây là lần đầu tiên Hàn Dương cảm thấy có lỗi như vậy. Lăn lộn vào thế giới ngầm, giải quyết hợp đồng trên thương trường, bao nhiêu lần bị người ta ám sát, và rất nhiều việc khác xảy ra. Nhưng anh chưa bao giờ sợ, vậy mà cô vợ mang tên Lục Mạnh Ái kia, lại có khí thế đến như vậy.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Mạnh ái, anh thật sự rất nhớ em

Buổi tối tại Paris.

Mạnh Ái đứng ở ngoài ban công ngắm thành phố về đêm. Mọi người sau khi làm xong công việc của mình thì đều đi chơi, nhìn dòng người tấp nập bên dưới mà lòng cô chạnh lại. Đúng vậy, cô rất nhớ anh!

Đã dặn lòng không được khóc, không được nhớ nhưng tới cái người xem làm mất tiểu bảo của mình, nhưng thật ra, đối với một người con gái, đó là chuyện quá đỗi khó khăn.

Chẳng biết khi nào mà nước mắt tự động rơi xuống, cứ mỗi tối đều như thế, cô khóc rất nhiều. Mặc dù anh ba đã nói như vậy sẽ hại tới bảo bối, nhưng chuyện gì cũng phải cần có thời gian mới được.

Bây giờ ở một nơi khác, Hàn Dương cũng đang cầm ly rượu trên tay, đôi mắt sắc sảo trong bóng tối chen lẫn một tầng u buồn ngắm nhìn bầu trời đầy sao trên cao. Cô đi cũng được một tháng rồi, trong lòng anh ngổn ngang biết chừng nào. Cả hai người đều nhớ nhưng về hình bóng của nhau nhưng lại không ở cùng một chỗ.

" Mạnh Ái, anh nhớ em. "

- - - - -

4 tháng sau.

Cái bụng của cô dần to lên, chứng tỏ tiểu bảo phát triển rất tốt. Trong thời gian gần qua, cô đã mạnh mẽ lên rất nhiều, không còn nghĩ nhiều tới chuyện quá khứ nữa.

Lâu lâu cô vẫn gọi điện cho Kiều Ny hỏi thăm và nói về tình hình của mình. Đứa bé trong bụng Kiều Ny cũng đã được 6 tháng bằng tiểu bảo trong bụng của cô. Kiều Ny có nói, sau khi em bé được cỡ 4-5 tuổi, lúc đó Kha Đức sẽ chính thức tổ chức đám cưới, dù có giá nào đi nữa, nếu Mạnh Ái không về, nhỏ sẽ giận cô.

Hiện giờ cả hai bên gia đình đều biết và chấp thuận chuyện của nhỏ và Kha Đức. Kiều Ny được nhà " chồng chưa cưới " chăm bẵm từng chút một. Nghe đến vậy, Mạnh Ái dù rất mừng cho bạn mình nhưng lại thấy tủi thân cho bản thân mình.

Dù cái bụng đã to nhưng Mạnh Ái vẫn năn nỉ anh hai và anh ba cho cô học chế tạo dầu thơm, nếu có cơ hội thêm nữa, cô chắc chắn sẽ mở một hãng dầu thơm cho riêng mình. Ban đầu vì thương em gái mình và cháu, cả hai nhất quyết không chịu, cứ bảo cô cứ ở nhà lo dưỡng thai tốt hơn. Nhưng cuối cùng thì cũng đồng ý, vì Mạnh Ái rất bướng bỉnh.

Hôm nay là ngày khám thai.

Nằm trên giường để bác sĩ siêu âm, Mạnh Ái rất hồi hộp. Cô không quan trọng chuyện con gái hay con trai, càng không quan tâm tới việc " trọng nam khinh nữ ", dù trai hay gái, đều là đứa con mà cô yêu thương, mang nặng đẻ đau mà sinh nó ra.

- Chúc mừng cô, đứa bé là con trai. Với tình hình hiện giờ sức khỏe cả mẹ và bé đều rất khả quan, chỉ cần bồi bổ nhiều thêm tới ngày sinh là được.

Người bác sĩ nữ mang vẻ đẹp của người Châu Âu chìa tờ giấy siêu âm cho cô xem và nói vài câu.

- Cảm ơn bác sĩ, thật sự cảm ơn. _ Cô cúi đầu cảm kích rồi cầm tờ siêu âm đi ra ngoài. Là con trai, là kết tinh của cô và anh. Tay cô sờ nhẹ lên bụng, mỉm cười ra về.

" Ấy " _ Mạnh Ái vì không nhìn đường cẩn thận nên va phải một người con trai đang đi hướng ngược lại. Dù hơi ề ờ bả vai nhưng cô không té, đó là một điều tốt.

- Tôi xin lỗi. _ Người thanh niên trước mặt cúi đầu xin lỗi. Cả người mặc bộ vest đen, cao ráo, nước da trắng, có vẻ chừng chạc nhưng vẫn không bằng được Hàn Dương.

- Không sao không sao, là tôi có lỗi. _ Mạnh Ái khư tay ý bảo không có việc gì đâu.

- Tôi có thể làm quen với cô, được không? Tôi tên là Julian. _ Người thanh niên trước mặt lịch sự nói.

- Được, tôi tên là Mạnh Ái, anh có thể gọi tôi Keva. Rất vui được quen biết anh, Julian.
- Hiện giờ tôi có việc gấp, chúng ta có thể gặp lại nhau chứ? _ Julian có vẻ bối rối khi nói như vậy.
- Có duyên sẽ gặp. _ Mạnh Ái nở một nụ cười tươi rồi quay lưng đi. Làm Julian ngờ ra, đúng như cái tên của cô ấy, Keva là "mỹ nhân " duyên dáng ".

- -----

Mạnh Ái nhanh chóng quay về, vì giờ này là tới giờ cô phải đi học chế tạo dầu thơm. Không hiểu sao, khi càng học cô lại càng đam mê.

- -----

Dạo này bạn quá không đăng như lịch được huhuhu ☐ Minh sẽ active hơn nhe, đừng bỏ rơi mình..

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Lâm vào hôn mê sâu

Hôm nay ở tập đoàn.

- Các người làm việc kiểu gì vậy hả? _ Tiếng hét của Hàn Dương vang lên, anh cầm tệp tài liệu ném thẳng vào hai người bộ phận văn phòng đứng trước mặt mình.

- Chủ tịch.. chúng tôi xin lỗi. _ Hai người họ đứng trước mặt anh run lẩy bẩy, mồ hôi đầm đìa run rẩy nói.

- Cút!! Nội trong hôm nay không làm lại thì cuốn gói mà biến khỏi đây.

Nghe anh nói vậy, hai người vội cầm tệp tài liệu ba chân bốn cẳng chạy đi. Cả tập đoàn suốt ngày mọi người đều phải tăng ca, làm việc với cường độ cao hơn trước. Không có lí do gì hết, đơn giản thôi, chủ tịch của họ muốn như thế, phận làm nhân viên không thể cãi lệnh được.

Mọi người trong tập đoàn đều biết, chủ tịch của họ như vậy là có lí do đằng hoàng. Nghe mọi người đồn loáng thoáng rằng, phu nhân của họ vì chuyện nào đó đã bỏ đi và để đơn li hôn ở lại. Bởi vì vậy nên chủ tịch mới càng ngày càng băng lãnh như thế.

Họ chỉ mong sao phu nhân sớm trở lại, nếu cứ như vậy, họ sẽ bị bức chết mất thôi.

" Cốc, cốc "

- Chủ tịch, thiếu gia Từ Hy vừa gọi đến, cô Minh Ngọc không thể chịu được nên đã cắn lưỡi tự tử trong ngục. _ Hàn Đại cung kính cúi đầu nói. Đến anh cũng không dám chọc tới Hàn Dương, huống hồ chỉ là ai.

Anh gạt đầu một cái, Hàn Đại liền lui ra. " Hừ " lạnh một tiếng, anh đứng dậy nhìn xuống dưới đất qua tấm kính trong suốt của tòa nhà cao chót vót, hai tay đút vào túi quần, vẻ mặt tuy sắc lạnh nhưng đôi mắt lại có chút gì đó ưu phiền.

5 tháng rồi, Mạnh Ái đi được đã bao lâu ấy, mỗi ngày anh đều thấy cô đơn vây quanh mình. Người cần trả giá cuối cùng cũng trả giá, cả xác người của ả cũng không còn vẹn nguyên. Ấy vậy mà, người anh cần về cũng chưa về.

Chỉ cần nhớ lại ngày tối hôm đó, anh lại thấy rung mình, trách sao bản thân mình ngu ngốc. Có vài lần, chính anh dùng chính tay mình đánh vài cái vào mặt để xem đây là thật hay mơ. Nhưng kết quả cũng rất tàn nhẫn, mọi thứ đều là thật, không phải là điều mơ hồ gì hết.

Bỏ ngang công việc chồng chất, anh chạy xe đến bar Crayon. Chiếc xe lao đi như một con hổ hung mãnh, nhưng không may... có chuyện xảy ra. Chiếc xe của anh vì tránh một chú chó chạy sang đường nên đã tông vào gốc cây lớn bên đường.

" Gọi cấp cứu mau lên, ở đây có tai nạn. "

" Nhanh lên, người thanh niên bên trong bị thương nặng lắm. "

- -----

Bệnh viện Stardom

- Từ Hy, Kha Đức, hai cháu đã cho người ém lại vụ việc này chưa? Đừng để lộ ra ngoài, nó sẽ ảnh hưởng tới Hàn Dương cũng như tập đoàn sẽ bị lục

đọc.

Ngô Minh Thức đưa hai ngón tay xoa xoa thái dương, xót xa nhìn vào phòng cấp cứu nói. Con của ông, Hàn Dương đang nằm trong đó cấp cứu, không rõ tình trạng ra sao. Chỉ biết rằng, lúc ông cùng vợ tới, người của anh bêbett vết máu tươi.

- Dạ rồi thưa bác. _ Từ Hy lễ phép nói khuôn mặt vẫn không giấu được vẻ lo lắng đang hiện lên.

- Ông oi..con..chúng ta, tại sao chứ? _ Bà Gia Kim đau lòng nói, không ngờ mọi chuyện xảy ra tệ hại như này.

- Bà đừng lo. Hàn Dương mạnh mẽ lắm, nhất định sẽ không sao. _ Ngô Minh Thức tuy đau lòng nhưng vẫn phải an ủi vợ mình. Với lại ông tin rằng, con trai của ông rất mạnh mẽ, nó nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì.

Trải qua mấy giờ đồng hồ sinh tử trong phòng phẫu thuật, cuối cùng cánh cửa phòng ấy cũng mở ra. Từ Quang cùng một đội ngũ y bác sĩ cao cấp bước ra.

- Từ Quang, cậu ấy ra sao rồi? _ Vì Từ Quang là bác sĩ hạng chuyên đứng đầu thành phố, nên lần này bác sĩ phẫu thuật chính cũng là cậu ấy. Còn thêm cả những y bác sĩ đứng đầu thành phố tới.

- Tạm thời thì không sao, nhưng vẫn phải theo dõi. Nhưng tớ không nói trước được điều gì, vì phần đầu của cậu ấy bị va đập khá mạnh nên sẽ dẫn tới bị hôn mê lâu.

- Con của tôi... ông oi. _ Nghe nói Hàn Dương sẽ bị hôn mê sâu, bà Gia Kim khụy xuống khóc lóc thảm thiết rồi ngất đi trong vòng tay của chồng mình.

- -----

Nhìn Hàn Dương nằm trong phòng chăm sóc đặc biệt, trên người gắn chằng chịt những dây truyền, ai cũng đau lòng. Từ Hy và Kha Đức đều không ngờ tới, anh lại thương Mạnh Ái đến mức như vậy. Hành hạ bản thân đủ thứ, đến cả sức khỏe cũng không màng tới.

Nếu ai biết việc xảy ra giữa Mạnh Ái và Hàn Dương, đều nhìn ra rõ ràng là Hàn Dương rất tiêu tụy sau khi Mạnh Ái bỏ đi, công chuyện làm ăn thì lao đầu vô mà làm, chỉ uống rượu thay cơm, tụt xuống ít nhất cũng gần mười kí lô chỉ trong 5 tháng.

Nhưng không thể nói chuyện này cho Mạnh Ái biết được, cô ấy đang mang thai. Huống hồ chỉ, cô ấy còn đang rất hận Hàn Dương nữa chứ. Mọi người đều được xem video mà Minh Ngọc giờ trò rồi Hàn Dương đẩy Mạnh Ái té ngã, sau đó rồi đi để cô ở lại với một vũng máu. Nếu như lúc đó hai anh của Mạnh Ái không tới kịp, có lẽ cả đời này, Mạnh Ái sẽ hận Hàn Dương thấu cả tủy gan.

Ba mẹ của Mạnh Ái đều biết được chuyện này, ai cũng đều đau lòng cả. Hai ông bà vào thăm "con rể" của mình mà không khỏi choáng váng, nhìn thử đi, một người thanh niên khỏe khoắn ngao mạn bây giờ lại nằm đây với khuôn mặt tái mét xanh xao như thế, trên người còn là những dây truyền nước biển, rồi bình oxy giúp hô hấp.

"Chỉ cần con tỉnh, ba mẹ sẽ tha thứ cho con. Mọi chuyện còn lại, tùy thuộc vào Mạnh Ái vậy."

Nghĩ đi nghĩ lại, nhận thấy Hàn Dương đã hối lỗi, ông Mạnh Từ mới nói ra câu này.

Chẳng biết bao lâu Hàn Dương tỉnh lại, mọi chuyện đều tùy thuộc vào ý trời và ý chí của anh.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Em bé ra đời rồi!

3 tháng sau tại thành phố S.

Những hạt mưa rơi tí tách, gió xào xạc làm rơi vài chiếc lá, nhưng cả bầu trời lại mang một màu xanh biếc tuyệt đẹp. Khung cảnh này thật thích hợp cho những cặp tình nhân đi chơi, nhưng trong trường hợp này không phải là vậy.

Kha Đức cùng Từ Hy ngồi trên ghế sofa nhìn Hàn Dương nằm trên băng ca trong phòng chăm sóc đặc biệt. Chính xác hơn là đã 3 tháng nữa trôi qua từ vụ tai nạn đó của Hàn Dương. Cũng đã 3 tháng rồi, anh chưa hề tỉnh lại dù một chút.

Mọi chuyện ở tập đoàn cũng như ở bang đều do Từ Hy cùng Kha Đức đảm nhiệm. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, không có Hàn Dương, mọi chuyện

ngày càng tệ hơn thì phải?

Tập đoàn nội bộ thì lục đục, bang Thiên Hàn thì không có lão đại, mọi chuyện không thể đâu ra đâu. Vậy mới nói, chỉ có Hàn Dương mới bao quát được mọi chuyện từ trong ra ngoài. Trách nhiệm của anh cực kì lớn và quan trọng.

Nhìn người bạn chí cốt của mình nằm đây, hai người đều đau lòng. Còn thêm cả việc Mạnh Ái bỏ đi không tài nào kiếm được, không biết khi tỉnh dậy, Hàn Dương sẽ như thế nào chứ? Kha Đức chỉ biết Mạnh Ái ở Pháp, nhưng địa chỉ cụ thể, cậu cũng không rõ. Chuyện nào ra chuyện đó, tuy là thương con, nhưng người có lỗi lại là Hàn Dương, hai ông bà Ngô nhất quyết không cho Kha Đức nói ra một tin tức gì liên quan tới Mạnh Ái.

Ngay cả chuyện Hàn Dương nằm viện, Kiều Ny cũng đã biết. Ban đầu nói giận là giận, nhưng đây là người bạn mình yêu tới tận xương tủy, dù gì sự thật cũng đã phơi bày ra nhờ đoạn video đó, nhỏ cũng từ từ tha thứ cho anh, còn Mạnh Ái ư? Nhỏ không chắc được điều gì. Mạnh Ái dứt khoát ra đi như vậy, chắc chắn tổn thương đã quá nhiều rồi.

Từ Hy nhìn thấy ngón trỏ của Hàn Dương nhúc nhích một cái liền giật mình, định đi kêu Từ Quang lại thăm khám, nhưng đột nhiên cả cơ thể Hàn Dương bị giật mạnh rồi co giật, khiến cả hai người ở đó đều bị hết hồn.

- Bác sĩ, bác sĩ đâu. Nhanh lên. _ Kha Đức gào lên, như rằng chậm trễ một chút cũng không thể được. Nếu xui xẻo Hàn Dương xảy ra chuyện gì, thì biết làm sao được chứ?

- -----

Paris, Pháp.

- Aaaaaaa. _ Mạnh Ái ôm bụng nhăn nhó, khuôn mặt chảy mồ hôi đầm đìa. Bàn tay bấu vào nhau đau đớn.

- Ái Nhi, em sao thế? Sắp sinh rồi sao? _ Chấn Hào nhìn em gái mình đau đớn liền hoảng hồn, tay chân luống cuống không biết làm thế nào.

- Chấn Hào, Mạnh Ái sắp sinh, để em gọi cấp cứu tới. _ Một cô gái với mái tóc vàng đứng bên cạnh khản trương nói.

- Ái Nhi, sẽ không sao đâu.. Em cứ hít thở đều vào. _ Chấn Hào là lần đầu tiên thấy em gái đau mà nhăn nhó mặt mày như vậy cũng chẳng biết làm sao cả. Không ngờ em bé sắp ra đời thì người mẹ phải như thế này hay sao?

- -----

Bệnh viện tại Pháp.

Cô được chở tới đây, nằm trên băng ca mà ôm bụng đau đớn.

- Mạnh Ái, em phải cố lên, không sao hết, anh ở ngoài đợi em. _ Gia Thiên đang ở tập đoàn làm việc thì được tin báo tới em gái mình sắp sinh liền gấp gấp chạy tới đây.

- Em..đau quá aaa _ Cô nằm trên băng ca đau đớn mà rơi cả nước mắt.

- -----

Cô được đẩy vào phòng phẫu thuật. Nhưng cỡ 1 tiếng sau..

- Ai là gia đình của bệnh nhân Lục Mạnh Ái? _ Một cô y tá chạy ra giọng có chút hốt hải nói.

- Là chúng tôi, có chuyện gì sao? _ Chấn Hào, Gia Thiên và cả cô gái tóc vàng kia đều lo lắng chạy lại.

- Bệnh nhân có triệu chứng khó sinh. Nhưng thể trạng cô ấy quá yếu không thể sinh bằng phương pháp mổ được. Bây giờ, cần tiêm gấp một số loại thuốc vào lưng của cô ấy để tử cung giãn ra, nhưng sau này di chứng là có thể bệnh nhân sẽ hay bị đau lưng.

- Chúng tôi.. _ Nghe em mình khó sinh, cả hai anh đều lo lắng, có thể tiêm cũng được, nhưng lại để lại di chứng, hai người cũng không nỡ.

- Gia đình đừng chần chừ, lâu quá em bé sẽ bị ngộp thở, nếu đồng ý hãy kí gấp vào đây. _ Cô y tá hồi thúc, chìa ra một tờ giấy và cây bút.

- Được, chúng tôi kí. _ Chấn Hào cuối cùng đưa ra quyết định của mình, đứa bé cũng là cháu của mình. Và lại, Mạnh Ái rất thương nó.

- -----

Mãi sau những tiếng la hét trong phòng, tiếng em bé khóc cũng vang lên: " Oe, oe ". Phòng sinh mở cửa ra, là cô y tá lúc nãy, trên tay còn bồng thêm một em bé được quấn khăn ủ ấm quanh mình.

- Chúc mừng gia đình, là một cháu trai nặng ba kí mốt.

- Anh hai, là cháu trai của chúng ta. _ Gia Thiên bế đứa nhỏ trên tay, xúc động nói với Chấn Hào. Tuy còn hậu đậu vì lần đầu bế cháu nhưng vẫn rất

chừng chạc

- Bệnh nhân Mạnh Ái sẽ được chuyển sang phòng hồi sức. Mọi người có thể vào thăm. _ Âm em bé lại từ tay Gia Thiên, cô y tá nói vài câu rồi rời đi.

- -----

Ở thành phố S.

Sau những cơn đau và cơ thể bị co giật mạnh, tim gan như bị ai cắt xé ra từng mảnh, cơ thể của anh cuối cùng cũng bình thường lại.

Lờ mờ mở mắt ra, đập vào mắt anh là hai người bạn chí cốt.

- Dương, cậu thấy sao rồi? Còn đau hay không hả? _ Từ Hy cùng Kha Đức lo lắng hỏi dồn dập, hồi nãy đúng là hù chết người mà.

- Đây là đâu? _ Hàn Dương anh đau đầu như búa bổ. Cả thân thể kiệt quệ.

- Cậu bị tai nạn giao thông, nằm đây 3 tháng rồi. _ Từ Hy nheo mắt nói.

- Mạnh Ái đâu? 3 tháng qua em ấy có về hay không? _ Bình tĩnh lại mọi chuyện, thứ anh nghĩ tới đầu tiên vẫn là cô. Anh toan đứng dậy nhưng bị Kha Đức cùng Từ Hy ghìm lại.

- CẬU NHÌN LẠI CẬU XEM LÀ CON NGƯỜI HAY CÁI XÁC KHÔ? CẬU CỨ NHƯ VẬY, THÌ LÀM SAO CÔ ẤY DÁM VỀ CHỨ HẢ? _ Kha Đức cộc cằn hét lớn lên. Anh mệt mỏi không phá rồi nữa, im lặng ngồi xuống lại giường bệnh nhìn lên trần nhà.

Bao lâu rồi không được ở bên em ấy nhỉ? Nếu bản thân mình cứ vậy, em ấy nhất định sẽ không về..

- -----

Hai người sinh ra như rằng trời đã định sẽ ở cạnh nhau, có tương phu thê từ nhỏ. Vì vậy, lúc anh đau cô cũng đau, cô đau anh cũng đau.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Ngô hàn khải

Sau lần tỉnh dậy đó, tình hình sức khỏe của Hàn Dương tiến triển rất tốt nên đã được bác sĩ cho xuất viện. Cả cơ thể dường như không để lại di chứng nào cả, nhưng trên đầu của anh sẽ để lại một vết sẹo dài khoảng 5cm, rất may không phải sẹo lồi.

Vừa bước vào nhà, trong lòng anh lại cảm thấy trống vắng. Nếu ngày hôm đó anh biết giữ bình tĩnh hơn, thì Mạnh Ái đã không bỏ đi.

- Thiếu gia, cậu khỏe hẳn chưa? _ Quan gia Trần từ trong bếp chạy ra, vì đã chăm sóc anh từ nhỏ nên bà rất thương anh như con mình.

- Cháu khỏe rồi, cảm ơn bác. _ Đây là lần đầu tiên anh nói chuyện nhẹ nhàng với bà như vậy từ sau khi Mạnh Ái bỏ đi.

Anh bước vào phòng ngủ của mình và cô hồi trước, căn phòng vẫn y như vậy, mùi hương của cô vẫn còn phảng phất lại một chút, anh lại nhớ cô đến phát điên rồi!

- -----

Sau khi sinh xong Mạnh Ái vẫn hôn mê vì những liều thuốc mạnh. Tính đến nay cũng đã hai ngày rồi, nhìn khuôn mặt Mạnh Ái xanh xao mà ai cũng đau lòng.

Kiều Ny sinh trước Mạnh Ái 1 tháng nên sức khỏe có phần ổn định hơn, nghe tin cô sinh em bé, nhỏ mặc kệ sức khỏe của mình mà bay gấp sang đây, đến Kha Đức cũng phải bó tay.

- Mạnh Ái, cậu mau tỉnh dậy đi chứ, tiểu bảo đang đợi cậu kia kìa.

Ngồi bên giường bệnh, nhỏ nắm tay cô thật chặt. Cô bị đau thì nhỏ cũng đau, bạn thân là thế.

- Đức, anh xem, Mạnh.. Ái mở mắt rồi nè. _ Kiều Ny kích động khi thấy mắt của cô chớp chớp rồi tỉnh dậy, vội hỏi Kha Đức xem có đúng không. Nhỏ có thể biết được cô rất thương tiểu bảo bối, vừa nhắc đến một cái là đã có tinh thần tỉnh dậy.

- Ny Ny, sao cậu ở đây? _ Xoa xoa mắt mình cô mới nhận ra là nhỏ ở đây.

- Tổ sư nhà cậu, vì lo cho cậu nên mình mới gửi con cho ông bà nội trông giúp mà bay sang đây với cậu đấy, đồ ngốc. _ Kiều Ny vờ búng trán cô một cái, giỡn một chút.

- Đúng rồi... Con của mình? _ Mạnh Ái chợt nhớ ra, hôm đó cô đau bụng muốn sinh, hôm nay tỉnh dậy cái bụng nhô lên bây giờ đã xẹp lại.

- Tiểu bảo bối nhà cậu nằm bên kia, để tớ qua bế giúp cậu.

Nhỏ nói xong đứng dậy bước sang cái nôi được đặt phía bên kia, ẵm ra một đứa bé trai rất kháu khỉnh đưa sang cho Mạnh Ái. Cô không biết diễn tả tâm trạng bây giờ ra sao, cảm giác hiện tại quá đổi thiêng liêng.

- Con trai, cảm ơn con đã đến với cuộc đời của mẹ khi mẹ bế tắc nhất.

Mạnh Ái vừa nói vừa rom róm nước mắt nhìn đứa con trai hai mắt to lay láy này của mình. Kha Đức cùng Kiều Ny nhìn cô mà đau lòng, ai chả biết rằng cái "bế tắc" cô nói chính là sự việc mà Hàn Dương đây ngã cô và ruồng bỏ tình yêu này.

- Mạnh Ái, em không thể nghĩ lại sao? _ Kha Đức nhìn cô mà nó, rồi lại nghĩ tới Hàn Dương.

- Anh nói nghĩ lại là nghĩ lại chuyện gì chứ? Quá khứ là quá khứ, em không muốn nhắc tới. Bây giờ em có tiểu bảo bối, còn có mọi người ở đây, mọi chuyện cứ quên đi, miễn anh ấy hạnh phúc với tình yêu của mình là được.

Mạnh Ái không biết rằng, tình yêu của Hàn Dương chính là cô.. Kha Đức bị nhỏ dẫm chân một cái liền im miệng không nói gì nữa.

- Cậu định đặt tên con là gì? Con của mình là con gái, tên là Kha Hiểu Trân. _ Kiều Ny nhanh chóng đổi chủ đề khác cho Mạnh Ái phân tâm một chút.

- Để xem nào.. Ngô Hàn Khải, được đấy. Mình muốn con mình sau này lớn lên, biết trân trọng bạn bè và gia đình của nó. _ Cô cười tí mắt khi nghĩ được tên cho con mình.

- Tại sao em lại đặt họ Ngô? _ Kha Đức có vẻ không hiểu lý do mà cô đặt họ cho bé trai này theo họ Ngô

- Ít nhất em cũng phải cho nó theo họ cha, coi như em đang nhắn gửi rằng nó là con cháu của nhà họ Ngô vậy.

Buổi nói chuyện kết thúc, Mạnh Ái dù vụng về nhưng chăm sóc con mình rất là kỹ càng cùng y tá. Được một lúc thì Chấn Hào, Gia Thiên cùng cô gái tóc vàng hôm trước bước vào.

- Anh hai, anh ba, còn cả chị Anna nữa, tới thăm em hay là cháu trai đây? _ Mạnh Ái vui cười nói, cuoiwg để che lấp cái nỗi buồn của những người phụ nữ khi sinh con mà không có chồng ở bên cạnh, chua xót lắm.

- Thăm cả hai nhé, được không? _ Gia Thiên cười nói, sải bước lại nhìn cháu trai mình đang ngủ im trong nôi

- Tất nhiên là được. Anh hai, em sinh con xong rồi, vậy anh với chị Anna cưới được chưa? Còn cả anh ba nữa, sao lại không kiếm một người nào kế bên? _ Cô rất lo cho hai anh của mình nha, đừng nói hai anh trai siêu cấp đẹp trai của cô mà không có vợ chắc chết mất thôi.

- Khi nào em khỏe, anh chị liền tổ chức đám cưới. _ Chấn Hào nắm tay cô gái tên Anna hùng hồ nói. Anna là con gái của bộ trưởng bên Mỹ, trong một lần dự tiệc, Chấn Hào không may đã bị dính "tiếng sét ái tình" của cô gái có mái tóc màu vàng này.

Cả phòng nói chuyện vui vẻ đến khi trời hừng tối mới chịu ra về, để lại Mạnh Ái một mình. Bà vú thì còn về nấu cháo tắm rửa. Cô ngồi trên giường nhìn ra ngoài cửa sổ, lòng đau như cắt nói:

"Dương, anh có hạnh phúc hay không?"

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 60: Năm năm trôi qua

5 năm sau tại Paris, Pháp.

- Mama, dậy đi làm thôi. _ Tiếng gọi non nớt của của một cậu bé 5 tuổi vang lên, cậu đang lay người mẹ cậu dậy, ngủ như heo vậy ấy.

- Khải Nhi.. 5 phút. _ Cô gái trẻ nằm đó lười biếng giờ 5 ngón tay lên sau đó lại nằm xuống tiếp tục ngủ.

- Mama, chú Julian đang đợi ở ngoài đó, hôm nay là ngày đi chơi mà. _ Hàn Khải rất giống một ông cụ non, khoanh tay phòng má giận dữ.

- Mama dậy đây. _ Cô một mồi ngồi dậy xoa xoa mắt, hôm qua vì thức khuya nên hôm nay phải nói rất mệt. Sau khi bảo bảo tròn 2 tuổi, cô đã tận tâm hơn với công việc điều chế nước hoa của mình. Không lâu sau đó, cô tốt nghiệp, tạo cho mình một công ty nước hoa mang tên DAK (Dương Ái Khải), rất nhanh, Mạnh Ái đã đánh bại nhiều đối thủ mạnh và đưa công ty của mình trở thành công ty nước hoa hàng đầu thế giới.

Với biệt danh Keva khi ở Pháp, Mạnh Ái trở thành người mẹ đơn thân với cả một cơ ngơi đồ sộ. Keva là cái tên khiến mọi người ngưỡng mộ, một thân một mình nuôi con, sở hữu một khối tài sản khổng lồ khi chưa bước qua tuổi 30 tuổi. Nhưng người ta chỉ truyền tai nhau về cô như vậy, cô chưa bao giờ lộ mặt trước báo giới.

- 5 phút, không thì con về thành phố S với ông bà ngoại. _ Hàn Khải nói xong đi ra ngoài cửa, bé cũng muốn về quê hương của mình, nhưng mẹ cậu nhất quyết không chịu, chính cậu cũng biết lý do mà. Lúc 4 tuổi, khi đi học Hàn Khải hay bị bạn bè trêu chọc vì không có ba, hôm đó bé khóc rất nhiều, không nỡ để con trai mình đau lòng, cô đã kể cho con nghe mọi chuyện. Tuy Hàn Khải chỉ 4 tuổi, nhưng lại là một đứa bé rất hiểu chuyện, mỗi khi nhắc đến ba là mama lại khóc, từ đó trở đi, bé không nhắc nữa, nhưng trong lòng vẫn mong muốn có một người ba, trẻ con mà.

Thời gian trôi qua, thoáng chốc đã năm năm trôi qua. Cậu bé ngày nào mới sinh ra giờ đây đã năm tuổi, càng lớn Hàn Khải ngày càng có nét giống Hàn Dương. Giống về mọi thứ trừ đôi mắt của bé giống của cô.

Người ta hay nói, thời gian là liều thuốc tốt nhất để xoa dịu vết thương lòng quả thật không sai. Mạnh Ái giờ đây đã trưởng thành hơn, không còn nghĩ nhiều tới chuyện cũ, nhưng trong lòng cô có một vết sẹo rất lớn. Đừng nói cô quên được anh, không bao giờ cả, bảo bảo nhà cô 10 phần thì hết 9 phần giống anh, vì thế càng làm cô nhớ anh da diết và yêu anh nhiều hơn. Nhưng quay lại là điều không thể, có thể giờ đây anh cũng có một gia đình ấm áp và những đứa con thơ, có nhớ chăng về cô nơi này?

Đẹp suy nghĩ vớ vẩn qua một bên, Mạnh Ái vội vệ sinh cá nhân rồi xuống nhà dưới.

- Julian, thật ngại để anh đợi. _ Cô gái đầu ngượng ngùng nhìn Julian.

- Có sao đâu mà, ăn sáng thôi. _ Tình cờ thay Julian và cô gặp lại nhau trong một chiều gió thu lá vàng rơi. Không ngờ lại có duyên đến thế cơ á? Julian là một chàng trai hồi đó cũng sống ở thành phố S nhưng vì gia đình nên qua đây định cư. Cô biết Julian yêu thương mình, nhưng thật sự, cô chỉ coi anh như anh trai của mình vậy, không thể hơn được.

Mạnh Ái làm vậy biết bản thân mình có lỗi, nhưng không thay đổi được. Trong tim cô luôn chất chứa một hình bóng khác, Ngô Hàn Dương!

Trong khi đợi Hàn Khải thay đồ trên phòng chuẩn bị đi chơi, Julian mới lên tiếng hỏi cô: " Mạnh Ái, em không muốn bảo bảo trở về quê hương hay sao? "

- Julian, anh biết, em không có can đảm đó. _ Tim cô nhói lên một cái, đúng vậy, cô không có can đảm trở về thành phố S.

- Em đừng cố chấp như vậy, 5 năm trôi qua rồi, mọi thứ không còn như lúc xưa nữa đâu. Em phải cho Hàn Khải về lại quê hương của mình chứ. _ Julian dịu dàng nói, lấy tay mình đặt lên tay cô, nhưng cô lại rút về, làm tim Julian hững một nhịp.

- Em sẽ suy nghĩ. _ Mạnh Ái cười cười nói, lòng cô rất hỗn độn. Nhưng Julian nói đúng, mọi chuyện chắc chắn không còn như lúc xưa, nỗi đau nào chắc chắn cũng phai nhạt.

Sau đó cả 3 người cùng đi công viên giải trí, nhìn họ cứ như một gia đình thật sự vậy!

- -----

Thành phố S.

Tập đoàn Ngô Thị.

Kể từ khi tỉnh dậy, anh đã làm việc tận tụy hơn, trực xuất những người lười nhác làm việc trong tập đoàn và cả ở bang. Anh ngày càng khẳng định tên tuổi của tập đoàn và đưa bang Thiên Hàn lên một tầm cao mới hơn nữa.

- Hàn Đại, tra ra chưa?

- Chủ tịch, không tìm ra thiếu phu nhân ở đâu ạ. _ Hàn Đại cung kính cúi đầu nói.

- Được rồi, lui đi.

5 năm qua, anh càng ngày càng lạnh lùng hơn. Những tháng ngày đó anh luôn tìm kiếm cô, biết trước kết quả vẫn là con số không nhưng Hàn Dương

chưa bao giờ hết hy vọng.

" Mạnh Ái, 5 năm qua, rốt cuộc em ở đâu? Có sống tốt hay không? "

Tuy có rất nhiều bóng hồng theo đuổi, nhưng anh không chấp nhận một ai. Người ta từng nói, đàn ông một khi đã yêu thì không bao giờ từ bỏ!!

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sùng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Quyết định cuối cùng

Sau một ngày vui chơi một mình ở công viên giải trí, tâm tình của cậu nhóc Hàn Khải rất tốt, trên môi luôn nở một nụ cười tươi cùng má lúm đồng tiền y như Mạnh Ái.

Nhưng vừa về tới nhà, cậu đã bị mama gọi ra nói chuyện hệ sự.

- Bảo bảo, con có thích về quê hương của mình không? _ Khi nói ra, cô đã suy nghĩ kỹ, lời của Julian rất đúng, bảo bảo cần về quê hương của nó. Với lại ba mẹ tuổi cũng cao, không để hai người cứ bay đi bay về thăm cháu ngoại mãi được.

- Đương nhiên là con thích, nhưng chỉ cần mama không muốn, con liền dẹp qua một bên. _ Hàn Khải thật sự rất thương mama của mình, có thể vì mama mà bỏ qua ý muốn trở về thành phố S là quê hương của cậu.

Ngày trước cậu hai đã từng nói, mama khi sinh cậu ra rất cực khổ, đã phải chịu nhiều đau đớn. Tuy nhỏ nhưng Hàn Khải vẫn hiểu, vì thế nhóc luôn yêu thương mẹ của mình.

- Ba ngày nữa, mama cùng Khải Nhi về nước nhé? _ Cô nhìn bảo bảo của mình nói rồi xoa đầu nó.

- Mama nói thật ạ? Không phải mama không muốn hay sao? _ Khải Nhi đột nhiên vui vẻ rồi lại trùng xuống.

- Chúng ta về thăm ông bà ngoại, mama không sao cả. _ Cô ôm Hàn Khải vào lòng, đây là đứa con mà cô yêu thương nhất. Mạnh Ái đã từng nghĩ buồn xuôi tất cả, nhưng bảo bảo chính là nguồn động lực khiến cô vực dậy bản thân mình.

- - - - -

Suốt mấy ngày nay, cô bận rộn chuyển công việc về thành phố S, làm thủ tục cho Hàn Khải rồi còn phải xếp quần áo, vì vậy nên Mạnh Ái rất bận.

Cậu nhóc Hàn Khải luôn hiểu chuyện nên có phụ giúp mẹ mình một tay.

Nhưng điều cô lo lắng nhất đó là khi về nước và gặp lại. Hàn Dương.

Cô sợ anh sẽ dành quyền nuôi Hàn Khải và để người đàn bà kia chăm sóc con của cô. Chắc chắn cô sẽ không để điều đó xảy ra, con của mình đứt ruột đẻ ra, nó là tâm can bảo bối của cô.

- Mama, sao người lại khóc? _ Đang ngồi xếp đồ, Hàn Khải quay qua thấy cô khóc thì quỳnh quáng.

- Không. Mama không sao. _ Mạnh Ái cũng không hiểu sao mình lại rơi nước mắt, nhưng chỉ cần nghĩ tới việc Hàn Dương cùng người đàn bà khác sống chung là cô không chịu nổi.

- Mama đừng khóc, nhìn mama khóc con rất buồn. _ Mắt của Hàn Khải rung rung muốn khóc. Mạnh Ái thấy bảo bảo của mình rất giống ba của nó, chỉ cần cô rơi nước mắt, là hai người như một đều cuống cuống lên.

- Khải Nhi đừng khóc, mama không sao. _ Cô lấy tay gạt nước mắt của mình, ôm bảo bảo vào lòng.

Mạnh Ái không biết cô quyết định về nước là đúng hay sai. Nhưng vì Khải Nhi, cô vẫn muốn nó được về quê hương của mình chứ không muốn nó sống xa quê hương.

- - - - -

Sân bay Paris-Charles-de-Gaulle (tiếng Pháp: Aéroport de Paris-Charles-de-Gaulle, IATA: CDG, ICAO: LFPG), còn gọi là Sân bay Roissy (sân bay

lớn nhất nước Pháp).

- Chú Julian, con sẽ rất nhớ chú. _ Hàn Khải mặt buồn hiu ôm Julian.

- Khải Nhi đừng buồn, khi nào xong việc, chú sẽ qua đó thăm con. _ Đối với Hàn Khải, Julian coi như bé là con trai của mình. Julian luôn muốn bù đắp lại tình ba con mà Hàn Khải thiếu thốn từ nhỏ đến giờ.

- Really? Chú hứa với con nhé? _ Nhóc con đưa ngón út ra muốn Julian móc quéo với mình. Mãi đến khi hai ngón tay chạm vào nhau, Hàn Khải mới chịu bỏ khuôn mặt buồn bã

- Được. Keva, em qua đó nhớ giữ sức khỏe, anh sẽ qua thăm hai mẹ con sau. _ Julian chuyển tầm nhìn sang Mạnh Ái, dịu dàng nói. Cô cho anh tùy ý muốn gọi mình như nào cũng được, Keva hoặc Mạnh Ái đều ổn.

- Em biết rồi, anh ở đây nhớ giữ sức khỏe. Còn phải nhắc Từ Khang nhớ uống thuốc đau dạ dày không thôi sẽ tái lại đấy. Bảo bảo, đi thôi con. _ Nói vài câu với Julian, sau đó cô nắm tay Hàn Khải bước vào bên trong.

Qua đây, không ngờ cô lại gặp lại được người em trai kết nghĩa Từ Khang. Bất ngờ hơn nữa, cả cô và Từ Khang còn ở đối diện nhau ở khu chung cư cao cấp ở Paris. Khi gặp lại Julian, dần dần thân hơn, cô cũng giới thiệu Từ Khang cùng Julian làm quen với nhau. Cả ba dường như là ba người bạn thân.

Julian dùng ánh mắt yêu thương nhìn bóng dáng hai mẹ con kéo vali rời đi. Nói thật, Julian kì thực rất yêu Mạnh Ái, nhưng cô lại không chấp nhận, anh biết trong lòng cô chứa một hình dáng người đàn ông khác rồi.

"Mạnh Ái, biết khi nào em mới chịu chấp nhận anh đây? "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Trở về thành phố cũ

Sân bay thành phố S.

Cả sân bay đang náo loạn vì thích thú khi nhìn thấy hai mẹ con nọ.

Người mẹ với mái tóc màu nâu hạt dẻ, đeo một cặp kính râm đen bịt che cả nửa khuôn mặt nhưng vẫn không thể nào che giấu hết vẻ đẹp của cô.

Người ta nói đúng, "gái một con trông mòn con mắt". Từ sau khi sinh Hàn Khải, vóc dáng của Mạnh Ái không những không mập mà ngày càng quyến rũ hơn, vòng nào đều đặn ra vòng nấy, ai nhìn cũng mê.

Phía dưới là cậu bé nhỏ Hàn Khải mặc đồ rất phong cách, mái ngó che hết nửa phần trán cao, khuôn mặt lại rất có góc cạnh. Không ai ngờ được đây là hai mẹ con đầu, mọi người phần nhiều sẽ nghĩ đây là hai chị em.

- Hàn Khải, con đợi mama ở đây được không? _ Cô dừng bước lại quay sang nói với bảo bảo của mình, biết sao được tự nhiên cô đau bụng quá mất.

- Dạ được, mama nhớ ra sớm nhé. _ Nghe con mình nói vậy, cô xoa đầu nó rồi nhanh chóng vào nhà vệ sinh.

Hàn Khải đứng ở đó một mình tay lướt lướt cái macbook mà mama mới tặng hồi sinh nhật chơi game. Nhóc không biết đã tải bao nhiêu trò rồi, nhưng trò nào chơi cũng đạt tới cấp độ cao nhất nên phải chuyển sang trò khác mà chơi. Lượn qua lượn lại thì đụng trúng một người đàn ông.

"Ây da đau quá "

- Nhóc con, cháu không sao chứ? _ Người đàn ông đó chính là Hàn Dương, từ ngày tỉnh dậy sau cơn hôn mê của vụ tai nạn. Chiều nào rảnh anh cũng đến sân bay, ngắm chờ cô về, cứ liên tiếp như vậy 5 năm trời.

- Cảm ơn chú, cháu không sao. _ Hàn Khải cúi đầu đứng đây, miệng cười tươi làm Hàn Dương ngờ ra, nụ cười này thật sự rất giống Ái Nhi.

- Ba mẹ cháu đâu, tại sao cháu lại ở đây thế nhóc? _ Kể từ sau này, Hàn Dương rất ít nói chuyện với mọi người, Hàn Khải là đứa bé đầu tiên khiến anh cất miệng nói nhiều đến như vậy.

- Con lớn rồi, không phải nhóc. Chú có thể gọi con là Hàn Khải. _ Cậu bé lờm anh, nhóc không thích ai gọi mình là "nhóc con".

Hàn Dương mỉm cười nhìn Hàn Khải, rất có khí chất, và lại còn trùng tên đệm giống như anh.

- Được, bây giờ chú có việc, sau này nếu may mắn sẽ gặp lại cháu sau. _ Anh xoa đầu Hàn Khải rồi bước đi, anh sợ nếu anh bỏ lỡ một phút giây nào thì Mạnh Ái sẽ biến mất.

Hàn Khải mỉm cười nhìn bóng lưng anh bước đi, cảm giác trong lòng rất quen thuộc lại còn dễ gần. Đúng lúc đó, Mạnh Ái bước ra nhìn con trai mình, cũng thấy được bóng lưng của anh, dù cảm giác hơi thân thuộc nhưng cô không nghĩ nhiều, liền dẫn bảo bảo bước đi.

Vì lần này là về nước tạo bất ngờ cho ba mẹ, nên cô không báo cho ai biết. Cũng không có ai ra rước, cô liền kêu một chiếc taxi đi về nhà.

Nhìn thành phố S thay đổi, cô cũng có chút ngỡ ngàng. Tuy chỉ mới 5 năm nhưng cứ ngỡ là đã lâu lắm rồi.

"Hàn Dương, anh vẫn sống tốt chứ?"

- -----

Biệt thự Lục Gia.

"Ting, toong".

- Ái Nhi, cháu về rồi sao? _ Quán gia Chu mở cửa ra thấy cô thì không thể ngờ được, mới đây mà 5 năm rồi.

- Cháu về rồi đây. Hàn Khải, chào bà đi con. _ Mạnh Ái ôm bà vào lòng, sau đó quay sang bảo Hàn Khải lễ phép chào người lớn.

- Cháu chào bà. _ Hàn Khải cúi đầu lễ phép chào quán gia Chu.

- Giỏi quá, thôi hai đứa vào nhà đi. Ông bà chủ đang ở phòng khách. _ Bà nhìn Hàn Khải vui vẻ nói.

- ÔNG BÀ NGOẠI ƠI KHÁI NHI VỀ RỒI. _ Vừa bước vào trong nhà, tuy còn xa lạ nhưng Hàn Khải được mama dắt đi nên nhanh chóng làm quen. Giọng nói oi oi của cậu nhóc làm ông bà Lục ngồi trong nhà giặt mình.

- Ái Nhi, Hàn Khải, hai đứa về thật sao? _ Ông bà Lục bước ra xúc động ôm chặt lấy hai người.

- Ba mẹ, con về rồi. _ Mạnh Ái cảm động ôm lấy ba mẹ của mình.

- Grandfather, grandmother không để ý tới em bé đáng yêu này hay sao? _ Nhìn thấy 3 người lớn ôm chầm lấy nhau mà bỏ quên mình, cậu bé lên tiếng nói.

- Haha không có không có, lại đây ông ngoại ôm một cái. _ Lục Mạnh Từ cười ha hả vì cháu trai dễ thương của mình, ôm cậu bé thắm thiết.

- I really miss you. _ Vì sống ở hai nước khác nhau, nên Hàn Khải hay xen kẽ nói hai thứ tiếng khác nhau.

Cả ba người cười nói vui vẻ cùng bước vào nhà, ông bà Lục còn định bay qua thăm con gái và cháu ngoại của mình thì chưa gì hai đứa đã về rồi.

- Lần này con sẽ ở lại chứ? _ Lục Mạnh Từ lên tiếng nói, ông muốn con gái ở lại đây luôn.

- Con chưa biết nữa, nếu Khải Nhi hòa nhập kịp, con sẽ suy nghĩ lại. _ Dù gì cô cũng quan trọng về vấn đề bảo bảo của mình có quen ở đây không.

- Được được, bây giờ vào bếp ăn thôi. _ Mẹ cô vui vẻ nói, có thể không ở lại đây luôn cũng được, nhưng được ngày nào hay ngày đó chứ.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Lão Đại Hắc Bang Cực Sủng Vợ Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.